Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

AWAKENING THROUGH THE VEILS

A Seeker's Guide

Ric Weinman

Perdelerin Arasında Uyanış

Bir Arayanın Rehberi

RIC WEINMAN

Telif Hakkı © 2013 Ric Weinman.

Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, aşağıda belirtilen kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt, bant kaydı dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir yöntemle veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemiyle kullanılamaz veya çoğaltılamaz. eleştirel makaleler ve incelemeler.

Balboa Press kitapları kitapçılar aracılığıyla veya aşağıdaki adresle iletişime geçilerek sipariş edilebilir:

Balboa Basın
Hay House'un Bir Bölümü
1663 Liberty Drive
Bloomington, IN 47403
www.balboapress.com
1-(877)407-4847

İnternetin dinamik doğası nedeniyle, bu kitapta yer alan herhangi bir web adresi veya bağlantı, yayınlandığından bu yana değişmiş olabilir ve artık geçerli olmayabilir. Bu çalışmada ifade edilen görüşler yalnızca yazara ait olup, yayıncının görüşlerini yansıtmayabilir ve yayıncı bunlara ilişkin herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Bu kitabın yazarı, doğrudan veya dolaylı olarak bir doktorun tavsiyesi olmadan tıbbi tavsiye vermez veya fiziksel, duygusal veya tıbbi sorunların tedavisi için herhangi bir tekniğin kullanılmasını önermez. Yazarın amacı yalnızca duygusal ve ruhsal refah arayışınızda size yardımcı olacak genel nitelikte bilgiler sunmaktır. Anayasal hakkınız olan bu kitaptaki bilgilerden herhangi birini kendiniz için kullanmanız durumunda, yazar ve yayıncı, eylemlerinizden dolayı hiçbir sorumluluk kabul etmez.

Kapak konsepti Ric Weinman'a ait.

Thinkstock tarafından sağlanan stok görüntülerde tasvir edilen kişiler modeldir ve bu tür görüntüler yalnızca açıklama amacıyla kullanılmaktadır.
Belirli hazır görseller © Thinkstock.

ISBN: 978-1-4525-7392-2 (sc)
ISBN: 978-1-4525-7394-6 (hc)
ISBN: 978-1-4525-7393-9 (e)

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2013908139

Balboa Basın rev. tarih: 06/01/2013

İçindekiler

giriiş

I. UYANIŞIN DOĞASI

Bölüm 1: UYANIŞIN ABC'Sİ

Uyanıştan ne anlıyoruz?

Jenerikler ve Spesifikler

Temel Uyanış ve Transtan Çıkan

'Çekirdek Perde'

Ego'nun İkilemi

Bölüm 2: FANTEZİ VE GERÇEK

Temalar ve Beklentiler

Tüm Acıların Sonu Yuvaya

Gerçek Kişisel Yükselişe

Dönüş

Tüm Arzunun Sonu Gerçeğe

ve Açıklığa Kavuşmak Tam

Anlayış

İlahi Olanla Birleşen Daimi

Mutluluk-Bilinç

Karmanızın Bitmesi

Uyanıştan Alacağım Her Şey Harika Olacak Özgür

Olmak İstiyorum

Bu Ürün Size Uygun mu?

Bölüm 3: UYANIŞIN BÜYÜLÜ ANI

Büyülü Anım

Diğer Büyülü Anlar

Bölüm 4: UYANIŞIN SONRASI,

Bölüm 1: Karışıklık

Kendi Karışıklığım

Bölünme

Ben kimim?

Daha Fazla Kişisel Karışıklık

Diğer Olası Karışıklık Türleri

Motivasyon Kaybı

İlişkide Karışıklık

Her Zaman Mevcut Arkadaşınızla Karışıklık

Karışıklığın Sonu

Bölüm 5: UYANIŞIN SONRASI,

Bölüm 2: Uyanışıma Ne Oldu?

Artık Görüyorsunuz, Artık Mücadele Etmiyorsunuz

Yerleşmek

Bölüm 6: YUKARIDAN HARİTA: İlahi Vasfın bir Yayılımı Vardır

I. Haritaya Girme

İlahiyat

Farkındalığın/Varlığın/Işığın/Sevginin Yayılımı Bilincin Yaratılışı

Orijinal Dualite ve Orijinal Perde Kendinin Farkındalığının ve 0-Benliğin Ortaya Çıkışı

II. Ayrılığa ve Benliğe Yolculuk

Orijinal Ayrılık ve Ayrılık Perdesi

Nefsin Perdesi ve Evrensel Benliğin/Benliğin Ortaya Çıkışı

III. Bireysel Egoya Yolculuk

Bireysel Benliğin Perdesi ve Bireysel Egonun Ortaya Çıkışı

Evrensel Peçe
İç Perdeler ve Ruhlar
Çekirdek Perde ve Bedenlenmiş Kişilik
Uyanış Ağacı Olarak I-Tree

Bölüm 7: YOLCULUĞU YAPMAK

Özgür irade
İlahi Niyet
Avatarlar
Karma
Birçok Yol
Nasıl Bir Öğretmen
Nasıl Bir Öğrenci
Öğretisi ve Sorunlarla
İlgili Gerçekler
İlahi Leelas
Uyanış Yereldir
Bilinci Genişletmek

II. UYANIŞA YOLCULUK

Bölüm 8: AŞAĞIDAN HARİTA: YOLCULUK

İşte Yeterince
Olgunlaştığım Yer
Karma Düğümleri
4. Enerji/Bilinç olarak Son Karma Düğümünü Kaybetmek
Hareket
Karma Düğümlerini Serbest Bırakma
14'üncüye Olgunlaşma
14'üncü E/C Hareketi

Bölüm 9: TEMEL UYANIŞIN GÖSTERİLMESİ

Uyanan Kişinin Kapısını Çalmak İçin Yedi Yaklaşım
Görünmez Uyanışlar
Neredeyse Ama Tam Değil
Kalpteki İlahi Vasfın Noktası

Bölüm 10: İLERİ GİTMEK

Uyanışınızın Arka Plana Kaymasını Nasıl Önlersiniz?
Uyanış Arınmasından Yaşamak için Uyanış Meditasyonlarına Dönüşmek

Enerjik Gelişim
Çekirdek Perdenin İfadeleri

Bölüm 11: BİLİNÇLİ OLMAYA UYANMAK

Kişisel Dramadan Varlık Bilincine Uyanmanın Doğası
Herşey Bilinçtir
Yolun Görünen Sonu Boşluk ve Durgunluk
Diğer Deneyimler
Uyanıştan Yaşayarak Varlık Bilincine Uyanışı Tezahür Etmek
Uyanık Alana Erişim Meditasyonları Uyanık Alandan Başlayan Meditasyonlar Uyanık Alandan Gelen Sorunlarla Çalışmak Hatırlatma

Bölüm 12: 8 BOYUTLU PARTİ

Farkındalığa Uyanış İç Perde

Ruh
Çekirdek Me Peçe
Uyanık Alana Erişim Meditasyonları
Uyanık Alandan Başlayan Meditasyonlar
Uyanık Alandan Gelen Sorunlarla
Çalışmak Ne Olduğunuza Dikkat Etmek:

Bölüm 13: DAHA FAZLA UYANIŞ HAREKETLERİ

9. ve 10. Boyutlara Uyanış-Olmaya
Uyanış
Evrensel Perdeyi Uyandırmak
Beden Zihnini Uyandırmak
I-noktasını uyandırmak
Benlik Perdesini Uyandırmak
Ayrılık Perdesini Uyandırmak
Orijinal Perdeyi ve Orijinal İkililiği Uyandırmak

Bölüm 14: İLAHİ OLMAYA UYANMAK

Bir Lezzet
İlahi Vasıf Perspektifine Uyanışı
Tezahür Etmek

III. OLDUĞUNUZ HER YERDE

Geriye bakmak

Ek: Boyutlar
yazar hakkında

Adanmış

Neem Karoli Baba, beni karanlığa taşıdığı
ve beni Yuvaya çağırdığı için,

Papaji, dünyamı durdurduğun için

Merlin, tüm muhteşem hediyeler ve kutsamalar için,

ve Amma, benim annem ve
dünyanın annesi olduğun için.

Teşekkür

Bu kitap hayatımın hem aydınlık hem de karanlık yerlerinden büyüdü ve bu yüzden içinde hayatımı etkileyen herkesten bir parça var. Hepsine özellikle teşekkür etmek istiyorum:

Anthony Gorman ve Lorraine Goldbloom'a, bu muhteşem yolda dostlukları ve destekleri için teşekkür ederiz; ayrıca Lorraine'e, yaratılırken bu kitabın her bölümü hakkında sürekli geri bildirimi ve onu olabilecek en iyi kitap haline getirmeye olan bağlılığı için de selamlarımızı sunarız.

Hilary Stillman'a coşkusu ve harika düzenleme desteği için teşekkür ederiz. Sevgi dolu bir uluslararası köyün ve onun içinde devam eden paylaşımın armağanı için öğretmenler ve öğrencilerden oluşan VortexHealing® topluluğu.

Eşim Susanne'a bu yolda benimle yürüdüğü için, beni asla gitmeyeceğim yerlere ittiği için, sevgisi için, içgörüsü için ve yıllar boyunca benim için hazırladığı binlerce lezzetli akşam yemeği için teşekkür ederim.

Editörden Bir Not

Geleneksel olarak uyanış nadir ve yavaş bir olaydı. Tipik bir arayıcı bir keşiş ya da öğrenciydi. Bir öğretmenin huzurunda oturan, gerçekliğin doğası hakkındaki söylemler üzerine meditasyon yaparken onların frekanslarına uyum sağlayan sadık bir arayışçı, ölmeden önce farklı bir özgürlük düzeyine ulaşma şansına sahipti. İnsanlık gelişiyor. İş ve aileyi içeren, İlahi Olan'a bağlılığı temel alan bir hayat yaşamak yeni bir paradigma haline geliyor. Ancak uyanmış öğretmenlere daha fazla erişim sağlanmasına rağmen, uyanış yöntemleri pek değişmedi. Günümüzün popüler öğretmenleri uyanışa ilişkin bir bakış açısı sunuyor ancak bunun insan sisteminde nasıl gerçekleştiğini açıklamıyor ya da süreci hızlandırmanın olası yollarını sunmuyor. İnsanlar uyanmaya hazırdır ancak sürecin nasıl daha fazla farkında olunacağı veya sürecin nasıl tamamlanacağı konusunda adım adım ilerleyen gerçek bir kılavuz yoktur.

Ric Weinman, geçirdiği her aşamayı kendi yolunda haritalayarak uyanış sürecine benzersiz bir bakış açısı sunuyor. Bu, süreci detaylı bir şekilde tanımlamakla kalmayıp, aynı zamanda kendi içinizde o süreç üzerinde adım adım çalışmanıza olanak tanıyan tamamen yeni bir yaklaşımdır. Ric, öğrencilerin farkındalığını tam da bilinçlerinde bir ayrılık perdesinin bulunduğu noktaya çekebiliyor, böylece farkındalık ona dokunup onu serbest bırakabiliyor ve o seviyede uyanış yaratabiliyor. Buradaki sihir, bu eşsiz ve benzersiz yeteneğin, sadece okuyup onunla çalışarak kitabında ortaya çıkmasıdır. Gerçek anlaşma bu.

Çeşitli uyanış yollarına derinlemesine dahil oldum ve Ric'in haritasını çıkardığı şeyleri ilk elden deneyimledim. Onun önerdiği şey, sistematik olarak bu ayrılık perdelerini görmemizi ve onlardan uyanmamızı sağlayan, radikal biçimde farklı, son teknoloji bir uyanış yaklaşımıdır. Bu benim kendi sürecimde gerçekleştiği için, yeni bir özgürlük derinliği, sorunlardan ve onlara bağlılığımdan kaynaklanan acılardan özgürleşmeyi deneyimlemeye başladım. Ric'le tanışmadan önce uzun yıllar geleneksel şekilde çalıştım ve hayatımda ve varlığımda değişiklikler oldu. Yine de bazı durumlarda otomatik pilottaydım, anlık duygusal tepkiler devreye giriyor ve dikkatle geliştirdiğim iç huzurumu geçersiz kılıyordu. Bunun sadece ego olduğu ortaya çıktı

umutsuzca nasıl olunacağı fikrine dayanan bir varoluş durumuna ulaşmaya çalışmak. Gerçek bir değişim ancak Ric ile VortexHealing® çalıştıktan sonra gerçekleşti. İnanılmaz bir yolculuk boyunca beni evime, İlahi Vasıf'a geri döndüren bir rehberdi. Artık sınıf arkadaşlarımda da gördüğüm kalıcı bir özgürlük var. Gerçekten muhteşem ve lütuf dolu bir iç ferahlığı ve huzuru vardır.

Hilary Stillman
Nisan 2013

Ah...

Sadece bu.

İşaret eden parmak yok.

giriiş

Uyanış dünyası, genel olarak dünyanın bir mikrokozmosudur: umutlarla, arzularla, fantezilerle, yanlış anlamalarla, yanlış anlamalarla, yansıtmalarla, bağlılıklarla ve hayal kırıklıklarıyla doludur. Ancak aynı zamanda büyük huzur ve varoluşun, açıklığın ve sevginin alanlarını da içerir. Dünya genelinde olduğu gibi, çoğunlukla Grace daha ikincil bir rol üstlenmiş gibi görünse de, hem karma hem de Lütuf tarafından yönetiliyor.

Bu kitap, uyanış manzarasının kapsamlı bir Haritasının yanı sıra, şu anda bulunduğunuz yerden başlayarak, hem uyanış hem de uyanışta derinleşme için somut adımlar olarak verilen bir nasıl yapılır kılavuzu sunmaktadır. I-Ağaç adını verdiğim bu Harita, İlahi Vasıftan insanın benlik duygusuna kadar egonun yaratılışını ve evrimini seviye seviye anlatıyor. Daha sonra bu bir Uyanış Haritası haline gelir, çünkü ego yaratımının her yeni seviyesi, farkındalığın gerçek doğasını anlamak için uyanması gereken bir trans seviyesi haline gelir.

Uyanış şu bilmeceyle başlar: Her şeyin bir olduğunu biliyoruz ama yine de kendimizi bu birliğin özel, ayrı bir parçası olarak deneyimliyoruz. Aynı zamanda bu ayrı benlik duygusunun ya da*BEN,*Tüm sorunlarımızın ve tüm acılarımızın kökeninde bulunan egomuz, aynı zamanda enerji sistemimizi ve sağlığımızı da etkiler. Dolayısıyla, ister acılarımıza veya sağlıksızlıklarımıza çözüm bulmak istersek, ister yalnızca daha derin bir varoluş ve birlik durumuna ulaşmak istiyor olalım, eninde sonunda varoluşumuzun temel parçası olarak kabul ettiğimiz şeyle yüzleşmek zorundayız: duyularımız. ayrı bir benlik olmaktır. Bu, uyanışın temel ilkesidir ve bize bu kişisel ego duygusunun verili olmadığını, yalnızca yaşadığımız deneyim olduğunu - sanki çok derin bir transa kilitlenmişiz gibi - ve bundan uyanıp derin bir transa uyanabileceğimizi söyler. çok daha özgür bir varoluş.

Ne yazık ki, bu kitabın ilk bölümünde ele alınacak olan bu süreçle ilgili pek çok kafa karışıklığı var. Bu kafa karışıklığı, bazı kavramların aksine uyanışın, yaşayan bir insanı bir tür bitmiş ve statik gerçekliğe dönüştüren nihai bir olay olmadığı gerçeğiyle daha da güçleniyor. Uyanış bir anda gerçekleşse ve belirli bir ego varoluşu seviyesinin sonunu işaret etse de, bu ilk uyanış sadece yeni bir başlangıcın başlangıcıdır.

süreç, birçok seviye ve aşamaya sahip olacak yeni bir uyanış yolculuğu. Bu seviyeler ve aşamalar hakkında çok fazla yazılmadığı için yeterince anlaşılmamıştır. Yazarlar deneyimlerini paylaşırken genellikle aynı genel terimleri çok farklı şeyleri kastetmek için kullanırlar. Pek çok yazar şu andaki deneyimleri hakkında yazıyor ancak onları oraya getiren süreç hakkında yazmıyor. Buna ek olarak, insanlar aynı uyanış aşamasında olsalar bile süreçleri benzersizdir ve bu nedenle deneyimleri ve başkalarına ilettikleri şeyler oldukça farklılık gösterebilir. Bütün bunlar hem uyanmış olanlar hem de uyanmamış olanlar için oldukça kafa karışıklığı yaratabilir.

Uyanmamış olanlar için temel kafa karışıklığı, uyanmanın gerçekte ne olduğunu bilmemelerinden ve aynı zamanda onları şu anda bulundukları yerden etkili bir şekilde oraya neyin götürebileceğini bilmemelerinden kaynaklanmaktadır.

Uyanmış olanlar için kafa karışıklığının ana kaynağı, kendilerine gerçekte ne olduğunu anlayamamaktan kaynaklanır, çünkü uyanış hakkında önceden okumuş olsunlar ya da olmasınlar, bu her zaman beklentileriyle eşleşmeyecektir. Bu şaşırtıcı değil, çünkü uyanış ani ve köklü bir değişim yaratır ve değişen şey zihninizin veya duygularınızın bir yönü değil, siz kendinizdir, kim olduğunuza dair temel deneyiminizdir. Bunun nasıl olacağını önceden bilmek gerçekten mümkün değil. Hayatın devam ediyor ama şimdi birdenbire farklı oluyor. Bir şeylerin eksik olduğu hissi var. Hayatınızın dokusunda tanıdık bir şey yok oldu ve yeni bir özgürlük duygusunun eşlik ettiği özel bir boşluk kalitesi ortaya çıktı. Hâlâ eskiye, daha önce yaşadığınız yaşam deneyimine bağlı kalabilirsiniz, ancak yaşamınızın o kısmı bitti ve yeni bir aşama başladı. Ancak siz ilerledikçe hayatınızın çoğu yönü değişmeden devam eder, çünkü yarattığınız yaşamın temel kalıpları hiçbir yere gitmemiştir ve eski duygusal ve zihinsel kalıplarınızı yanınızda taşımaktan kendinizi alıkoyamazsınız. Evliyseniz ve çocuklarınız varsa, hâlâ evlisiniz ve çocuklarınız var. Hala sabahları işe gitmeniz ve/veya çocukları okula götürmeniz gerekiyor. Hâlâ aynı vücut sorunlarınız var, hâlâ aynı yiyecekleri tercih ediyorsunuz ve eğer içedönük biriyseniz hâlâ içe dönüksünüz demektir. Ancak uyanışın değiştiği tek şey, değişmeyen her şeyin - hayatınızda adlandırabileceğiniz ve işaret edebileceğiniz her şeyin - tamamen farklı görünmesine neden olur çünkü bunların hepsiyle ilişkiniz değişmiştir.

Bu uyanışın tuhaf paradoksudur:*her şey tamamen değişiyor*

ve yine de her şey aynı kalıyor. Hayatın çeşitli dokuları yeni bir boşluk ve yeni bir özgürlükle devam ediyor. Artık tanıdık bir benlik duygusunun olduğu yerde bir alan var ve yine de çoğu insan için tanıdık olanı kaybetme hissine rağmen bu alan tipik olarak ferahlık olarak deneyimlenecek. Çoğu insan için bu, çok büyük bir kafa karışıklığına neden olur. *Ne*oldu, hakkında*DSÖ*bu yeni yerden nasıl yaşanacağı hakkında.

Bu kitabın amacı uyanışın doğasına dair geniş bir anlayış sağlamaktır. Henüz uyanmadıysanız, sizi gerçek bir uyanışa doğru yönlendirecek ve kendinizi bunun için nasıl 'olgun' hale getireceğinizi gösterecektir. Zaten uyandıysanız, kitap sizi nerede olduğunuz ve başınıza neler geldiği konusunda yönlendirmenize yardımcı olacak ve aynı zamanda uyanışın bir aşamasından diğerine nasıl geçeceğiniz konusunda bazı bilgiler sağlayacaktır. Bu kitap, şu anda bulunduğunuz yerden ileriye doğru ilerlerken ruhsal yolculuğun haritasını çıkaran, uyanış sürecine rehberli bir tur olmayı amaçlamaktadır.

Kitap iki ana bölüme ayrılmıştır. İlk bölüm uyanışla ilgili daha fazla genel bilgiyi kapsıyor: uyanışın doğası ve beklentilerimiz, sonrasında neler olduğu, öğretmenlerle çalışmak, farklı karma türleri vb. ve sunulan uyanış Haritasına genel bir bakış bu kitapta. İkinci bölüm ise nasıl yapılır. Uyanış için nasıl olgunlaşılacağı, uyanışa nasıl geçileceği ve sonraki her seviyeye geçmek için neye ihtiyaç duyulduğu konusunda bir rehberdir. İlk bölümde daha detaylı bilgi almak istediğiniz bir konuyu okuduysanız ikinci bölümün ilgili bölümünde aradığınızı bulabilirsiniz. Her ne kadar içindeki bilgilere genel bir bakış için ikinci bölümün tamamını okuyabiliyor olsanız da, burada anlatılan uyanış hareketlerini yaratmak aslında oldukça zaman alacaktır.

Kitap, kitabın kullanacağı kavramlara ve dile genel bir giriş niteliğindeki uyanışın ABC'si ile başlıyor. Bu bize üzerinde çalışabileceğimiz ortak bir çerçeve sağlıyor, böylece daha derine indikçe ilettiklerim net kalacak.

BEN

UYANIŞIN DOĞASI

Bölüm 1

UYANIŞIN ABC'Sİ

Uyanış derken neyi kastediyoruz?G?

Kullandığımız dile dikkat etmeliyiz çünkü dilin geçmişi ve bagajı vardır. Havalimanlarındaki bagaj atlıkarıncalarında sizi uyardıkları gibi, diğer birçok çanta sizinkine benzeyebilir ama aslında değildir. Örneğin, Aydınlanmanın belirli bir seviyesini ifade etmek için Aydınlanma terimini kullanırdım. Ancak terimin çok fazla bagajı olduğunu keşfettim; bir kısmı eski, bir kısmı da modern. Bu terimi kullanan çeşitli öğretmenlerin bilincini takip ederek, herkesin bu terimle farklı bir şeyi kastettiği açıkça ortaya çıktı. Ve bu özel uyanış seviyesinden geçen öğrencilerim için, diğer gruplarla veya diğer öğretmenlerin materyallerini okuyan insanlarla etkileşime girdiklerinde, bu her türlü kafa karışıklığını yarattı. Dolayısıyla bu terimi terk etmek ve yeni bir dil aramak zorunda kaldım; sadece o dönem için değil, aynı zamanda uyanışın her seviyesi için. Nispeten yüksüz ama aynı zamanda titreşimsel olarak her seviyeyle uyumlu bir dil bulmam gerekiyordu, böylece yeni dil, kendi sürecim aracılığıyla bana gösterilen uyanış Haritasını tanımlamaya yardımcı olabilirdi.

Yine de vazgeçemediğim tek kelime 'uyanış' kelimesiydi. Neyse ki, yaygın olarak kullanılan diğer terimlerin çoğundan daha az bagaja sahiptir. Elbette, bu terimi kullanan diğer insanlar yine de benden farklı bir anlama gelebilir, ancak bununla ne kastettiğimi özellikle açıklayacağım, böylece karışıklık olmaz.

Genel ve Spesifik Özellikler: 'Uyanış' kelimesi, basitçe bir tür uykudan, rüyadan veya transtan uyanma fikrine atıfta bulunan genel ve yaygın olarak anlaşılan bir anlama sahiptir. Manevi alana genişletildiğinde, genel kavram, kendimiz olarak deneyimlediğimiz bireysel, ayrı kişi veya egonun aslında sadece büyük benliğimizin gördüğü bir rüya olduğu ve biz bu rüyaya yakalanıp deneyimi gerçek olarak kabul ettiğimizdir. Bu bağlamda fikir

uyanış, bu ayrılık rüyasından çıkma ve daha büyük, gerçek gerçekliğimize uyanma olasılığını sunmasıdır.

Bu genel uyanış duygusu, terimin bu kitapta kullanılma şekliyle tamamen uyumludur. Ek olarak, burada sunulan Harita uyanışın çeşitli seviyelerine işaret edeceğinden, ilerledikçe bu eşsiz seviyeleri ayırt etmek için özel bir dil geliştireceğim.

Temel Uyanış ve 'Çekirdek Perde': Birinin ilk uyanışı, uyanışın ilk seviyesi için kullandığım terim 'Temel Uyanış'tır. İnsanlar uyanış olduğunu düşünmekten hoşlandıkları her türlü deneyime sahiptirler ama çoğu öyle değildir. Bu deneyimlerin çoğu sadece genişletilmiş ego durumlarıdır. Geri kalanların çoğu daha derin bir şeyin anlık tadından ibarettir ve sonra o an geçer. Harita, bu diğer tür deneyimlerden gerçek bir uyanışın nasıl anlatılacağına dair açık bir tanım sağlar. İşte pratik bir kural: Eğer deneyimin tanımında 'genişletilmiş' kelimesi varsa, o zaman bu büyük olasılıkla genişlemiş bir ego durumudur. Gerçek bir uyanış deneyiminin en önemli niteliği en çok 'boş' kelimesiyle uyumludur, çünkü kişinin tanıdık benlik duygusu 'boşalmıştır' ve yerinde bir boşluk bırakmıştır. Ve eğer bu sadece bir tat değil de gerçek bir uyanışsa, o zaman boş olan şey boş kalır. Öte yandan genişleme duygusu genellikle genişlemiş bir benlik duygusuna işaret eder. Uyanışta bu benlik duygusu genişlemez, kaybolur.

İşte bir örnek: Bir öğrencim -ona Alice diyeceğiz- bir aydan fazla bir süre sabit kalan bir bilinç değişimi yaşadı. Uyandığına inanıyordu ama ben şüpheliydim. İlk bakışta, gerçek uyanıklığı çağrıştıran bir boşluk varmış gibi görünüyordu ama 'ruhsal sezgim' bana bir şeyleri kaçırdığımı söylüyordu. Daha sonra diğer şeylerin yanı sıra "genişlemiş hissettiğini" tanımladığında kırmızı bir bayrak belirdi. Bu yüzden daha yakından baktım. Ne gördüğümü anlamak için, küçük, yeşil bir balonun üzerine turuncu bir kalemle 'Ben' kelimesini yazdığınızı ve ardından balonu normal boyutunun 100 katına kadar genişlettiğinizi hayal edin. Artık balonun üzerine yazdığınız ben harfini göremeyeceksiniz çünkü harf o kadar uzatılmış olacak ki, balonun yeşil arka planı üzerinde tuhaf turuncu parçacıklar gibi görünecek. Alice böyleydi: o *BEN* Egosu o kadar genişlemişti ki neredeyse şeffaf hale gelmişti, bu da onu görmeyi çok zorlaştırıyordu. Ama yine de oradaydı ve ruhsal sezgilerim onu hissetmişti. Aynı zamanda onun gerçek bir uyanışa sahip olacak kadar olgun olduğunu da görebiliyordum, bu yüzden bunu kolaylaştırmak için onunla birlikte çalıştım. Uyanış gerçekleştiği anda genişlemiş hali bozuldu ve ben

bunu hissedemedim *BEN* artık. Ona şimdi nasıl hissettiğini sordum ve o da oldukça şaşırmış bir ses tonuyla "Eh... hiçbir şey" dedi. Genişletilmiş durum ve duygusu *BEN* içinde bir 'bir şey' vardı ve o şey artık gitmişti. Beklediği bu değildi ama gerçek buydu. Artık uyanıktı.

Uyanış asla beklediğimiz gibi değildir. Bunun nedeni hem egonun uyanışta orada olmayı beklemesidir, hem de Temel Uyanışla uyanmış olmanızdır. *dışarı* kim olduğunu sandığın ama henüz uyanmadığın yanılsamanın *ile* sen nesin. Bu daha sonra, daha derin bir uyanış olarak gelir. Ancak daha derin uyanışlar bile asla beklediğimiz gibi olmaz.

Hala Alice'e ne olduğunu tanımlamamız gerekiyor. Temel Uyanışının doğası neydi? Onun duygusuna ne oldu? *BEN*? Bunu kavramsal alanın dışına çıkarmak için şunu deneyelim: bir dakika kadar gözlerinizi kapatın ve duyularınıza uyum sağlayın. *BEN*. bir his olduğuna dikkat edin *BEN* ayrı bir 'ben' duygusu var ve çok ama çok sayıda ben-düşüncesi var, düşüncelerin içinde *BEN* düşüncenin konusudur (“Açım” gibi). Bu temel anlayışın mümkün olup olmadığına dikkat edin. *BEN* aslında göğsünüzün ortasındaki kalp bölgesinde (fiziksel kalpte değil) merkezlenir. Kelimeyi kasıtlı olarak düşünüyorsanız, dikkat edin *BEN* bu ben-düşüncesini kafanın içinde duyacaksınız; ama onun size verdiği benlik duygusuna bağlanırsanız ve onu kaynağına kadar takip ederseniz kalbinizde bir yere çekilirsiniz. Bu mantıklıdır çünkü kalbiniz kimliğinizin bulunduğu yerdir. Temel kimliğiniz belirli bir kişinin kimliği olduğundan *BEN*, kökü kalbinizde oturacak.

Bu yüzden, *BEN* sadece bir düşünce değil, ben-düşüncelerine yol açan bir ego merkezidir. *BEN* özel bir duygu-anlayışı vardır. Bunun tüm geçmişinizde, kendinize dair tüm zihinsel imgelerinizde ve sürekli olarak kendinize kafanızda anlattığınız iç hikayenizde mevcut olduğunu hissedebilirsiniz. *BEN* kalbinizde yaşayan temel kimliğinizdir. Şimdi bu duyguyu hayal edin *BEN* birdenbire ortadan kayboluyor. Tarih, zihinsel imgeler ve hikaye kalıyor ama *BEN* onların içinde gitti. Temel Uyanışta olan budur.

Buna daha dikkatli bakalım. Kendiniz olarak kabul ettiğiniz ama yok olabilen bu ben-duyusu nedir? Daha derin bir hakikatten, egodan ve kendine referanstan arınmış, düşünce ve duygulardan arınmış ve zihnin gerçekliğe dayattığı ayrımlardan arınmış bir yerden doğar. Bu, gerçekte ne olduğunuzun en derin bilgisinden, tüm zaman, mekan ve formdan kesinlikle üstün olduğunuz ve yine de her yerde yaşamın en küçük ifadesiyle kesinlikle bir olduğunuz yerden doğar. Bu birlik, belirli ego da dahil olmak üzere yaşamın tüm bireysel ve yerel ifadeleri haline gelir.

kimlik, bildiğiniz belirli kişi*BEN*.

En derin gerçekliği kimliğin kaynağı, Kimliğin Kendisi olarak düşünürseniz, o bir şekilde kendi saf, aşkın Benlik-Olmayan Kimlik duygusunu, ayrı bir kişi, belirli bir "ben" olarak yerelleştirilmiş bir kimlik duygusuna yerelleştirmiştir. özel tarih.

Bu lokalize ben-duyusunun yaratımını kolaylaştırmak için, İlahiyat yaşam formlarını evrimleştirdi, böylece onların bilinçlerinde odak noktaları haline gelecek spesifik yapılar olacaktı.*BEN.*Bu odak noktaları insani ve enkarnasyon bilincimizin merkezinde, kalbimizin merkezinde bulunur. duygusu*BEN*Orada ortaya çıkan şey, kim ve ne olduğumuza dair en temel deneyimimiz haline gelir. Ancak biz gerçekten ayrı bireyler olmadığımız için -biz o Biriz, varlığın temeliyiz- bu çekirdek kimliğin yaratımıyız,*peçe*bizi gerçek doğamızdan. Bu nedenle, bu çekirdek ben-duyusunu yaratan ve bizi gerçek doğamızdan, varlığımızdan perdeleyen, kalbimizdeki bu bilinç yapısına diyorum.*Çekirdek Peçe*.

Core Veil'inizin yarattığı kimlik devam eden bir rüya gibidir. Rüya gördüğünüzde, bilincinizde imgeler, duygular ve kendinize ilişkin algınız ortaya çıkar ve rüya gördüğünüz sürece bunu gerçeklik olarak kabul edersiniz. Benzer şekilde, Çekirdek Perdeniz bir anlamda*BEN*bilincinizde ortaya çıkıyor ve Çekirdek Perde bunu yaptığı sürece, o duyguyu alırsınız.*BEN*gerçeklik olmak, olduğun gibi olmak. Yine de bu *BEN*'zamanı geldiğinde' parçalanabilecek bilinçteki bir yapıdır sadece. Bu gerçekleştiğinde, yarattığı özel ben-duyusu ve kimlik de onunla birlikte kaybolur ve bu, çok derin bir rüyadan çıkmak gibidir. Uyanış sizi şu duygudan çıkaran harekettir.*BEN.*Bazen Çekirdek Perde'ye 'uyanış kapısı' diyorum çünkü onun kaybı ilk gerçek uyanış hareketidir.

İşte benim Temel Uyanış tanımım:*Temel Uyanış kişinin Çekirdek Örtüsünü kaybetmesidir.*bu temel duyguyu kaybetmekle eş anlamlıdır*BEN*kalpte. Bu bir uyanış değil*ile*henüz gerçek doğanız değil, daha ziyade uyanış*dışarı*kim olduğunu düşündüğün yanılsamasının.Genişlemiş ego durumundan çıktığında Alice'in başına gelen de buydu: Çekirdek Perdesini ve temel duyusunu kaybetti.*BEN*onunla gitti. Nasıl hissettiği sorulduğunda tanıdık, temel duygunun nasıl olduğunu görmeye gitti.*BEN*hissediyordu ama buna erişemediği için*BEN,*Ne hissettiği hakkında söyleyebildiği tek şey "hiçbir şey"di. Onun duygusu nerede*BEN*olmuştu, şimdi orada hiçbir şey yoktu. Sahte benlik duygusundan uyanmıştı ama gerçekte ne olduğuna henüz uyanmamıştı.

Benim Temel Uyanışım için de tam olarak böyleydi: bir an, temel duygu *BEN*oradaydı ve bir sonraki anda değildi. Bir an kim olduğumu biliyordum ve bir sonraki an şaşırtıcı bir şekilde hiçbir fikrim yoktu çünkü deneyim beklentilerimdeki hiçbir şeye uymuyordu. Hiçbir patlama, hiçbir mutluluk, hiçbir her şeyi bilme, hiçbir her şeyi kaplayan birlik yoktu; sadece kafamın içinde dolaşan tüm o eski gevezeliklerle birlikte kalpten doğan sessiz bir doğal varoluş duygusu. Varlığın kafamda kendimle ilgili devam eden hikayeden daha gerçek olduğunu biliyordum, ancak o hikayenin ana karakteri artık biraz gerçek dışı görünse de, tüm bu hikayeye hala pek çok kimlik bağlıydı. Elbette bu kafa karışıklığı benim ilk deneyimimdi. Uyanış böyledir, ancak bununla ilgili deneyimimiz her birey için benzersizdir. Elbette biz "büyüdükçe" de değişir. Artık uyanış gerçekleşmişti ama hâlâ büyümem gereken çok şey vardı ve bu büyümenin bir kısmı yanlış beklentilerimle başa çıkmayı da içeriyordu.

Transtan Çıkmak: Bir tiyatro grubunda olduğunuzu ve bir oyun sahnelediğinizi hayal edin. Performansa yardımcı olmak için, herkesi transa sokması için bir hipnozcu tutarsınız, böylece gerçekten oynadıkları karakter olduklarına inanırlar. Sizin rolünüz bir sokak satıcısınınkidir. Gösterinin sonunda hipnozcu transı bozacaktır. Ancak herkesi çok derin bir transa soktuktan sonra hipnozcu ortadan kaybolur. Gösteri biter ve herkes kendisinin sahne karakteri olduğuna inanmaya devam eder.

Ancak sizin için transınız herkesinki kadar derin değil. Bir noktada, aniden bunun içini görüyorsunuz. Her ne kadar trans tamamen temizlenmemiş olsa da, artık bilincinizde ondan kurtulduğunuz bir yer var. Yani sanki hâlâ trans halindesiniz, zihniniz hala o rolün tüm sözde anılarıyla dolu, sanki bunlar gerçekmiş gibi ama yine de onun siz olmadığınızı biliyorsunuz. Aslında bir sokak satıcısı olmadığınızı biliyorsunuz. Ancak transtan geriye kalanların derinliği nedeniyle, kim olduğunuzu tam olarak hatırlayamazsınız ve hatırlayabildiğiniz birkaç görüntü, hipnozcunun sahne rolünüz için yarattığı anılardan daha gerçek görünmüyor. Bunu diğer aktörlere açıklamaya çalışıyorsunuz ve onları kendilerinin de düşündükleri kişi olmadıklarına, ancak hipnozcunun onlara verdiği anıların yeni kimliklerini desteklediğine, dolayısıyla sadece sizin olduğunuzu düşündüklerine ikna etmeye çalışıyorsunuz. Onu kaybettim. Ve sen, seni diğerleriyle aynı çerçevede tutan transın özünü kaybettin.

Ancak transtan tamamen kurtulmuş değilsiniz. Çünkü nasıl

içine dalmışsınızdır, bilincinizin bir kısmı hala onun içindedir ve odağınızı gevşettiğinizde tekrar içeri kaymaya başlarsınız. Tanıdık trans hissine girmek, kendinizi gerçekdışılığın farkında tutma işini yapmaktan daha kolaydır. ondan. Her seferinde dakikalar, saatler, hatta günler boyunca ona geri dönebilirsiniz. Ama görünüşte kaybolmuş olsanız bile, içinizdeki bir şey bunun gerçek olmadığını biliyor. Uyanıklık hala oradadır ve ne zaman seçerseniz seçin, odak noktanızı toplayabilir ve transta göründüğünüz kişinin aslında siz olmadığınızı görebilirsiniz. Ne yazık ki bunu fark ettiğinizde bile aslında ne olduğunuzu bilmiyorsunuz, bu da durumu daha da zorlaştırıyor. Ve trans deneyiminizin gerçek olmadığını en açık şekilde gördüğünüzde, bunun neden tüm deneyimi bir anda yok etmek için yeterli olmadığını anlamıyorsunuz. Ancak transın kalıntısı varlığını sürdürüyor. Daha fazla uyanmak için zarafetin yanı sıra sizin tarafınızdan da çaba sarf edilmesi gerekecektir.

Ego'nun İkilemi

Duygusal dramamızdaki tüm konular, egonun daha büyük sorununa yönelik bir sis perdesi olarak görülebilir: onun nihai ölümlülüğü ve önemsizliği. Her ne kadar kendi kişisel hikayemizin merkezinde yer alsak da, yaşamımızı sürdürüyoruz ve sonra ölüyoruz. Ve hayatlarımız, hepsi sonuçta önemsiz olan anıların, arzuların ve olay örgüsünün bir koleksiyonundan başka bir şey değildir. Hayatımızdaki tüm anlamlar kendi kendine yaratılmıştır ve en derin hayatlar bile ölümle son bulur. Bunu tüm egolar hisseder ve bilgi genellikle bastırılmış olsa da onları takip eden bir gölge gibidir. Ego, kendi varlığına dair nesnel bir bakış açısına sahip olmasına izin verseydi, bunun varoluşsal ağırlığı çok büyük olurdu. İnsanlığın çoğu klinik olarak depresyona girecekti.

Böylece ego bu gerçekle yüzleşmekten kaçınmak için stratejiler geliştirir: (1) at gözlüğü takılmış bir yarış atı gibi sadece önündeki şeye odaklanır ve/veya (2) sürekli dikkatini dağıtır ve/veya (3) kaçmak için uyuşturucu veya alkol kullanıyor ve/veya (4) şöhretin, hatırlanmanın veya 'fark yaratmanın' bir şekilde varlığına daha nihai bir anlam katacağına kendini inandırmaya çalışıyor ve/veya (5) var olmaya devam edeceği ve mutlu olacağı sonsuz bir cennet fantezisi. Çoğu insan için bu stratejiler, varoluşsal gerçekliklerini başarılı bir şekilde arka plana iter, orada onları rahatsız eder ama hayatlarının ana akışının dışında kalır.

Ancak egonun bu nihai sorunu yalnızca sizin için bir sorundur, eğer

deneyim şu ki, sen bu egosun. Bu gerçek mükemmel bir ortam yaratır, çünkü ego, genellikle travma, hastalık, ölümün yaklaşması veya sevilen birinin ölümü nedeniyle bu sorunla ilgili deneyime karşı savunmasını yitirdiğinde, dikkatlice inşa edilmiş anlam ağı çöker. O zaman artık kendi kişisel gerçekliğinin sınırları içinde tatmin edici bir cevap bulamaz ve onu başka yere bakmaya zorlar. İşte o zaman yolundaki dönüş gelir: Yalnızca kendine bakmak yerine, kendisinin ötesine bakmaya zorlanır. Sonunda sıra uyanış fikrine gelir. Uyanış perspektifinden bakıldığında yaşam, Her Şeyin Kaynağının kendi potansiyelini deneyimlemesi için bir fırsattır. Her önemsiz an aslında Lütuf ve mevcudiyetle doludur. Çizim çizgilerinin herhangi bir yere gitmesi gerekmez; arzuların yerine getirilmesine gerek yoktur; ölüm sadece başka bir deneyimdir. Bir pasta pişirirseniz sonsuza kadar dayanması gerekmez; tadına bakmak ve yemek için pişirildi. Yaşamlarımız, en derin ve en aptalca deneyimlerimiz, hatta ölümlerimiz de dahil, Her Şeyin Kaynağı için böyledir. Her şey sadece onun tadına varmak için, İlahi olanın kendi yaratıcılığının potansiyelini deneyimlemesi için vardır. Ego uyanış fikrini benimsedikçe, uyanışı kendi varoluşsal çıkmazından kaçmak için kullanmayı umar; o daha derin, sonsuz önem taşıyan yerden yaşamanın bir yolunu bulmayı umuyor. Ancak bunu asla başaramaz çünkü orada egoya yer yoktur. Egonun açmazı da buradan kaynaklanıyor: Ölümlü, önemsiz bir varoluş yaşamak istemiyor ama egosal varlığını özgürlük için feda etmek de istemiyor.

> Bu bilmeceden kurtulma yolunuz, o ego olmadığınızı fark etmekten geçecektir.

Bölüm 2

FANTAZİ VE GERÇEK

Manevi arayış içinde olanlar uyanış fikriyle karşılaştıklarında bunu isterler. Genellikle uyanış olarak sunulan şey çok çekicidir: Eğer bir rüyada yaşıyorsanız ve o rüyada acı çekiyorsanız, o zaman uyanış tüm acılarınızın ilacı olur. Ve bu sadece acınızı sona erdirmekle kalmayacak, aynı zamanda tüm arzularınız da ortadan kaybolacak ve kendinizi tamamen tatmin ederek eve, Gerçek Benliğe döneceksiniz. Uyanış fikri aynı zamanda 'tam anlayış'ın yanı sıra 'gerçeğe ve açıklığa' ulaşma temalarını da içerir; ve belirli geleneklerde ortaya çıkan 'kalıcı mutluluk bilincine' girme, 'İlahi olanla birleşme' ve karmanızla işi bitirme temalarını da göz ardı etmemeliyim.

Bu temaların hepsi çok ilgi çekici; bu nedenle dünyanın her yerindeki reklamverenler, temizlik ürünlerinden biraya kadar her şeyi satmak için benzer temalar kullanıyor. Uyanışın harika satış noktaları var. Reklamlar ne kadar çekici görünse de, bu ürün gerçekten sizin için bir şey mi? Şimdi tek tek satış noktalarını inceleyelim:

Temalar ve Beklentiler

1. Tüm Acıların Sonu: Bu en büyük satış noktası uyanış acınızı sona erdirmese de uyanıyorsunuz. Uyanışa kadar tüm zihinsel ve duygusal şeylerinizi yanınıza alırsınız ve o, diğer tarafta hâlâ oradadır. Değişen şey, tüm bunlarla olan ilişkinizdir. İlişki anında değişir ve uyanışınız derinleştikçe gelişmeye ve değişmeye devam eder. Tüm bu zihinsel ve duygusal şeyler, belirli bir birey olma deneyimi etrafında yaratıldı.*BEN*, ve şu *BEN*artık gitti. Sonuç olarak, onunla birliğinizi kaybedersiniz, onunla ilişkili olarak daha fazla alana sahip olursunuz ve bir noktada artık onun sizinle hiçbir ilgisi yokmuş gibi bile hissetmezsiniz. Aslına bakılırsa, herhangi bir anınıza veya duygunuza bakıp 'kim' diye bakarsanız

oradaysa (hatıranın ya da duygunun içinde), artık kimseyi bulamazsınız. Bir zamanlar nerede bir *BEN* o sendin, şimdi boş. Bu kesinlikle farklı bir ilişki yaratıyor.

Sanki bir zamanlar kanserden yavaş yavaş ölen bir adama bakıcılık yapıyormuşsunuz gibi. Her gün size hayat hikayelerini anlattı, böylece zamanla onlara yakından aşina oldunuz. Sonunda öldüğünde, sizi şaşırtacak şekilde, evini ve kalan eşyalarını size bıraktı. Artık onun hem evinden hem de eşyalarından siz sorumlusunuz, ancak bunların hiçbirinin sizinle bir geçmişi yok, buna aşina olsanız bile; bunların hepsi başkasının işi. Hepsinde diğer kişinin anıları ve enerjisi var; ama yine de evdeki pek çok şey sizi yine de hikayelerinin içine 'yakalayabilir'. Mesela lisede yüzme yarışmasını kazanan adamın fotoğrafı ilginizi çekebilir. Fotoğrafa bakıyorsunuz ve anında kanserden yavaş yavaş ölmek üzere başarılı olma çabasıyla ilgili size sık sık anlattığı hüzünlü hikayeye kapılıyorsunuz. Alanınız ve mesafeniz kaybolur ve kendinizi bu adamın hikayesiyle sanki kendi hikayenizmiş gibi özdeşleşmiş halde bulursunuz. Uyanışta da durum böyledir: Uyandıktan sonra hâlâ taşıdığınız tüm zihinsel ve duygusal şeyler artık başkasının eşyaları gibi görünse de, yine de bir kısmına takılıp kalırsınız. Ve onu ister kendinize aitmiş gibi deneyimleseniz de, vefat etmiş birine ait olarak deneyimleseniz de, ondan yine de siz sorumlu olacaksınız.

Acıya gelince, geriye kalan tüm zihinsel ve duygusal şeyler *dır-dir* cefa. Kendini izole edilmiş, ayrı biri olarak hisseden bir varlığın tüm tarihidir bu. Milyonlarca yıl ve hayat öncesine dayanan bu tarih, 'iyi zamanlarına' rağmen acı, kayıp, travma, mücadele, hastalık, ölüm ve yok olma korkusuyla doluydu. Uyandıktan sonra, miras aldığınız bu dramaya kapılmasanız bile, içindeki acı hala oradadır ama siz değilsiniz çünkü onu kendinizinmiş gibi deneyimlemiyorsunuz. Ve bu her şeyi değiştirir. Uyandıktan sonra herhangi bir noktada, kendinizi acı çekerken bulursanız, 'kimin' acı çektiğine bakabilirsiniz ve orada kimsenin olmadığını görürsünüz. Kimse acı çekmiyor! Ancak acılar hala orada olacak.

Bu tam olarak 'tüm acıların sonu' fantezisi değil, ama acıyı dindirme açısından bakıldığında hala bir gelişme, çünkü artık öyle değil. *senin* cefa. Eğer daha sonra uyanışınızda derinleşmeye devam ederseniz, hayatınızın giderek daha büyük bir kısmı, acıyı kendi dramınız olarak deneyimlemek yerine, acıyı olduğu gibi gördüğünüz bu yerden yaşanacaktır.

2. Eve Gerçek Benliğe Dönüş: Bazıları için bu daha büyük bir satış olacak 'tüm acıların sonu'ndan bile daha uyanış noktası. Aslında, eğer uyanışınız yeterince derinse, uyanış eninde sonunda sizi evinize, Gerçek Benliğe götürecektir. Ancak Gerçek Benlik sizin hayal ettiğiniz gibi değildir. Sorun şu ki, uyanmadan önce, uyanışın doğasına ilişkin tüm fantezileriniz ve projeksiyonlarınız, kendinizi belirli bir kişi olarak deneyimlediğiniz yerden, kendinizi belirli bir kişi olarak deneyimlediğiniz yerden yaratılıyor.*BEN*veya kendi kendine. Burada okuduklarınız da dahil olmak üzere okuduğunuz her şeye rağmen, eğer uyanmadıysanız ve Gerçek Benliği hayal ediyorsanız, o doğal olarak buna sahip olacaktır.*BEN*ve onun merkezinde benlik duygusu. Bunun daha büyük, daha iyi, daha saf, daha aşkın bir versiyonu olarak algılanacak.*BEN*ve buna dair duygunuz, daha derin yerlerin olduğu gerçeğiyle desteklenecektir.*BEN*bilincinizde, insandan daha*BEN*. 'Ruhunuz' bu yerlerden biridir ve bundan daha derin yerler vardır. Gerçek Benliği hayal ettiğinizde içinizdeki o yerlerden birine erişirsiniz ve insan bilincinizin bu hale geleceğini hayal edersiniz. Ancak Gerçek Benlik, yalnızca farklı düzeylerde olan bu yerlere benzemez.*BEN.* Uyanış daha derin bir seviyeye ulaşmakla ilgili değildir.*BEN*ama yanılsamadan uyanmak*BEN*. Daha derin uyanış, daha derin seviyelerden uyanmaktır*BEN*. Gerçek Benlik, daha derin, daha büyük veya daha yüksek bir versiyon değildir.*BEN*. İçinde sizin tanıdık ego benliğinize dair hiçbir his yok. Ancak kimliğinizin kökü, benlik duygunuzun kökü, tüm uzay ve zamanın ötesinde Kimliğin kendisinden gelir. Kimliğin Kendisi Yuvadır. Dışarıdan bakıldığında buna İlahi Vasıf diyoruz; içeriden bakıldığında bu sadece biziz. Orada kişisel bir tanıdık benlik duygusu yoktur. Gerçekte ne olduğunuzun ortaya çıkması için, kendiniz olarak deneyimlediğiniz şeyin ölmesi gerekir.

Uyanıştan beklediğimiz kesinlikle bu değil, bu yüzden amacınızın ne olduğu konusunda net olmalısınız. Eğer bir ruh olmaktan memnunsan, yolculuğunun sonunda kendini bulacaksın. Ruh, tezahür etmiş yaratılışın bireyselleştirilmiş bir parçasıdır ve onun içinde benlik vardır. Eğer gerçekten Bütünlüğe, Her Şeyin Kaynağına, Tüm Varlığın Temeline ve gerçekte ne olduğunuza uyanmak istiyorsanız, o zaman orada benlik, hatta Benlik yoktur; farkındalığı ve tüm yaratılışı doğuran yalnızca İlahi Vasıf vardır; sadece Kimliğin Kendisi vardır, mutlulukla var olan her şey vardır.

Elbette ki egonun 'eve, Gerçek Benliğe dönmeyi' hayal ederken kastettiği şey bu değildir. Eğer bakmayı seçerse, bunun mantığı egonun görebileceği bir yerde olacaktır: uyanış, bir ego, ayrı bir ego olma yanılsamasından çıkmak demektir.*BEN*yani tam uyanış hiçbir egoyu bırakmamalıdır. Aslında, biri olabilir

Yolculuğun sonunu, arayacak kimse kalmadığında geriye kalan şey olarak tanımlayın.

Uyanış benliği tatmin etmez, aksine onu resimden siler. Yine de yolculuğunuzu tamamlar, çünkü sizi gerçekte olduğunuz şeye, gerçekte asla var olmayı bırakmadığınız şeye geri getirerek tamamlar. Her ne kadar gerçekte olduğunuz şey benlik deneyimini doğurmuş olsa da ve benliğin içinde mevcut olsa da, o benlik değildir. Bu, ekrana yansıtılan bir film görüntüsünü incelediğinizde bulacağınız şeye benzer: görüntünün her bir parçasında ışık vardır ve onsuz görüntü yoktur, ancak görüntü ışık değildir.

3. Yükseliş: Uyanışın bir çeşit şey olduğuna inanan birçok kişi var. başka bir düzleme veya '5'e yükselişoboyut'. Her ne kadar ruhsal çevrelerde dolaşan farklı yükseliş senaryoları olsa da yükselişin uyanışla hiçbir ilgisi yoktur. Yükseliş, egonun bir yere, muhtemelen daha iyi bir yere ve umarız tüm duygusal bagajını geride bırakarak gitmesiyle ilgilidir. Yükseliş aslında kaçışla ilgili bir fantezidir. Eğer yükseliş gerçekten mümkün olsaydı, o zaman bu sadece burada deneyimlediğimiz acıdan kaçmanın bir yolu olurdu. Uyanış hiçbir şeyden kaçış değildir. Bu bir yere gitmekle ilgili değil - burada ve şimdi neyin doğru olduğuyla ilgili - ve egoya yer yok. Uyanış özgürlüktür*itibaren*ego, dolayısıyla ego onun içine yükselemez. Eğer gerçekten istediğiniz şey yükselişse, uyanan trenden uzak durmalısınız çünkü o sizin yönünüze gitmemektedir.

4. Tüm Arzuların Sonu: Bu beklenti sezgisel bilgiye bağlıdır arzularımızın eksiklik ve ayrılık duygularımızla bağlantılı olduğu. Biz bütün değiliz, bu yüzden her şeyin bizi bütünleştirmesini arzularız. Arzularımız özünde istek olduğu için orada acı da vardır. Uyanışın bizi bütünleştirmesi, bizi arzulardan kurtarması gerektiğine inanıyoruz. Temel Uyanış bile doğal varoluşun o yerini kalbe getirir ve o yerde arzu kaybolur. Yine de bilincimizin büyük bir kısmı, çağlar boyunca süren zihinsel ve duygusal şartlanmalar tarafından desteklenen sahte bir benliğin rüyasını oynamaya devam edecek. Bu dramın içinde sadece arzu ortaya çıkmakla kalmıyor, aynı zamanda biz hâlâ onunla meşgulüz. Zamanla, eğer uyanışımızı daha dolu bir şekilde yaşarsak, o zaman arzu ortaya çıktıkça, biz ona kapılmadan bilincin içinden geçip gidecektir. Bir zamanlar Papaji'nin (HWL Poonja) şunu söylediğini duymuştum: "Arzu yine de ortaya çıkacak ama kimseye ulaşmayacak."

5. Gerçeğe ve Açıklığa Ulaşmak: Bu beklentinin bir alt metni var. yani bir şekilde uyanış sizi süper psişik ve hatta her şeyi bilen yapacaktır. Sonuçta, olduğunuz her şeye uyanırsanız ve olduğunuz her şey her şeyse, o zaman siz de her şeyi bilmelisiniz. Her ne kadar bu tür her şeyi bilme, uyanışın mutlak zirvesi için mümkün olsa da - benim tam olarak yaşanmış Gizemin Ötesinde Uyanış diyeceğim şey - bu sizin ve benim için asla geçerli olmayacak. Bizim gibi enkarne olan varlıklar ayrılıktan başlayarak bunu tamamen uyandıramazlar.

Bu nedenle, her şeyi bilme fikrinin tamamen ortadan kaldırılması veya en azından, eğer bu fikirden henüz tam olarak vazgeçemiyorsanız, ertelenmesi gerekir. Aynı zamanda her şeyi bilme fikrinin ve onun kardeşi olan her şeye gücü yetme fikrinin egoların hayalini kurduğu türde şeyler olduğunu, diğer bir deyişle bunların ego fantezileri olduğunu da anlayabilirsiniz. Ne yazık ki uyanış ego fantezilerini gerçekleştirmez. Yarış pistinde kazanmak veya piyango numaralarını seçmek istiyorsanız, herkes gibi sizin de şanslı olmanız gerekir. Uyanış sana bir avantaj sağlamayacaktır. Aslına bakılırsa, uyanış size sadece her şeyi bilme yeteneği kazandırmakla kalmayacak, aynı zamanda henüz yapmadıysanız büyük olasılıkla sizi medyum bile yapmayacaktır. Uyanış içeride daha fazla dinginlik yaratır, bu da tüm seviyelerde algıyı ve netliği teşvik eder, ancak psişik yetenek öğrenilmesi gereken bir beceridir (bu yaşamda veya geçmiş yaşamda) ve uyanış kendi başına bunu yaratmaz. Pratik gerçek şu ki, eğer psişik iseniz, o zaman uyanış muhtemelen sizi hem daha fazlasını görme hem de gördükleriniz hakkında daha net olma anlamında biraz daha psişik yapacaktır. Eğer medyum değilseniz, o zaman belki biraz medyum olursunuz, belki de olmazsınız.

Her şeyi bilme ve psişik güç alt metninden çok 'gerçek ve açıklık' vardır. Duygusal bir dramın ortasında kaldığınızda netlik, dramın psişik ayrıntılarını görmekle ilgili değildir; bu, dramanın sizinle hiçbir ilgisinin olmadığını, bunun sadece tarihin ve hikayenin oynanması olduğunu görmekle ilgilidir. Gerçek, dramın boş olduğunu, dramın içinde gerçekten kimsenin olmadığını anlamaktır. Yıllar önce eşimle İngiltere'deydim ve trende duygusal bir tartışma yaşıyorduk. Aniden, tam ortasında, kendi dramamda sadece birinin olmadığını değil, aynı zamanda diğer tarafta da kimsenin olmadığını fark ettim. 'Hiç kimse' ile 'kimse'nin tartışması yoktu. 'Gerçek ve netliğin' bu ani ortaya çıkışı beni anında dramadan kurtardı ve eşim de çok geçmeden ayrıldı.

Uyanışın 'gerçeğe ve açıklığa' bir açılım yarattığı söylenebilir ama bu, oradan yaşayacağınız anlamına gelmez. Tartışmamın ortasında oradan yaşamıyordum. Ancak açıklık oradaydı ve uyandıktan sonra da hep oradaydı ve ortaya çıkmayı başardı. Uyanış derinleştikçe gerçek ve açıklık giderek daha fazla ortaya çıkar. Eğer uyanışın yeterince dolu olursa oradan yaşayabilirsin. Her şeyi bilme fantezisi değil ama yine de oldukça iyi.

6. Tam Anlama:İnsanlar ego yüzünden kafalarının içinde yaşarlar Kendisiyle ilgili zihinsel öyküsünü varlığına destek olarak kullanır. Ayrıca, duygularından bunalmış hissetmeye karşı bir savunma ve olduğu gibi hayata açık olma deneyimine karşı bir savunma olarak kafalarının içinde yaşarlar. (Hayata olduğu gibi açılmaya sürekli direniriz.) Zihnimize uyum sağlamak, varoluşun insafına kalmak yerine bize hayatlarımız üzerinde bir miktar kontrol kurabileceğimiz duygusunu verir - bize bir güç duygusu verir. Dolayısıyla zihinsel varlığımıza çok bağlıyız ve ona çok değer veriyoruz.*anlayış*, işlerin nasıl yürüdüğünü anlayabilmektir. Anlamak kontrol için kullanılabilir.

Doğal olarak, arayış içinde olan birçok kişi için ortaya çıkan bir fantezi, uyanışın onlara evrenin doğası hakkında tam bir anlayış kazandıracağıdır. Ve uyanışın en saf anlarında Var Olan'ın, Gizemin ve Mevcudiyet'in doğasının deneyimlendiği ve bilindiği doğrudur. Bu bilme, bir varlık olma seviyesindedir, Mevcudiyetin kendisini bilme seviyesindedir; bu, zihne yatırım yapan egonun tipik olarak aradığı zihinsel anlama seviyesi değildir. Ego bunun mümkün olduğuna dair bir anlayışa sahip olmak ister.*kullanmak,*bu onu kontrolü elinde tutma mücadelesinde destekleyebilir. Ancak 'gerçek anlayış' ile yapılabilecek hiçbir şey yoktur. İnsan onu hiçbir şey için kullanamaz. Nasılsa öyle.

Her ne kadar uyanış bana bu kitaptaki sözcüklerimle ilettiğim anlayışı vermiş olsa da,*doğru*Sahip olduğum anlayış kelimelerin arasındaki boşlukta taşınıyor. Ancak bu bir anlayıştan çok, varlık ve birliğin belli bir farkındalığıdır. Temel Uyanış bile bunun tadına varabilir; ama aynı zamanda büyük bir kafa karışıklığı da yaratabilir (ayrıntılı olarak incelenecektir).*4. Bölüm).*Benim için bu kafa karışıklığı çok uzun sürdü. Elbette kafa karışıklığı, çoğu ruhsal arayışın 'tam anlayış' umuduyla aklındaki şey değildir.

7. Kalıcı Mutluluk Bilinci: Bu, uyanma fantezisidir

sonsuz orgazm. Bu olmayacak. Hayatınızda orgazmlar yaşıyorsanız, bunlar olurken tadını çıkarın, ancak coşku anını sonsuz kılma fikrine takılıp kalmayın. Hayatınızda hiç orgazm yaşamadıysanız, uyanışın orgazmı size farklı bir biçimde vereceği fikrine takılıp kalmayın.

Uyanışta daha derinlere indikçe, orada daha fazla mutluluk olacağı doğrudur; ama mutluluk olmayacak*senin için*, kendin için. Gökyüzündeki güneş gibi orada olacak. Belirli meditasyon türleriyle yaratabildiğim mutluluğun tadını çıkarabiliyordum. Temel Uyanış'tan sonra hâlâ mutluluk üretebiliyordum ama artık içinde 'mutluluktan çıkacak' kimse yoktu. Mutluluk oradaydı ama*BEN*değildi. Vücut hâlâ bundan hoşlanıyordu ama artık pek bir fark yaratmıyordu. Bu, hâlâ bu tür bir deneyime ilgi duyan tarafım için çok hayal kırıklığı yarattı.

Yoga literatüründe mutluluk, uyanmanın önündeki en büyük engellerden biri olarak tanımlanır. Uyanmadan önce mutluluk bağımlılık yaratır ve egoyu giderek daha fazlasını aramaya iter. Yoga özellikle mutluluk halleri yaratmada iyidir ve pek çok yogi uyanmak yerine mutluluğun peşinde koşar. Gerçekten iyi bir yogi günlerce mutluluk halinde kalabilir ama bunun uyanışla hiçbir ilgisi yoktur. Eğer peşinde olduğunuz şey mutluluksa, onu sizin için yaratacak bir meditasyon bulun ve ondan sıkılıncaya kadar kendinizi mutlu edin. Eğer peşinde olduğunuz şey Hakikat ise, o zaman mutluluk sadece başka tür bir deneyim haline gelir; diğerlerinden ne daha iyi ne de daha kötü. Siz ruhsal uygulamalar yaparak yolda ilerledikçe, mutluluk gelip gidecek, ancak olduğunuz şeyin Gerçeği kalacak ve o sonsuza kadar olduğu gibi kalacaktır.

Bu kalıcı mutluluk bilinci temasının bir varyasyonu, kalıcı mutluluk fikridir. Bu 'sonsuza kadar mutlu' fantezisidir. Mutluluk bir duygudur ve duygular doğası gereği her zaman değişir. Uyanmak bunu değiştirmez. Aslında, uyanış sırasında tüm eski zihinsel ve duygusal eşyalarınızı da yanınızda götürdüğünüz için, daha önce yaşadığınız mutsuzluk ne olursa olsun hala yanınızda olacak, sadece onunla ilişkiniz değişecek. Kalıcı mutluluk umudu ne yazık ki sadece egonun bir fantezisidir.

8. İlahi Olanla Birleşme: Bu uyanış temasının kökleri derinlerdedir. duygusal bilincimiz. Acı çekmekten kurtulmak ve bütünleşmiş, mutluluk benzeri bir duruma geri dönmek, bebeklik dönemindeki anne karnındaki anılarımızla kolayca ilişkilendirilir. Rahimdeyken özgür olmasak da hiçbir şeyimiz yoktu.

sorumluluklarımız tamamen halledildi ve hayatın içinden bir nevi süzülüyorduk. Bilinçte dolaşan tüm geçmiş yaşam zihinsel ve duygusal unsurlarımıza ve yeni bedenimizle ilişkili atalarımıza ait tüm geçmişe rağmen, aynı zamanda büyüyen bedenimizin bize mutluluk veren yeni yaşam enerjisiyle de özdeşleşmiştik. -gibi bir duygu. Ve ayrılığımızla uğraşmak zorunda değildik çünkü ebeveynlerimizin bilinciyle derin bir bağımlı durumdaydık. Bu derin karşılıklı bağımlılık, başka bir şeyle bu kadar derinden kaynaşmış olma konumu, ayrılığımızın sınırlarını bulanıklaştırdı ve kendimizi bağlı hissetmemize neden oldu. Yetişkinler olarak, ayrılıktan kurtulma ve bağlı hissetme arzusuyla beslenen bu tür bir hafıza, bizi birbirine bağımlı arkadaşlıklar ve bağımlı cinsel ilişkiler kurmaya yönlendirir. Eğer ruhsal isek, bu aynı zamanda 'İlahi Olanla (ya da ruhsal bir öğretmenle) birleşmeye' yönelik birbirine bağlı özlemler yaratmamıza da yol açabilir. Burada İlahi olanı nasıl tanımladığınızın bir önemi bile yok; anahtar, kendisinden daha büyük bir şeyle 'birleşme dürtüsüdür'. Bu dürtü açısından uyanış tam, eksiksiz ve kalıcı bir birleşme olacaktır. Ama ayrı biri,*BEN,*birleşmede hala orada; kimliğini başka bir şeye taşımıştır. Uyanış bir birleşme değildir; ayrı olma yanılsamasının yıkılmasıdır*BEN*birleştirmek istiyor.

Bu derin özlemin merkezi olduğu manevi yollar için bunun daha yakından incelenmesi gerekir. Bunlar geleneksel olarak adanmışlık veya 'bhakti' yolları olarak adlandırılır; burada arayan kişi, adanmışlık yoluyla bir guru veya İlahi Olan'ın bir yönü ile birleşmeye çalışır. Her ne kadar birleşme uyanış olmasa da bu gerçek bu tür yolları itibarsızlaştırmaz. İlahi olanla birleşmeye çalışarak yapılan içsel çalışma, böyle bir arayışçının kalbini arındıracaktır. Süreç, arayan kişiyi 'olgunlaştıracak' ve böylece bir noktada, gerçekten uyanmaya hazır olacak. Birisi bu hayata zaten uyanmaya yakın başlamamışsa, eğer bu hayatta uyanacaksa, onu 'olgunlaştırmak', hazırlamak için bir şeyler yapılmalıdır. İlahi olanla birleşmeye çalışmak herhangi bir yol kadar iyidir.

Adanmışlığı uygulamanın başka bir yolu da vardır; karşılıklı bağımlılığı ortadan kaldıran bir yol. Ben buna 'adanmış olmadan bağlılık' diyorum. Uyanmadan önce uygulama yapmak zordur, ancak uygulama adananın kendisinin,*BEN*, yol üzerinde bir engeldir ve arayanın kalbinin kimsesiz (hiçbir şey olmadan) parladığı yere işaret eder.*BEN)*içinde. Başka bir deyişle, bu tür adanmışlık uygulaması, arayan kişiye doğrudan uyanıklığının olduğu yeri işaret etmeye devam edecektir.

Kendi geçmişimde, insanlarla çok yoğun, bağımlı bir ilişkim vardı.

İlahi. Aslında hayatımın uzun, karanlık bir döneminde beni hayatta tutan tek şey buydu. O zamanlar duygusal acımla baş edemiyordum, bu yüzden 'İlahi Olan'da saklanıyordum'. Ancak VortexHealing® soyunun soyunun sahibi olabilmem ve onu yeniden aktive edebilmem, İlahi olanla bu derin birleşme sayesinde oldu. Sonunda, saklanmama ve İlahi olanla sabit bir şekilde birleşmeme rağmen, Lütuf sayesinde uyanış gerçekleşti. Daha sonra bir noktada bu tür bir birleşme artık mümkün olmadı. Yeterli değildi*BEN* birleşmeye bırakıldı ve 'birleşme dürtüsü' de onunla birlikte ortadan kayboldu. İroni ve kozmik şaka şuydu ki, ancak İlahi olanla birleşmeye çalışmayı bıraktığımda, o İlahi Vasıf'a - her yerde, her şeyde ve ötesinde - uyanmaya başlayacak kadar özgür oldum.

9. Karmanızın Bitmesi: Harita açısından bakıldığında Kitapta yeterince derinden uyanırsanız, doğum, ölüm ve yeniden doğuştan oluşan enkarnasyon döngüsünü tamamlamış olacaksınız. Buradaki fikir, belirli bir uyanış seviyesinde, enkarnasyonlu bedenin 'kabuğu'nun parçalanabileceğidir. Enkarnasyon bedeninin, enkarnasyon egonuzun içeriğini ve onun tüm geçmişini taşıdığını düşünürseniz ve kabuğunu, onun yaşamdan yaşama nakledilmesini sağlayan kap olarak düşünürseniz, o zaman kabuk parçalandığında ne olur? ve başka konteyner yok mu? Artık kutu yok, nakliye yok, bu da yeniden doğuş yok demektir. Yolculuğunuz tamamen bitmeyecek; uyanış birçok seviye daha derine inmediği sürece, daha yüksek boyutsal seviyelerde egonun odak noktaları olmaya devam edecek ve bunlar, egonun varlığını o seviyelerde sürdürecek. Ama enkarnasyon yolculuğunuz tamamlanacak. Artık bebek bezi yok.

Ancak bu noktaya ulaşmak karmanızın bitmesiyle aynı şey değildir. Karmanız, siz hayattayken hâlâ yaşamınız boyunca devam ediyor. Ancak uyanış, olup bitenle olan ilişkinizi değiştirir. Ondan daha kopuk olursunuz, onunla daha az meşgul olursunuz ve artık onu umursamayabilirsiniz bile.

Size evini ve eşyalarını bırakan yaşlı adam benzetmesinde olduğu gibi: tüm bu eşyalarla bağlantılı tüm karmanın gerçekte sizinle hiçbir ilgisi yoktur. Artık size ait olmayan tarihi bir yaşam üzerinden oynanıyor. Bu yüzden bazı uyanmış öğretmenler karmanın alakasız olduğunu söylerler; sonuçta karma enkarnasyon paketine aittir ve gerçekte ne olduğunuzla hiçbir ilgisi yoktur. Aslında, bu doğrultuda, bazı uyanmış öğretmenler şunu söylemiştir:

"Ben hiç doğmadım ve hiç ölmedim." Karmayı ve reenkarnasyonu inkar etmiyorlar ama artık etrafta olup bitenlerle özdeşleşmiyorlar; gerçekte ne olduklarının, ebedi olan gerçekliğinin farkına varmışlardır. Ancak yine de önlerine ne çıkarsa çıksın sorumlu bir şekilde davranacaklar. Uyandıktan sonra karmanız artık size aitmiş gibi deneyimlenmiyor olsa bile, o yaşlı adamdan 'miras aldığınız' evin ve eşyaların sorumluluğunu yine de üstlenmeniz ve onunla sanki kendinizinmiş gibi ilgilenmeniz gerekecek.

10. Uyanıştan Alacağım Her Şey Harika Olacak:itibaren Egonun bakış açısına göre uyanış, kazanılacak bir ödül gibidir; ödülün faydaları konusunda ya spesifik ya da belirsiz beklentiler vardır. Ancak uyanış ne bir ödül ne de egonun sahip olabileceği bir şeydir. Uyanış asla egoya ait değildir. Uyanan ego bile değildir. Aksine, uyanışın her seviyesinde, egonun o özel seviyesi basitçe ortadan kaybolur. Uyanmanın değeri ne olursa olsun, ego bu faydayı elde etmek için orada olmayacaktır. Ego uyanıştan her türlü faydayı bekler ama bu kozmik şakanın bir parçasıdır çünkü uyanışın egoya kesinlikle hiçbir faydası yoktur. Aslında egonun bakış açısından, eğer kendi yansıtmalarının ötesini görebilseydi, uyanışın aslında kaybedilen bir oyun olduğunu görürdü. Ödül kazanmak yerine sürekli kaybeder, giderek daha fazlasını kaybeder.

Bir keresinde Wayne Liquorman'ın (uyanık bir öğretmen) uyanmanın eski, çok yıpranmış bir ayakkabıdan bir çakıl taşı çıkarmanın verdiği rahatlamaya benzediğini söylediğini duymuştum. Sorun şu ki hepimiz yeni bir çift ayakkabı alacağımızı düşünüyoruz.

Elbette, aleve doğru çekilen bir güve gibi, ego da kendi ölümüne doğru ilerlemesine rağmen kandırılarak uyanışa çekilmiştir. Bu İlahi numaranın dört yönü vardır: (1) Ego çoğu zaman ruhsal yolunda birçok harika deneyim yaşar ve bu da onu gerçek uyanışın yalnızca daha büyük/daha iyi/daha fazla olabileceğine inandırır; (2) derin bir şekilde uyanmış insanlar genellikle mutlu ve huzurlu görünürler, ancak bunu gözlemleyen ego, içinde o uyanmış durumdan keyif alan bir egonun olmadığını fark etmez/fark edemez; (3) Ayrılık halindeki ego acı çeker ve içinde hissettiği boşluğu doldurmayı arzular, dolayısıyla daha fazla bütünlüğe veya daha az acıya benzeyen her şeye çekilecektir; (4) ve İlahi Niyet, egonun uyanışı aramasıdır, dolayısıyla bunu yapmaktan başka seçeneği yoktur, bu arada arayışının kendi seçimi olduğuna inanır.

Uyanış aslında şaşırtıcı ve harikadır. Sadece ego bunu yapmaz

ona katılalım. Ego için uyanışta hiçbir şey yoktur.

11. Özgür Olmak İstiyorum:İnsanlar sıklıkla aradıklarını söylerler uyanıyorlar çünkü 'özgür olmak istiyorlar'. Bunun hoş bir havası var. Ve eğer aranan şey, bir diktatörü devirmeye yönelik devrimci bir harekette olduğu gibi, siyasi özgürlük olsaydı, bu yolda olurdu. Buradaki sorun, özgürlük arayan egonun, devrilmesi gereken diktatörün ta kendisi olmasıdır; Ego özgürlüğün önündeki engeldir. Ayrıca ego gerçek özgürlüğü istemez. Acı çekmekten kurtulmak, cehaletten kurtulmak, güçsüzlükten kurtulmak vb. ister; ve o durum ne olursa olsun tadını çıkarmak için sonunda orada olmak ister. Ancak ego ve onun benlik duygusu yok edilmeden özgürlüğe sahip olunamaz. Yani özgürlükte egonun arzuladığı hiçbir şey yoktur. Egonun istediği şey aşkınlık ve daha yüksek bir güvenlik ve güç durumuna doğru genişlemedir. Yükseliş fikrinin bu kadar popüler olmasının nedeni budur.

Bu Ürün Size Uygun mu?sen?

Uyanış büyük olasılıkla beklediğiniz gibi değildir ve beklenti ile gerçeklik arasındaki uçurum daha da genişleyebilir. Ama eğer gerçekten bir uyanış yolundaysanız, bu beklentileriniz yüzünden değildir; çünkü bunda bulunmaktan başka seçeneğiniz yok. Eğer bir uyanış yolundaysanız bunun nedeni, tüm geçmiş yaşam geçmişinizin sizi gidecek başka yerinizin olmadığı, rüyaların artık çok eskidiği ve uyanmaktan başka yapacak hiçbir şeyin kalmadığı bu noktaya getirmesidir. İster meraktan, ister çaresizlikten uyanmaya geldiyseniz, eğer gerçekten size göre değilse, er ya da geç başka bir şeye geçeceksiniz. Olmanız gereken yer burasıysa, ne kadar uzun sürerse sürsün, uyanmanın benlik duygunuz için hiçbir şey olmadığını bilseniz bile ve sonunda düşündüğünüz her şeyi bırakmak zorunda kalacağınızı bilseniz bile kalacaksınız. sen.

Yani, eğer uyanış size göreyse, uyanış fantezileri için parlak reklamlara inanmasanız bile, bedeli ne olursa olsun bunun peşinden gitmekten başka seçeneğiniz kalmayacaktır.

Kendi tecrübelerime göre, maliyet aslında önemsiz. Her ne kadar kimlikleri ve takıntıları parçalanırken ego mücadele etse de, sonunda kaybedilen tek şey o ego ve onun mücadelesidir. Ego düştükçe değeri de düşer. Artık çok daha fazla huzur ve alan var, çok daha fazla mevcudiyet ve varoluş var. Bu

olmasa da değerlidir *BEN* bundan keyif almak. Böyle saf Lütuf anları da oldu. Ve bunun için vazgeçmem gereken tek şey egosal benlik duygumdu.

Bölüm 3

UYANIŞ
BÜYÜLÜ AN

Yetişkin yaşamlarının çoğunu bol miktarda meditasyon ve içsel çalışma yaparak geçiren pek çok adanmış manevi arayışçı var. Böyle bir kişi, uyanma noktasında, bütün bu içsel çabalarının sonunda meyvesini verdiğini, o noktaya bu şekilde ulaştığını hissedebilir. Ben de o insanlardan biriydim ve Çekirdek Örtümün son %1'ine inebileceğimi ve orada birçok yaşam boyunca kalabileceğimi fark etmem biraz zaman aldı. Uyandığımda uyanmamın nedeninin, İlahi Vasfın bunu o zaman benim formum aracılığıyla ifade etmeyi seçmiş olması olduğunu fark ettim. İçsel çalışma beni olgunlaştırmıştı -beni uyanışın kapısına getirmişti- ama kapıyı yalnızca Grace açabilirdi.

Büyülü Anım

10 Ağustos 2002'de eşim ve oğlumla birlikte Colorado'da bir otel odasında tatildeydim. Onlar yerde oynuyorlardı ve ben meditasyon yapıyordum. İlahi soy kaynağı enerji sistemime bir 'hediye' bıraktığında Çekirdek Perdemden geriye kalanlara odaklanıyordum. Derslerimden biri için olduğunu sanıyordum. Ama onu sistemime indirmeyi bitirdiğimde, kalbimde lazer benzeri bir özgürlük duygusu dolaştı ve birkaç dakika sonra 'ben'in aynı olmadığını fark ettim. O zamanlar şunu yazmıştım:

> *'Ben' ortaya çıkıyor, hareket ediyor, hissediyor ve arzuluyor, ama etrafımda hiçbir özü olmayan bir bulut gibi. Şaşırtıcı olan şey, "ben"in ortaya çıkma şekline rağmen, bu sabahtan önceki "ben" deneyimini hatırlayamamamdır. Olayları hatırlayabiliyorum ama bunlar aklımdaki resimler. Mesela kızgın olduğum fotoğrafları hatırlayabiliyorum ama o öfkenin içindeki 'ben' olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayamıyorum. 'Ben' ortaya çıksa ve hareket etse veya hissetse bile, aslında 'ben' duygusuna erişemiyorum veya onu tespit edemiyorum. Bu benim dışımda olup biten bir şey, tıpkı hava durumu gibi; İçeride yerini bulamıyorum.*

Hala devam eden bir ben-düşünme vardı,ama gerçek, somut anlamı*BEN* gitmişti. Sanki ben-düşüncelerim ve ben-duygularım etrafımda bir bulutun içindeydi ama bir şekilde artık benimle hiçbir ilgileri yoktu. Gerçekliklerini kaybetmişlerdi. Bu sanki eski şartlanmanın kendi kendine sona ermesi gibiydi; televizyonda hâlâ oynatılan bir film gibi ama artık kimse buna gerçekten dikkat etmiyor çünkü birisi az önce en lezzetli görünen tatlıları getirdi.

Ben-düşünceleri değişmemişti bile; bunlar her zaman sahip olduğum aynı türden kalıpları taşıyan aynı türden düşüncelerdi. Ortaya çıkan ben-duyguları aynı eski hikayelere sahipti.*BEN.*Sanki hiçbir şey değişmemiş gibiydi. Ancak her şey tamamen farklıydı: Aslında bir tane bulamadım.*BEN* bu düşüncelerin veya duyguların herhangi birinde ve kalbimin merkezinde, temel duygum *BEN*tamamen gitmişti.

Bu duyguyu biliyordum*BEN*az önce kalbimdeydi ama hatırlayamadım. Önceki gün yaşanan bir olaya geri döndüm.*BEN* kesinlikle oradaydı, deneyimdeydi. Anı hâlâ aklımdaydı ve anılarda kendime benziyordum. Ama biraz daha yakından baktığımda, kendimin zihinsel imajının aslında içi boş olduğunu gördüm.*BEN*içinde. Diğer anıları kontrol ederken gerçek bir anlam bulamadım*BEN* bunlardan herhangi birinde - sanki bir şeye ihtiyacınız varmış gibi*BEN*hatırlamak için*BEN.* olmadan*BEN*, tüm anılarım aslında artık benimle hiçbir ilgisi olmayan birine dair boş hikayelerdi. Anıları*BEN*ve anlık yansımaları*BEN* bilinçte çöldeki su serapına benzemişti.*BEN*hepsinde oradaymış gibi görünüyordu ama daha yakından bakıldığında orada hiç kimse yoktu.

Elbette bunların hiçbiri beklentilerimi karşılamaya yaklaşmadı. O zamanlar şunları yazmıştım:

> *Uyanışla ilgili önyargılarım ne olursa olsun, kavramlarım doğru olsa bile bunların yanına bile yaklaşamıyorlar. Her şeyi bilmeyi umarak daha fazla biliş olacağını düşünmüştüm ama bildiklerim aynı. İnanılmaz derecede özel hissettireceğini düşünmüştüm - gerçekten HARİKA - ama rahat bir nefes gibi çok sıradan ve doğal geliyor. Bunun ne kadar doğal olduğu duygusu belki de en güçlü duygudur. Tanrının ya da Öz'ün her yerden bana baktığını görmeyi bekliyordum çünkü zaten bu tür deneyimlerden tat almıştım ama bunların hiçbiri yok, en azından henüz. Aydınlanmada 'ben' için hiçbir şeyin olmadığı konusunda öğrencilere anlattığım her şeye rağmen, egomdan geriye kalan her şeyin şok olduğu farkındalığı var.*

bu deneyimin kendisi için hiçbir şey yoktur. Her zaman yaptığı şeyi, deneyimlerle tamamen değişmeden yapmaya devam eder. Deneyime sahip çıkamaz ve deneyimle ilgili düşünmekten başka hiçbir şey yapamaz. Önyargı, son bir kozmik deneyimin, uyanışa doğru nihai bir 'patlamanın' olacağı yönündeydi. Bu muhtemelen I'in daha önce deneyimlenmiş kozmik tipteki durumlara doğru şaşırtıcı genişlemelerine dayanıyordu. Ama bunun bir devlet olmadığı açık. Bu sadece varlığın doğal farkındalığıdır.

Uyanırken kullandığım dil bile artık yersiz görünüyordu. O zamanlar şunları yazmıştım:

Susanne [karım] bana artık aydınlandığımı düşünüp düşünmediğimi sordu. Soru çok komik görünüyor. Bir Ben'in aydınlanmış olduğunu söylemesi son derece komik görünüyor, çünkü şu andaki ben deneyimi etrafımdaki bu zihin bulutunun sadece bir parçası.
Nasıl aydınlanabilir?? Ve ben değişmedim. Eğer olmasaydı önceden aydınlanmıştı şimdi nasıl aydınlanabilirdi? Ortaya çıkan farkındalık bile her zaman oradaydı, farkındaydı ama Ben duygusuna dalmıştı.
da değişmedi. Peki ne aydınlanabilirdi? Aydınlanma ilk kez Ben'e, onun umutlarına, hayallerine ve projeksiyonlarına ait bir kavram gibi geliyor. Bu yeni deneyim benim hissettiklerime hiç benzemiyor
bu kavramla ilişkilendirdim, peki ikisini nasıl eşitleyebilirim? Artık 'Aydınlanma'nın ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yok. Görünüşe göre bu uyanıştan önce aydınlanma hakkında şu an bildiğimden daha fazlasını biliyordum.

Uyanmayı her zaman son bir deneyim olarak düşünmüştüm. Artık aydınlanma fikrinin geçmişten gelen anlamsız bir kalıntı haline gelmekle kalmayıp, olup bitenlerin nihai bir son nokta değil, hâlâ devam eden bir sürecin parçası olduğu da oldukça açıktı.

Diğer Büyülü Anlar

Uyandıktan sonra ne olduğunu doğru bir şekilde anlamak için, uyanma anında meydana gelen üç temel olguyu aklınızda tutmanız gerekir: (1)*BEN* yakından incelendiğinde, kalpten ve diğer her şeyden kaybolduğu, (2) her şeyin aynı olduğu çünkü tüm zihinsel ve duygusal şeyler değişmeden kaldığı ve (3) her şeyin farklı olduğu çünkü temel duygunun*BEN* gitti.

Eş zamanlı üç olgu olduğundan, farklı bireyler bunlardan birinin daha fazla farkına varma eğiliminde olacaktır ve bu da deneyimlerini renklendirecektir.

Temel Uyanış. Çok zihinsel bir kişi uyanırsa, ilk başta hiçbir şeyin değişmediğini fark edebilir çünkü kafasında olup bitenler aynıdır. Bu kişi ilk başta uyanışın gerçekleştiğinin farkına bile varmayabilir. Kendi benlik duygusuna daha uyumlu biri uyanırsa, ilk önce o tanıdık benlik duygusunun orada bir boşluk ya da alan olduğunu fark edebilir.*BEN* eskiden öyleydi. Diğer faktörlere, özellikle de eski duygusal koşullanmaya bağlı olarak, bu kişi bir kayıp hissi, bir huzur hissi, bir ferahlık hissi veya başka şeyler hissedebilir. Bir başkası, her şeyle ilişkisinin ne kadar farklı olduğunu fark edebilir ve bilincine giren doğal varoluşta rahatlayabilir. İnsanların bir süreliğine bir kayıp ve geri çekilme deneyimi yaşadıklarını ve sonra sanki bu kayıp hiç yaşanmamış gibi birdenbire bu deneyimden çıktıklarını gördüm. Öğrencilerim, uyandıkları anda kendilerinin böyle olduğunu düşünmenin saçmalığına gülmeye başladılar.*BEN* bu ortadan kayboldu.Pek de mutlu olmayan başka bir öğrenci, bir anda mutlu, çocuksu bir varlığa dönüştü. Zihni ve konuşması ışık hızıyla hareket eden bir kadın anında sessiz bir Buda'ya dönüştü.

Bazı insanlar için uyanışın yarattığı yeni alan, eski şeyleri yüzeye çıkarabilir veya daha önce görülmemiş konuları gün ışığına çıkaran yeni bir bakış açısı yaratabilir. Bu çok yoğun ve bunaltıcı olabilir ve bir süre devam edebilir.

İlk uyanış deneyimi büyük bir süreklilik içinde değişebilir. Ve ilk tepki yalnızca ilk tepkidir. Yine de Temel Uyanışa çok tutarlı bir ilk tepki fark ettim: deneyimin beklenenlerle hiçbir ilgisi yok.

4. Bölüm

UYANIŞ SONRASI,

ParT 1:Bilinç bulanıklığı, konfüzyon

Kendi Karışıklığım

Bölünme: Uyanış, ruhsal arayışçıyı sahte, temel kimlikten kurtarır. *BEN,*bu onların deneyimlerini ve algılarını çarpıttı. Önceki bölümde ilk deneyim için çeşitli olasılıkları anlattım. Ancak arayan kişi doğal varoluş dönemine girdiğinde bile bir süre sonra başka aşamalar meydana gelecektir. Bu diğer aşamalar da değişebilir. İlk uyanış deneyiminin türü ne olursa olsun, bir noktada ortaya çıkan en yaygın aşamalardan biri kafa karışıklığının başlamasıdır. Bu bölümde bu karışıklığın doğasını keşfedeceğiz.

Temel Uyanış'tan sonraki deneyimim, gelen rahatlamış doğal varoluş hissine ek olarak, bir tür bölünmüş veya şizoid durumda yaşıyor olmamdı. Bir yandan tüm zihinsel ve duygusal şeyler aynıydı. Aynı zamanda farkındalığım ile tüm o zihinsel şeyler arasında yeni bir boşluk oluştu ve kalbimde sadece varoluştan oluşan yeni bir alan oluştu. Çoğu zaman kafamın içindeydim, hala orada olan ben-düşüncelerimin ve iç hikayemin içindeydim, bir şekilde kafamda olup bitenlerden daha Gerçek Gerçeklik olduğunu bildiğim kalp alanına girmek istiyordum. Ama kafadaki ben kalbe giremiyordu. Farkındalık o kalp alanına düştüğünde, kafadaki ben tamamen ortadan kayboluyordu. O kalp boşluğunda bir kişiye yer yoktu. *BEN.*Ben-olmayan bir bölgeydi. Bunu uyanış yaratmıştı ama kafadaki ben ne olduğunu anlayamıyordu. Bunu anlamak için boşluğa girmeye çalışıyordu ama farkındalık boşluğa girdiğinde kaybolmaya devam ediyordu, birkaç dakika sonra ne olduğunu merak ederek kafada yeniden ortaya çıkıyordu. Ve hiçbir fikri yoktu! Hiçbir ipucu yok! O uyanmış alanda neler olduğunu anlamanın hiçbir yolu yoktu. Elbette kavramları vardı ama bunların sadece olduğunu biliyordu.

dokunamayacağı bir şey hakkında soyut fikirler. Daha da kötüsü, başarısızlığı ve kafasına bu kadar sıkışıp kalması nedeniyle de kendini yargılayacaktı - sanki kafadaki ben başka bir yerde olabilirmiş gibi.

Kafadaki Ben'in bilgisizliğine rağmen, kalp alanından yeni bir doğal varlık ve ferahlık duygusu yayıldı. Ve bir şey bunu hem deneyimliyor, hatta bundan keyif alıyordu. Beden bunun hissinden hoşlanıyordu ve benim gerçek doğam olan varlık, kendi deneyiminin tadını çıkarıyordu. Ama kafadaki ben yalnızca kavramsallaştırabiliyordu.

Aynı anda iki varoluşun devam etmesi nedeniyle bölünmüş hissettim. Biri, ortaya çıkan her türlü duygusal şeyi içeren kafadaki ben, diğeri ise yeni, uyanık kalp alanıydı. Bütün çabalarıma ve meditasyonlarıma rağmen bu durum en az bir yıl değişmeden devam etmeyi başardı. Sonunda saygı duyduğum, uyanmış bir öğretmen olan Adyashanti'yi görmeye gittim ve ona bu konuyu sordum. Ona ilk uyanışımızdan bu yana bir yıldır böyle olduğunu söylediğimde gülümsedi ve "Sadece bir yıl mı?" dedi. Onun sözlerinden bunun alışılmadık bir şey olmadığını tahmin ettim.

Geriye dönüp bakıldığında komik olan şey, bir bakıma bu bölünmenin her zaman orada olduğudur. Kafadaki ben uyanmadan önce de sonra da aynıydı; ve uyandıktan sonra kalpte ortaya çıkan her şey daima oradaydı ve her zaman farkındaydı. Sadece uyanmadan önce bu farkındalık Çekirdek Perdemin Ben-duyusu içinde saklıydı. Demek ki uyanış bu ayrılığı gün ışığına çıkarmıştı.

Ben kimim?Bölünmüş bilincimin yarattığı kafa karışıklığı aynı zamanda kimlik karmaşasının da kapısıydı. Kimlik doğal olarak kalpte bulunur. Başlangıçta Core Veil bir anlam yaratmıştı.*BEN*Orası,ana kimlik haline geldi. Artık kalpte, kalbin yeni kimliği haline gelen, rahatlamış bir varoluş duygusu vardı. Ancak kalpteki eski Ben-kimliği duygusu uzun zaman önce beden ve kafadaki Ben gibi diğer alanlara da yayılmıştı. Beden kimliği hâlâ çok derindi; o seviyedeki tüm atalardan kalma genetik tarih ve ego yapıları tarafından destekleniyordu; ve kafadaki ben kimliği hâlâ çok güçlüydü; kendi kendisiyle diyalog kuran ve kendisiyle ilgili sonsuz öyküsünü sürekli olarak güncelleyen süregelen ben düşünceleri akışıyla destekleniyordu. Dikkatle incelediğim herhangi bir ben-düşüncesinin aslında 'boş' olduğunu görebiliyordum.*BEN*, onun boş hikayesiyle özdeşleşmeme engel olmadı. Bilincimin merkezi artık gitmiş olsa da, yaratılmış ve ifade edilmiş olan her şey

ondan hala bilinçte kaldı. Çekirdek Perdenin bu ikincil 'ifadeleri', Çekirdek Perdenin gitmesiyle güçlerinin bir kısmını kaybetmişti, ancak hâlâ oldukça canlıydılar.

Doğal varoluşun yeni kalp kimliğinin, eski beden ve kafadaki ben kimlikleriyle rekabet halindeyken, artık gerçekte kim olduğumu bilmediğimi söylemeye gerek yok. Ve bu deneyim her zaman oradaydı, yüzüme bakıyordu. Bu oldukça kafa karışıklığı yarattı.

Daha Fazla Kişisel Karışıklık:Eğer yaşanan tek karışıklık bölünme ve kimlik karmaşası olsaydı, her şey daha kolay olurdu. Ama dahası da vardı. Çok daha fazlası. Her şeyden önce, uyanmadan önce iyi bir meditasyoncuydum. Saatlerce meditasyon yapabilir, İlahi olanla birleşebilir veya sadece bir mantra yapabilirdim. Şimdi meditasyoncu da onunla birlikte ortadan kaybolmuştu.*BEN.*Öyleydi*BEN* meditasyon yapıyordu ve şimdi gitmişti. Bu iyi olurdu, ancak yaşanan kafa karışıklığı nedeniyle meditasyon yapma, kafa karışıklığını giderme arzusu vardı. Ama şimdi nasıl meditasyon yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu!

Ayrıca pek çok duygusal olay yaşandı. Uyanış, bastırılmış duygusal malzemenin deneyimlenmek üzere yüzeye çıkabileceği bir alan açabilir. Bu, farklı bireylere göre değişecektir ve uyanışın hangi aşamasının bunu tetiklediğine göre değişebilir. Duygusal şeylerimle çalışmak için belirli türde meditasyonlar yapardım ama artık bunları da gerçekten yapamıyordum. Hem "benim eşyam" olduğunu hem de benimle hiçbir ilgisi olmadığını hissederek her şeyle öylece oturmak zorunda kaldım; hem bununla meşgul oldum hem de ondan koptum, hem tüm bunlardan rahatsız oldum hem de rahatsız olmadım. Tümü.

Başka bir kafa karışıklığı da kafadaki ben için bir referans noktasının olmayışıydı. O zamanlar şunları yazmıştım:

> *Sanki kafadaki ben her zaman alanımda, bedenimde veya formumda 'ben' duygusunu ilişkilendirebileceği bir tür merkez olan bir şeye erişebiliyormuş gibi. Şimdi, eğer kafanın içindeki ben 'ben'e gönderme yapacak bir şey ararsa, orada hiçbir şey yoktur. Kendisine referans vermesi gereken tek şey, kafasında düşünen kendi sesidir.*

Kafa karışıklığımın son kısmı, meditasyon yaparken çok fazla mutluluk yaratabiliyor olmamdı. Artık nasıl meditasyon yapacağımı bilmesem de kafa karışıklığını hafifletmek için denemeye devam ediyordum. Meditasyonlarda, mutluluğun artık bir önemi olmaması dışında hâlâ pek çok mutluluk anları olacaktı. eskiden yapabiliyordum

Mutluluğa 'sürün', onunla birleşin ve ondan uçun, ama eskiden o yüksekliğe bağlanan kişi artık gitmişti. Her ne kadar kafadaki ben mutluluk fikrinden hoşlansa da, mutluluğun tadını doğrudan çıkarmanın hiçbir yolu yoktu. Beden hâlâ mutluluğun tadını çıkarabilirdi (ve çıkardı da), ama benim için anlamını ve çekiciliğini kaybetmişti. Artık, benim daha gerçek gerçekliğim olan, Uyanık Uzay etrafındaki bulutta gerçekleşen başka bir deneyimdi. Artık mutluluğun tadını çıkaramamak, uyanış gerçekliğinin beklediğimden çok uzakta olduğu gerçeğini yüzüme vurdu. Tabii bu durum kafa karışıklığını daha da artırdı.

Diğer Olası Karışıklık Türleri

Motivasyon Kaybı: Uyandıktan sonra altı ay boyunca yatakta kalan bir doktorun hikayesini okudum çünkü tüm eski motivasyonları aniden ortadan kaybolan bir kimliğe bağlıydı. Şans eseri, karısı onunla ilgilendi ve altı ay sonra yeniden aktif hayata döndü. Bu benim başıma gelmese de ara sıra oluyor ve uyanışın farklı aşamalarında olabiliyor. Tüm eski motivasyonların kökleri ego kimliğinden,*BEN,*Core Veil tarafından yaratıldı. Çoğu insan için, Çekirdek Perde gitmiş olsa bile, arta kalan koşullanma, yaşamın olduğu gibi devam etmesi için yeterli ivmeyi sağlar. Çoğunlukla Zen'deki şu ifadeyi takip eder: "Aydınlanmadan önce odun kes ve su taşı. Aydınlandıktan sonra odun kesip su taşıyın.” Ancak bazen bazı insanlar için, üşümüş ve susamış olsalar bile birdenbire "odun kesme ve su taşıma" motivasyonu kalmaz. Nasıl ki ben artık mutluluk deneyimine giremiyorsam, bu insanlar da artık uyanmadan önce yaptıkları faaliyet ve davranışlara giremiyorlar. Onları uyanmadan önce bunları yapmaya motive eden şey artık yok oldu. Bir noktada yeni bir şey ortaya çıkacak. Daha derin bir yerden o hayata yönelik doğal bir aktivite ifadesi ortaya çıkacak ve bunun doğal enerjisi, kişinin onu takip etmesi için yeterli olacaktır. Bu doktor ve diğerleri için eskinin bırakılması ile yeninin ortaya çıkması arasında bir zaman farkı olabilir. Bu, bir eş öldüğünde olana benzer; kişinin hayatına devam edebilmesi için kabul edilmesi ve bütünleşmesi için belli bir süreye ihtiyaç vardır. Uyanışla birlikte, bazı insanlar için ölen, eski yaşamlarıdır.*BEN*kalpte yaşanan ve ego motivasyonlarına dayanmayan daha derin, daha gerçek bir yerden yeni bir yaşamın ortaya çıkmasından önce kabullenme ve bütünleşme için bir süreye ihtiyaç vardır. Genellikle kişi

Bu süre zarfında yapmakta olduğu şeyi motivasyon olmadan yapmaya devam eder ve bazen kişi normal faaliyetlerini durdurur.

İlişkide Karışıklık: Bir motivasyonun kaybolabileceği gibi, sizi belirli bir kişiyle ilişki kurmaya motive eden her şey de kaybolabilir. Her ne kadar bu bende olmadıysa da, bunun olduğunu gördüm. İnsanlar, kendi içlerindeki belirli yerler diğerlerindeki belirli yerlerle yankılandığında ilişkiler yaratırlar. Bu rezonans ilişkinin temeli haline gelir. Bu rezonans ister cinsellikten, ister duygusallıktan, zihniyetten ya da maneviyattan kaynaklansın, eğer kişi Çekirdek Perdesini kaybetmemişse, o zaman bu bir şekilde onun kişisel benlik duygusuna dayalı olacaktır;*BEN*onun merkezinde. Eğer bu kişisel benlik duygusu derinden değişirse, o zaman ilişkinin temeli olan rezonans artık kalmayabilir.

Elbette bu tür şeyler uyanmadan da gerçekleşebilir. Yıllar önce bir kadının boyun problemleri için şifa seansları yapıyordum. Bir seansta, boynuna doğru çekilen duygusal gerilimi serbest bırakmak için kalbine kanallık yapıyordum. Kanallık yaparken, o zaman, salıverilmeye yardımcı olması için İlahi bir içsel rehberi çağırdım. Ancak sadece bu duygusal noktanın serbest bırakılmasına yardımcı olmak yerine, varlığın tüm İlahi varlığı aniden içeri aktı ve bir nevi bu kadının kalbini havaya uçurdu. Bu kadın görünürde hiçbir ruhsal yaşamı olmayan, hızlı şeritte yaşayan ve yalnızca boynunu iyileştirecek türden bir iyileşme isteyen biriydi. Ayrıca muhtemelen bulunduğu yerle uyum içinde olan biriyle evliydi. Ancak İlahi Olan onun kalbini patlatmış ve (onu uyandırmadan) içsel varlığını tamamen değiştirmişti. Çenem şoktan düşmüş olmalı. Az önce gördüklerime inanamadım. Sadece bir anda, İlahi Niyet sayesinde bu kadının hayatı tamamen değişmişti. Ruhsal yaşamı olmayan birinden ruhsal bir arayışa giren birine dönüştüğünü görebiliyordum ve evliliğinin bittiğini görebiliyordum çünkü eski hali olan kişiyle hâlâ ilgilenmesinin imkânı yoktu. birkaç dakika önceki hali - rezonansa girmişti. Ayrıca kocasının da hâlâ onunla rezonansa gireceğini hayal edemiyordum. Değişiklik çok büyüktü. Elbette hiçbir şey söylemedim ama bir ay sonra evlilik gerçekleşti. Tabiri caizse İlahi Olan tarafından boşanmış. Kadın, neredeyse anında bir ruhani arayışçı haline geldi ve bugün hala öyle.

Her ne kadar uyanış ilişkileri bozacak şekilde etkileyebilse de

yukarı doğru aynı zamanda ters etkiye de sahip olabilir. Ne kadar uyanık olursanız, partnerinizi o kadar çok kabullenirsiniz ve partneriniz de bundan hoşlanır. Ayrıca daha ulaşılabilir olursunuz. Olduğunu sandığın sen gitmiş olabilirsin ama gerçekte olduğun sen daha çok mevcut. Ortaklar bundan hoşlanma eğilimindedir. Elbette tüm ortaklar bu değişiklikleri beğenmiyor. Eşiniz, sizin değiştiğinizi düşünerek tehdit altında hissedebilir veya sizinle olan rezonans duygusunun kaybolduğunu hissedebilir ve buna tepki verebilir. Ancak genel kural şu ki, aranızdan ne kadar çok kişi kaybolursa, partneriniz de bundan o kadar çok hoşlanacaktır.

Her Zaman Mevcut Arkadaşınızla Karışıklık: Uyanışın içsel dramanızla ilişkili olarak yarattığı alan nedeniyle, o içsel dramanın artık sizinle hiçbir ilgisi yokmuş, başka birinin dramasıymış gibi görünebilir, ancak siz sürekli onunla takılmak zorunda kalıyorsunuz. . Daha önce, ölen ve size evini falan bırakan adam benzetmesini kullanmıştım. Bu şey her yerde sizinle birlikte gelir ve uyanmadan önce onu kendinizinmiş gibi deneyimlediniz. Yani bu sadece başkasının eşyası değil; artık sizinle, gerçekte ne olduğunuzla hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünen, çok tanıdık şeyler. Bütün bu eski drama artık bir yol arkadaşına dönüşüyor ve her zaman yanınızda. Gittiğiniz yere gider, yediğiniz yerde yer, uyuduğunuz yerde uyur. Benim için bu herhangi bir kafa karışıklığı yaratmadı çünkü her zaman bir şekilde bu dramanın hiçbirinin gerçekte ne olduğumla hiçbir ilgisi olmadığını biliyordum; ancak kendi dramlarıyla daha derinden özdeşleşen diğerleri için bu, büyük bir kafa karışıklığının kaynağı olabilir.

Karışıklığın Sonu: Temel Uyanıştan sonraki kafa karışıklığı çoğunlukla ben-düşüncelerinizdeki siz ile kalbinizdeki uyanık alandaki siz arasındaki boşluktan kaynaklanır. Düşüncelerindeki sen, senin daha gerçek versiyonun olduğunu bildiği uyanışı bilmek ve deneyimlemek ister ama yapamaz. Ben-olmayan bölgeye giremez. Elbette denemeye devam ediyor ve yapamadığı gerçeği yüzünden kafası karışıyor.

Karışıklığın sona ermesi için iki şeye ihtiyaç vardır. Birincisi, kafa karışıklığının yalnızca kafanızda var olduğunu anlamaktır. Kim olduğunuza ve neyi bilmeniz ve deneyimlemeniz gerektiğine dair zihin hikayeniz gerçeklikle çarpışıyor; ve gerçeklik, zihin hikayemizin ne beklediği ne de anladığı bir şekilde hareket ettiğinde her zaman kafa karışıklığı yaratacaktır. Ancak kafa karışıklığı yalnızca zihin hikayesinde var. Gerçekte hiçbir karışıklık yoktur, çünkü her şey olduğu gibidir.

öyle.

Gerekli olan ikinci şey, düşüncelerinizdeki-sizin, ben-olmayan bölgesine asla giremeyeceği, uyanışın ne olduğunu asla bilemeyeceği gerçeğini kabul etmesidir. Bu çok kolay gibi görünse de aslında oldukça zordur. Benim yaklaşık bir buçuk yılımı aldı ve birçok insan için çok daha uzun sürüyor. Sorun şu ki, kafadaki ben'in gerçekliği kabul etmesi için hem kendi sınırlamalarını hem de kendi nihai gerçek dışılığını kabul etmesi gerekir. Kafadaki Ben, Temel Uyanıştan sonra hala kalan egonun bir parçası olduğundan, bu çok zor hale gelir. Ego bunun uyanış kadar gerçek olmadığını kabul etmek istemez. Kendi nihai gerçek dışılığını tanımak istemez. Dolayısıyla, yanlış olduğunu defalarca kanıtlamaya çalışarak bu tanınmaya karşı mücadele edecek; ben-olmayan bölgeye girmek için mücadele etmeye devam edecek. Ancak bir noktada sonunda pes edecek. Karışıklığın temelindeki boşluk hâlâ orada olacak ama karışıklık ortadan kalkacak. Sadece olduğu gibi bir boşluk olacak ve kafadaki ben bunu kabul etmiş olacak.

Bölüm 5

UYANIŞ SONRASI, *Part 2: Ne Oldu Sonra?*

Şimdi Görüyorsun, Şimdi Görmüyorsun

Uyanış hissi genellikle meydana geldikten hemen sonra en derindir. Uyanışın daha derin seviyelerine doğru olan hareketler için bile, bu genellikle hemen sonraki günlerde veya haftalarda en derin olur. Bazen deneyim sakinleştikçe sabit bir duruma girer, her zaman mevcut, her zaman oradadır. Daha sıklıkla arka plana geçer ve bazen uyanış hissi ortadan kaybolmuş gibi görünebilir. Bu elbette çok cesaret kırıcı olabilir ve kafadaki ben'in içsel draması aşırı hızlanabilir. Uyanışın diğer tüm yönlerinde olduğu gibi bu da beklenen şey değildi. Bu durumda, sıkıntılı arayış içinde olan kişi şu temel soruyu yanıtlayabilecek birini bulmaya çalışır: *Uyanışıma ne oldu?*?

Buna bakmanın 4 farklı yolu var:

1. Uyanmadan önce çoğunlukla kafanızda yaşıyordunuz. Uyandıktan sonra hâlâ çoğunlukla kafanın içinde yaşıyorsun. Ancak uyanış kafanızda değildir, dolayısıyla çoğu zaman ön planda olmak yerine arka plandaki bilincinize doğru hareket eder. Arka plana ne kadar yaklaşırsanız, onu şu anda hala gerçekleşmekte olan bir şey yerine, olmuş bir şeyin anısı olarak o kadar çok deneyimlersiniz.

2. Uyandıktan sonra her şey değişir ve her şey aynı kalır. Hangisine odaklanırsanız deneyiminiz olur. Her şeyin aynı kalmasına odaklanırsanız, uyanış sizi değiştirse ve uyanış hala orada olsa da, değişmeyen şeyin içinde boğulursunuz. Bir süre sonra uyanışın 'her şey değişti' kısmı arka planda kaybolacaktır. Hala olacak

orada ol, ama bunu fark etmeyi bırakacaksın. Hatta her şeyin aynı kalmasına odaklanmanın kasıtlı olduğu bile söylenebilir. Uyanış teknenizi biraz fazla sarsmış olabilir ya da deneyimlemek istemediğiniz bazı duygusal şeyleri ya da kafa karışıklığını gündeme getirmiş olabilir ve bununla başa çıkma şekliniz, aynı kalan şeye odaklanmaya çalışmaktı. Elbette uyanışınızdan kaçınmak onu arka plana itecektir. Ancak bazı insanlar için süreçleri onun sonsuza kadar orada kalmasına izin vermeyecektir. Bir noktada, uyanışı ön plana iten içsel güç, duygusal kaçınmanın direnciyle karşılaştığında bir mücadele ortaya çıkacaktır. Mücadele genellikle başka türden bir mücadele gibi görünecektir - örneğin, bir partnerle çatışma şeklini alabilir - ancak altta yatan çatışma, uyanıklık hareketi üzerindeki bu mücadele olacaktır.

3. Buna bakmanın bir başka yolu da kendinizi, tüm geçmişinizi, tutumlarınızı, duygusal kalıplarınızı ve inançlarınızı içeren, koşullanmış bir bilinç denizinde yaşıyormuş gibi düşünmektir. Bu denizde hayatınızı sürdürürken farkında olduğunuz tek şey budur. Sonra bir gün, uyanışınız o bilincin ortasında çok farklı türde bir farkındalık sunan kalıcı bir pencere yaratır. Pencereden dışarı baktığınızda gördüğünüz ve deneyimlediğiniz şey çok derindir ve dikkatiniz ona odaklanmıştır. Ancak bir gün, bir hafta veya bir ay sonra, durum daha az ilgi çekici hale gelir ve pencereden uzaklaşır ve yerel denizinizin geri kalanında olup bitenlerle yeniden ilgilenirsiniz. Pencere tarafından değiştirilmiş olsanız bile, denizinizin geri kalanıyla olan ilişkiniz tanıdık geliyor ve nasıl değiştiğinize dair farkındalığınızı bulanıklaştırma eğiliminde. Hatta bir süre sonra pencerenin izini kaybedebilir ve kaybolmuş gibi hissedebilirsiniz. Tabii ki hala orada. Sende yarattığı değişiklik ne olursa olsun hâlâ oradadır ve pencereyi her hatırladığında ona geri dönebilirsin.
4. Buna bakmanın son yolu, uyanışın çok derin, hipnotik bir transtan çıkmak gibi olduğunu hayal etmektir, ama tamamen dışarı çıkmak gibi değil. Sonra uyanmanıza rağmen bilincinizin büyük bir kısmı hala transla doludur. Yani, odağınızı gevşettiğinizde yeniden transa geçmeye başlarsınız. Eğer uyanıklığınıza, bilincinizin transtan özgür olan kısmına dikkat etmediyseniz, o zaman transta oldukça derinlere sürüklenmek kolaylaşır. Yapabilirsiniz

sonra ona o kadar kapılırsınız ki, transtan çıkış kapısı olan uyanıklığı aramak bile aklınıza gelmez. Bu noktada uyanıklığınız kaybolmuş gibi görünebilir. Ancak uyanıklığınızın izini kaybettiğinizin farkında olmanız, aslında uyanmadan önce aslında bilmediğiniz trans halinde yaşadığınızı bildiğiniz gerçeğine işaret eder. Uyanıklığınızı kaybettiğinizin farkındalığı aslında uyanıklığın kendisini tanıtmasıdır.

Çabalamak

Hayatta kalma mücadelesine dair çok derin anılar ve duygusal kalıplar taşıyoruz. Bunlar hem enkarnasyon anılarından hem de genetik olanlardan gelir. Ayrıca, dünyada var olmamızın temel yolu (trafikte araba kullanmaktan yemek pişirmeye kadar) belirli bir sonuca ulaşmak için dünyamızı manipüle etmeyi içerir. Bu bir kontrol mekanizmasıdır. Yani insanlar için kontrol hem organik bir varoluş biçimi hem de hayatta kalmak için mücadele etmenin derin duygusal bir meselesidir. Bu, kontrolün hemen altındaki mücadeleyle birlikte bilincimizde o kadar belirgin bir odak noktası haline getirir ki, işler iyi giderken bile bir şekilde mücadele içinde olmamamız zordur.

Uyandıktan sonra eğer rahatlamaz ve olup bitenlere açılmazsak o zaman mücadeleye girmek bizim için doğal bir refleks olacaktır. Tanıdık bir varoluş biçimini kaybettiğimiz için eski halimize dönme mücadelesi içine girebiliriz. Uyanıklığımızı kaybettiğimizi hissediyorsak onu korumak için bir mücadele içine girebiliriz; ve neyle mücadele ettiğimizi bile bilmeden, kafa karışıklığının kendisi ile basitçe mücadele edebiliriz.

Kesin olan bir şey var: Bunlardan herhangi biriyle uğraşmak zaman kaybıdır. Mücadele ne tanıdık olanı geri getirir, ne uyanıklığınızı korur, ne de kafa karışıklığınızı sona erdirir. Aslında mücadele yalnızca mücadeleyi sürdürecektir. Yani eğer kendinizi zorlanırken bulursanız, durun. Elbette bunu söylemek yapmaktan daha kolaydır, ancak mücadelenin bir amacı olduğunu -belirli bir sonuca ulaşmak- olduğunu kabul ederseniz ve mücadelenin bu sonuca ulaşamayacağını anlarsanız, onu bırakabileceğiniz bir alan yaratılır.

Eğer tanıdık olana geri dönmekte zorlanıyorsanız, bunun artık bittiğini kabul etmeli ve uyanık olma deneyiminin tanıdık gelmesine izin vermelisiniz. Eğer ona açık olursanız, bunu hızlı bir şekilde yapacaktır.

Uyanıklığınızı sürdürmekte zorlanıyorsanız, bunu kabul etmelisiniz.

mücadele etmek sizi basitçe eski bir ego kalıbına kilitler ve bir ego kalıbına sabitlenmek uyanık bir alanda kalmanıza yardımcı olacak son şeydir.

Eğer kafa karışıklığının kendisi ile mücadele ediyorsanız, mücadele etmenin sadece kafa karışıklığını sürdürdüğünü kabul etmelisiniz, çünkü mücadele onun doğrudan deneyimlenmesini önler. "Direndiğiniz şey devam eder" şeklindeki eski atasözü burada geçerli. Karışıklığa mücadele yoluyla direnmek, onu yalnızca sürekli kılacaktır. Bu yüzden kafanızın karışmasına hazırlıklı olmalısınız. Rahat hissetmeyebilir ve korku sorunları olan bazıları için güvensiz bile olabilir. Ancak kafa karışıklığı yalnızca neler olup bittiğini bilmemeye verilen bir tepkidir. Bebekken neler olup bittiğini bilmiyordunuz ama bununla mücadele etmediniz. Onu kabul ettiniz ve ne olursa olsun ona açıktınız; anlamaya gerek duymadan, olduğu gibi hayata açıktınız. Eğer öyle olmasaydın öğrenemez ve olgunlaşamazdın. Ve bu süreç seni ne öldürdü ne de delirtti. O halde bir zamanlar olduğunuz çocuk gibi olun ve kafanızın karışmasına izin verin. Kendinize yeterince alan bırakırsanız karmaşanın tadını bile çıkarabilirsiniz. Belki de durumun kozmik mizahını görmeye çalışın.

Mücadele gerginlik yaratır ve nefes alma düzenini sıkılaştırır. Dolayısıyla birçok insan için, mücadelenin faydasız olduğunun bilincinde olarak nefesleriyle çalışmak yardımcı olabilir. Sadece nefesinizi rahatlatırsınız. Gözlerinizi kapatırsınız, mücadelenin nefesinizi nasıl sıkıştırdığını hissedersiniz, gerilimin hiçbir işe yaramadığını anlarsınız ve orada sadece rahatlarsınız, nefesinizi içinize çekersiniz, nefesinizin açık alana gevşemesine izin verirsiniz.

Yerleşmek

Uyanış deneyimi bir noktada 'yerleşir'. Bu, zihin ve ego nihayet uyanışın ne olduğunu asla anlayamayacaklarını kabul ettiklerinde gerçekleşir. Ben-olmayan bölgeye girişin hiçbir zaman gerçekleşmeyeceği kabul ediliyor. Bununla belli bir tür salıverme gerçekleşir, bu da mücadelenin gevşemesine olanak tanır. Daha sonra, uyanış kendi evrimini sürdürürken ego da kendi işine devam eder. Bölünme hâlâ mevcut ama artık kimse bunun üzerinde uğraşmıyor. Sonunda, eğer uyanış ve uyanıştan yaşamayı öğrenmek yeterince derinleşirse, bölünmenin kendisi ortadan kalkacaktır. İlk önce yerleşme gerçekleştiğinde, bu daha çok kabul edilmiş bir birlikte yaşama durumudur.

Bölüm 6

YUKARIDAN HARİTA: İlahiyatın bir Tecellisi vardır

Uyanış, içimizde hem yoğun hem de çok süptil seviyelerde var olan egosal benlik duygusundan kurtulmaktır. Bilincin en süptil seviyesinden başlayarak, ego boyutlar boyunca 'büyür', yapı, tarih ve yoğunluk kazanır, ta ki biz burada belirli bir insan benliği olma deneyimine kilitlenene kadar. (Okumak*Ek: Boyutlar,*boyutlar hakkında daha fazla ayrıntı için.) Ben bilincin en ince düzeylerinden fiziksel gerçekliğimize doğru büyüyen egonun büyümesi için ağaç imgesini kullanmayı seviyorum. Ben buna 'I-Ağaç' diyorum. Evrensel Benlik, yaratılışın temeli olan bilinçten başlayarak oraya kök salarak bir gövde oluşturur. Her dal, enkarnasyon bilincinde bir Çekirdek Perde büyüyene kadar boyutlar boyunca büyüyen bireysel bir egodur, bireysel bir benliktir. Her dalın fiziksel hayata enkarnasyonu, dalın ucunda büyüyen bir meyve parçası gibidir. Ömrünün sonunda meyve ağaçtan düşer ve bir sonraki mevsimde yenisi yetişir. Uyanmak için olgunlaştığımızda, bu tıpkı I-Ağaçtaki bir meyve parçasının olgunlaşıp sulu hale gelmesi ve İlahi Olan'ın ona çekilmesi gibidir.

Egonun bir dalının boyutlar aracılığıyla büyümesine ilişkin daha fazla ayrıntı anlatıldıkça, şekilde temsil edilen egonun yapısının bir haritası sunulur:*İnsan Kişiliğinin Ego Yapısı*. Ego yapısının ayrıntıları daha sonra bu yapının çeşitli seviyelerinde uyanmak için bir harita haline gelir. Bu, şekilde temsil edilmiştir,*I-Ağacın Perdeleri.* Bu iki görüntü birlikte bu kitapta sunulan genel uyanış Haritasını oluşturur.

Ego yapısının çiziminde, egonun katmanlarının, benim 'enkarnasyon paketi' dediğim şey içinde yaşamdan hayata taşındığına, beden-zihne enkarne olduğuna dikkat edin. Görüntü bunu eşmerkezli daireler olarak tasvir ediyor; en derin, en ince ego katmanı merkezdeki en küçük dairedir. Gerçekte ise bu farklı daireler farklı boyutsal seviyelerde mevcuttur.

iç çember en derin, en incelikli seviyedir. Haritamıza göre yaratılış, yoğunlaştırılmış bilincin 10 boyutundan oluşur; 1-4 boyutlar bizim normal uzay-zaman realitemizdir ve 'yüksek' boyutlar sayı arttıkça daha incelikli hale gelir. Bu boyutların farkına varılması gereken önemli şey, onların, daha derindeki yapısının bir parçası olarak içimizde olduğu kadar bizim dışımızda da olmalarıdır, çünkü yerel beden zihnimiz onları içeremez.

Ego yapısının örneğine bakıldığında, egonun en derin katmanının 'evrensel ego' olduğu görülür. Hem egomuzun en derin seviyesi olarak içimizdedir, hem de fiziksel formumuzda yer almaz. Bu çizimde, evrensel ego daha sonra bir 'ben-noktası', egonun bir noktası olarak lokalize edilir ve bu, ego 'bir' olarak ifade edilene kadar daha yoğun boyutlar yoluyla gelişerek 'İç Perde' ve 'ruh odağı' haline gelir. İnsani benlik duygumuzun merkezi olan Çekirdek Örtü. Bunların hepsi, her düzeyde gerçek uyanış yolculuğuna gireceğimiz kitabın ikinci bölümünde ayrıntılı olarak anlatılacaktır. Bu bölümde ego yapısının Saf İlahi Vasıftan ortaya çıkmasını sağlayan süreci anlatacağım. I-Tree Haritasının görsellerine bakarken ve onunla ilgili materyali okurken lütfen şu ayrıntıları aklınızda tutun:

1. Uyanışın aslında iki farklı yönü vardır. Harita görünüşünü gösterir *derinlik*. Bu, herhangi bir uyanış için serbest bırakılan ego yapısının seviyesine işaret eder. Derinlik dikey bir ölçümdür. Ancak uyanış ne kadar derine giderse gitsin, kişinin bu uyanıştan ne kadar 'yaşadığı' sorusu da var. Bu uyanış, devam eden deneyimimizin gerçekte ne kadar bir parçası? Bilincimizin arka planına taşınan ve görmezden gelinen daha derin bir şeye açılmak ne kadar doğru? Uyanış noktalarımızdan nasıl yaşayacağımıza *geniş*uyanışımız yatay bir ölçümdür. Harita, kişinin hayatına ne ölçüde dahil edildiğini değil, yalnızca uyanış seviyelerini tanımlayabilir. Derin bir şekilde uyanmamış ancak uyanışını daha dolu bir şekilde yaşayan biri, daha derine inmiş ancak bunun daha çok arka plana geçmesine izin vermiş bir kişiden daha uyanık görünebilir.

2. Harita kavramsal bir yapıdır. Soyumdaki İlahi rehberin bana bu adımların her birini birer birer gerçekleştirmesiyle gelişti, böylece onları görebildim, anlayabildim ve bunları bir plan olarak kullanabildim.

VortexHealing® öğrencilerini uyandırıyor. Bu, öğrenci gruplarını seviyeler boyunca adım adım ilerletmemi sağlıyor. Bu nedenle Harita bir uyanış 'aracıdır' ve benim için çok faydalı oldu. Ancak Harita bölge değildir ve Haritayı anlamak uyanmakla aynı şey değildir. Hatta Harita kötüye kullanılabilir ve bu da uyanışın önünde engel oluşturabilir. Örneğin, tatildeyseniz ve haritalarınıza bakmaya devam ediyorsanız, o zaman kafanızın içindesinizdir ve orada değilsinizdir. Haritanın mevcut olmanın yerini alması amaçlanmamıştır. Harita kendi başına bir uyanış yaratmayacaktır. Uyanmanıza yardımcı olması açısından, kelimelerin kendisinden Haritanın resimlerini oluşturmak yerine, kelimelerimin arasındaki boşlukları dinlemek aslında size daha iyi hizmet edecektir. Ancak bir kez uyandığınızda, uyanışınızı derinleştirmek için bilincinizi nasıl hizalayacağınız konusunda Haritayı yararlı bir rehber olarak bulabilirsiniz.

3. Kitap, Haritanın farklı seviyelerindeki ortak deneyimlerin daha derin tanımlarına girerken, deneyimin her zaman bireysel olduğu ve büyük ölçüde değişebileceği unutulmamalıdır. Kendi deneyiminize saygı duymalısınız.
4. Her ne kadar Harita egonun Saf İlahiyattan evriminin öyküsünü anlatsa da, sonuçta o hala tümüyle İlahi Vasıftır. Kutsallık Kendisinden bir şey ürettiğinde, bu şey hala tezahür etmiş Kutsallık'tan başka bir şey değildir. Herşeyin Kaynağı var olan her şeydir. Kendisini yaşamın tüm ifadeleri olarak ifade eden Bundan başka hiçbir şey yoktur.
5. Harita kavramsal düzeyde oldukça sıkıştırılmıştır. Çoğu insan için bu tür bir materyalin bir seferde bir bölüm halinde okunması ve özümsenmesi en iyisidir, aksi takdirde beyin aşırı yüklenmiş hissedebilir ve daha fazla okumaya karşı bir direnç yaratabilir. Bu nedenle, Haritanın bir kısmını okuduktan sonra bir sonraki bölüme geçmenizi ve daha sonra Haritaya geri dönmenizi öneririm. Haritaya genel bir bakış sağlamak için bu bölümdeki çizimleri kullanmak, ayrıntılı materyali perspektif içinde tutarak da yardımcı olacaktır.

Ego Structure of the Human Personality

© Ric Weinman

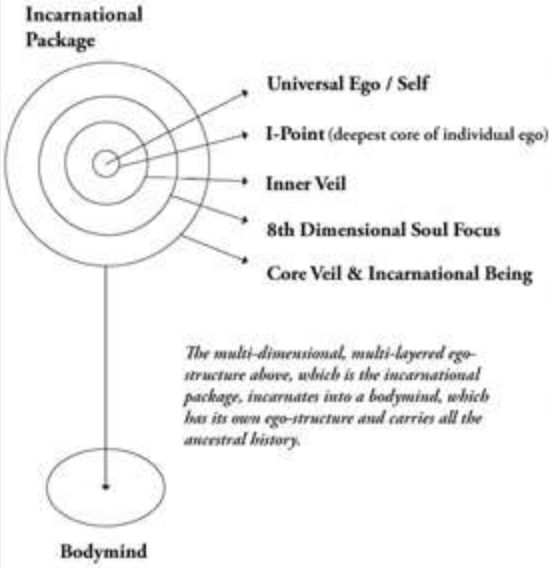

The multi-dimensional, multi-layered ego-structure above, which is the incarnational package, incarnates into a bodymind, which has its own ego-structure and carries all the ancestral history.

Dimensions: The roots of ego are at the center of the incarnational package, and the ego 'grows' into denser dimensions as it moves outwards, until it lands in the densest level of creation, the physical bodymind.

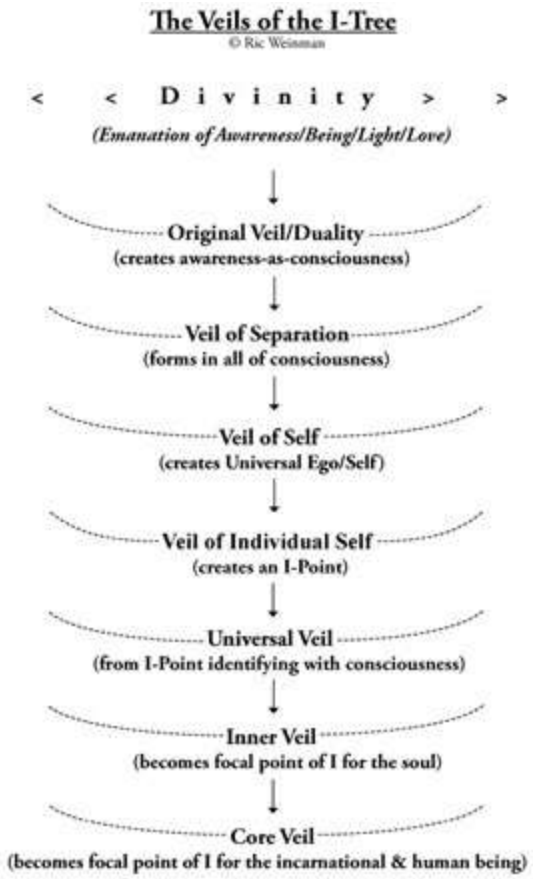

I. Haritaya Girme

İlahiyat

İlahi Vasıf ile başlıyoruz çünkü o başlangıç ve sondur, Kaynak ve onun tezahürüdür, Var Olan ve Olabilecek Her Şeydir. Kutsallık bizden ayrı, bizden uzaklaştırılmış bir şey ya da bir soyutlama değildir. Bu, sizin ne olduğunuzun gerçeğidir ve sonuçta bu anda bu deneyimi yaşayan da budur.

Kutsallık, geleneksel dinlerin Tanrı'ya tapınmalarında daima işaret ettikleri şeydir. Ancak din tarihi 'Tanrı' kelimesine çok fazla bagaj yüklemiştir, bu yüzden İlahiyat kelimesini ve bazen Bu veya Kaynak gibi, büyük harfle yazacağım ve bağlam içinde açık olacak diğer terimleri kullanıyorum.

Pek çok modern manevi öğreti, İlahiyat fikrini farkındalıkla, bilinçle veya varoluşla eşleştirerek sulandırmıştır, ancak Kutsallık bundan çok daha fazlasıdır. Kişinin bilince, varlığa ya da farkındalığa uyandığında, var olan her şeyi algılaması doğaldır. Bu anlaşılabilir bir durum çünkü bu seviyelerin her birinde gerçekten de öyle görünüyor.

Ancak daha fazlası da var.

Hem yaratıcı hem de yaratılış olarak Kutsallık, Kimliğin Kendisidir. Egosuzdur ama yine de tüm ego kimliğinin kaynağıdır. Belirli bir uyanış seviyesinden önce bunu kavramak çok zor olabilir çünkü ne zihin ne de bilinç, benlik duygusuyla renklenmeyen kimliğe erişemez. 'Yüksek Benlik' bile hâlâ benliktir, hâlâ egodur. Kutsallık her türlü benlik duygusunun ötesinde, varlığın ve yokluğun ötesinde, varlığın ve yokluğun ötesindedir. Yine de, hem sonuçta hem de burada ve şimdi olduğumuz şey budur. İçinde *Thomas'a göre İncil* (Gnostik İncillerden biri) İsa kısa ve öz şiirsel bir imgeyle gerçek doğamıza işaret ediyor. O diyor ki, “Eğer size kökenleriniz sorulursa cevap verin: Işığın kendisinden çıktığı yerde biz Işıktan çıktık.”

Kutsallık, Lütuf olarak, saf bir özgürlük duygusu olarak, ruh olarak deneyimlenebilir ya da ezici bir güzellik ya da derin bir sessizlik duygusu aracılığıyla deneyimlenebilir. Aynı zamanda Saf Sevgi deneyiminde de ona dokunulabilir, ancak yalnızca o sevgi her zaman ona bağlı olan kişisel ve duygusal katmanlardan ve benliğin tüm renklerinden arınmış olarak ortaya çıktığında. Eğer kahkahanın nereden geldiğini bulabilirseniz, İlahi Vasfı bulacaksınız.

İlahi Vasfa yaklaşmanın bir başka yolu da ne varlık ne yokluk, ne varlık ne yokluk olan bir şeyin olasılığını hayal etmektir. Bunun tüm bilincin ötesinde olduğunu ve yine de kendisinin farkında olduğunu ve aynı zamanda herhangi bir olasılığı gerçeklik olarak tezahür ettirme potansiyelinin farkında olduğunu hayal edin. Son olarak, tüm yaratılışın ve kendiniz olarak deneyimlediğiniz her şeyin bunun bir ifadesi olduğunu hayal edin. İlahiyat buna benzer bir şeydir ama hayal edilemeyecek kadar fazlasıdır.

Her ne kadar İlahi Vasfı onun ifadelerinden biriyle, örneğin sevgiyle veya onun mutlak aşkınlığı üzerine meditasyon yaparak tadabiliyor olsak da, bunun her zaman bilgimizin kapsayabileceğinin ötesinde olan İlahi Vasfın kendisini bilmekle aynı şey olmadığını hatırlamalıyız. İlahi Vasfı bilmek için kişinin kendi bilgimizin ötesinde, farkındalığın ve gerçekliğin ötesinde, Bundan başka hiçbir şey kalmayana kadar uyanması gerekir.

Gizem: Her Şeyin Kaynağını 'Gizem' olarak algılıyordum çünkü Gizem yaratılıştan üstündür. Ancak daha derin bir uyanış bana Gizemin yaratılış ile onun Kaynağı arasındaki sonsuz boşluk olduğunu gösterdi. Yaradılışın içinden Kaynağımızı algılamaya çalıştığımızda Gizemle karşılaşırız. Gizemin kendisinin bir varlığı yoktur; varoluş açısından bakıldığında bu algılanan boşluktur. Kutsallık açısından bakıldığında hiçbir boşluk yoktur, çünkü Tanrısallık yaratılışını Kendisi olarak deneyimler. Ama sonuçta biz de

İlahiyat, dolayısıyla bu boşluk bizim için mevcut olsa da aynı zamanda mevcut değildir. Bu bizim paradoksumuzdur: Kutsallık bizim için Saf Gizemdir ve yine de asla tamamen bilinmez.

Farkındalığın/Varlığın/Işığın/Sevginin Yayılımı

Kutsallık, kendi potansiyelini ortaya koyacak dönüştürücü güce sahiptir. Bu güce Saf Büyü, Tezahür Eden Güç, İlahi Niyet veya kısaca Özgür İrade diyebiliriz. Bu İlahi güç, 'yayılımlar' dediğimiz İlahi Vasfın ifadelerini üretir..

Bir zamanlar, İlahi Vasıf, şu anda bu yaratılış olarak deneyimlediğimiz şeye evrilen, farkındalık/varlık/ışık/sevginin özel bir yayılımını tezahür ettirdi. Bu yayılım gelmedi*itibaren*Bir ateşten yayılan ısıyı düşünme şeklimizdeki tanrısallık. İlahiyat sadece bu yayılımı amaçladı ve daha önce hiçbir şeyin olmadığı yerde anında varoluş olarak ortaya çıktı. Bu tür doğrudan ortaya çıkış, İlahi Vasfın Kendisini 'ifade etme' şeklidir. Yayılma, İlahi Vasfın bir 'uzantısı' değil, sudur ile Kaynağı arasında görünüşte sonsuz bir boşluk bulunan, varoluşun, sudur olarak İlahi Vasfın anında ortaya çıkışıdır. Bu tür bir anlık tezahür için, 'yayılma'dan daha iyi bir terim aslında 'ortaya çıkma' olabilir, ancak 'ortaya çıkma' aynı zamanda bir fiil olduğundan, bunun için kullanıldığında cümleler garipleşebilir.

Kutsallığın birçok farklı potansiyel veçheye veya niteliğe sahip olduğunu düşünüyorsanız (her zaman Bir olarak), o zaman farkındalık/varlık/ışık/sevgi, bu yayılımı oluşturan Kutsallığın anahtar yönleridir. Basit olması açısından yayılımı 'farkındalık' veya 'orijinal farkındalık' olarak adlandıracağım, ancak bunun aslında farkındalık/varlık/ışık/sevgi anlamına geldiği anlaşılmalıdır. Şunu da anlamak gerekir ki, her ne kadar bunların bu yayılımın anahtar nitelikleri olduğunu söylesem de, İlahi Vasfın diğer tüm nitelikleri de tezahür etmemiş potansiyeller olarak mevcuttur. Mesela bu sudur, 'var olduğunu bilen' İlahi Vasfın niteliğini ifade etmez. Bu tasarım gereğidir: Farkındalık, yaratımı tezahür ettirmenin ve ayrılık deneyiminin aracı olacağından, kendi doğasına uyanık olmayan bir şey olması gerekir. Ancak farkında olma niteliğini taşıyarak yaratılışın iç ışığı görevi görecektir. Ayrıca, kalite*öyle olduğunu bilmek*farkındalıkta bir potansiyel olarak hâlâ mevcuttur ve canlı bir varlığın uyanış sürecinin bir noktasında ifadeye gelecektir. Uyanış gerçekleştiğinde, uyanan ego değildir, ama bu farkındalıktır, bu farkındalık olarak Kutsallıktır, onun gerçek doğasına uyanmaktır.

Bilincin Yaratılması

Farkındalık/varlık/ışık/sevgi ortaya çıktığında, İlahi Niyet onu içinde belirli bir alan yaratacak şekilde dönüştürür. Bu yeni alan, onu yerel bilinçten ayırmak için 'bilinç' ya da 'evrensel bilinç' dediğimiz şeydir. Bu hâlâ farkındalıktır ama farklı özelliklere sahip yeni bir şeye dönüşmüştür. Şu açılardan farklıdır: (1) farkındalığın ışığı artık daha çok içsel bir ışıktır ve alanı aydınlatmak için kullanılır; (2) sevginin niteliği çok daha arka planda kalır; (3) farkındalığın ve varlığın en derin düzeyleri arka plana doğru ilerler; (4) mekan incelikli bir yoğunluk niteliği kazanır; ve (5) mekanın doğası onun 'deneyimler' yaşamasını sağlar.

Farkındalığın pek çok niteliği bilinçte arka plana taşındığı için bilinç, farkındalığın 'gölgesi' olarak algılanabilir. Farkındalıktan farklı özelliklere sahip olan yeni olasılıklar evreni artık ortaya çıkıyor. Bilincin deneyimlere sahip olma yeteneği, bu deneyimlerin uzayda 'yansıması' olasılığını da beraberinde getirir; bu da hafıza, zaman ve ego olan kişisel deneyim olanaklarını mümkün kılar. Uzayın daha yoğun niteliğiyle artık yaratılışın özü için hammadde haline gelen incelikli 'maddeye' sahibiz. Ve bilinç gerçek bir uzay olduğundan, artık o uzayda bir yaratılışın ortaya çıkma olasılığına sahibiz. Sonuç olarak, bilinç İlahi Niyet'e 'oynayacağı' bir şey verir; onun şaşırtıcı, canlı yaratımımızı onunla oluşturabileceği bir şey. Artık deneyim olanaklarını sanki gerçekmiş gibi hayata geçirmek için sonsuz zamana sahip sınırsız bir sahne var.

Şunu da unutmamak gerekir ki, bilinçten yaratılacak olana rağmen, Kutsallık zaten ve her zaman mevcuttur, göz önünde saklanır, hiçbir zaman kendi yayılımından ayrılmaz, her şeyi Kendisi olarak deneyimler.

Orijinal Dualite ve Orijinal Peçe

Bilinç farkındalıktan 'yapılmıştır' ama yine de farklıdır. Daha önce tezahür eden tek şey vardı - sadece farkındalık - şimdi iki tane vardı. Ben buna 'Farkındalığın ve Bilincin Orijinal İkiliği' veya sadece 'Orijinal İkilik' diyorum. Bu ikilik ortaya çıkınca İlahi Niyet, aralarındaki sınırı, "İlahi Yapı" ile yoğunlaştırdı.

yoğun İlahi enerjinin altın-beyaz 'iplikleri' veya 'dokuması'.

Bilinç, farkındalıktan oluştuğu için, 'bilinç olarak farkındalık' veya bilinç olma kimliğinin içinde hapsolmuş farkındalık olarak düşünülebilir. Demek ki Orijinal Dualitenin yaratılışı bu ilk kimliğe bağlıydı. Ben ona 'Orijinal Perde' diyorum çünkü bu, farkındalığın gerçek doğasından ilk perdelenmesiydi. Orijinal Perde ve Orijinal İkilik, tek bir madalyonun zıt yüzleri olarak düşünülebilir; farkındalıktan yaratılan aynı bilinç fenomenini tanımlamanın iki farklı yolu.

Orijinal Peçe gelecekteki tüm ego kimliklerinin kökü olacak.

Kendinin Farkındalığının ve 0-Benliğin Ortaya Çıkışı

Bilincin yaratılmasıyla birlikte, bilince dalmayan farkındalığın farkına varılması gereken bir şey olur. Bu 'öteki' farkındalığı sayesinde kendisinin farkına varır. Ben bu yeni farkındalığa 'kendinin farkındalığı' diyorum. Bu 'kendi' farkındalığı değildir çünkü benlik duygusu henüz ortaya çıkmamıştır.

Uyanış halindeki bir bakış açısından, yolunuz sizi gerçekte ne olduğunuza dair giderek daha derin deneyimlere götürür. Bu derinleşme aynı zamanda sizi şu duygudan da uzaklaştırır:*BEN*ve kendini. 'Ben-merkezci' terimini düşünürseniz, bu, uyanışla ilişkilendirdiğimiz açıklığın tam tersini ifade eder. Bu nedenle, daha derin bir şekilde uyandıkça, var olduğunuz duygusu kalır, ancak benlik duygusu, yok olana kadar giderek incelir. Kendinin farkındalığında hiçbir benlik duygusu yoktur. Yani kendi varlığının farkında olan 'kendinin farkındalığı'na '0-benlik' de denilebilir. 0-benlik, ne olduğunuza dair benliksizlik duygusudur.

0-benliğinizin 'yüksek benliğiniz' olmadığını anlamak önemlidir. Daha yüksek bir benlik, hatta daha yüksek bir Benlik fikri, egonun kendisini kendisinin daha büyük/daha iyi ve daha aşkın bir versiyonuna yansıtma yoludur. Ama gerçekte ne olursak olalım, içinde benlik yoktur. Ne yazık ki dilin 'biz ne olduğumuz' için kullandığı tek kelime 'benlik' kelimesidir. Dolayısıyla bu kelimeyi korumak, ancak sıfırla değiştirmek, '0-self' terimiyle yeni bir kelime ve kavram yaratmak zorunda kalıyoruz.

Bunu deneyerek bir an için bu benliksizlik duygusunu tadabilirsiniz: Ne olduğunuza dair duygunuzla başlayın, bu hala benlik duygunuzla dolu olsa da ve sonra tüm benlik duygunuzu bundan filtreleyin. gittikçe daha fazlasını filtreliyor. Bir an için tüm benlik hissi kaybolsa ne olur?

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

terk edilmek, içinde hiçbir benlik duygusu olmayan, neysen o olma duygusu olurdu. Geriye kalan 0-kendi olacaktır.

Eğer bunun tadına varabilirseniz, farkındalığın bunu bilme şeklinin, egonun bunu bilme tarzından farklı olduğunu fark edeceksiniz. Ego kendisini bilinçteki yansıması yoluyla tanıdığı bir şey olarak bilir. Farkındalık basitçe öyle olduğunu bilir.

II. Ayrılığa ve Benliğe Yolculuk

Orijinal Ayrılık ve Ayrılık Perdesi

Orijinal Dualite farkındalığın kendisinin farkına varmasını sağladığı gibi aynı zamanda bilincin de kendi farkına varmasını sağlar.*bilinçli* Kendisinin. Kendi 'uzayının' bilincine varır. Ancak kendi içinde ortaya çıkan özgürlük duygusunu -farkındalığı- deneyimlemek yerine, kendi mekânına dair bu bilinç, bir ayrılık duygusunu doğurur. Bu benim 'Orijinal Ayrılık' dediğim ilk ayrılık deneyimidir. Ancak bu noktada kendini ayrı hisseden bir benlik duygusu yok; sadece bir ayrılık hissi var *deneyim*Kendinin bilincine varan bilinçte ortaya çıkan ayrılığın. Her ne kadar bu orijinal ayrılık bir perde tarafından yaratılmamış olsa da, bilinç onunla özdeşleşerek onu yaratır. Ben buna 'Ayrılık Peçesi' diyorum.

Nefsin Perdesi ve Evrensel Benliğin/Benliğin Ortaya Çıkışı

Bilinç olarak farkındalık artık kendi içindeki bu ayrılık duygusunu kimlik olarak hatırlıyor/yansıtıyor. Ayrılık deneyimi daha sonra bilincin özdeşleştiği ve 'Benlik Örtüsü'nü yaratan bir benlik duygusuna dönüşür. Benlik duygusuna aynı zamanda ego ya da benlik duygusu da denir.*BEN.*

Benlik, uyanıştaki amaç değil, başladığımız kimliktir. Ve bu kimliğin kendini sürdürmek için bilincin yansıtıcı yönüne ihtiyacı vardır; sadece bir an için bilincinizdeki herhangi bir şeye erişimi tamamen durdurursanız benlik duygunuza ne olduğuna dikkat edin. İçeri girmeye başlayan özgürlük hissine dikkat edin. Bu özgürlük hedeftir ve bunda benlik duygusu yoktur.

Bu benlik duygusu ortaya çıktığında, bir biçimde lokalize olmaz, daha ziyade tüm bilinci doldurur; dolayısıyla bu, 'evrensel ego' veya evrensel bir benlik duygusu olarak da adlandırılan 'evrensel bir benliktir'.*BEN.*Bu evrensel ego daha sonra her şeyin kaynağı haline gelir.

Bireysel ego – sonuçta evrende milyonlarca bireysel yaşam formu aracılığıyla ifade edilen tek bir ego vardır. İnsanlar her şeyin benlik olarak deneyimlendiği, her şeyle bir olma mistik deneyimlerine sahip olduklarında, ego veya benlik duygusu olmayan gerçek Birlik'ten ziyade deneyimledikleri şey bu evrensel egodur.

Benlik duygunuz sonuçta sadece başka bir deneyimdir. Ne olduğunuzun anahtarı, bu deneyimin farkında olan şeydir.

Evrensel benliğin hem boyutsal bilinç hem de boyutsuz bilinç boyunca ortaya çıktığına dikkat edin.

Kimliğin Doğası: Benlik duygusunun bilinç yoluyla üretilmesine rağmen, kimlik duygusunun bizim kim olduğumuzdan, İlahi olan Kimliğin kendisinden geldiğini hatırlamak önemlidir. Gerçek kimlikle başlarız ve sonra perde ve özdeşleşme mekanizması yoluyla bu kimliği başka bir şeye yansıtırız, bu başka şeyin biz olduğumuz hissini yaratırız.

III. Bireysel Egoya Yolculuk

Bireysel Benliğin Perdesi ve Bireysel Egonun Ortaya Çıkışı

Kutsallığın tezahür eden gücü, evrensel egonun ve ayrılığın kimliği/deneyimiyle bitmez. Daha ziyade, bilinç olarak farkındalık, evrensel ego kimliğinden, şimdi ne olduğunu bilmeye yönlendirilir ve odağı içe döner. Bu 'bilinci kendi üzerine çevirir' ve evrensel egonun yerelleştirilmiş bir odağını, benliğin yerel bir noktasını yaratır. Yerelleştirme bu noktayı boyutsal bilince getirir;ₒboyutsal bilinç - aynı zamanda onu yoğunlaştırır, ego bilincinin belirli bir noktasını yaratır.ₒ boyut. Bu 'Bireysel Benliğin Perdesi'dir. Artık bilinç aracı aracılığıyla farkındalık kendisini saf, bireysel bir 'nokta' olarak bilmeye başladı.*BEN*, bilinçte. Buna 'Ipoint' adını veriyoruz ve bu, bireysel egonun köküdür. Elbette farkındalık hâlâ farkındalıktır ama artık ayrı bir kimlik ve deneyime dalmıştır.*BEN,*sanki onun gerçek doğası bumuş gibi, bir ben-noktası olma.

Evrensel Peçe

Benlik duygusunu güçlendirmek için I-Noktası, varoluş alanı olan bilinçle özdeşleşir. Bu yeni kimliğe 'Evrensel Peçe' diyoruz çünkü

kimlik yerel bir şeyle değil, bilincin tamamıyla ilgilidir.

İç Perdeler ve Ruhlar

İlahi Niyetin tezahür eden gücü artık 10'u örmek için İlahi bir yapı kullanıyor$_{o}$, 9$_{o}$ve 8$_{o}$I-noktası etrafındaki boyutsal bilinç, onun algısını güçlendirir.*BEN*we bunu 8'e yoğunlaştırıyoruz$_{o}$boyutlu yapı. Bu 8$_{o}$İçinde Evrensel Perdeyi de barındıran boyutsal Ben-yapısı, içimizdeki Ben-yapısının ve Ben-bilincinin bir sonraki düzeyi haline gelir. Egonun bu yeni odağına 'İç Perde' adını veriyorum.

İç Peçe daha sonra egonun daha da gelişmesi için bir plan görevi görür. Tezahür eden güç, bilinci İç Perdenin etrafında toplar ve yoğunlaştırır, ta ki bilinç orada küçük bir kabarcık oluşana kadar, bu kabarcık İç Perde için süptil bir 'beden' görevi görür. Bu süreç ilerledikçe, bu kabarcık artan yoğunluktaki katmanlar halinde bilinç toplamaya devam eder ve bunlar bizim çeşitli 'süptil ruh bedenleri' dediğimiz şeyler haline gelir. Her katmanın kendi bilinci olacaktır, ancak 8. katmandaki en yoğun katmanın bilinci$_{o}$
boyut bizim 'ruh' dediğimiz şeydir. Onun duygusu*BEN*İç Perdenin ve İç Perdenin I-noktasından gelir. Her ne kadar bir his olsa da*BEN*ruhtan yayılır, bir varlık değildir; gittikçe yoğunlaşan egonun sürekliliğindeki bir odak noktasıdır. Bilinçte daha güçlü bir şekilde parlamasını sağlamak için İlahi Olan tarafından güçlendirilen (İlahi Yapı ile) bir odak noktasıdır ve onu insan egosu için içsel bir destek haline getirir.

Dolayısıyla ruh, bireysel, enkarnasyonlu bir varlık olma deneyimine doğru daha derinlere doğru ilerledikçe, gelişen ego bilincinin odaklandığı bir mercek gibidir. Bu 'daha yüksek', gerçek kimlik değildir; Orijinal Kaynak değildir. Bu sadece insan egomuzun içinde oturan daha derin, daha incelikli bir ego seviyesidir, bu yüzden ego onunla özdeşleşir. Çünkü gerçek uyanış soylarının amacı, ruh da dahil olmak üzere tüm ego yapılarını yıkmaktır. Önce ruhun içindeki egonun boşluğuna uyanmazsak, İlahi Vasfa nasıl uyanabiliriz?

Ego yapımız, İlahi Olan'ın yaydığı orijinal farkındalığı barındıran çok boyutlu bir bilinç kozası gibidir. Nasıl ki kelebeğin ortaya çıkması için kelebeğin kozasının parçalanması gerekiyorsa, farkındalığın ortaya çıkması ve gerçek doğasına uyanabilmesi için de egomuzun kozasının her düzeyde parçalanması gerekir. Sen belirli bir ruh değilsin; siz bütünlüğün kendisisiniz ve onun ortaya çıktığı Kutsallıksınız.

İnsanların ruhlarını yüksek benlikleri olarak deneyimlemelerinin ana nedenleri şunlardır: (1) bu bilinç daha yüksek boyutsal düzeydedir, (2) ruhun kendini ifade etmesidir.*BEN*(İç Perdeden gelen) onların insani algılarıyla birleşir.*BEN*(Çekirdek Perdelerinde), (3) onların formuyla bağlantılıdır ve (4) zamanla onların kendi şartlarını yansıtır, dolayısıyla onların 'ben' duygusu gibi ama 'daha yüksek' olduğunu hissederler.

Çekirdek Perde ve Bedenlenmiş Varlık

Yoğunlaşma süreci ruhta bitmiyor. Süreç, fiziksel bir forma enkarne olacak kadar yoğun bir katman oluşturulana kadar, giderek daha düşük bilinç boyutlarında daha da yoğun ruh bedenleri yaratmaya devam eder. Bu en yoğun ruh bedeni 'enkarnasyonlu beden'dir. Ruhla ilişkili olan da dahil olmak üzere yedi 'süptil' ruh bedeni vardır ve enkarnasyonlu bedeninki de dahil olmak üzere daha yoğun olan altı tane vardır.

İlk başta, enkarnasyonlu bedende ortaya çıkan enkarnasyonlu bilinç basitçe deneyime sahiptir.*ben*Çünkü henüz yaşanmış bir tarih yok. Yeterince zaman ve yaşanmış bir tarihten sonra,*ben*kendisini belirli bir geçmişi olan biri olarak tasavvur edebilir hale gelir. İçindeki egonun tüm derin düzeylerinin bir plan görevi görmesi ile birlikte, enkarnasyonel bilincin kalbinde bir Çekirdek Örtü ortaya çıkar ve kişinin daha derin kimliğinden yeni bir örtünme düzeyi yaratır. Bu, deneyimi dönüştürür*ben* deneyimine*Ben buyum, ben bu kendimim*.

Bu*BEN*artık belirli bir geçmişi olan belirli bir varlığın varlığıdır ve hayattan hayata enkarne olacak olan da bu varlıktır. Yaratmak istediğimiz vurguya bağlı olarak, bu enkarnasyonlu varlık için birkaç eşdeğer isim vardır: enkarnasyonlu kişilik, enkarnasyonlu benlik veya enkarnasyonlu ego. Aynı zamanda ruhun en yoğun seviyesi veya 'alt ruh' (içinde bilincimin daha derin, çok boyutlu seviyelerini barındıran) olarak da düşünülebilir.

Artık ayrı bir varlık olarak sonsuz çeşitlilikte deneyimler mümkün hale geliyor ve çok uzun bir yolculuk başlıyor. Bu yeni yolculuk, karma kurallarına tabidir ve bu nedenle buna 'karmik' yolculuk denir ve bu yolculuğun ana karakteri olan enkarnasyonlu varlık veya kişiliğe de 'karmik varlık' veya 'karmik benlik' denir. kendi yerel bilincine veya 'karmik zihnine' sahip olan.

Enkarnasyonel varlık, bireylerin kendilerini deneyimledikleri 'kişinin' özüdür. 'Bedende olduğu hissedilen varlık'tır. Her ne kadar yeni fiziksel bedenlerimizle güçlü bir şekilde özdeşleşsek ve bu, bu yaşam boyunca kişilik düzeyinde kim olduğumuza dair duygumuzu değiştirse de, çağlardır bu şekilde var olduğumuz için daha derin kimliğimiz enkarnasyonlu varlığımızladır. Yine de, bu enkarnasyonel varlığın, bizim kendimiz olarak kabul ettiğimiz türden yüksek seviyeli düşünce sürecine sahip olmasını sağlayan, gelişmiş, karmaşık beyniyle insan bedenimizdir.

Bedenlenmiş bir kişilik olarak, tarihi toplayarak, sorunları geliştirerek ve zaman içinde kendi benzersiz yolumuzu çizerek hayattan hayata geçtik. Ancak amaçsız bir yol değildir, çünkü her zaman İlahi Niyet tarafından yönlendirilir. Sonunda bu, bir noktada enkarnasyonlu benliğin ego yapısında farkındalığı uyandıran ve yapıyı parçalayan ruhsal evrimin bir yolu haline gelir.

Uyanış Ağacı Olarak I-Tree

Egonun bu kadar karmaşık bir yapıya sahip olması ve bilincin bu kadar derin köklerine sahip olması nedeniyle, belirli bir insan egosu olma deneyimimizin bu kadar güçlü olması şaşırtıcı değil. Ve egoda derinleştirdiğimiz her adım için, uyanışımız bu adımları yeniden atmayı, ancak diğer yönde, Kutsallığa doğru ilerlemeyi içerir. Bu yolda yürümek I-Ağacı bir Uyanış Ağacına dönüştürür. Orijinal farkındalık olarak uyanana, dualitenin veya perdelerin ötesinde kendisinin farkına varıncaya kadar, Ağacın içinden, tüm seviyelerden geriye doğru yolculuk yapmalıyız. Oradan, varlığımızın kalbindeki Gizemi fark ettiğimizde ve ona açıldıkça, bilinmeyene doğru yol aldığımızda, gerçek Kaynağımıza, İlahi Vasfın kendisine uyanma olasılığına sahip oluruz. Buradan, tüm fenomenlerin ve tüm deneyimlerin yalnızca Kendisini ve kendi potansiyelini deneyimleyen İlahiyat olduğunu ve tüm yaratılışın Kaynağının sevgisi ve güzelliğiyle dolu olduğunu deneyimliyoruz.

*

Dil hakkında not: İlerleyen sayfalarda İlahi Vasıftan bahsederken sıklıkla 'Bu' kelimesini kullanacağım. Belli bir aşkınlık duygusu taşırken aynı zamanda tam da burada, tamamen aşina olduğumuz bir şey olduğu hissini veriyor. Dolayısıyla, 'Bu' kelimesi bilinmeyen ve isimlendirilemeyen bir şeyin gizem duygusunu bünyesinde barındırırken, aynı zamanda tanıdık ve mevcut olma duygusunu da yaratıyor.

Manevi literatürde 'Bu' kelimesi daha çok Kaynak için kullanılır, ancak bu literatürün çoğu Kaynağı farkındalık olarak görür. Bu yüzden 'O' kelimesini daha çok farkındalığın uyanışıyla ilgili olarak kullanacağım, çünkü o kendini yaratılışta tanır ve O olduğunu fark eder. İlahi Vasıfla ilgili olarak O terimini kullanmayacağım.

Diğer manevi yazılarda yazarların benim burada kullandığım dile benzer bir dil kullanabileceğini ancak farklı bir şeyi kastetebileceğini bilmek önemlidir. Örneğin, eğer birisi her şeyin bilinç olarak deneyimlendiği seviyeye uyanmışsa, 'Sen O'sun' diyebilir, burada 'O' farkındalıktan ziyade bilinç anlamına gelir. Benzer şekilde, 'Benlik' kelimesini kullanan bazı yazarlar gerçek Kaynak'tan bahsederken, diğerleri*inanmak*Kaynağa atıfta bulunuyorlar ama aslında ruh veya evrensel benlik gibi egonun daha incelikli bir düzeyine atıfta bulunuyorlar. Bağlamı incelemeli ve işaret edilen özgürlük düzeyini hissetmeye çalışmalısınız. Bu kitapta İlahi Vasıf 'Bu'dur ve farkındalık onun 'Bu' olduğunun farkına varır.

Bölüm 7

YOLCULUĞU YAPMAK

Bu yolculuğu yapmak sizin yolunuzsa, bundan kaçınamayacaksınız. Hayat önceden belirlenmiş değil ama yine de bir yol var. Kaos teorisinin matematiğinde tek bir olay tahmin edilemez ancak birçok olaya bir bütün olarak bakıldığında belirgin bir desen veya şekil ortaya çıkar. Bu şekle 'çekici' denir, çünkü o şeklin içinde tezahür edecek olayları kendine çeker. Yolunuz aynı zamanda bir çekicidir. Zaten belirli bir şekli vardır ve hayatınızdaki olaylar, tahmin edilemez olsa da, kaçınılmaz olarak sizi belirli bir yöne yönlendiren belirli bir modelde kendini gösterir. Ya bu bir uyanış yolu olacak ya da olmayacak.

Özgür irade

Yolunuzun önceden var olan bir şekle sahip bir çekici olduğu kavramı, kaçınılmaz olarak özgür iradeyle ilgili dansa yol açar. Fizikte Heisenberg'in Belirsizlik İlkesi, evrendeki en küçük olayın bile tam olarak belirlenemeyeceğini söylüyor. Mikroskobik ve kuantum düzeylerde bile her zaman beklenmeyene izin veren bir belirsizlik balonu vardır. Eğer böyle olmasaydı her şey tamamen belirlenmiş olurdu. Ancak hiçbir şey tamamen belirlenmiş değildir, bu da varoluşun her düzeyinde bir tür özgürlüğün varlığına işaret eder.

Özgür iradeyle ilgili çoğu tartışmanın dışarıda bıraktığı şey, özgür irade sorunudur *kimin için*? Eğer benlik deneyiminiz sadece perde ve kimlik katmanları tarafından yaratılan ve çağlar boyu şartlanma tarafından şekillendirilen bilinçteki bir yapıysa, bunun özgür iradeye sahip olması mümkün mü? Açıkçası olamaz. Özgür irade yalnızca içinizdeki gerçekten özgür olan bir yerden doğabilir. Burası İlahi Vasfın içinizde, varlığınızın en derin kısmında oturduğu yer olmalıdır çünkü gerçekten özgür olan tek şey İlahi Vasfın Kendisidir.

Çünkü içinizdeki bu en derin yer, sonuçta sizsiniz, bunu yapıyorsunuz.

özgür iradeye sahip; sadece kendinizi deneyimlediğiniz 'siz' değilsiniz. Bu sizin egonuz ya da kişiliğiniz değil. Hatta bu sizin ruhunuz veya herhangi bir yüksek benliğiniz bile değildir. Varlığınızın kökündeki İlahi Vasıftır. Her ne kadar İlahi Vasfı aşkın ve 'dışarıda bir yerde' olarak düşünme eğiliminde olsak da, o aynı zamanda tam burada, lokalize, kişisel bilincinizin ortasında 'açık bir şekilde saklanıyor'. Başka bir şeymişsin gibi davranmadığın zaman olduğun şey budur. Özgür iradenin içinizden yükseldiğini hissettiğiniz için egonun kafası karışır ve kendisinin kendisine ait olduğuna inanır.

Karışıklığa en büyük ikinci katkı ise bedenin iradesinden kaynaklanmaktadır. İrade, canlı formların içinden geçen ve onları hayatta kalmaya iten yaşam gücünün gücüdür. Ego, bedeniyle ve yaşam gücüyle özdeşleştiği için, orada ortaya çıkan irade duygusuyla da özdeşleşir. Ama bu irade değil*özgür* irade; harekete geçme ihtiyacının yanı sıra bir güç ve güç duygusu yaratan içgüdüsel yaşamın baskısıdır. Bundan kaynaklanan eylemler, şartlanmanın ardından en az direnç çizgisinde hareket etse de, ego, irade gücüyle özdeşleştiği için bu hareketlere kendisinin neden olduğunu hissedecektir. Bu onun özgür iradeye sahip olduğu duygusunu destekler.

Ayrıca ne zaman bir karar verilmesi gerekiyorsa zihin devreye girer, duygular ve beden kendi tepkilerini verir ve sonra o içsel özgürlük yerinden bilinçte bir karar ortaya çıkar. Seçim sonuçta özgür iradeden gelmelidir, ancak zihin ve ego, kontrolün kendisinde olduğunu hissetmek için her zaman bunun kendi kararı olduğunu iddia edecektir. Seçim, o belirli egonun bilincinde içeriden ortaya çıktığı için ve egonun karar hakkındaki tüm düşünme ve hislerinin ardından irade duygusuyla birlikte ortaya çıktığı için, egonun seçimin olduğuna inanması doğaldır. kendine ait ve özgür bir seçimdi. Ancak gerçek seçim her zaman egonun kutusunun dışından gelir; Özgür irade özgür olandan gelmelidir.

İradenin doğal gücü bir arabanın motorunun arabayı yolda itmesi gibiyse, özgür irade de o hareket eden arabanın nereye gideceğini kontrol eden sürücü gibidir. Ego, arabayı yönlendirdiğini düşünmekten hoşlanır, ancak o yalnızca arabanın motoruyla özdeşleşen bir yolcudur.

Eğer özgür irade yerel, kişisel benliğimizden gelseydi, o zaman kararlarımıza asla şaşırmazdık. Ve genellikle buna şaşırmıyoruz çünkü özgür irade çoğunlukla içgüdüsel irade ve koşullanma eğilimlerimizi yerine getirmeyi seçer. Bunu yapıyor çünkü tam olarak bu deneyimi yaşayabilmek için tüm tuhaflıklarıyla birlikte ego paketimizi yarattı. Ancak bazen özgür irade

koşullanmalarımızla ve hikayemizle tamamen karakterimizin dışında bir şey ortaya koyuyor. “Neden bu seçimi yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok” diyebileceğimiz zamanlar bunlar. Bu, özgür iradenin kendisini size tanıtmasıdır; ve aynı özgür irade her kararda, her eylemde, her anda mevcuttur.

Yani özgür iradeniz var ama kendinizi deneyimlediğiniz kişide bu yok. Kişi sadece yolculuk için yanındadır. Yine de oyunu oynamak zorundasınız. Kendinizi karar verme deneyimine sahip olduğunuz sürece, bu kararları almaya devam etmeli ve onların sorumluluğunu almalısınız. Oyunu oynamalısınız çünkü sonuçta bu oyunu oynamak için yaratan sizsiniz, gerçek doğanızdır. Bu oyunun doğası gereği, yerel ego olarak siz katılmaktan kaçınırsanız, sonuçlarına katlanacaksınız. 'Hiçbir şeyin önemi yok' ya da 'her şey Tanrı tarafından kontrol ediliyor' deyip oyundan çıkamazsınız. Ortaya çıkan sonuçlar sizi kaçınırken yakalayacak ve yerel, kişisel benliğiniz bunu acı çekmek olarak deneyimleyecektir.

Benim için özgür iradeyi aydınlatan bir deneyimi paylaşacağım:

> *Hayatımın bir noktasında, sınırda yaşarken, bulabildiğim günlük işlerde çalışırken, hayatımı toparlamaya ve bu durumdan kurtulmaya karar verdim. Matematik ve fen bilimlerinde her zaman iyiydim, bu yüzden okula geri dönmeye karar verdim. Bilgisayar bilimleri alanında yüksek lisansa başvurmaya hazırlanmak için dersler aldım. Tüm hazırlık çalışmalarını bir yarıyılda tamamlamaya kararlıydım. Bununla birlikte, yalnızca bir dönemlik telafi ile yüksek lisansa başvurabilmek için ihtiyaç duyduğum ders çalışması miktarı çok büyüktü. Tamamen aşırı yük altındaydım. Bir gün bu çok fazla oldu. Bir koltuğun yanında duruyordum ve aniden her şeyin ağırlığı ve baskısı tamamen dayanılmaz hale geldi. Ve vazgeçtim. Ben sadece vazgeçtim. Bitirmiştim. Programdan çıkıyordum. Koltuğa çöktüm ama pes etmekle sandalyeye çökmek arasında bir şey oldu. Başımın sağ tarafında yıldız gibi bir ışık 'pırıltısı' belirdi, vücuduma girdi ve kıçım sandalyeye çarptığında fikrim değişti. Herhangi bir diyalog veya düşünceden haberim yoktu. Fikrim değişmişti. Bir an içimde devam edecek hiçbir şeyin kalmadığı ve pes etmekten başka bir şey yapamadığım yerde, artık sadece ilerlemeye kararlı değildim, aynı zamanda heyecan da duyuyordum. Ve sonunda Bilgisayar Bilimleri alanında yüksek lisansa ve öğretim asistanlığına başladım.*

Özgür iradeyi ilk kez böyle öğrendim. Bu deneyimin armağanı ve bu deneyimin kaçıramayacağım bir şekilde oynanmış olması beni utandırdı.

Bu yeni anlayışa sahip olurdum. Anlayışın bir kısmı da bu tür bir müdahalenin sürekli olarak, görünmez şekillerde, her an devam ettiğiydi. Demek ki hayat böyle işliyordu. Aslında hayatımı kontrol eden şey ben değildim; Ben de sadece yolculuk için oradaydım. Aslında zamanı geldiğinde, bilgisayar bilimlerinde nasıl doğru yolda tutulduysam, başka bir müdahaleyle bu işin dışına çıkarıldım. Ve zamanlama öyleydi ki, okulu bıraktıktan hemen sonra, yerel gazetede şifa çalışmamla ilgili bir makale çıktı - o zamanlar haftada sadece birkaç seans yapıyor olmama rağmen. Telefon durmadan çalmaya başladı ve bir gecede tam zamanlı bir şifacı oldum. Artık farklı bir yolda koşuyordum. Yıllar sonra, yine 'doğru zaman' geldiğinde, soyunun İlahi kaynağı birdenbire müdahale etti ve bana VortexHealing®'i getiren ve onu öğretmeme yol açan olağanüstü bir vizyon ortaya koydu. Yolum yine değişti, hem de ben aramadan, hiçbir seçim yapmadan. Bir müdahale diğerine yol açtı ve beni gitmem gereken yere götürdü.

Amaç ne: Yalnızca İlahi olan özgür seçimler yapabileceğinden, yaşamı meşgul etmenin ne anlama geldiğini merak edebilirsiniz. İlahi özgür irade ne olursa olsun her şeye karar verecekken neden bir şey yapma veya öğrenme zahmetine giresiniz ki? Her şeyden önce, kişisel süreciniz ve deneyiminiz, İlahi Olan'ın siz olma deneyimi aracılığıyla ortaya çıkan Kendi deneyiminden başka bir şey değildir. Bu deneyimleri yaşamak için bu insan hayatına dönüştünüz. İkincisi, özgür irade, olup biten her şeyi hesaba katarak o anda ortaya çıkar. Eğer bir ilişkide zorluk yaşıyorsanız o ilişkide kalmanız ya da ayrılmanız özgür iradenizle önceden belirlenmez; şu anda olan bitene göre karar veriliyor. Bilinciniz sorunlarıyla nasıl başa çıkacağını öğreniyorsa, bu, özgür iradenin nasıl seçim yapacağını belirleyecektir. Bilinciniz yaptığı ve öğrendiği şeyin önemli olmadığına inanırsa, duygusal izolasyona çekilirse, bu aynı zamanda özgür iradenin neyi seçeceğini de etkileyecektir. Dolayısıyla kişisel bilincinizde olup bitenler, yaşadığınız deneyime dönüşür ve özgür iradenin neyi seçeceğini belirleyen önemli bir faktör haline gelir.

Özgür İrade ve Birlikte Yaratma: Birlikte yaratma fikri, gerçekliğimizi Yaradan'la birlikte yaratarak değiştirme gücüne sahip olduğumuzdur. Bu kavram, insanların yaşamlarının ve eylemlerinin sorumluluğunu almalarına yardımcı olması açısından çok değerlidir. Ne yazık ki, kontrolün kendisinde olabileceği fantezisini destekleyerek egoyu da güçlendirir. Uyanış bakış açısından, birlikte yaratım yoktur.

çünkü egonun birlikte yaratacağı özgür bir irade yoktur. Birlikte yaratma duygumuz, yaşam boyunca yolumuzu oluştururken her zaman özgür iradenin, İlahi Vasfın yarattığı bir deneyim olacaktır. Ancak karar verme deneyimine sahip olduğumuz sürece, bunların ve sonuçlarının sorumluluğunu üstlenmemiz gerekir. Gerçekliğimizi birlikte yaratıyormuşuz gibi davranmamız gerekiyor.

Özgür İradeyle Hizalanmak: Geleneksel olarak 'Tanrı'nın iradesine uyum sağlama' yönünde manevi bir fikir vardır. En basit düzeyde bu, hayatta karşınıza çıkan her şeyi kabul etmek olarak anlaşılabilir. Ama özgür irade olan Tanrı'nın iradesi içinizden doğar ve sizin en derin özgürlük yerinizdir. Eğer bedenin irade duygusuyla özdeşleşmenizi bırakırsanız ve bunun yerine içinizdeki özgür olana açılırsanız, özgür iradeyle, gerçekte olduğunuz kişiyle aynı hizaya gelirsiniz. Bu sizi uyanışa doğru olgunlaştıracaktır.

İlahi Niyet

Özgür irade fikri genellikle kasıtlılık fikrini, bir amaç veya amaç için yapılan özgür seçim fikrini ima eder. Bu kitapta sıklıkla 'İlahi Niyet' terimini, İlahi Olan'ın bir şeyin olmasına neden olduğu fikrine atıfta bulunmak için kullanıyorum. Bu, bunun için yaygın bir terimdir, bu nedenle kitap, terimi olduğu gibi bırakarak en iyi şekilde okunur. Ancak eğer kişi dili manevi gerçekle olabildiğince yakın bir şekilde eşleştirmek istiyorsa, açıklayıcı bir nota ihtiyaç vardır çünkü 'niyet' kelimesi tam olarak doğru değildir.

Niyet, çok fazla özne ve nesne, yapan ve kendisine yapılan duygusuna sahiptir. Aynı zamanda çok fazla plan yapma, planlayıcı olma ve zaman çerçevesinde bir hedefe doğru çalışma duygusu da var. Bunların hiçbiri İlahi Olan için geçerli değildir. Kutsallık bir yapan, düşünen ya da planlayan değildir. O ne bir özne ne de bir nesnedir. Zaman aracılığıyla değil, Şimdi aracılığıyla işler ve hiçbir hedefi yoktur.

Kutsallık bir yaratımı planlamaz veya tasarlamaz. O sadece Kendini ifade eder. BT *yanıt veriyor* Kendini yaratılış olarak ifade ederek kendi potansiyeline ulaşır. Yaradılışın içinde Kutsallık her yerde mevcuttur. Yemek yerken de oradadır, dişlerinizi fırçalarken de oradadır. Arabanıza çarpmak üzere olduğunuz anda oradadır; ve bu çarpışmanın sonucunda ne olacağı İlahi Olan'ın tepkisine bağlı olacaktır. O anda İlahi, yaradılışta olup biten her şeyi hesaba katarak genel karmik durumunuza ve bilincinize yanıt verir ve olanları tezahür ettirir.

Bu, eylem halindeki İlahi özgür irade olan İlahi özgürlüktür. Ne zaman bir karar verilmesi gerekiyorsa, ne kadar küçük olursa olsun, Tanrı yanıt verir ve bir seçim gerçekleşir. Düşünmeye, planlamaya veya niyet etmeye gerek yoktur; İlahi olan basitçe yanıt verir ve yaşam gerçekleşir.

Bu tür 'İlahi Tepki' zaman içinde de gerçekleşebilir. İlahi Olan'ın şu anki durumunuza yanıtı, on yıl içinde evlenmeyi 'seçeceğiniz' belirli bir kişiyle tanışacağınız olabilir. Veya gelecek hafta düşecek olan uçağı kaçıracağınızı. Ancak Tanrısal için her şey Şimdi'dir; gelecekte ne olacağını planlamak ya da niyet etmek değildir.

İlahi olan, kendi doğuştan gelen özgürlüğüne ve potansiyeline göre kendini ifade ederek, her an, yaşamın her yönüne sürekli olarak yanıt verir. Ve bu size dayatılmıyor, çünkü bu sizin kendi deneyiminiz için bunu yaratan en derin realitenizdir.

Avatarlar

Farkındalık/Varlık/Işık/Sevgi İlahi olanın tek yayılımı değildir. Aynı zamanda, genellikle İlahi Varlıklar olarak algıladığımız Kendisinin ifadelerini de yayar. Teknik olarak bir 'varlık', kendisini diğer varlıklardan ayrı olarak deneyimleyen, kendi sınırları ve bireysel kimliği olan kişidir. 'İlahi Varlıklar'ın böyle bir ayrımı yoktur; onlar İlahi Vasfın Kendisidir ve hatta bir insan bedenine bile enkarne olabilirler. Dolayısıyla, bu tür varlıkların farkında olan doğu manevi gelenekleri, onları, I-Ağacından kaynaklanan uzun ayrılık ve karma geçmişine sahip, sizin ve benim gibi 'karmik varlıklar'dan ayırmak için bir terim geliştirdiler. Bu nadir, karmasız 'İlahi Varlıklar'a 'avatar' adı veriliyordu.Her ne kadar Batı teknolojisi bu terimi her türlü başka şeyi ifade etmek için seçmiş olsa da, ben yine de bu terimi kullanacağım çünkü geleneksel olarak anlamı açıktır: bir avatar, İlahi Vasfın doğrudan bir yayılımı olan İlahi Vasfın kendisinin eşsiz bir ifadesidir. Mesih, İsa gibi enkarne olan böyle bir avatardı. Doğu geleneklerinin bu tür varlıkları ayırt etmek için benzersiz bir terim bulmaları gerektiği gibi, Hıristiyanlık da bunu yapmak zorundaydı ve İsa'yı 'Tanrı'nın Oğlu' olarak adlandırmak zorundaydı. Bu, 'İlahi'nin yayılması' olarak adlandırdığımız şeyle aynı anlama gelir. Her avatar İlahi Vasfın eşsiz bir niteliğini temsil eder. Örneğin Mesih sevgiyi ve şefkati temsil eder.

Milyonlarca insan, artık hayatta olmasa da hâlâ Mesih'e dua ediyor. Hatta birçoğu ondan mucizeler aldığını bildiriyor. En azından bundan hiç şüphem yok

Bu hikayelerden bazıları doğru çünkü cansız avatarlar bedenleri olmadan da bedenleri varken olduğu kadar güçlüler. Bunu ben de deneyimledim, bir keresinde o sırada artık bedeninde olmayan bir avatar olan Neem Karoli Baba'dan mucizevi bir şifa almıştım. İlahiyat için zaman ve mekan engel değildir ve yaşam ve ölüm Bir'in sadece farklı ifadeleridir. İlahi Vasfın doğrudan bir yayılımı olarak, bir avatar, bedenli veya bedensiz her zaman Bu'dur.

Ancak bazı avatarlar diğerlerinden daha fazla 'güç' gösterirler ve bu tür İlahi güçlere sahip olanlar neredeyse her şeyi yapabilirler. (*Aşkın mucizesi*Ram Dass'ın yazdığı, Neem Karoli Baba ile ilişkilendirilen harika bir mucize hikayeleri koleksiyonudur.) Bu nedenle, avatarlarla etkileşime giren insanlar her türlü şeyi bekleme eğilimindedir ve bu, gerçekleşmediğinde inanç kaybına yol açabilir. Bu tür güçlere sahip avatarlar her ne kadar kendisinden istenileni yerine getirebilseler de, egolarımızın ihtiyaç ve arzularını yerine getirmek için burada değillerdir; onlar kendi Kutsallığımıza uyanmamıza yardımcı olacak rehberler olarak buradalar. İronik bir şekilde, mucizeler için can attığımız sorunlar, uyanışa doğru gelişmek ve olgunlaşmak için deneyimlememiz gereken sorunlardır. Ayrıca karma meselesi de var; bazı şeylerin oynanması gerekiyor. Tüm avatarların gerçek mucizesi, onların bizim için kolay ilişki kurabilecek bir biçimde İlahi Olan'ın tam yayılımları olmalarıdır ve bu, kendi içsel İlahi Vasfımızı hatırlamamıza yardımcı olur.

Yaşayan Avatarlar:Tarihin bu döneminde gezegende her zamankinden daha fazla yaşayan avatara sahip olduğumuz için şanslıyız. 2013 yılında ben bunu yazarken, yaşayan en iyi bilinen avatarın adı Sri Mata Amritanandamayi'nin kısaltması olan Amma'ydı. Getirdiği özel İlahi ifade İlahi Anne'dir. Ana aşramı Hindistan'da olmasına rağmen zamanının çoğunu dünyayı dolaşarak, herkesi kucaklayarak, sevgi ve bereket bahşederek geçiriyor. Tanıştığım bir başka yaşayan İlahi anne de Sri Karunamayi'dir.

Tarihsel olarak en aşina olduğum avatarlar İsa, Neem Karoli Baba, Mehr Baba, Ramakrishna, Krishna ve Ram'dır. Ayrıca VortexHealing® soyunun avatarik kaynağı olan ve bugün hala soyu güçlendiren, daha sonra Merlin olarak bilinen Mehindra da vardı. O, büyülü dönüşümün İlahi niteliğini bünyesinde barındırır. (Soyunun avatarik kaynağı, VortexHealing® soyunda sıradan bir insan öğretmen olan Kral Arthur ile ilişkilendirilen Merlin değildir.)

Avatar olmadıklarını iddia eden kişilerin de olduğunu unutmayın. Bazıları ruhsal güçler bile geliştirmiş olabilir, ancak ruhsal güçler İlahi yetkinliğin kanıtı değildir. Birisinin uyandığının kanıtı bile değiller. Şu tarihte:

aynı zamanda insanın tuhaflıkları, bir varlığın avatar olmadığı anlamına gelmez. Bir avatar için bile paketin bir parçası olarak kendi şartlanmaları olan bir insan bedeni ve kişiliği vardır. Avatarik bilinç her zaman mevcut olmasına rağmen, bazen sözler veya eylemler İlahi bilinçten ziyade kişilikten gelecektir.

Bunun gibi bir kitap için avatarların önemi, ister onlarla şahsen tanışın, ister uzaktan meditasyon yapın, ister fiziksel bir bedende olsunlar ister olmasın, uyanışınızı kolaylaştırabilmeleridir. Eğer birebir tanışma imkanınız varsa kesinlikle tavsiye ederim.

Karma

Karmanın doğası tartışılmadan yolculuğa çıkma konusundaki hiçbir tartışma tamamlanmış sayılmaz. Karma genel olarak eylemlerimizin sonuçlarından kaçamayacağımız fikrini ifade eder. Bu yaşamda ve geçmiş yaşamlarda yaptığımız her şeyin, şimdi ya da daha sonra bize geri dönen etkileri vardır. Dolayısıyla karma, basitçe yaratılışın bir neden-sonuç ya da eylem-sonuç yasası tarafından yönetildiği gerçeğini ifade eder. Her eylem, her düşünce, hatta her duygu evrene yaydığımız bir enerji hareketidir ve bu hareket bize geri dönen etkiler yaratır. Bazı insanlar bunu İlahi adaletin bir kanunu olarak düşünürler ama aynı zamanda bir Lütuf sürecidir, çünkü eylemlerimizin sonuçlarını deneyimleyerek gelişiriz.

Karmanın üç farklı 'tadda' tezahür ettiğini söylemek hoşuma gidiyor; dışsal olaylar, içsel koşullanmalar veya aşkın etkiler olarak. Dış olaylar ve içsel koşullanmalardan başlayarak: Bizden kaynaklanan her eylem, düşünce ve duygu, hem dış evrende hem de içsel olarak içimizde enerjik bir izlenim yaratır. Bu izlenimler bir tür koşullanmadır. Karmanın ilk çeşidi benim 'olayların karması' dediğim şeydir. Bu, dış evrene ne yayıyorsak, evreni bu enerjiyi olaylar olarak bize geri döndürmeye koşullandırdığı gerçeğine işaret ediyor. Bunun bir diğer ifadesi ise 'Ne varsa, onu da olur'dur. Bu yaşamda veya daha sonra birçok yaşamda geri gelebilir. Çoğu zaman insanlar 'karma'dan söz ederken, yalnızca karmanın bu 'lezzetinden' bahsediyorlar.

Olayların karması sıklıkla 'göze göz' olarak düşünülse de, bu şekilde işlemek zorunda değildir. İlahi niyet, eylemlerinizin sonuçlarını deneyimlemenizdir, böylece onlardan öğrenip büyüyebilirsiniz. Bir göz

çünkü göz mutlaka evrimin en doğrudan yolu değildir. Tanrı, eylemlerinizin enerjisinin size geri dönmesinin en mükemmel yolunu ve aynı zamanda elli yaşam sonra olabilecek en mükemmel zamanı belirleyecektir. Bu şekilde 'kötü' karma bile gelişmenize yardımcı olacak şekilde kullanılabilir. Örneğin, karmanız sizi hastaneye kaldıracak bir araba kazasına sokabilir ve yine de bu olay İlahi Olan tarafından hayatınızı birçok olumlu yönde değiştirmek için kullanılabilir.

Her ne kadar İlahi ve yalnızca İlahi, Lütuf aracılığıyla size geri gelen şeyin yoğunluğunu değiştirebilse de, bundan kaçınmak için kişisel olarak yapabileceğiniz hiçbir şey olmadığını anlamak önemlidir. Hiçbir şifa çalışması veya meditasyon bu olaylar karmasını serbest bırakamaz. Ruhsal uyanış bile bu tür karmayı serbest bırakmaz; kendini oynamaya devam ediyor. Bu, evrenin kendisini dengeleme şeklidir; dünyaya ne koyarsanız koyun, enkarnasyon yolculuğunuzu tamamlamadan önce yeniden özümsersiniz. Bunu yalnızca Grace değiştirebilir. Aynı zamanda bu tür bir karma, ruhsal uyanışın önüne hiçbir şekilde geçmez. Geçmişte yapılan şeyler yüzünden sakat kalan ya da sağlığı bozulan biri, hâlâ sağlıklı biri kadar kolay uyanabilir. Kişi uyansa da uyanmasa da, dış olaylar sürekli olarak gelişmekte ve değişmektedir. Bu tür bir karmayı olduğu gibi kabul etmek, acı veren olayları kabul etmeyi kolaylaştırabilir. Eğer olayların bize geri dönen geçmiş eylemlerimizin enerjisinden başka bir şey olmadığını anlarsak, kurban bilincine takılıp kalmayız; olanı olduğu gibi göreceğiz, kabul edeceğiz ve yolumuza devam edeceğiz.

Karmanın ikinci 'tadı', 'koşullanma karması', sizin 'karmik bagajınızdır'. Yolculuğunuzda şu ana kadar kendiniz için yarattığınız tüm koşullanmaları içerir. Örneğin, ne zaman bir duygu hissetseniz, yalnızca size geri dönmesi gereken bir şeyi dünyaya yaymakla kalmıyorsunuz, aynı zamanda bilincinizi o duyguyla daha derin bir şekilde hizalanmaya ve onunla özdeşleşmeye koşullandırıyorsunuz. Bu içsel şartlanma insani ve enkarnasyon bilincinizin her seviyesine damgalanmıştır. İçsel koşullanma ayrılık deneyimini güçlendirdiğinden, bu tür karma ruhsal uyanışınızı engelleyebilir. Ancak bu birikmiş şartlanma yükü, meditasyon ve çeşitli şifa uygulamalarıyla bir dereceye kadar serbest bırakılabilir. Ruhsal uyanış tüm bagajı boşaltmamızı gerektirmez; Koşullanmayı olduğu gibi tanımak ve onunla özdeşleşmeyi bırakmak için yalnızca koşullanmayı yeterince boşaltmamız gerekiyor. Daha sonra içinde bir alan yaratılır.

uyanış gerçekleşebilir. Koşullanma karmamız üzerinde çalışmak sadece bizi uyanışa hazırlamak ya da daha iyi hissetmemizi sağlamak değildir; aynı zamanda uyanış gerçekleştiğinde ona açılma sürecimizin de doğal bir parçasıdır.

Karmanın üçüncü çeşidi, 'aşkın etkilerin' karması, iç yaşamınızı etkiler, ancak bilinçteki koşullanmadan farklı bir şekilde. Bu etkiler İlahi Yapılardan ve üst boyut planlarından gelir. (Görmek*Ek: Boyutlar*.) İlahi Niyet, hayatınızın belirli şekillerde ortaya çıkması için rehberlik etmek ve aynı zamanda sorunları ve karmik konumları güçlendirmek, onları bu yaşam için odağa getirmek, belirli bir yol ve deneyim yaratmak için bunların her ikisini de yaratır. Eğer kişi uyanıksa ve İlahi Olan ile yeterince derin bir ilişkiye sahipse, meditasyonda buna odaklanılarak bu etkilerin bir kısmı temizlenebilir.

İşte bu tür etkilerden birinin kişisel bir örneği:

> *Aşkın etki, annemle ilişkimi yönlendiren, İlahi Olan tarafından yaratılan daha yüksek boyutlu bir plandı. Ziyaretime geliyordu ve içinde bulunduğum odaya her girdiğinde içimde bir şeyin kasıldığını, bir duvar oluşturduğunu ve sessiz bir homurdanma sesi çıkardığını fark ettim. Bu yüzden gidip bunun üzerinde meditasyon yapardım ve hissettiğim her şeyi serbest bırakırdım ve sonra o odaya bir sonraki gelişinde her şey yeniden başlardı. Yaptığım meditasyona ve bu konuda yapmaya çalıştığım şifaya rağmen bu defalarca oldu. Ve ben o sırada uyanıktım; Çekirdek Perdem gitmişti. Deneyimlerime dayanarak şunu biliyorum ki, ne zaman böyle bir şeyi serbest bıraksam ve o geri gelmeye devam ediyorsa, bu, bir şeyleri kaçırdığım anlamına gelir.*
>
> *Bu yüzden neyi kaçırdığımı bulmak için meditasyon yaptım ve tepkimi yerinde tutan bir dizi yüksek boyutlu plan keşfettim. Bu planlar konseptten beri oradaydı. Eğer ana rahmine düştüğümde annemle ilişki kurmamın birçok olası yolu olacağını hayal ederseniz, bu planlar bilincimde bir çeşit kanal açıyor ve bu oluğun beni yönlendirdiği şekilde ilişki kurmamı çok daha kolaylaştırıyor. Oluk çok hızlı bir şekilde ilişkimi şekillendirip annemi belirli bir şekilde deneyimlememi ve buna göre tepki vermemi sağlayacaktı. Bu planlar böyle işliyor. Elbette annem, benim ona karşı tutumuma kendi şartlanmasından dolayı tepki verecektir ve ben de o anneyi tanıyacağım. Bu durumlarda, eğer ilişki iyi değilse, davranışından dolayı anne suçlanıyor, ancak benim örneğimde olduğu gibi, eğer ona karşı farklı olsaydım onun benimle nasıl olacağını bilmenin bir yolu yok. (Ebeveyn-çocuk ilişkilerinin planlarını yalnızca çocuk alıyor gibi görünüyor.)*

Merlin ile meditasyon yapmak ve gelişmiş bir VortexHealing kullanmak® Teknikte çocuk-ebeveyn planımı onunla birlikte yayınladım ve odaya bir sonraki gelişinde sıkışma, duvar ve homurdanmaların hepsi ortadan kalktı. Aslında, plandan kurtulmuş olarak, onu tamamen yeni bir şekilde gördüm ve ona karşı daha önce hiç hissetmediğim bir şefkat hissetmemi sağladı. Bu, karmanın üçüncü çeşidinin gücüdür ve serbest bırakıldığında değişimi görebiliriz.

'Kötü karma'nın yanı sıra 'iyi karma'nın da bulunduğunu belirtmek gerekir. İyi karma, 'kötü' karma ile aynı üç çeşide sahiptir. Sevgi ve şefkatten kaynaklanan eylemler, hem dış dünyayı hem de kendi iç bilincinizi, 'olumsuz' eylemlerle aynı şekilde koşullandırır. Bu yüzden sevgi dolu ya da şefkatli bir şey yaptığınızda kendinizi iyi hissedersiniz. Ancak çoğu zaman iyi ve kötü birbirine karışır. Belki komşunuzdan nefret ediyorsunuz ama yine de ona yardım ediyorsunuz; gerçek bir şefkatten değil, yapılacak doğru şeyin bu olduğunu bildiğiniz için. Büyük olasılıkla, hiç yardım etmemiş olmanızdansa kendinizi daha iyi hissedersiniz, ancak muhtemelen nefret ettiğiniz birine yardım ettiğiniz için de kırgınlık hissedersiniz. İlahi Komedya böyle bir şey. Tek bir basit hareketle hem iyi hem de kötü karma yaratırsınız. 'Aşkın etkiler', İlahi Olan tarafından hayatınızdaki bir konuyu odak noktasına getirmek veya hayatınızın belirli yönlerini daha kolay veya daha başarılı hale getirmek için kullanılabilir.

Karmik Sözleşmeler: Birçok kişi 'karmik sözleşmeleri' olduğuna inanıyor. Benim bakış açıma göre bu düzeyde herhangi bir sözleşme yoktur; Neyi deneyimlemeniz gerektiğini ve bunu nasıl, ne zaman ve kiminle deneyimleyeceğinizi belirleyen yalnızca karma ve Lütuf vardır. Tüm bunların oynanması genellikle daha önce tanıdığınız insanlarla olacağından, sözleşmelerin oynanması olarak yorumlanabilir. Benim bakış açıma göre bu, insan kavramının çok daha büyük bir şeye yansımasıdır.

İlişkiler: Bir zamanlar Adyashanti'nin söylediğini duyduğum bir alıntıyı yapmayı seviyorum: "Uyandıktan sonra ne kadar özgür olduğunuzu görmek istiyorsanız, bir ilişkiye girin." İfadesi, uyandıktan sonra hala uğraşmanız gereken sorunlarınızın olduğu gerçeğine işaret ediyor ve size ilişkilerin hala bunları görmeniz ve çözmeniz için yüzeye çıkaracağını hatırlatıyor. Sizi bir ilişkiye sokan şey genellikle şartlanma karmanızdır. Bir kez başladığında, olaylar karmanız da orada görünebilir veya görünmeyebilir. Eğer öyleyse, bunun nedeni onun hayatınıza geri dönmesi için mükemmel bir zaman olmasıdır.

Elbette insan kendi sorunlarının farkına varabilir ve üzerinde çalışabilir.

yakın bir ilişki içinde olmadan koşullanma karması. Bazen iş yerindeki veya geniş aile ilişkileri iyi bir alternatif olabilir; ve eğer dikkat ederseniz, gün boyunca yaşadığınız tüm küçük karşılaşmalar, sorunlarınızın farkına varmanıza yardımcı olabilir. Ancak yakın ilişkiler, sıkışıp kaldığınız yere ulaşmanıza özellikle yardımcı olabilir, çünkü kendi sorunlarınızı yansıtan ve bunları her gün size geri yansıtan biriyle birlikte olduğunuzda 'eşyalarınızdan' saklanmak çok daha zordur.

Birçok Yol

Bugün, kişinin seçebileceği uyanışa giden birçok farklı yol vardır. Sunabileceğim en iyi içgörü, seçtiğiniz ruhsal yol ve uygulamayı bir ilişki olarak kabul etmektir. Bu nedenle ilişkilerde ortaya çıkan tüm sorunlara tabidir. Ne yazık ki bunlar görünmez olma eğilimindedir çünkü yolumuza katılımımızı bir ilişki olarak görmüyoruz.

Bir ilişki ya bir tür çekimle (duygusal, zihinsel, ruhsal ya da cinsel), ya da ortak çıkarlar ya da ortak bir kaçınma nedeniyle başlar. Belirli bir manevi yolla ilişki de aynı şekilde başlar. Belki duygusal olarak belirli bir öğretmene çekildiğinizi hissediyorsunuz ve o öğretmenle ve onun yolu ile bir ilişkiye giriyorsunuz. Belki de belirli bir öğretmenin söylediklerini gerçekten beğeniyorsunuz ve bu nedenle öğretmenin önerdiği manevi uygulamaları kullanmaya başlıyorsunuz. Belki bir öğretmenin sizi harekete geçiren özel bir karizması vardır. Bu karizma saf ruhsal enerji olabilir veya bir öğretmenin, bazen insanları kendine çekmek için gücü kötüye kullanması, bazen bununla belirli bir tür cinsel karizma yaratması sonucu ortaya çıkabilir. Çekiciliğinizi ister kabul edin ister bastırın, bunun sizi içine çekmesine izin verebilirsiniz. o yol. Veya örneğin Kabalist öğretilerle ilgileniyor olabilirsiniz ve doğal olarak bununla ilgilenen insanları ve öğretmenleri arayabilirsiniz. Veya duygularınızdan kaçınıyor olabilirsiniz, dolayısıyla duygusal kaçınmanızla uyumlu ve onu destekleyen çok zihinsel bir manevi yola çekiliyorsunuz.

Diğer ilişkilerde olduğu gibi aynı nedenler, koşullar ve kalıpların bir sonucu olarak belirli bir ruhsal yola girersiniz. Çoğumuz hem iyi hem de kötü ilişkiler içindeyiz, dolayısıyla ilişkileri seçme mekanizmamızın mükemmel olmaktan uzak olduğunu biliyoruz. Manevi bir yol seçmek neden farklı olsun ki?

Burada araştırılması gereken soru şudur: Hangi farkındalık kazandırılabilir?

İlişkileri seçme şeklinizi ve ruhsal yolunuzu geliştirmek mi istiyorsunuz? Durup sizi mevcut ruhsal yolunuza çeken şeyin özellikle ne olduğuna bir göz atmak yararlı olacaktır. Buna bir kez baktığınızda, bu işe 'doğru' nedenlerle mi, 'yanlış' nedenlerle mi, yoksa bunların bir kombinasyonuyla mı girdiğinizi belirleyebilirsiniz.

Eğer ruhsal yol ilişkinize tamamen yanlış nedenlerle girdiğinizi keşfederseniz, bu artık onu bırakmanız gerektiği anlamına mı gelir? Şart değil. Tüm ilişkilerde kalmak için tek bir gerçek neden ve ayrılmak için tek bir gerçek neden vardır: çünkü yapılacak doğru şey budur. Seni iyi hissettirdiği için değil, kötü hissettirdiği için de değil. Rahat olduğundan ya da şimdiye kadar bildiğinizden daha fazla acıya neden olduğundan değil. İçinizdeki o derin, dingin hakikat sesini bulmalı ve bu ilişkiye devam etmenin gerçekten doğru olup olmadığını duymalısınız. Önemli olan kendinize ve duyduklarınıza karşı kesinlikle dürüst olmaktır.

En iyi senaryoda, manevi yolunuz hem sizi çeken hem de sizin için en iyi olan yoldur. Sizi kaçındığınız her şeye açar ve sizi yanılsamalarınızdan ve acılarınızdan kurtarır. Genellikle tipik senaryo birçok şeyin karışımından oluşur. Böylece, mükemmel olanı bulmak için bir yoldan diğerine atlamaya devam edebilirsiniz (birçok kişinin kişisel ilişkilerde yaptığı gibi) ya da gerçekçi ve doğru bir şekilde kendi içinize bakıp yolun, olduğu gibi, hala gidilecek yer olup olmadığını görebilirsiniz. sen olman.

Bugün tüm yollarda fark ettiğim ortak bir nokta var: uyanış her zamankinden çok daha hızlı gerçekleşebilir. Geleneksel olarak, uyanış için gerekli olgunluğu yaratmak için zihin, kalp ve duygusal bilincin çok daha fazla arınması gerekiyordu ve bu çok daha fazla zaman alıyordu. Bana göre şu andaki daha hızlı sürecimiz şu anda insan bilincinde meydana gelen hızlanmaya bağlı. Bireysel insan ayrılığı bilincinin ve egosunun derinliğine rağmen, insan bilincinin genel alanı daha uyanıktır; daha yüksek bir frekansta titreşir. Bu başlı başına uyanmayı kolaylaştırır ve birisi her uyandığında bunun bilinci genel alana yayılır. Her uyanış insan bilinç alanının titreşimini yükseltir ve hızlanmaya ivme katar. Eğer İlahi Niyet bu ivmeyi yaratmaksa, o zaman bunun bir aracı daha fazla uyanış yaratmak, insanların daha geç değil, daha erken uyanmasını sağlamaktır. O zaman insan bu uyanık yerden zihni, kalbi ve duyguyu çok daha hızlı arındırabilir, bu da ivmeyi daha da artırır.

Ne tür bir öğretmen

Bir kişinin sahip olabileceği iki tür uyanık öğretmen vardır: ya bir avatar ya da uyanmış karmik bir insan. Kavramsal refleks avatara yönelmek olacaktır çünkü onlar İlahi Vasfın Kendisini daha bütünüyle tezahür ettirirler. Ancak bir avatarın yalnızca bilinci değil, aynı zamanda enerji sistemi de farklıdır. Birlikte, bu, karmik bir varlık olarak onlarla uyumlanmanızı çok daha zorlaştırır. Bunu kolaylaştırır*teslim olmak*ama daha zor*hizalamak*. Ve bir avatarın İlahiyat'ın enkarne olması, onların niyetinin sizi mümkün olduğu kadar çabuk uyandırmak olduğu anlamına gelmez.

Aşina olduğum, hem yaşayan hem de olmayan avatarların çoğunda, odak noktası daha çok teslimiyet, şefkat veya insanlığa hizmet gibi insan bilincinin diğer yönlerinin evrimi ile ilgili gibi görünüyor. Bir avatar her zaman tüm insanlığa yardım etme çerçevesinden ve kendilerinden önceki bireyin karmasının yerel çerçevesinden eş zamanlı olarak çalışır. Eğer avatar birisinin insanlığa daha fazla hizmet etmesini sağlarsa, bu sadece o bireyin ruhsal gelişimine değil, aynı zamanda bu hizmetten etkilenen tüm insanlara da yardımcı olur. Benim neslimde, İlahi odak noktası daha doğrudan bireysel uyanışla ilgili gibi görünüyor, ancak daha büyük resme bakıldığında odak noktası hala genel olarak insanlıkla ilgili. VortexHealing® aynı zamanda bir şifa sanatı olduğundan ve en derin şifa ve dönüşüm araçları bunları alabilmek için öğrencinin belirli bir düzeyde uyanışta olmasını gerektirdiğinden, bireysel uyanış, bu dönüşümsel gücü genel dünyaya yaymak için büyük resmin bir parçası haline gelir. . Yine de, eğer gerçekten yolunuz buysa, tüm avatarlar uyanışınızda size yardımcı olacaktır; bazıları bunu diğerlerinden daha doğrudan yapacaktır.

Uyanmış karmik bir varlık olan bir öğretmenin odak noktası farklıdır. Bir bütün olarak insanlığın çerçevesinden hareket etmiyorlar. Odak noktası genellikle sadece bireysel uyanıştır. Dolayısıyla onların bilinçleri doğal olarak bunu özellikle kolaylaştıracak şekilde gelişir; bazı öğretmenler diğerlerinden daha iyi kolaylaştırıcıdır. Onların bilinçlerinin modeli, kendi bilincinizin taklit edeceği bir tür model haline gelir ve bu, taklit ederek sizi uyanışa doğru yönlendirir. Bu çok yardimci olabilir.

Açıkçası, her iki öğretmen türünün de avantajları vardır. Benim yolumda her ikisine de ihtiyaç vardı. Senin olduğun geleneksel konsepte hiçbir zaman abone olmadım.

Birden fazla öğretmenle çalışarak odağınızı sulandırmak. Bu, bağlanmaktan korkanlar veya işler biraz zorlaştığında bir sonraki öğretmene geçenler için yararlı bir kavramdır. Bu insanların bu tür yol gösterici ilkelere ihtiyacı vardı ama benim için yararlı olmadı. Benim kendi konseptim, ister karmik bir insanın niteliklerinden ister bir avatarın niteliklerinden yararlanıyor olsun, İlahi Vasfın Kendisinin benim öğretmenim olduğu yönündeydi. Kiminle meditasyon yaparsam yapayım, daha derin teslim olmaya devam edecektim. Bu açıdan bakıldığında sadece bir öğretmenim oldu. Ve ben çok kararlıydım.

Öğretmen bulmanın zorluklarından biri, onun 'gerçek' bir öğretmen mi olduğunu, yoksa egosunun onları öğretmen olarak mı ayarladığını bilmektir. Uyanık bile olmayan avatar gibi davranan insanlar var ve uyanık olduklarını iddia eden -ve hatta öyle olduklarına inanan- ama aslında olmayan pek çok karmik insan öğretmen var. Aynı zamanda, insani yönlerini temizleyen gerçekten uyanık öğretmenler ve bir sürü insani meseleden arta kalan uyanık öğretmenler de var; bunların bir kısmı öğrencileriyle birlikte dinamiklere de yansıyor.

Bir öğretmenle tanıştığınızda hangi türden eğitim aldığınızı nasıl anlarsınız? Kötü haber şu ki bunu her zaman söyleyemezsiniz. Yapabileceğiniz tek şey o öğretmenle biraz vakit geçirmek, o öğretmenin öğrencileriyle konuşmak, objektif ve tarafsız bir yerden bakmak ve kalbinize güvenmektir. İyi haber şu ki, sonunda seçiminiz iyi ya da kötü görünse de, ortaya çıkanlardan bir şeyler öğrenmiş olacaksınız ve bu öğrenme, yolculuğunuzun bir sonraki aşamasında size yardımcı olacaktır.

Şunu da eklemek isterim ki, sahip olduğunuz insan öğretmenlere ek olarak, hayatın kendisi de sürekli bir öğretmendir ve size dikkat etmeniz gereken şeyleri yansıtır. Eğer iyi bir öğrenciyseniz, sokaktaki dilenci de sizin için birlikte oturup meditasyon yaptığınız uyanmış kişi kadar iyi bir öğretmen olabilir.

Ne Tür Öğrenci

'Nasıl bir öğretmen' sorusunu yanıtlamak için öncelikle kendinize şu soruyu sormanız faydalı olabilir: 'Ben nasıl bir öğrenciyim?' Her şeyden önce, bir öğrenci olarak ihtiyaçlarınızın ne olduğuna inandığınız konusunda kesinlikle net olun. Aradığınız şey gerçekten sevildiğini hissetmek mi? Kişilik düzeyinde beğendiğiniz bir öğretmene mi ihtiyacınız var? Diğer faktörlerden bağımsız olarak mümkün olduğunca hızlı uyanmayı mı arıyorsunuz? Daha kişisel erişime sahip olabileceğiniz bir öğretmene mi ihtiyacınız var, yoksa sadece

Öğretmenle kalabalık bir grupta oturmak yeterli mi? Gerçekten ebeveyn yerine geçecek birini mi arıyorsunuz? Öğretilerle mi yoksa öğretmenle mi daha çok ilgileniyorsunuz? Öğretmenin hayatta olması gerekiyor mu? Öğretmenin kadın ya da erkek olması önemli mi?

Bu soruları dürüstçe cevaplamak önemlidir, çünkü gerçeklerden saklandığınız herhangi bir yer, yalnızca öğretmenle drama yaratmakla sonuçlanacaktır. Tabii ki, kendinize karşı dürüst olabileceğiniz noktaya gelmeniz için ihtiyacınız olan şey bu olabilir, ancak kendinize karşı dürüst olursanız zamandan tasarruf edersiniz ve yolu daha hızlı ilerleyebilirsiniz.

Dikkate alınması gereken bir sonraki nokta, kendi iç dramanız konusunda ne kadar net olduğunuzdur. Nasıl bir öğretmen ararsanız arayın, eğer bu konuda net değilseniz o zaman her şeyi öğretmene yansıtırsınız. Bu, hayal kırıklığına uğramanıza, ayrılmanıza, çeşitli şeyler için öğretmeni suçlamanıza vb. neden olabilir. Bütün bunlar, öğretmenin sunabileceği şeylere açılmanıza engel olur. Eğer bir öğretmeniniz varsa, o zaman manevi yolunuzla olan ilişkiniz, bu öğretmenle olan ilişkinize yoğunlaşır. Eğer bu çamurlanırsa, yolunuz da çamurlanır. Tabii ki, bazı insanlar aslında daha çamurlu, drama dolu bir varoluşu tercih ediyor, bu yüzden orada da tercihleriniz konusunda açık olmak istiyorsunuz.

Öğretiler ve Gerçek

Öğretmen ne kadar dürüst olursa olsun, Gerçeğin Kendisinin söylenemeyeceğini hatırlamak önemlidir. Hakikat dilin ve kavramın ötesindedir. En iyi ihtimalle, eğer öğretmen Gerçeğe, OLAN'a uyanmışsa, bunu kendi başınıza deneyimlemenize yardımcı olabilir. Zen'de ay ile ayı işaret eden parmak arasındaki farktan söz edilir. Bir öğretinin yapabileceği tek şey nokta koymaktır. Bu işaret etmenin gerçekleşebileceği birçok seviye vardır, ancak bu yine de bir işarettir. Eğer bunu unutursanız, o zaman öğretinin kendisini Hakikat olarak kabul edeceksiniz ve öğretiyi anladığınızda, Hakikate ulaştığınızı düşüneceksiniz; uyandığına inanacaksın. Ama öğreti ile Hakikat arasındaki fark, çikolata reklamı ile çikolatanın ağzınızdaki gerçek tadı arasındaki fark gibidir.

Bazen öğretmenler bunu kendileri unutuyorlar. Belki de çok derin bir uyanış yaşadılar. Bunu paylaşmak istiyorlar; başkalarına bu uyanışı yaşamayı öğretmek istiyorlar. Sorun, kendi durumları hakkında konuşmaya başladıklarında ortaya çıkıyor.

deneyim. Onların gerçek deneyimleri kelimelerden yoksundu, aklın ve düşüncenin ötesindeydi, algı ve kavrayışın ötesindeydi. Sessizlik içinde, bir düzeyde Yaşayan Gizemin tadına baktılar ve sonra bilinç yeniden devreye girdi ve deneyimi açıklamak için bir kavram oluşturuldu. Ancak nasıl mavi rengi hiç görmemiş birine anlatılamazsa, derin uyanış deneyimi de bunu yaşamamış birine anlatılamaz. Öğretmenin söyledikleri mantıklı gibi görünebilir, ancak anlamlı olan, öğretmenle hissedilen kalp rezonansının pekiştirdiği öğretimdeki kavramlardır. Öğretmen öğretmeye devam ettikçe kavramları öğreti olsun ya da olmasın öğreti haline geldi. Öğreti Gerçeklik değildir. En iyi ihtimalle öğreti Hakikat ile uyumlu hale getirilecek ve başkalarının bu uyanışı yaşaması için bir araç haline gelecektir. En kötü ihtimalle öğreti sizi yanlış yöne yönlendirecektir.

Sorunlarla Başa Çıkmak

Uyanış sürecinden bahsettiğimizde, genellikle Çekirdek Perdenin içinde tutulan Ben-bilincinin çekirdeğine ne olması gerektiğinden bahsediyoruz. Aynı zamanda kişinin kendi sorunları üzerinde çalışmasını da içerebilir, çünkü bir konu aynı zamanda bilinç başka şekillerde olgunlaşmış olsa bile uyanmanın önünde bir engel olabilir. Başkalarını uyandırmaya ilk başladığımda bunun bir öğrencide olduğunu gördüm. Bu öğrencinin uyanmaya hazır olduğunu hissedebiliyordum ve böylece birlikte boşluğa gitmeye başladık, Çekirdek Örtü yıkılmaya başlamıştı ve sonra süreç durdu. Onun kalbinde, hareketin daha da derinleşmesine izin verecek kadar rahatlayamayan bir korku duvarıyla karşı karşıya kalmıştık. Bir süre bu korku üzerinde çalıştık, sonra hareket yeniden devreye girdi. Sonra bir sonraki korku katmanına geldiğimizde tekrar durdu. Öğrenci o gecenin çoğunu korkusunun üzerinde çalışarak geçirdi ve ertesi gün hareket, uyanışa kadar ilerleyebildi.

Yani korku uyanmayı engelleyebilir ve bu başka konularda da olabilir. Sizi kalbinize açılmaktan alıkoyan her şey, uyanışınıza engel olabilir.

Sorunlarla uğraşmak hem uyanmadan önce hem de sonra her zaman sürecin bir parçası olacaktır. Uyanmadan önce olgunlaşma sürecinin bir parçasıdır; uyandıktan sonra bu, uyanışınızdan yaşamayı öğrenme sürecinin bir parçası olacaktır. Uyanış tek başına herhangi bir sorundan kurtulmaz; sadece olacak

onlarla başa çıkmayı kolaylaştırın. Uyanış hem genel olarak daha fazla özgürlük yaratır hem de konunun aslında sizinle hiçbir ilgisi olmadığını görmenize yardımcı olur. Bu konuların şu ya da bu şekilde, şimdi ya da daha sonra ele alınması gerekecektir; ve uyanabilmek için şimdi bazılarıyla uğraşmanız gerekebilir.

Sorunlarımızın insan bilincimizde yer aldığını düşünüyoruz, ancak bunların kökleri enkarnasyonlu kişiliğimiz ve genetik tarihimiz aracılığıyla taşınıyor. Her ikisi de insan bilincinin bir parçası haline geldiğinden, köklerin kaynağını bilmek yalnızca ileri enerji kanallığı ve şifa teknikleri kullanıldığında sorunların çalışılma şeklini değiştirir. Terapide hala sorunları insan bilincinin arayüzü aracılığıyla ele almanız gerekir.

Terapi:Terapi genellikle egonun ötesinde uyanmak yerine sağlıklı bir ego yaratmaya odaklanır. Bu, egoyu sağlıksız tutan konuların derinliklerine inme şeklini alabilir veya egonun deneyimini yönetmesine yardımcı olma şeklini alabilir. İkisi de kişinin deneyimindeki kimliğin köklerini uyandırmaya odaklanmıyor. İkisi de spesifik olarak bir uyanış süreci değildir. Ancak sorunlar uyanmanın önüne geçiyorsa terapi olgunlaşma sürecinin önemli bir parçası olabilir. Uyandıktan sonra, uyanıklıktan yaşamayı öğrenmenin önemli bir parçası olabilir; bu da tüm yaşamı duvarlar olmadan karşılamayı öğrenmemizi gerektirir. Bu genellikle duygusal bilince kendi şartlarıyla hitap etmek anlamına gelir. Dolayısıyla terapi, insanlara uyandıktan sonra da fayda sağlayabilir, sorunlarıyla baş etmelerine yardımcı olabilir, içlerinde nelerden kaçındıklarını keşfetmelerine yardımcı olabilir.

Terapinin kendini keşfetmesi yeterince derine inerse, kimlik deneyiminin kendisinde derin bir şeyin kimliğin merkezini, yani kimlik merkezini parçalayacak şekilde hareket etmesi bile mümkündür.*BEN*Çekirdek Peçe'nin. Bu nadir olsa da, eğer kişi yeterince olgunsa, terapist uyanık olmasa bile bu mümkündür.

İlahi Leelas

'İlahi Leela', 'İlahi'nin oyunu' olarak kabul edilen bir olay veya olaylar dizisidir. Her ne kadar tüm varoluşumuz İlahi Leela olarak kabul edilebilse de, bu terim genellikle sıkışıp kaldığımızda, İlahi Olan'ın bizi sıkışıp kalmaktan kurtarmak için yaşam olayları aracılığıyla 'bizimle oynaması' gerektiği fikrine atıfta bulunur. Leelas herkesin başına gelir, ancak eğer manevi bir yolda değilseniz, genellikle sona erersiniz.

Hayatın sana sadece zor anlar yaşattığı pozisyonunu almak. Eğer ruhsal bir yoldaysanız ve sürecinizin farkındaysanız, o zaman hayatın size ne anlatmaya çalıştığını fark edersiniz; ve kendi içinizde ne kadar derine inmek isterseniz, kendinizi daha derin düzeylerde özgürleştirmeye devam etmek için bu tür yardıma o kadar çok ihtiyaç duyabilirsiniz.

İşte yıllar önce başıma gelen bir leela:

Birkaç günlüğüne Kaliforniya'da avatar Amma'yı (Sri Mata Amritanandamayi) ziyaret ediyordum. Bir gece rüyamda bana bir kadın bulacağını ve ondan bir çocuğum olacağını söyledi. O zamanlar bekardım. İlahi oyun birkaç saat sonra başladı.

Birinin adımı yüksek sesle ve net bir şekilde söylediğini duyduğumda geniş, yayalara açık bir meydanda yürüyordum. Etrafıma baktım ve meydanda sadece bir kişiyi daha gördüm; tanımadığım ve bana bile bakmayan genç bir kadın. Yanına gittim ve az önce arayıp aramadığını sordum.

ismimle ben. "Hayır ama eğer seni aramak istersem adın ne?" dedi.? Onun cevabını ve az önce tanışmamızın tuhaf şeklini üst düzey bir müdahalenin işareti olarak aldım ve hemen bunun Amma'nın bana getireceğini söylediği kadının bu olup olmadığını merak ettim. O da Amma'yı görmeye gidiyordu.

O günlerde Amma'yı ziyaret edenlerde erkekler salonun bir tarafına, kadınlar ise diğer tarafına yönlendirilirdi. Bu kadınla ben koridorda ayrıldık ve onun nerede olduğunu unuttum. Benim fantezimde, darshan (bireysel bir kutsama) için telefon hattına geldiğinde, bu kadın sihirli bir şekilde arkamda kalıyordu ve Amma bize birlikte darshan vermekte ısrar ediyordu; manevi düzeyde bir tür pompalı düğün gibi. Bir süre sonra Amma içeri girdi ve bize darshan için sıraya girebileceğimiz söylendi. Sıraya atladım, arkamı döndüm ve tam arkamda bir kadın vardı. İnan buna daha sert olabilirim! Ancak darshan sırası bana geldiğinde Amma kadın hakkında hiçbir şey söylemedi. Sanki iyi sahnelenmiş bir oyunun içindeydik ve o kritik sahnede Amma repliklerini unutmuştu. Biraz kafam karışmıştı ama o gün ve ertesi gün kadınla biraz vakit geçirdim. İkinci günün öğleden sonrasında bu kadının 'o kişi' olmadığı açıktı. Her şey İlahi bir kurguydu. İlahi bir alay.

Birkaç gün sonra Amma'nın bir anneye ve çocuğa darshan vermesini izliyordum. Çocuk yaklaşık üç yaşındaydı ve annesinin omzunda uyuyordu. İzlerken birden farklı bir deneyime kapıldım. Çocuk, küçük bir İlahi varlık gibi, bana geniş açık gözlerle bakan mükemmel bir yeni doğmuş bebek haline gelmişti. Amma'nın gözleri üzerimdeydi ve şöyle diyorlardı: "Bu değil mi?

mükemmel? Bu gerçekten harika değil mi?? Bu senin olabilir." Sonra bir sonraki anda balon patladı ve ben yeniden 'gerçekliğe' döndüm; annesinin omzunda uyuyan üç yaşındaki yorgun çocuğa bakıyordum.

İlahi alay ertesi gün de devam etti. İlgilendiğimi hissettiğim başka bir kadınla tanıştım. Bileğinin burkulmasından bahsettiğini duydum ve ona onu iyileştirebileceğimi söyledim. Başkalarının denediğini ve başarısız olduğunu söyledi ve sözlerinin tam olarak şu olduğunu söyledi: "Eğer onu iyileştirebilirsen seninle evlenirim." Bileğini düzelttim ama onun da 'o kişi' olmadığını anlamam uzun sürmedi.

Bu bir süre böyle devam etti, birbiri ardına yapılan sataşmalar hiçbir yere varmıyor gibi görünse de ilişkiyle ilgili öngörülerimi incelemeye devam etmemi sağladı. Birkaç yıl sonra, İlahi Anne'nin huzuruna güçlü bir şekilde çıkan bir varlık olan Anne Meera'yı ziyaret ederken, genç bir kadın Meera Ana'nın darshan salonuna gitmek için araba aramak üzere kapımı çaldı. O gece, sessiz salonda oturup meditasyon yaparken, Meera Ana'nın ikimizi bir araya getirdiğini ve bu kadının taç çakrasını benimkiyle birleştirdiğini, aslında bize darshan verdiğini ve bizi enerjik olarak birbirine bağladığını hayal ettim. İlahi Anne'yi temsil eden Rahibe Meera, bana leela ilk başladığında Amma'nın vereceğini hayal ettiğim pompalı-düğün tarzı darshan'ı vermişti. Tam bir çember haline gelmişti.

O kadın benim karım oldu ve artık bir çocuğumuz var.

Bazı leela'lar çok komik, bazıları ise son derece acı verici. Hepsinin amacı sizin gelişiminizdir. Yol üzerindeki birkaç büyük yola girmeden patikada ilerlemek neredeyse imkansız. Bunlar, İlahi Olan'ın bir sorunu yüzünüze göstermesinin (böylece onu görebilmeniz, üzerinde çalışabilmeniz ve ondan kurtulabilmeniz için) ya da sadece İlahi Olan ile ilişkinizi derinleştirmesinin doğrudan bir yoludur. Leela bir sorunla ilgiliyse, o zaman bu, bunun sizin için önemli bir şey olduğuna dair çok güçlü bir mesajdır. Riski size ait olmak üzere bu tür mesajları dikkate almayın.

Uyanış Yereldir

Uyanış ilginç bir paradoksa yol açar. Kişi varlığın daha derin seviyelerine uyandıkça, tüm yaratılışın bir olduğu ve tüm varoluşta yalnızca tek bir bilinç ve tek bir farkındalığın olduğu giderek daha açık hale gelir. Bu derin uyanışla birlikte bu farkındalık sadece kavramsal değildir; doğrudan deneyimlenir. Ancak bu uyanış ne kadar derin olursa olsun, uyanış o insan bilincine özgü kalır. Eğer öyle olmasaydı, o zaman eğer

yalnızca tek bir insan birliğe uyanacak olsaydı, o zaman bu uyanış, yaratılıştaki tüm dünyalardaki diğer tüm insanlarda ve diğer tüm yaratıklarda anında meydana gelirdi. Bunun gerçekleşmediğini görebiliyoruz. Yaradılışın birliğinin deneyimsel farkındalığı bu yerel bakış açısı içinde kalır. Bunun böyle olması imkansız gibi görünebilir ancak bu, bu yolculukta karşılaşacağınız birçok paradokstan sadece bir tanesidir.

Bilinci Genişletmek

Bilincin genişlemesi harika deneyimler yaratır. Tüm arayanlar bunlara sahip olmayacak, bu yüzden size gelirlerse onlardan keyif alın. Bunlar uyanış için bir önkoşul değildir ve eğer onların peşinden giderseniz, o zaman yolunuz bilinci genişletmekten geçer. Ve bu zor bir yol olacaktır çünkü bilinçteki her genişlemede, yerçekiminde olduğu gibi, bazı şeyler geri gelir. Bu, genişlemiş bir durumu sürdürmek için bir mücadele yaratır ve bu mücadele aslında arayan kişinin acısını arttırmakla sonuçlanır. Özgürlüğün elde edilmesi, gerçek özgürlüğün varlığınıza girmesi için bilinci genişletmekten daha fazlasını yapmanız gerekir. Çok farklı bir yöne, yani uyanış yoluna gitmeniz gerekiyor. Uyanış egoyu genişletmekle ilgili değildir; bu benliği genişletmekle ilgili değil. Bu aslında egodan uyanmaktır, benlikten uyanmaktır, daha temel olan bir şeye, bu daha özgün bir hakikate, yani İlahi Vasfın daha özgün özüne veya kişinin ne ise o olmasına uyanmaktır. Gerçek maneviyat budur. Bu, olduğunuz şey olmakla ilgilidir. Olduğun kişi olmak için genişlemene gerek yok, sadece olduğun şeyin ortaya çıkması için yeterince derine inmen gerekiyor. Hayatınıza gerçek özgürlüğü getiren şey budur.

*

'Bir yolda yürümek' fikri basit ve anlaşılır görünse de, eğer dıştaki görüntüyü açarsak, olasılıklarla dolu karmaşık bir manzarayla karşılaşırız. Tüm bu değişkenlere ve daha fazlasına sahibiz: beklentiler ve tahminler, öğrenci-öğretmen ilişkileri, gerçekte ne olduğu ve kime olduğu konusundaki kafa karışıklığı, Gerçeğin doğası, yolların çeşitliliği ve bazen çatışan öğretiler, öğrenmenin itici güçleri karma ve koşullanma ve maneviyatın ve uyanışın doğası hakkındaki idealize edilmiş fantezilerimiz. Bütün bunları bir kazana koyar ve İlahi leelas ile karıştırırsanız, 'yolda yürümek' gibi basit bir fikir biraz daha Dante'nin fikrine benzeyebilir.

cehenneme ve geriye yolculuk. Eminim ki çoğunuz bir zamanlar 'güzel bir tatil' planlamışsınızdır ama bu plan bundan başka bir şeye dönüşmüştür.

Bu kitapta sunulan Harita, sizi yolun aşağısında bekleyen her türlü güzel ve/veya korkunç olaydan kurtarmayacak, ancak ormanın içinden bir yol keserek yolun neresinde olduğunuzu bilmenizi sağlayacaktır. Bu, yolculuğunuzu hızlandırabileceği gibi, cesareti besleyen ve daha derin bir teslimiyete yardımcı olan kaos ve kaygının bir kısmını da ortadan kaldırabilir.

Bu noktada Haritada sunulanların çoğu yalnızca kavramsaldır. Ve bu kitabın amacı kavramsalda kalmak değil, sizi gerçek anlamda ormanda ileriye taşımaktır. Dolayısıyla, Haritaya bakış açımızı, yüksek irtifadaki 'yukarıdaki' görüş noktamızdan, 'aşağıda' gerçekte ortaya çıkan yolculuğun pratik adımlarına değiştirmenin zamanı geldi. Yürüyüş ayakkabılarımızı giyip ağaçların arasında yürüme zamanı.

II

UYANIŞA YOLCULUK

Bölüm 8

AŞAĞIDAN HARİTA: YOLCULUK

Uyanışın doğası hakkında yazmak ve evrenin gizemlerini açıklıyormuş gibi görünen bir Harita çizmek başka bir şey. Ama eğer gerçekten uyanmana yardım edemiyorsam, o zaman tek yaptığım zihnini eğlendirmektir. Uyanış hakkında okumak aynı zamanda artık onun hakkında her şeyi bildiğimiz hissini de yaratabilir ve dolayısıyla daha ileri gitmemize gerek kalmaz. Bu konuda felsefe yapmaktan keyif alabiliriz ya da bilincimizi genişletmek ve benliğin daha yüksek hallerinin tadını çıkarmak için uyanış fikirlerimizi kullanabiliriz. Ancak kitabın bir sonraki bölümünün amacı sizi uyandırmaktır. Bu, konfor alanınızı zorlamak anlamına gelecektir çünkü uyanış, bilinmeyene doğru bir harekettir. Eğer tekneni sallamaya ve hayır olan yere gitmeye istekliysen*BEN*gittiyse, bu kitabın geri kalanı bu yolculuğu yapmanıza yardımcı olabilir. Ego bilinci ile onun bedenin enerji sisteminde kurduğu yapılar arasındaki ilişkiyi anlayan kitap, egonuzun yapısını bozmanızı ve uyanışa doğru ilerlemenizi sağlayacaktır. Her ne kadar uyanışın herkesin başına her an gelebileceğine inanan düşünce ekolleri olsa da, egonun enerjisel yapısının anlaşılması bunun böyle olamayacağını göstermektedir. Nasıl ki bir kadın vücudu ergenlik döneminde 'olgunlaşmadan' hamile kalamıyorsa, uyanmadan önce de belli bir olgunlaşmanın gerçekleşmesi gerekir.

İşte Neredeyim

Başlamak için en iyi yer, şu anda nerede olursanız olun, bu da duygunuzun tam merkezindedir.*Ben*. Eğer uyanmadıysanız, o zaman yanlış bir his var demektir.*BEN* bunun merkezinde*ben*, sahte bir benlik duygusu yaratıyor. Ama eğer bu sizin gerçek deneyiminizse, o zaman buna saygı duymalısınız. Bildiklerinizle başlamalı ve deneyiminize sadık kalmalısınız. Aksi takdirde, ilerlemeye devam edildiğinde süreç, gerçek anlamda olgunlaşma olmadan sadece zihinsel kavramlar ve projeksiyonlar haline gelir.

Eğer bu *BEN* senin için hala var, o zaman onu olduğunuz gibi deneyimlersiniz ve aynı zamanda onun hikayesiyle de özdeşleşirsiniz. *BEN*. Binlerce geçmiş yaşamdaki deneyimlerinizi yorumlamanızdan oluşturulan bu hikaye, genel olarak hayatınızı nasıl deneyimleyeceğinizi belirleyecektir. Bu anı nasıl deneyimlediğinizi ve uyanışa nasıl yaklaşacağınızı belirleyecektir. Gerçek deneyiminizle başlamak istersek, bu deneyimin sizi uyanışla ilgili olarak nasıl yönlendirdiğine bakmak yararlı olabilir.

Zirve veya mistik bir deneyim yaşadınız mı?? Eğer öyleyse, o zaman büyük olasılıkla bu, ruhsal arayışınızın bir unsuru haline gelmiştir. İçsel mantık çok basittir: Eğer bu sadece anlık bir deneyimse, o zaman gerçek uyanış daha büyük, daha iyi ve daha fazlası olmalıdır. Eğer bu benim zirve deneyimim olsaydı, uyanmanın kendisi tamamen akıllara durgunluk veren bir deneyim olurdu. Mantık sağlam. Sorun şu ki, mantık egonun bakış açısından üretiliyor ve uyanış egonun bakış açısını takip etmiyor; kendine has bir mantığı var. Bu uyanış mantığının ilk parçasıdır: Egonun deneyimlediği her şey sadece bir ego durumudur ve ego mevcut olmadan deneyimlenen uyanışla hiçbir ilgisi olmayacaktır. Uyanış mantığının ikinci parçası şudur: Uyanış mistik bir deneyim değildir.

Uyanışımdan önce pek çok zirve ve mistik deneyim yaşadım. Ben de uyanışın daha büyük, daha iyi ve daha fazla olacağını düşündüm. En azından uyanmanın zirve deneyimlerini kalıcı hale getireceğini düşündüm. Tüm yaşamla bir olduğum mistik deneyimlerim oldu ve bazı tam gelişmiş samadhi deneyimlerim oldu. (Bunlar, egonun yoğun bir mutluluk durumuna doğru genişlediği, genellikle bedenin ve yaratılışın geri kalanının ortadan kaybolduğu ve geriye yalnızca bu mutluluk bilinci durumunun kaldığı durumlardır.) Özellikle samadhi deneyimlerinde, eve döndüğümü hissettim. gerçek özgürlüğe ve egoya ulaşmak için bu tür bir samadhi deneyimi tam olarak aradığı şeydir. Bu cennet. Ego aslında gerçek uyanışı istemez; onun istediği cennettir ve onun tadını çıkarmak için orada olabilmek ister. Bu samadhi deneyimlerini yaşamama rağmen samadhi uzun sürmez. Onları yakaladım ve hemen düştüm. Bu samadhi deneyimlerinin gerçek uyanışın tatları olduğunu varsaydım, bu yüzden zorluk, onun içinde nasıl kalacağım oldu.

Kitabı benim için bu deneyimleri tetikleyen uyanmış öğretmeni, Papaji (HWL Poonja) adında bir adamı bulmak için ta Hindistan'a kadar gittim. Amacım o yerde nasıl kalacağımı ondan öğrenmekti. Bunu kendisine bizzat sorabildim ama cevabı hiç de beklediğim gibi değildi. O

"Her gidişin bir dönüşü vardır." Egom için mükemmellik olan samadhi halinde kalmanın bir yolunu arıyordum ama Papaji yapamayacağımı söylüyordu. Ve gidip gelmenin uyanışla hiçbir ilgisi olmadığını, bunların sadece ego için farklı rüya halleri olduğunu açıklamaya devam etti. Gerçek uyanışta gidilecek hiçbir yer yoktur ve hiçbir yere gidecek kimse yoktur. Samadhi'yi veya yaratılışla birliğe dair mistik deneyimleri -veya egonun ulaşabileceği herhangi bir yeri- belirli bir ses olarak düşünürseniz, o zaman uyanış sessizlik gibidir ve ne kadar muhteşem olursa olsun belirli seslerle sessizliğe ulaşamazsınız. ses öyle. Ses çıkarmayı bırakarak sessizliğe kavuşursunuz. Papaji bana bir yere gitmeye çalışmayı bırakmamı, gidişin veya dönüşün olmadığı bir yerde oturmamı, hareketsiz kalmamı ve zaten bildiğimden farklı bir şeyin olmasına izin vermemi söylüyordu.

Eğer zirve ya da mistik bir deneyim yaşadıysanız, o zaman büyük olasılıkla benim yaptığım gibi onun peşinde koşuyorsunuz ve kaçan şeyin özgürlük olduğuna inanıyorsunuz. Ama sen zaten oradaydın ve sorun bu değildi. Ve eğer o zaman öyle olmasaydı, ona geri dönmeyi başarsanız bile, şimdi öyle olmayacak. Geçmiş bir deneyimi kovalama süreci odaklanmayı oluştursa ve uyanışa hazırlanırken sizi arındırıp olgunlaştırsa da, aradığınız uyanış bu değildir. Eğer gerçekten uyanışı arıyorsanız, o zaman gerçek uyanışa doğru olan bu yolculukta sizin için önemli bir adım, geçmişteki zirve deneyimlerin peşinden koşmaktan vazgeçmektir.

Uyanışın nasıl olması gerektiğine dair oldukça iyi bir fikrin var mı?? Eğer bunu yaparsanız, geçmişteki zirve deneyimlerin peşinde koşanlarla benzer bir durumdasınız demektir; tek fark, bir anıyı kovalamak yerine zihinsel bir imgeyi kovalıyor olmanızdır. Uyanışın ortaya çıkmasına izin veremeyeceksiniz çünkü zihninizde tuttuğunuz idealize edilmiş uyanış imajına ulaşmaya devam edeceksiniz.

Papaji'nin bana söylediği gibi, her gidişin bir dönüşü vardır, dolayısıyla uyanmanın gerçekleşmesi için gidip gelmeyi bırakmanız gerekecek. Herhangi bir yer*BEN*gitmek, *BEN*orada olacak ve uyanırken hiçbir şey olmayacak*BEN*. Yani hiçbir yer yok*BEN* gidebilirsin, bu uyanış olacaktır. Bu, uyanışın nasıl olması gerektiğine dair zihinsel bir imaja sahip olmayı da içerir;*BEN*içinde.

Henüz uyanıp beklenenin bu olduğunu söyleyen biriyle karşılaşmadım. Uyanış asla egonun beklediği gibi değildir. Çünkü ego yokluğunu gerçekten hayal edemez.*BEN,*gerçek bir görüntü oluşturamaz veya gerçek bir uyanış hissine sahip olamaz. Uyanmayı hayal ettiğin şey o olamaz. Yani, eğer fikriniz üzerinde meditasyon yapmaya çalışıyorsanız

uyanış olacak, bundan vazgeçmelisiniz.

Çok fazla meditasyon veya başka manevi uygulamalar yaptınız mı?? Şu anda nerede olursanız olun, eğer bu kitabı okuyorsanız, yolculuğunuzun ya bu yaşamda ya da nispeten yakın bir zamanda uyanışın gerçekleştiği ya da ufkunuzda olduğu bir aşamadasınız demektir. Zamanı gelene kadar, bunun için 'olgunlaşana' kadar uyanamazsınız. Bu olgunlaşmanın çoğu geçmiş yaşamlarda gerçekleşmiş olabilir ya da meditasyon ve manevi uygulamalar yoluyla bu yaşamda bu olgunlaşmanın çoğunu yaratmış olabilirsiniz ya da hâlâ yapacak çok fazla olgunlaşmanız olabilir. Ne kadar olgun olduğunuzu söylemenin bir yolu olmasa da iyi haber şu ki bu sizi dürüst tutar: Oraya varacağınızı varsaymanız gerekir ve bu nedenle manevi çalışmanızı bunun yolculuğunuzu desteklediğini bilerek yaparsınız.

Uyanışın oldukça rastlantısal olduğuna ve dolayısıyla manevi uygulamaların hiçbir fark yaratmadığına inanan öğretmenler var. İki temel argümanları var: (1) bazı insanlar herhangi bir ruhsal uygulama yapmadan uyanırlar ve (2) ego uyanışı yaratamadığı için - kendi yokluğunu yaratamadığı için - ego tarafından yapılan uygulamaların faydasız olduğu. . Ancak rastgele bir şekilde uyanıyor gibi görünen insanlar, ya bu yaşamlarının başlarında ya da geçmiş yaşamlarında ruhsal uygulamalar yapmışlardı ve bu uygulamalar onları, 'doğru zaman geldiğinde' uyanışın gerçekleşebilmesi için yeterince olgunlaştırmıştı. Uyanış derslerini ilk kez kolaylaştırmaya başladığımda, soyunun İlahi rehberi bana yaklaşan derste kimin uyanacağını söylerdi. Her zaman doğruydu ve çoğu zaman beklediğim kişi değildi. Dışarıdan bakan biri için uyanmak keyfi görünebilir ama bu daha derinlerde bilinen bir gerçekti, yani hiç de tesadüfi değildi.

İkinci argümana gelince, ben egonun kendi uyanışını yaratamayacağına katılıyorum; ancak eylemleri onu hazırlayabilir. Kapıyı açamasa bile eylemleri onu ele geçirebilir*ile*kapı. Kapıya vardığında yapabileceği tek şey kapıyı çalmak ve kapının açılmasını beklemek.

Ancak ego, uygulamasının onu kapıya kadar götürmek yerine uyanışı yaratacağını düşündüğünde bir sorun ortaya çıkar. Uygulamanın uyanışı yaratacağına inanan kişi, uygulamaya takılıp kalma eğiliminde olacaktır. Sabitlemeler bilinci çok kapalı hale getirebilirken, uyanış daha çok açıklık ve dinginlik içinde gerçekleşme eğilimindedir. Bu nedenle uyanış bazen kişi yoğun bir şekilde pratik yaptıktan sonra durur ve sonra gerçekleşir. Yoğun meditasyon onları olgunlaştırdı ama bir saplantı yarattı ve sonra rahatlayarak uyanış için gereken açıklığa izin verdi.

meydana gelmek. Bu şekilde gerçekleştiğinde, uyanış rastgele görünebilir, ancak daha önceki çalışmalar kişiyi olgunlaştırmıştı.

Uyanış ne olursa olsun, ego için bir bilinmezdir. Manevi bir uygulama bilinen bir şeydir. Manevi bir uygulamaya odaklanmak, bilinene odaklanmaktır. Kişi uyanmak için yeterince olgunlaştığında, ihtiyaç duyulan şey bilinmeyenle uyumlanmak ve ona açılmaktır. Bunun için egonun gerçekte bilmediğini anlaması gerekir. Uyanışın ne olduğunu bilmiyor ve oraya nasıl ulaşacağını bilmiyor. Bilinen bir şeye daha fazla odaklanmak, bilinmeyene kapı açmaz.

Yeterince Olgunlaşmak

Genel olarak, ruhsal uygulamanız ne olursa olsun olgunlaşmanın en iyi yolu, halihazırda uyanık olan öğretmenlerle vakit geçirmektir. Evde meditasyon yaparsanız, eğer İlahi Olan ile bir şekilde meditasyon yapıyorsanız, olgunlaşma genellikle daha hızlı ilerleyecektir. Bunu yapmanın daha doğrudan yolları var, bunlara kısaca değineceğim. Öncelikle aşağıda açıklanan 'karma düğümlerine' değinmemiz gerekiyor. Uyanmak için 'yeterince olgun' olmamızdan önce, tüm 'karma düğümlerimizin' gitmesi gerekir, dolayısıyla bunların ne olduğunu ve nasıl işlediklerini anlamak önemlidir.

Karma Düğümleri: Karma düğümlerimiz şu andaki yaşam dramamızın temelidir. Bu yaşamda karşılaştığımız herhangi bir önemli sorunun birçok geçmiş yaşam tarihi olacaktır ve bu tarihin kökeninde, kökleri her zaman ayrılık deneyimimizden kaynaklanan, süregelen bir karmik sorun olacaktır. (Bu tarih aynı zamanda DNA'mızdaki atalarımızın tarihinde de yankı bulacak ve onun 'hikayesini' güçlendirecektir.) Bu karmik sorunlar, enkarnasyon bedeninde belirli karanlık tıkanıklık alanları yaratır ve yaşamdan hayata taşınır. Reenkarnasyon yaptığımızda, enkarnasyonlu beden ve karmik zihin de dahil olmak üzere enkarnasyonlu varlık içeri girer ve bedenin etrafında oturan bir baloncuk gibi görünür; çekirdeği, tüm uzunluğu boyunca omurganın içinde yer alan enerjik bir alanla hizalanır. Bu enerjik alana 'karmik beden' diyoruz. Bu bizim 'enerji bedenlerimizden' biridir ve yine omurgada bulunan ancak daha fiziksel düzeyde ve çok daha geniş bir kanalda bulunan kundalini enerjisiyle karıştırılmamalıdır.

Enkarnasyonel varlık, tüm tarihi ve sorunlarıyla birlikte karmik bedende derin bir iz bırakır ve bu damganın bir kısmı çok ince ama yoğun bir iz yaratır.

omurganın uzunluğu boyunca uzanan çizgi, çekirdeğinde. En temel karmik sorunlarımız bu çizgide küçük karanlık 'düğümler' olarak göründüğü için bu düğümlere 'karma düğümleri' diyoruz. Bu karma düğümleri daha sonra temel insan sorunlarımızın temeli haline gelir ve insan bilincimizin ve enerji sistemimizin her yönüne damgasını vuracaktır.

İşte karma düğümlerinin ne kadar önemli olduğuna dair güçlü bir örnek. Dokuz yaşındaki otistik bir çocukla yaptığım ilk seansta, onun sadece üç karma düğümünün kaldığını 'gördüm', bu da onun oldukça gelişmiş bir varlık olduğu anlamına geliyordu. Ayrıca onun otizminin bu karma düğümlerden birinde tutulan sorunla bağlantılı olduğunu da gördüm. O karma düğümünü serbest bıraktım ve birkaç gün içinde birbiri ardına davranış değişikliği yaşamaya başladı. Köpeklerden korkuyordu ve şimdi yukarı çıkıp onları okşadı. Yükseklik korkusu vardı ve şimdi çitlere tırmanmaya başladı. Artık okul bandosunda çalabilecek kadar sosyalleşti. Çocuğu tanıyanlar, anne ve babasına onun normalleşip gelişmediğini sormaya başladı. Bir karma düğümünün serbest bırakılması nadiren bu kadar dramatik olur, ancak bu hikaye aracılığıyla bunların ne kadar önemli olduğunu görebilirsiniz.

Yaratılan ilk karma düğümü ve aynı zamanda en son gidecek olan karma düğümü, enkarnasyonel kişiliğin Çekirdek Perdesinin oluşmasıyla ortaya çıktı. Karma düğümlerinin tamamı ilk ve en temel meselemize dayanmaktadır. — ayrılık. Yani tüm karma düğümleri, ayrılık etrafında ortaya çıkan şüphe, güç, çaresizlik vb. gibi çeşitli sorunları temsil eder ve ayrılıkla temel kimliğimizi güçlendirir. Bu nedenle, herhangi bir karma düğümünün serbest bırakılması bizi Birliğin derinliklerine doğru hareket ettirir.

Karma düğümleri karmaşık bir yapıya sahiptir. Anahtar, küçük bir deliğe benzeyen düğümün merkezidir. Enkarnasyonel kişilik yaşamlar arasında bedenin dışında olduğunda, 'maddesi' omurgaya sıkıştırılmadığında, bu küçük delikler formdaki korkunç, açık deliklere benziyor. Bunun nedeni, düğümün merkezinin, kendisine Çekirdek Perde tarafından verilen ve onu tüm içsel ışıktan kesilmiş bir alan gibi gösteren saf ayrılık bilinci olmasıdır. Bu küçük deliğin etrafında, ayrılıkla ilgili belirli bir konunun bilinci vardır ve bunun etrafında, tarihi bu konuyla bağlantılı tutan ince bir ağ vardır. Karma düğümü, yalnızca çevresinde depolanan duygusal geçmişin bu yoğun alanı nedeniyle psişik olarak görülebilir. Enkarnasyonlu bir kişiliğin karma düğümleri olduğu sürece, bu sorunları çözmek için reenkarnasyona devam etmesi gerekir; başka seçenek yok. Kişinin tüm karma düğümlerini kaybetmek, enkarnasyon yolculuğunun sonu değildir, ancak bu, enkarnasyon yolculuğunda çok büyük bir kilometre taşı ve önemli bir adımdır.

uyanış için olgunlaşma süreci.

Karma düğümleri karmaşık bir yapıya sahiptir. (Çizime bakın,*Karma Düğümleri,* sonraki sayfada.)

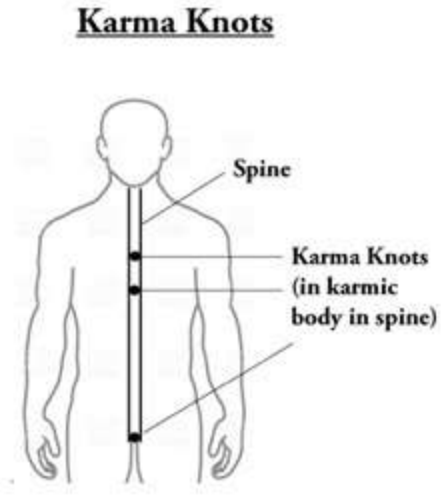

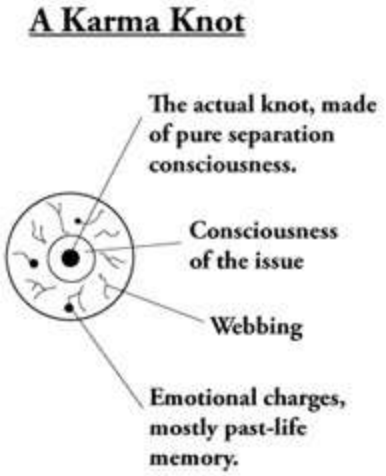

*Yalnızca uyanıklık bir karma düğümünü serbest bırakabilir.*Karma düğümleri Çekirdek Perde içindeki ayrılık bilincine dayandığı için, yalnızca bu bilinci bu ayrılıktan uyandırabilecek bir şey onları serbest bırakabilir. Çoğunlukla bu, İlahi enerji veya bilinç biçiminde gelir, ancak aynı zamanda yeterince uyanmış insan farkındalığı biçiminde de gelebilir.

Karma düğümünün serbest bırakıldığı anda düğümün içindeki ayrılık deliği İlahi ışıkla ve birlik şuuruyla dolar; ve o karmik seviyedeki bu sorun salıverildi ve bir daha geri dönmeyecek şekilde çözüldü. Uyanmış bir karma düğümünü yeniden elde edemezsiniz.

Bir sorunu karmik düzeyde çözmenin asıl çözüm olmadığını belirtmek önemlidir.

bunu insan düzeyinde çözmekle aynı şey. Bu esas olarak üç faktörden kaynaklanmaktadır: (1) karma düğümünden insan bilincine ve enerji sistemine zaten girmiş olan tüm damgalar; (2) Karmik konunun özü serbest bırakılmış olsa bile, bu konuyla ilgili tüm tarih hala karmik zihinde duruyor ve karmik ve diğer enerjik bedenlere damgalanmış durumda; ve (3) ataların tarihinden kalma, karma düğümünün serbest bırakılmasıyla dokunulmamış, genetik düzeyde tutulan benzer konular olacaktır.

Karma düğümleri üzerinde çalışmaya rahimde başlanabilir, ancak hamileliğin dördüncü ayından önce değil. Her ne kadar enkarnasyonlu kişilik bundan önce 'ortalıkta' olsa da, dördüncü aya kadar, yani onun yerleşmesine yetecek kadar omurga ve karmik bedenin olduğu zamana kadar aslında annenin bedeninde 'içinde' değildir. İlginçtir ki, varlık bir kez doğduğunda, altı ya da yedi yaşına kadar bir karma düğümünün serbest kalması nadirdir. Sanki bir varlık, iç dünyasını yeniden değiştirmeye hazır olmadan önce, ilk olarak, doğuştan gelen içsel varoluş durumunu, yeni dış dünyasıyla uyumlu hale getirmesi gerekiyormuş gibi.

Bir varlığın tüm karma düğümleri serbest bırakıldığında, tezahür eden özgürlüğün yeni bir yeri ortaya çıkar. Buradan sorunların geri kalan koşullandırmaları üzerinde çalışmak çok daha kolaydır çünkü bunların köklerinin büyük bir kısmı gitmiştir. Son karma düğümünü kaybetmek aynı zamanda genel enerji sisteminde büyük bir enerjisel değişim yaratarak onu daha akışkan hale getirir. Bir kişi ölmeden önce tüm karma düğümlerini kaybederse, uyanışını tamamlamak için yine de reenkarne olması gerekse de, herhangi bir karmik düğüm olmadan geri döner, bu da içsel çalışmayı çok daha kolay hale getirir.

Çoğu insan, ayrılığa doğru evrimlerinin derinliğinde, yaklaşık 550'ye kadar karma düğüm yaratır, bazıları ise binin üzerinde karma düğüm yaratır. Günümüz insanlarının ortalama sayısı yaklaşık 245'tir. (İroniktir ki, ülkelerimize liderlik etmek için seçtiğimiz insanların çoğunun son derece yüksek sayıda karma düğümü vardır.) İnsanlığın yaklaşık üçte biri hâlâ ayrılık yolculuğunda daha derinlere gidiyor; yeni karma düğümleri var ve geri kalanlar bu noktayı geçti ve yavaş yavaş onları kaybediyorlar. Geçmişte, bir karma düğümünü kaybetmeye yakın olan insanlar bile, derin bir ruhsal çalışma yapmadıkları sürece, genellikle hayatlarında yalnızca bir düğümü kaybederlerdi. Bu tek düğüm genellikle ölüm süreci sırasında kaybedilir ve ancak kişi o dönemde yaşam dramasının bazı yönlerini yeterince derinden bırakırsa kaybolur. Ancak insanlığın şu anki ivmelenmesiyle birlikte, hiçbir manevi çalışma yapmamış insanlar, ölümün eşiğine gelmeden bazı karma düğümlerini kaybetmişlerdir. (Köpekler ve kediler genellikle yalnızca

üç, ancak karmik bilinçleri henüz birkaç temel sorundan daha fazlasına sahip olacak kadar karmaşık değil.) Eğer bu kitabı okumaya ilgi duyduysanız, yolculuğunuzda ya içinde bulunduğunuz ya da yakın olduğunuz bir aşamaya gelmişsiniz demektir. bir uyanış yolunda olmak. Uyanış yolları, en azından yolculuğunuzun sonuna yaklaşıncaya kadar ortaya çıkmaz ve bu nedenle, karma düğüm stokunuzun önemli ölçüde küçüldüğünü, muhtemelen şu anda 60'tan fazla olmadığını ve muhtemelen çok daha az olduğunu varsayabilirsiniz. Ayrıca, İlahi Niyet'in şu anda insanlığı hızlandırma şekli nedeniyle, eğer İlahi Olan ile derin ve kararlı bir şekilde çalışırsanız, uyanmasanız bile, bu yaşamda büyük olasılıkla tüm karma düğümlerinizi kaybedeceğinizi de varsayabilirsiniz. . Yüzbinlerce geçmiş yaşamdan sonra, bu yaşamda karma düğümlerle işlem yapma fırsatı olağanüstüdür. Ve bundan daha fazlasını da yapabilirsiniz; gerçekten uyanacak kadar derine inebilirsin.

Çoğunuzun hâlâ bazı karma düğümleri var ve bunu yapanlarınız için, onları salıvermek, uyanış için yeterince olgunlaşmanın en doğrudan yoludur.

4. Olarak Son Karma Düğümünü Kaybetmeko Enerjik/Bilinç Hareketi: Farklı kökenler, katılımcıların enerjisinde ve bilincinde farklı türde hareketler yaratan farklı türde meditasyonlarla çalışır. Çeşitli aktarımlar ve inisiyasyonlar da olabilir. Kişi uyanmaya doğru olgunlaştıkça, 14 spesifik Enerji ve Bilinç Hareketi vardır; burada kısaltılmıştır: *E/C Hareketleri*- bunlar tüm yollar için evrenseldir ve uyanış için bir ön koşuldur. Her hareket, hangi düzeyde gerçekleşirse gerçekleşsin özgürlüğe bir açılım olarak düşünülebilir. Her hareket bilinçte ve vücut enerji sisteminde bir kuantum değişimidir ve farkındalığımızdaki o belirli bilinç düzeyi için bir pencere yaratır. Mesela ilk E/C Hareketi'nde ego, benliğinin beden olmadığını fark eder. Bu hem yeni bir bilinç hem de vücutta belirli bir enerjisel değişim yaratır. Bir zamanlar ölümden korkan bir kadınla çalışmıştım. İlk E/C Hareketini yapmadığını fark ettim, bu yüzden bunu onunla kolaylaştırdım ve ölüm korkusu ortadan kalktı.

Bu hareketlerin ayrıntılı bir açıklaması kitaba gereksiz bir zihinsel yoğunluk katmanı katacağından bunu dışarıda bıraktım. Ancak bu kitapta anlatılan uyanış süreci için en önemli iki hareketi anlatacağım.

Bunlardan ilki son karma düğümünü yani 4. karma düğümünü kaybetmektir.oE/C. Bu, uyanışa giden yolda gerekli bir adımdır, çünkü kişi hala karma düğümleri varken uyanamaz. Hala karma düğümleri varsa, ayrılık bilinciyle, kişisel olma deneyimiyle etkileşimin derinliği*BEN,* uyanmaya izin vermeyecek kadar büyüktür.

İkincisi ise 14oCore Veil'de bir delik açarak uyanış tadı yaratan E/C hareketi. Bunun uyanışın başlangıcı olduğunu ve uyanış için olgunlaşması gerektiğini söyleyebilirsiniz.

Her ne kadar 14'ün ötesinde daha fazla E/C Hareketi mümkün olsa da oSistemi ve bilinci geliştiren varlıklar ne uyanış yaratır ne de onun için gereklidir.

Karma Düğümlerini Serbest Bırakmak: Her ne kadar uyanık bir varlık, onun huzurunda meditasyon yapıyorsanız, karma düğümlerinin serbest bırakılmasını kolaylaştırabilse de, en hızlı yol, İlahi Olan ile çalışmaktır. Bunu yapmanın birçok yolu var. En kolay yol, İlahi olanın doğrudan yayılımı olan bir avatarla çalışmaktır.

Karma düğümlerini ilk bu şekilde öğrendim. adında bir kitap okuyordum*Yanıtlar*, Meera Ana tarafından yazılmıştır ve insanlara darshan (kutsama) verirken üzerinde çalıştığı, omurgada küçük düğümler bulunan ince bir çizgiden bahsediyordu. O zamanlar Neem Karoli Baba ile çok fazla meditasyon yapıyordum, bu yüzden ona (artık hayatta olmadığı için içten içe) bunun neyle ilgili olduğunu sordum ve o benim sistemime geldi ve anında bu düğümlerden birini serbest bıraktı. Bu süreçte karmik sorunlarımızı barındırdıklarını gördüm ve onlara 'karma düğümleri' adını verdim.

Karma Düğümlerini Serbest Bırakmak için İlahi Olanla Çalışmak:Bir avatarla çalışmaya karar verirseniz, canlı olsun ya da olmasın, daha önce bahsedilenleri arayın ve hangisiyle en iyi kalp rezonansını hissediyorsanız onunla çalışın. Bir fotoğraf yardımcı olabilir, ancak gerekli değildir. Teknik, İlahi mevcudiyeti karma düğümlerinize teker teker getirmektir. Düğümlerin omurganızın tam ortasında ince bir dikey çizgi üzerinde bulunduğunu düşünün. Bir fotoğraf kullanıyorsanız, avatarın gözlerine bakarsınız ve oradaki İlahi sevgiyi veya İlahi varlığı almak için açılırsınız. Bunu yaparken, özellikle onu omurganızın ortasındaki o çizgiye almayı, onun karma düğümleriniz üzerinde çalışmasını niyet etmeyi düşünüyorsunuz. Bununla derinlere indikçe o çizgide sıkışık veya sıkışmış bir şeye çarpacaksınız. Hareket ettiğini hissedene kadar orada kalın. Hareket etmeye başladığında her türlü geçmiş yaşam anısını hissedebilirsiniz.

görüntüler ve duygularla dolu olarak ortaya çıkıyor veya bunların hiçbirini hissetmeyebilirsiniz. Hareket ettiğinde, bir serbest kalma ve/veya ışığın içeri girdiği hissi olacaktır. Bu olduğunda, karma düğümünün kendisi hareket etmiştir veya düğümün meselesinin yönlerinden biri olan 'bükülmelerinden' biri hareket etmiştir. Eğer düğümün kendisiyse, o zaman meditasyona devam ettikçe doğal olarak omurganızda farklı bir yere geçeceksiniz.

Fotoğraf kullanmıyorsanız, o zaman sadece gözlerinizi kapatın ve onların İlahi varlığını içsel olarak çağırın. Orada sevgiyi, kalbi ve saf İlahi Vasfı hissetmeye çalışın. Daha sonra o İlahi Vasfın omurganıza gelip karma düğümlerini serbest bırakmasını niyet edin/dileyin ve hareketi farkındalığınızla takip edin. İsa, Krishna veya Ram gibi fotoğraf çağından önce yaşamış bir avatarla çalışıyorsanız, o zaman bunu şu şekilde yapın; resim veya çizim kullanmayın.

Kendi karma düğümlerimin geri kalanını bu şekilde hareket ettirdim. Günde birkaç saat İlahi Olan ile meditasyon yaparak buna çok odaklandım. Süreçle ilgili bir kolaylık geliştirirseniz ve benim kadar odaklanmışsanız, bunu muhtemelen 6 ay gibi kısa bir sürede yapabilirsiniz. Çoğu insanın bu kadar zamanı veya odağı olmasa da bu size bir fikir verir. Bunu günde sadece yarım saat yapmak bile, eğer iyi odaklanırsanız, tüm karma düğümlerinizi birkaç yıl içinde bitirmenizi sağlayacaktır. Ve bu ancak şu anda yeryüzünde insan bilincinin hızlanmasıyla mümkündür.

İnsanlığın şu anda muazzam bir ruhsal ivmeden geçmekte olduğu düşüncesi, yeni çağ kavramından çok daha fazlasıdır. Bunu öğrettiğim VortexHealing® derslerinde gördüm. 1995 yılında ilk kez öğretmenliğe başladığımda, öğrenciler Temel Eğitimde genellikle bir veya iki karma düğümünü kaybediyorlardı. O zamanlar bunun oldukça iyi olduğunu düşünmüştüm. Artık bir öğrenci aynı Temel Eğitimde genellikle 14 karma düğüm kaybeder. Daha da şaşırtıcı olanı, iki ders sonra tüm karma düğümlerinin bitirilecek olmasıdır! Bu değişimin çoğu hızlanmadan ve İlahi Vasfın şu anda İlahi Olanla uyumlananlarla nasıl çalıştığından kaynaklanmaktadır. Bu her seviyede oluyor ve öğrencilerin bu kadar çok karmik materyalin salınmasını çok daha hızlı işlemelerini sağlıyor, halbuki 1995'te en kolay işleyebildikleri şey bir veya iki karma düğümünün kaybıyla yaratılan değişim miktarıydı.

Yukarıda açıklanan süreci kullanarak bir avatarla çalışırsanız, eninde sonunda, her zaman kuyruk kemiğinin kuyruk sokumu kemiğiyle buluştuğu yerde (omurganın ortasındaki çizgide) tutulan son karma düğümünüze inersiniz. Diğer düğümlerde tipik olarak bir veya iki 'bükülme' bulunurken, her bir bükülmede

o düğümün meselesinin bir yönünü temsil eden sonuncusu çok daha fazlasına sahip olabilir. Benimki 28'di! Ve her birinin ayrı ayrı taşınması gerekiyordu. Çoğunlukla tek bir düğüm kaldığında, bu kıvrımların çoğu zaten çözülmüştür. Ama aynı zamanda diğer tarafa da gidebilir, yani sonunda hepsi hâlâ orada oturuyor.

Son karma düğümü çözüldüğünde enerji sisteminizde önemli bir değişiklik olacak. Daha akıcı ve daha güçlü hale gelecektir. Ayrıca genellikle daha önce orada olmayan bir kopukluk alanı da ortaya çıkar. Son düğümünüzün gittiğini anlamanın bir başka yolu da İlahi Olan'ın bir sonraki düğüm üzerinde çalışmasını niyet ettiğinizde/talep ettiğinizde hiçbir şeyin olmayacağıdır.

Karma düğümler üzerinde çalışmak için başka seçenekler de var. İlahi olanı omurganıza getirme işleminin aynısını, yaşayan bir avatarın fiziksel varlığında da yapabilirsiniz. Bu, birçok kişi için fotoğraf kullanmaktan daha kolay olacaktır. Buna ek olarak, daha önce bahsedilen yaşayan iki İlahi Anne, bireysel olarak yukarı çıkıp kutsama alabileceğiniz 'darshan' sunar. Bu kutsamalar, eğer uygunsa, karma düğümlerini serbest bırakmak da dahil olmak üzere her türlü şeyi yapar.

Ayrıca uyanmış karmik öğretmenlerle basitçe meditasyon yapabilirsiniz ve zamanla, onlarla daha derin rezonansa girdikçe, sisteminiz ve bilinciniz uyanışa doğru ilerleyecek ve karma düğümleriniz bu sürecin bir parçası olarak hareket edecektir.

Ayrıca VortexHealing® dersleri alma seçeneği de mevcuttur. Orada, soyumuzun kalbindeki avatarik mevcudiyet karma düğümlerinize odaklanacaktır, çünkü onun bu soyun amacı sizi mümkün olduğu kadar çabuk uyanış için olgunlaştırmaktır. Üçüncü sınıfın sonunda karma düğümlerinden kurtulacaksınız.

VortexHealing® İlahi enerjiyi ve bilinci kullandığından ve onu çok odaklanmış bir şekilde kullandığından, eğitimli VortexHealer'larla seanslar yapılarak karma düğümleri de hareket ettirilebilir. Ancak bir karma düğümünün hareket ettirilmesiyle ilgili olan şey yüzünden -duygusal bilinç ve enerji sisteminin diğer yönleriyle dolaşmış olmasından dolayı- bunu bu şekilde yapmak epeyce seans gerektirebilir. Bazen karma düğümü çözülmeden önce sistemin diğer kısımlarında tutulan karma düğümü ile ilgili konu üzerinde çalışma yapılması gerekir. Eğer 30 karma düğümü olan bir kişi bunun için VortexHealing® seanslarına katılsaydı ve her seansta amaç özellikle karma düğümlerini salıvermek olsaydı, hepsinin salıverilmesi yaklaşık 30 seans kadar sürerdi. Bakış açınıza bağlı olarak bu dikkate alınacaktır

ya çok yavaş ya da çok hızlı. Elbette, eğer 30'dan fazla karma düğümünüz varsa, bu çok daha uzun sürecektir. Ancak bazılarınız daha azına sahip olacak.

Bir uyarı: Kaç tane karma düğümünüz olduğunu öğrenmek için bir medyuma gitme eğiliminde olabilirsiniz. Deneyimlerime göre çok az medyum bu konuda doğru okumalar yapabilir.

14 yaşına kadar olgunlaşma: Son karma düğümünüzü kaybetmek 4'türE/C Hareketi, ancak 14'e kadar derinleşmeye devam etmeniz gerekiyorE/C hareketi uyanış için olgunlaşıyor. Bunun nedeni 14Çekirdek Perdenizde bir delik açar. Bu, temel anlamda bir delik açar*BEN*kalbinizde, onu zayıflatır, tüm yapısının parçalanmasını kolaylaştırır ve Temel Uyanış'ı yaratır.

Çoğu okuyucu, ne zaman E/C Hareketi yaşadıklarını bilinçli olarak söyleyemeyecektir. Yine de, son karma düğümünüzü kaybettikten sonra, uyanış için olgunlaşmadan önce, zaman ve aktif katılım gerektiren bir olgunlaşma süreci olduğunu basitçe kabul etmeniz oldukça normaldir.

Son karma düğümü kaybolduğunda, 14. karma düğümüne derinleşme için süreç aynıdır.E/C Hareketi: Canlı olsun veya olmasın bir avatarla veya yaşayan, uyanık bir karmik varlıkla meditasyon yapın. Meditasyonda, kalbinizde en özgür hissettiren şeyi, meditasyon yaptığınız varlığın içinde hissettiğiniz özgürlükle aynı hizaya getirirsiniz. Çoğu insan için, eğer yaşayan öğretmenin fiziksel huzurundaysa uyum sağlamak daha kolaydır ve bu şekilde daha hızlı ilerleyecektir. Zamanla, siz daha derinlere indikçe, özgürlük içinizde derinleşir ve sizi her seferinde bir E/C Hareketi ile 14'e doğru hareket ettirir.E/C Hareketi, bu noktada uyanış için olgunlaşırsınız.

14E/C Hareketi: Bu hareket, kendisinden öncekilerden benzersiz bir şekilde farklıdır çünkü Çekirdek Perdede bir 'delik' yaratır. Bunun uyanış için yarattığı olgunluk teorik olmanın ötesindedir: pratik, deneyimsel düzeyde bu, sürekli olarak Çekirdek Perdenin kaybını kolaylaştırabildiğim nokta olmuştur. Benim neslimde, eğer Çekirdek Perdelerinin her birinde delik bulunan bir grup öğrenci varsa, o zaman bizim soyumuzun kökündeki İlahi Niyet, tüm grubun aynı anda Temel Uyanışa geçmesini kolaylaştırabilir. Bu, İlahi Niyetin gücü sayesinde, bugün devam eden ivmenin doğası nedeniyle ve Çekirdek Perdelerindeki bir delik nedeniyle, hepsi uyanış için olgunlaştığı için mümkündür.

Bazı açılardan 14oE/C Hareketi bir uyanışın tadı gibidir. Aslında uyanış nasıl egoya sürpriz oluyorsa, beklentisiyle asla örtüşmüyorsa, 14.oE/C Hareketi benim için sürpriz oldu. 13oE/C Hareketi çok kozmikti. Bu, zahir olanla tecelli etmeyen arasında bir köprü üzerinde durmak ve yaratılışın yoktan doğuşunu izlemek gibiydi. Her şey mükemmel bir yaratıma benziyordu. Kırgınlık gibi görünüşte 'olumsuz' bir duygu bile, tezahür etmemiş olandan kaynaklanan kırgınlığın mükemmel bir yaratımı gibi görünüyordu. İzlemesi çok keyifliydi ve oldukça bağımlılık yapıcıydı. 13'ten beriOO kadar kozmik ve aşkın bir deneyim yaşadım ki, 14'ten beklentimodoğal olarak daha büyük/daha iyi/daha fazla olacağı yönündeydi. Ama değildi. Tam tersiydi; 'sıradan'dı. Özel bir şey yoktu, genişleme yoktu, sadece bir boşluk tadı, bir hiçlik tadı vardı. Aynı zamanda bu sıradanlık vücudumu biraz sarsacak kadar derindi ve biraz da şoka uğradım. Bunu biraz kafa karıştırıcı buldum, bu da birkaç yıl sonra Core Veil'imi kaybettiğimde ortaya çıkacak olanın bir başka tadıydı.

Bölüm 9

BELİRTİLEN TEMEL UYANIŞ

14 yaşına ulaştıysanız₀Enerji ve Bilinç Hareketi, ister bu yaşamda ister geçmiş yaşamınızda, kendinizi 'kapıya' kadar ulaştırdınız ve Temel Uyanış için, Çekirdek Perdenizi kaybetmek için olgunlaştınız. Ancak olgun olmak, egonuzun 'I-Ağacından alınıp yeneceğini' garanti etmez. Buradan hemen şu anda uyanabilirsiniz ya da olgun olduğunuzu bile bilmeden bu durumda bir on hayat daha geçirebilirsiniz. Bunun ne kadar süreceğini belirleyecek olan Lütuf ve İlahi Niyettir. Bazen bu durum, kendinizi uyandırmak için yapabileceğiniz hiçbir şey olmadığı için manevi uygulamaları bir kenara bırakmanızı söyleyen felsefelere dönüştürülmüştür. Eğer kendi uyanışını yaratamıyorsan, denemenin ne anlamı var? Uyanmanın kapısını kendiniz açamasanız bile bu, beklerken yapacak bir şeyiniz olmadığı anlamına gelmez. Örneğin, bir ofiste çalışıyorsanız ve hoşunuza giden bir pozisyon açılırsa, işinize gidip patronunuzun sizi seçip seçmediğine bakabilir veya patronunuzun sizi o pozisyon için düşünmesini sağlayacak şeyler yapabilirsiniz. Yaptığınız şey pozisyonu alacağınızı garanti etmez, ancak 'oyunu oynamak' kesinlikle şansınızı artırır. Benzer şekilde, kalpteki kapıda beklemek ve uyanışın gerçekleşmesini ummak yerine, olayların ilerlemesine yardımcı olabilirsiniz. Oyunu 'kapıyı çalarak', Grace'i kapıyı diğer taraftan açmaya teşvik ederek oynayabilirsiniz. Kapı bilinçte bir engel olduğundan, 'kapıyı çalmak' aslında diğer taraftaki Grace ile etkileşime girmenin bir yolunu bulmak anlamına gelir. Eğer Grace kapıyı açarsa, o zaman kapı kaybolur, Çekirdek Örtünüz bozulur ve siz uyanışa geçersiniz.

Kapıyı Çalmak İçin Yedi Yaklaşım

1. Uyanık Bir Öğretmenle Uyumlu Olmak: Olgunlaştıktan sonra en kolay yol uyanmak uyanık bir öğretmenle meditasyon yapmaktır. Bu karmik bir insan olabilir

öğretmen veya bir avatar. Meditasyon yaparken, kalbinize inmeye devam edin ve kalbinizi, öğretmeninizde hissettiğiniz benlik dışı bölge olan özgürlükle hizalamaya devam edin. Öğretmende ne hissettiğinize bağlı olarak, oradaki İlahi Vasıf duygusuyla da uyumlanabilirsiniz. Hissettiklerinizle çalışın; orada ne olduğuna dair bir fikirle uyum sağlamaya çalışmayın. Bu uzaktan da yapılabilir, ancak şahsen yapıldığında en etkilidir.

2. Kendinizi Kullanılabilir Hale Getirmek: Bu yöntemle şunlara dikkat edersiniz: İlahi olanla olan ilişkiniz. Bu aynı zamanda özgürlükle veya Gizemle olan ilişkinize dikkat etme şeklini de alabilir. Kendinizi İlahi Olan'a getirdiğinizde, İlahi Olan da Kendisini size getirerek karşılık verir. Meditasyon yaptığınızda, meditasyonunuz doğrudan uyanışın kapısını açamasa bile, İlahi Olanı içeri getirebilir. Eğer İlahi olanla kendi içinizin derinliklerine inerseniz, İlahi olan sizinle birlikte derinlere iner ve eğer İlahi olan sizinle yeterince derine inerse, sizi uyandırır.

İlahi Olanla (veya özgürlükle veya Gizemle) meditasyon yapmanın farklı yolları vardır. Unutmayın ki kişi meditasyon uygulamasının kendisinin uyanış yaratacağını düşünürse, uygulamaya odaklanma eğilimi olacaktır. Bu tür bir saplantı sizi uyanışın kapısına götürmek için yararlı olsa da, kapıyı çalmak için o kadar yararlı değildir. İlahi, varlığınızın en derin kısmındaki Gizemin yerinde oturur. Sabit bir şekilde meditasyon yaptığınızda kendinizi bilinene sarıyor ve bilincinizi kapatıyorsunuz. Bu şekilde ne kadar derin meditasyon yaparsanız, bilinenin derinliklerine inersiniz ve bulunduğunuz yer ile İlahi Olan'ın tamamen açık özgürlüğü arasındaki uçurum o kadar büyür. Aslında meditasyona rağmen*Açık* Tanrısal, hareket ediyorsun*uzak*İlahi olandan. Kendinizi bilinmeyene açmalısınız. Mesela bir fotoğrafla meditasyon yapıyorsanız, oradaki özgürlüğe ya da sevgiye takılıp onu odak noktanızda tutmaya çalışmak yerine, ona, sizi nereye götürürse oraya açarsınız. Nereye gittiğini bilemezsiniz ama onun bilinmeyenine açılırsınız. Bu fikri, yaptığınız meditasyon türüne uygulayabilirsiniz. Bilinmeyene açılmak bir açılıştır*karşı* ilahi. Bu sizi gerçekten müsait kılar ve bu mevcudiyet İlahi Olan için çok çekicidir. Eğer İlahi olanın sizinle birlikte derinlere inebileceği bir alan yaratırsanız, o bunu yapmaya çekilecektir.

3. Kapıyı Kim Çalıyor? Bu yöntemle aktif olarak yerine Kendinizi ulaşılabilir kılarak İlahi olanla etkileşime geçtiğinizde, kapıyı kimin çaldığını 'soruşturmaya' başlarsınız. Kendini sorgulama adı verilen bu uygulama,

Ramana Maharshi ve daha sonra Nisargadatta Maharaj tarafından ünlendi. En basit haliyle şu soruyu sorma meditasyonudur: *Ben kimim*? Çoğu kişi için bunu şu şekilde ifade etmek daha doğru olur: *Ben neyim*? Her iki durumda da amaç, kavramsal bir yanıt bulmak değil, sorunun anlamına ya da özüne uyum sağlamaktır. *BEN* (kalpte, kimliğin merkezinde) ve onu içinizde doğduğu kaynağa kadar takip edin.

Pratikte, kişi bu yöntemi kullandığında asla bir başlangıç bulamaz. *BEN.* Kaynağına vardığınızda *BEN*, orada kimsenin olmadığını görüyorsunuz - yok *BEN* kesinlikle! Ve yaşanan an çok tuhaf, çünkü ondan hemen önce oturduğun an *BEN;* sonra bir sonraki anda, *BEN* gitti ve geriye yalnızca onun doğduğu uyanık alan kaldı.

Kökünde, *BEN* hiçbir şey. Bu biraz çölde bir su serapını görmeye benziyor: Kaynağına, çölde doğduğu yere gittiğinizde orada su yok, sadece çöl var. Su yok oldu çünkü daha yakından incelendiğinde gerçek olmadığı görüldü.

BEN Çekirdek Perde tarafından yaratılan bir bilinçtir ve tıpkı fiziksel bir perdede olduğu gibi, yeterince yaklaştığınızda onun arkasını görebilirsiniz. O zaman perdelenen şey ortaya çıkar. Gerçek bilinir hale gelir. Ve Gerçeği *BEN* gerçekte olduğunuz şey bu değil; siz onun ortaya çıktığı uyanık alansınız. Gerçekten içini anladığınızda *BEN* uyanık alana doğru oyun bitti ve kendinizi deneyimlemeye geri dönemezsiniz. *BEN* artık. Şimdi sen *öyle* uyanık alan ve *BEN* sanki hiç var olmamış gibi, sanki sen hiç öyle olmamışsın gibi yok olup gidiyor.

Kapıyı kimin çaldığını yeterince derinlemesine araştırdığınızda, kimsenin kapıyı çalmadığını ve kapının kendisinin her zaman kapı olduğunu keşfedersiniz. *BEN* diğer tarafa giden bir yol arıyordu. Yeterince derinlemesine araştırdığınızda, *BEN* yarattığı kapı kaybolur ve uyanış ortaya çıkar.

Hayali Ayna Kullanarak Çeşitleme: Takip etmek yerine *BEN* doğrudan aynada kendinize baktığınızı hayal edebilirsiniz. Bunun için gerçek bir ayna kullanmayın. Bu zihinsel aynada size bakan kişiye çok dikkatli bakın. Bunu sadece 'Ah, bu benim' kavramıyla çerçevelemeyin. Konseptlerinizi bırakın ve sadece size bakan o kişinin gözlerine bakın. Anlamını ara *BEN* gözlerinde ve kalplerinin ve bilinçlerinin derinliklerinde onu takip edin. Eğer uyanmak için olgunlaşırsanız ve bunu yeterince derinlemesine yaparsanız, Çekirdek Örtü bozulacaktır.

4. Kendime Referans Vermeyi Durdurduğumda Ben Kimim? Bu yöntemle, eritmek yerine*BEN*onu köküne kadar takip ederek, nasıl yapılacağının mekaniğini kullanırsınız.*BEN*sürdürülür. Nasıl kullandığınıza dikkatlice dikkat ederseniz*BEN*bilinçte*,* sanki ne yaptığını bir an bile unutursanız kaybolacağından korkuyormuşçasına sürekli ona atıfta bulunduğunuzu göreceksiniz. Yani her an, yaptığınız veya az önce yaptığınız, hissettiğiniz, gördüğünüz, istediğiniz, düşündüğünüz, hayal ettiğiniz vb. şeylerle ilgili kendinize referanslar üretiyorsunuz. Ve her birinin merkezinde. bu kendine referanslardan biri senin*BEN,*benlik duygun.İronik gerçek şu ki, ben-tabanlı imgeler ve kendine gönderme yapan beden duyumları aracılığıyla devam eden bu kendine göndermeler akışı, benlik duygusunu ayakta tutuyor.*BEN*canlı.

Bu süreci egonun bilinç aynasındaki yansımasını sürekli kontrol etmesi olarak da görebilirsiniz. Her an egoya bir şeyler oluyor ve ego bunun bilinçteki yansımasına bakıyor. Aynı zamanda bu yansımalardan elde ettiği bilgileri kendi geçmişine dahil etmeye devam ediyor. Yani, devam eden, sürekli bir egonun kendine yönlendirme ve kişisel tarih oluşturma süreci vardır. Bu, egonun var olduğunu hatırlamasını ve kendilik duygusunu sürdürmesini, her an kendini yeniden yaratmasını sağlayan temel mekanizmadır. Uyanmak için yapmanız gereken tek şeyin ne olduğunuzu hatırlamak olduğunu hayal edin. Ama gerçek doğanızı unuttunuz ve unutmaya da devam ediyorsunuz çünkü kendinizi hatırlamakla çok meşgulsünüz.*BEN.*

Bu bize yeni bir teknik verir: Eğer sürekli kendine gönderme ve kendini yansıtma*BEN*o zaman tek yapmanız gereken bu mekanizmayı durdurmak ve *BEN*ortadan kaybolacak ve sizi uyanık alana getirecek.

Elbette 'bu mekanizmayı durdurun' demek yapmaktan daha kolaydır. Ancak genel olarak bilinmeyen şey şu ki, eğer uyanmaya hazırsanız, sadece devam eden ben-yaratım sürecinin gerçekleşmesine yetecek kadar durmanız gerekir. *kesintiye uğradı*. Yeterince uzun süre durmanız yeterlidir ve yeterince uzun süre yalnızca tek bir derin andır. Bir an! Sadece yeniden yaratılmasını kesintiye uğratıyorum*BEN*bir anlığına onu kırar. Çekirdek Perde kaybolduğunda Hakikat ortaya çıkar ve sen buna asla inanamazsın.*BEN*onu yeniden yaratacak kadar derin.

Şimdi bu tekniği gerçekten uygulamamız gerekiyor. Egonun genel kendine yönlendirme ve kendi üzerine düşünme mekanizmasına çeşitli mekanizmalar olarak bakmaya yardımcı olur. *hareketler*bilinçte. Fiziksel dünyadaki basit bir yansıma, ışığın bir nesneden aynaya yansımasını ve ardından aynaya yansımasını gerektirir.

algılayanın bilincine ayna tutar. Yansımalar hareket gerektirir. Bilinçte kendine referans verme, dikkatin hafıza ve beden hissi arasında ileri geri hareket ettiği benzer türde bir harekettir. Hareketi durdurduğunuzda mekanizmayı durdurursunuz. Uyanış literatüründe dinginlik ve tek-odaklı farkındalık fikirlerinin bu kadar sık ortaya çıkmasının nedeni budur: dinginlik ve tek-odaklı farkındalık bilinçte kendine gönderme hareketini engeller. Her ne kadar içimizde hareket eden her şeyle, duyumlarla, düşüncelerle ve duygularla özdeşleşme eğiliminde olsak da, gerçek doğamız hareket etmeyen şeydir. Bu, dinginliğin içinden ortaya çıkan şeydir.

Her ne kadar Descartes meşhur "Düşünüyorum öyleyse varım" demiş olsa da, uyanış halindeki bir bakış açısına göre, aslında bu "kendini referans alan" düşünme duygusu yaratılmıştır.*ben*. “Ben-düşünmek beni yaratır” demek daha doğru olur. Ben-düşünme olmadığında, hiçbir şey olmaz*BEN*ve hayır*ben*.

Sakinliğe nasıl erişilir:Buradaki refleks zihnin hareketlerini kontrol etmeye çalışmaktır. Bu pek işe yaramıyor. Her şeyden önce, zihin oldukça 'kaygandır' ve o kadar kolay kontrol edilemeyecektir. İkincisi, zihni kontrol etmek için yarattığınız gerilim aslında gerçek dinginliğin ortaya çıkmasına engel oluyor. Dinginliğin zaten içinizde var olduğunu anlamalısınız. Bilincinizdeki tüm hareketlerle özdeşleştiğiniz için bunu fark etmiyorsunuz. Ama o oradadır, hareketsizliğin içinde. Her atom arasında boşluk olduğu gibi, her düşünce arasında ve her kendine gönderme arasında da boşluk ve dinginlik vardır. Zaten var olan dinginliğin farkına varmanız ve yavaş yavaş kendinizin onun içinde rahatlamasına izin vermeniz yeterlidir. Sıcak bir su havuzunda rahatlamak gibidir. Sadece kendinizin gitmesine izin verin ve kendinizi onun içine bırakın. Çünkü dinginliğin sınırı veya duvarı yoktur, açık bir gökyüzü gibi sonuna kadar açıktır. İçinde hareket edecek her şeye ve her şeye yer açar. Bazen buna 'açık dinginlik' diyorum; bu terim size eğer açık değilse gerçek dinginlik olmadığını hatırlatır.

Siz dinginliğe girdiğinizde her türlü duygusal şey ortaya çıkabilir. Bununla meşgul olma; bunu açık bir gökyüzünde ilerleyen duygusal bir hava olarak düşünün. Sadece geçmesine izin ver. Ve bir anda rahatlamayın *resim*zihninizdeki dinginliğin; açık dinginliğin içinde rahatlayın. İşte ekstra küçük bir numara: Aklın kaynağının kalpte olduğunu düşünün. O zaman tek yapmanız gereken kalbinizdeki dinginliği bulmaktır. Eğer uyanmaya hazırsan, kalbin sakinleştiğinde uyanacaksın.

Uyanış noktaları oluşturmak için dinginliği kullanma tekniği

Uyanmış bir öğretmenin huzurunda meditasyon yapmanın avantajı: orada gerçekte kullandığınız meditasyon ne olursa olsun, öğretmenin bilincindeki dinginlik, kendi bilincinizi daha da dinginleştirmeye başlar ve onu uyanış noktasına doğru hareket ettirir.

46'da yazdığı gibiₒMezmur, “Sakin ol ve bil ki, ben Tanrıyım.”

5. Boşluğa Dikkat Edin:duygusu*BEN*sürekli bir olgu değildir. Bu kendine referans verme yoluyla an be an yeniden yaratılır. Varlığında devam eden boşluklar var. Bunu fark etmezsiniz, çünkü hem yeniden yaratım çok hızlı gerçekleşir, hem de bilinçsiz niyetiniz o duyguyu deneyimlemektir.*BEN*sürekli olarak. Bu, farkındalığınızı boşluğa getirerek değiştirilebilir. Bunun için iki yöntem vardır:

Birincisi, düşünceleriniz arasında boşluklar olduğunu fark etmektir. Genellikle zihninizdeki ben merkezli içeriklere dikkat edersiniz, dolayısıyla boşlukları fark etmezsiniz. Boşluklarda kendine gönderme yoktur ve bir anlam duygusu yoktur. *BEN.*Bu boşluklardan birinde yeterince uzun bir süre geçirirseniz ve uyanmaya hazırsanız Çekirdek Perdeniz kırılacak ve uyanacaksınız.

İkinci yöntem ise boşluğun farkına varmak için duyusal deneyiminizi kullanmaktır. Her an yeni bir görüntü, ses, koku vb. girdisi olur. Bu duyumlara çok dikkat edin. Bir duyumun hemen ardından zihninizin az önce deneyimlediğiniz şeyin anında tekrarını oluşturduğuna, ancak bunun merkezinde benlik duygusunun olduğuna dikkat edin. Bu şekilde, tüm deneyimleriniz basit deneyimler yerine, kendinize referans verme araçları haline gelir. Ancak deneyim ile onun kendine referans veren anlık tekrarı arasında bir boşluk var. Farkındalığınızı bu boşluğa getirebilirsiniz. Eğer bu boşlukta yeterince uzun bir süre geçirirseniz ve uyanmaya hazırsanız uyanacaksınız.

6. Kelimelerin Arasındaki Boşluk:Çünkü bu kitaptaki kelimeler Uyanık alandan yazılmış, onlardan gelen uyanıklığa uyumlanabilirsiniz. Bunu denemek istiyorsanız, metni okurken kelimelerin içindeki sesimi hayal edin, ancak kelimelere odaklanmak yerine aralarındaki boşlukları dinleyin. Aralarındaki boşlukları kalbinizde hissedin ve*BEN*kalbinizde o alana açık.

7. Kendinize Uyanmanızı Söylemek:Eğer hiç otoriter davrandıysan, bu bunda başarılı olmanın zamanı geldi. Bu teknik, gerçekte ne olduğunuzun aynı anda uyanık olduğunuz ve öyle olduğunu hayal ettiğiniz gerçeğini kullanır.*BEN.*Eğer birisini rüya görürken uyandırmak zorunda kaldıysanız, bazen tek yapmanız gerekenin ona uyanmasını söylemek olduğunu bilirsiniz. Her ne kadar*BEN*bu sana söyleyecek

uyanmak için daha derindeki gerçeklik sadece bilinçteki bir yapıdır, derindeki varlığınız onu hala duyacaktır. Kendinize yeterli odaklanma ve niyetle uyanmanızı söylerseniz, uyanmaya hazırsanız bu şekilde gerçekleşebilir. Kulağa tuhaf gelse de bu çalışmayı Core Veil derslerimde görmüştüm.

Kim Uyanır

Her ne kadar dil bizi 'benim uyanışım' ve 'senin uyanışın' şeklinde konuşmaya zorlasa da,*BEN*bu uyanır,için*BEN*kaybolur. Bu genel olarak ego için doğrudur, yani Temel Uyanış'tan sonra egodan geriye kalanlar kesinlikle uyanmadı ve asla uyanmayacak. Uyanan ruh ya da enkarnasyonel kişilik değildir çünkü bunlar sadece egonun diğer odak noktalarıdır. Uyanan benlik bile değildir çünkü bu egonun köküdür. Goril olduğunuz bir rüya gördüğünüzü hayal edin. Eğer manevi bir goril ise rüya gördüğünün farkına varıp uyanmaya çalışabilir. Ancak uyandığınızda uyanan goril değildir; goril ortadan kayboluyor. Uyanan şey, rüyada meşgul olan şeydir. Uyanmayla birlikte, gece rüyalarından farklı olarak bilincin algıladığı dış dünya aynı kalır. Yine de uyanan hâlâ rüyayı görendir, rüyayı görendir.*BEN.*Soru şu: Bu rüyayı doğuran şey nedir?

En kolay cevap basitçe şudur: Sonuçta var olan tek şey İlahi Vasıf olduğundan, rüya gören de İlahi Vasıftır ve rüyasından uyanan da İlahi Vasıftır. Ancak Kutsallık aynı zamanda her zaman uyanıktır, dolayısıyla Yaratılış olarak aynı anda hem uyanık hem de uykudadır.

Ayrıca bu kitap için yararlı olacak daha karmaşık bir yanıt da var. Kutsallık Kendisini bir yayılım olarak, farkındalık/varlık/ışık/sevgi olarak ifade ettiğinde, rüya yolculuğunu başlatan da bu farkındalıktır. Her ne kadar orijinal rüya gören Kutsallık olsa da, rüyada yolculuk eden ve onun içinde uyanan, farkındalık olarak İlahiyattır. İlk olarak, Orijinal Perde aracılığıyla, farkındalık olarak Kutsallık kendisini bilinç olarak hayal eder ve sonra bilinç olarak kendisini egonun çeşitli seviyeleri olarak hayal eder. Uyanan şey, insan bilincinde lokalize olan aynı farkındalık olarak İlahiyattır..Uyandığında yeni bir tür farkındalık yaratılır: yaratılışın içinden kendine uyan bir farkındalık. Bu, farkındalığın daha önceki bir duruma geri dönmesinden daha fazla uyanışa önem verir.

Burada bir dil sorunu ortaya çıkıyor, çünkü 'İlahi Vasıf' hakkında konuşmak tuhaftır.

içimizdeki farkındalık olarak uyanıyoruz'. Bu nedenle, kitap boyunca, dilin sadeliği açısından, bazen 'benim uyanışım' ve 'sizin uyanışınız'dan söz ediyorum ve farkındalığın kendi kendine uyanmasından bahsediyorum. Daha sonra, her uyanış seviyesinde, farkındalığı ya uyanış olarak düşünebiliriz.*itibaren*kimliği veya uyanış olarak*ile*kendisi. Ancak 'farkındalık' derken asıl kastettiğimiz şeyin farkındalık olarak Kutsallık olduğu unutulmamalıdır. Farkındalık olarak kendi doğasına tamamen uyandıktan sonra, kendisinin 'ötesine', orijinal Kutsallığına uyanır.

Aynı zamanda sizin gerçekte olduğunuz şeyin bu olduğu ve uyanmakta olanın da bu 'siz' olduğu da hatırlanmalıdır.

Görünmez Uyanışlar

Bazen insanlar uyanır ve bunun farkına bile varmazlar. Bunun nedeni, kişinin çoğunlukla uyanış boyunca aynı kalan kafasında yaşaması olabilir ya da uyanış hareketinin kendisi o kişi için çok incelikli olabilir. Bir uyanış incelikli olsa bile, daha sonra kişinin hayatında ortaya çıkanlar yine de derin olabilir.

Neredeyse Ama Tam Değil

Bazen insanlar yanlışlıkla uyandıklarına inanırlar. Çoğu zaman bu, birisinin aslında genişlemiş bir ego durumu olan genişlemiş bir bilinç durumuna girmesinden sonra meydana gelir. Derin mutluluk deneyimleri veya kalpte derin bir açılma da uyanışın gerçekleştiği inancına yol açabilir. Duygusal duvarlar aracılığıyla oluşturulan yapay bir kopma durumu veya benlik duygusunun neredeyse hiç hissedilmediği derin bir duygusal geri çekilme yeri gibi bazı psikolojik durumlar da yanlış bir uyanış olarak yorumlanabilir.

Bunun gerçekleşmesinin diğer yolu, bir başkasının uyanıklığıyla kalıplaşma ve özdeşleşmedir. Diyelim ki uyanık bir öğretmenle vakit geçirdiniz. Öğretmenin dilini ve kavramlarını öğrenirsiniz ve öğretmenin bilinç durumunu kendi içinizde şekillendirmeye çalışırsınız. Bir noktada, bilincinizde içselleştirilmiş bir görüntü veya uyanıklık hissi yaratmayı başarabilir ve sonra bununla özdeşleşip onu gerçek uyanıklıkla karıştırabilirsiniz.

Kalpteki İlahi Vasfın Noktası

Temel Uyanış, kalpte ferahlık, varlık, özgürlük ya da sadece uyanıklık alanı gibi hissedilebilen bir ben-olmayan bölgesi yaratır. Ayrıca, genellikle fark edilmese de, saf Kutsallığın çok küçük bir noktası uyanık alanın çekirdeğine girer. Nokta çok küçük olduğu için genellikle fark edilmez. Ancak bu nokta meditasyonda daha derin bir köprü kurmak için kullanılabilir.

*

Temel Uyanış, yolculuğunuza bildiğiniz gibi iklim karşıtı son bir son getiriyor. Her şeyi bilen ya da mutlak güce sahip olmadınız, kalıcı mutluluğa ulaşmadınız ya da acıdan kurtulmadınız ve tüm yaratılışla bütünleşmiş bir birlik durumuna ulaşmadınız. Sonunda olduğun yerde kaldın ama kalbinin ortasında bir özgürlük penceresi, bir ben-olmayan bölgesi vardı. Hiçbir şey değişmedi ve her şey değişti. Uyanışın bu yönlerinden hangisine odaklanacağınız, buradan ileriye doğru ilerlerken deneyiminizi belirleyecektir. Her iki durumda da, yolculuğunuz artık uyanışa doğru ilerlemekle değil, onun içinde derinleşmekle ilgili olacak.

Bölüm 10

İLERİYE GİDİYOR

Uyanışınızın Arka Plana Kaymasını Nasıl Önlersiniz?

Bunu yapmanın tek bir yolu var: Buna dikkat etmelisiniz. Hala kafanızın içinde yaşama eğiliminde olsanız da kalbinizde olup bitenleri fark etmekten vazgeçmiyorsunuz. Her şey aynı kalsa da gün geçtikçe her şeyin ne kadar farklı olduğunu fark ediyorsunuz. Bilincinizin geri kalanında olup bitenler inanılmaz derecede büyüleyici olsa da, yeni uyanık pencerenizden dışarı bakmaya devam ediyorsunuz. Başka bir deyişle, hayatın tamamen normale dönmesine izin vermek yerine, uyanışınızı hayatınıza getirdiğiniz farkındalığa dahil etmeye başlarsınız. Bu sadece uyanışın farkındalığını sürdürmekle kalmayıp aynı zamanda onu derinleştirip genişleten 'uyanışınızdan yaşamayı' öğrenmektir. Pencere büyüdükçe dışarı bakmaktan kaçınmak da zorlaşıyor, bu da pencereyi daha da genişletiyor.

Uyandıktan sonra bu sürecin devamı vardır. Sürekliliğin bir ucunda tamamen kaçınma vardır; diğer tarafta tamamen kucaklayıcıdır. Aşırı kaçınma ucunda, uyanışınızı teknenizi biraz fazla sarsan ve kaçınılması gereken bir şey olarak ele alırsınız, bu da onu arka plana iter. Diğer uçta ise uyanışınızdan itibaren aktif ve bilinçli olarak yaşıyor, farkındalığınızı kalbinizdeki uyanık alana getiriyor ve bu farkındalığı yaşamınıza getiriyorsunuz. Ne yazık ki, daha fazla insan, kucaklayıcı uçtan ziyade kaçınma ucuna daha yakın kümelenme eğilimindedir. Bu, zirve deneyimler üzerine yapılan bir çalışmayla uyumludur. Görüşülen kişilerin çoğunluğu bunun başlarına gelen en önemli şey olduğunu ve bunun gerçekleşmesinden memnun olduklarını ancak bir daha olmasını istemeyeceklerini söyledi. İnsanlar değişime direnme eğilimindedirler, özellikle de değişimin tam ortasındayken. Uyanışınızın ne kadar hayatınızın bir parçası olacağı, içinizde ortaya çıkan seçime bağlı olacaktır.

Uyanışa Doğru Büyümek

Benim kendi deneyimim, Çekirdek Perdemi kaybettikten sonraki ilk yılda, uyanışın bazen daha arka plana kaydığı, bazen daha ön planda olduğu, ancak bunun esas anlamının hiçbir zaman kaybolmadığıydı. Devam eden bölünmüşlük duygusuna, çeşitli kafa karışıklıklarına, kafadaki ben maddesinin çoğu zaman aktif olmasına ve Çekirdek Perdenin neredeyse tüm çeşitli 'ifadelerinin' hala sağlam olmasına rağmen, uyanışın temel özü hiçbir zaman farkındalıktan kaybolmadı. Sanki uyanıklık, içinde hayatın daha önce olduğu gibi aynı kalıplarla ortaya çıktığı daha geniş bir alanmış gibiydi. Ancak şimdi hayat uyanık bir alanda gelişiyordu ve bu da tüm tanıdık kalıpları farklı kılıyordu. Ayrıca yeni bir müfreze yeri yaratılmıştı. Düğmelerime hâlâ eskisi kadar kolay basabiliyordum ama koşullandırma uygulanırken bile ben işin tam anlamıyla içinde değildim. Bir boşluk vardı. Ve bu boşluk her şeyi değiştirdi.

İnsanların bunu anlaması gerçekten çok zor. Beklenti o kadar güçlü ki şartlanmanız sihirli bir şekilde yok olacak ama öyle değil. Uyanmamış insanlar, uyanışla birlikte içlerindeki tüm karışıklığın yok olacağına gerçekten inanmak isterler. Bazen tam tersi olur: Yeni alan, kişinin yaşamının sorunlarını ve diğer yönlerini çok yoğun bir şekilde yüzeye çıkarabilir. Yani insanlar uyanıp kendilerini işlerin ortasında bulduğunda, sanki yanlış bir şey yapmışlar, bir şeyleri kaçırmışlar gibi hissetmeye başlayabilirler ya da kendi uyanışlarından şüphe edebilirler. İçlerinde hâlâ bu kadar şey varken nasıl uyanık olabiliyorlar? Hiç mantıklı değil. Ancak gerçeklik beklentiyle karşılaştırıldığında hiçbir anlam ifade etmiyor. Çoğu insan için uyanış böyledir: Her şey hala aynıdır, tek fark tamamen farklıdır. Bu bizim başlangıç noktamız. Buradan başlarız ve zamanla yavaş yavaş uyanışımıza doğru büyürüz.

Bazı insanlar için ilk uyanış daha büyüktür ve bu da daha büyük bir pencere oluşturur. Bu insanlar daha sonra uyanışlarından itibaren diğerlerinden daha fazla yaşamaya başlarlar. Ama aynı dans onlar için de devam ediyor. Onlar hala eski zihin ile yeni farkındalık arasındaki ayrılığa sahip olacaklar. Yeni uyanışı eski kalıplarına getirmeyi hâlâ öğrenmeleri gerekecek. Ve düğmeleriyle farkındalıkları arasındaki fark biraz daha büyük olsa bile, yine de düğmelerine basıldığında tepki vereceklerdir. Başka bir deyişle, onların hâlâ uyanışlarına doğru büyümeleri gerekecek.

Başlangıçtaki penceremiz ne kadar büyük olursa olsun hepimizin dikkat etmesi gereken şeylerden biri beklentilerimizdir. Beklentilerin, devam eden sürecimiz üzerinde, uyanışımızda ne kadar iyi büyüdüğümüzü etkileyen, ince ama önemli bir etkisi olabilir. Prensip çok basittir: Eğer bilincimizin belli bir şekilde görünmesini beklersek, o zaman onun gerçekten o şekilde olmasını sağlamak için incelikli bir mücadeleye girmek kolaydır. Mücadelemiz bizi uyanışımızdan çıkarır. Uyanışımızı olduğu gibi sürdürmek ve onun içinde derinleşmek yerine, onu nasıl görünmesi gerektiğine dair imajımıza uydurmaya çalışmakla meşgulüz. Dolayısıyla, eğer Çekirdek Perdenizi kaybettiyseniz, uyanış deneyiminiz ne olursa olsun, bunun tam da olması gerektiği gibi olduğunu varsayın. Farklı olması gerekiyorsa öyle olurdu.

Uyanışınıza doğru büyümek, derin düzeyde güven, teslimiyet ve kabullenmeyi gerektirir. Uyanışınıza doğru büyüdükçe, onunla yaşamayı öğrenirsiniz.

Uyanıştan itibaren Yaşamak için Meditasyonlar

Kalpteki Uyanık Alan: Gözleriniz kapalıyken rahatlayarak başlarsınız. Uyanışınızdan itibaren yaşamanın rahat bir süreç olması gerekir. Genel fikir, kalpteki yeni, uyanık alanda dinlenmektir.

Kalbinize doğru ilerledikçe, kafanızda dolaşan hikaye ve kendine gönderme yapan ben düşünceleri ile kalbinizde mevcut olan varoluş alanı arasında bir boşluk olduğunu göreceksiniz. Sen, olarak *BEN* o ben-düşünceleri içinde o alana girmeye çalışacaktır, ama bu bir ben-olmayan bölgedir. Bu ben-düşünceleri olarak sen, kalbin varlığına erişemezsin. Elbette deneyeceksiniz, ancak bir noktada bunun gerçekleşmeyeceğini kabul etmeniz gerekecek. O boşluğa girmenin tek yolu, zaten kalbin uyanık alanında yaşayan sizden geçer. Sen zaten oradasın. Bunun farkına varabilmeniz için sadece farkındalık yaratmanız yeterli. Kafanızda olup bitenleri bırakırsınız ve yalnızca kalbinizdeki uyanık alana farkındalık getirirsiniz. Bazı insanlar için, kalbin uyanık alanında nefes alırken oraya farkındalık getirmek, düşüncelerin çekimine karşı koymaya ve farkındalığın kalpte merkezde kalmasına yardımcı olabilir. Diğerleri için, tüm zihinsel kendine referans vermenin keskin bir şekilde farkına varmak, bunu bir bağımlılık olarak görmek ve onunla özdeşleşmeye yönelik çekime direnmeyi öğrenmek daha iyi sonuç verecektir.

Bu rahat ama dikkatli bir şekilde yapılmalıdır. Aşırı konsantrasyon veya kontrole girerseniz dikkat edin, çünkü eğer onu zorlamaya çalışırsanız, aşırı konsantrasyon ve kontrolün merkezlendiği yer burası olduğundan kafanıza geri dönersiniz. Daha sonra,

odaklanacaksın*Açık*Kalbin onu kontrol etmeye çalışıyor ama sen olamayacaksın *içinde* Kalbin orada uyanık alana açılıyor.

Zamanla, bu şekilde bedenlenmeye devam ederseniz, eski bilincinizin ortasındaki uyanış penceresi büyüyecek ve o pencerede olmak giderek daha kolay hale gelecektir. Ayrıca uyanışın bir sonraki seviyesi için giderek daha olgun hale gelirsiniz.

Açık Durgunluk: Kalbinizdeki uyanık alana farkındalık getirmek yerine, oradaki açık dinginliğe farkındalık getirirsiniz ve kalbinizi ve zihninizi bu konuda rahatlatırsınız.

İlahiyat Noktası: Kalbinizin uyanık alanında rahatlarken, kalbinizin merkezinde, omurganıza doğru İlahi Vasfın küçük noktasını hissetmeye çalışın. Onun içinde rahatlayın, onun içine nefes alın, ona açılın. Genel olarak, içinizdeki saf Kutsallık noktasına girmenize izin vermek için sizin için neyin işe yaradığını yapın.

Arıtma

Arınma, uyanıştan itibaren yaşamayı öğrenmenin önemli bir unsurudur. Bu fiziksel arınmayla ilgili değil, kişinin içsel dramıyla uğraşmayla ilgili. Bunun iki yönü var. Birincisi, sizi 'daralmaya' çeken, sizi mevcudiyetten ve uyanık alandan dışarı çeken duygusal şeylerdir. Eğer hala basılabilecek duygusal düğmeleriniz varsa, onları harekete geçiren durumlar sizi bu tür bir daralmanın içine çekecektir. Eşyalarınızla ilgili daha fazla alanınız ve mesafeniz olsa bile, bu kasılmalar sizi o anlarda tam anlamıyla mevcut olmaktan alıkoyacaktır. Mevcut kalmak için tepkilerinizden uzaklaşmanız gerekecek ve bu da sizi uzakta tutacaktır. Bunu değiştirmek ve daha mevcut hale gelmek için içsel dramınızın ele alınması gerekir. Uyanışınızdan önce dönüştürülmemiş ne varsa, şimdi halledilmeyi bekliyor olacak.

Arınmanın ikinci yönü kalbinizi arındırmakla ilgilidir. Bu, geldiğiniz yeri içeriden temizlemektir. Hakikatten mi geliyorsun yoksa egodan mı geliyorsun? Kendinize ve başkalarına karşı dürüst müsünüz yoksa dürüstlüğün biraz daha az olduğu bir yerde mi yaşıyorsunuz? Kaçınma ve bütünlükten yoksunluk, uyanışın derinleşmesine katkıda bulunmaz.

Başka sorular da var: İç kalbinizi mi yoksa dış arzularınızı ve isteklerinizi mi takip ediyorsunuz? İç çağrıyı dinliyor musun?

özgürlük mü yoksa duygusal tatmin ve zevk için dış çağrı mı? Çileci bir hayat yaşamanızı ya da arzularınızdan ve zevklerinizden vazgeçmenizi önermiyorum. Soru, dış yaşamın dramını oynarken kendi içinizde nerede olduğunuzdur. O nefis çikolata parçasını, kendini daha iyi hissetmek için bir şeye ihtiyaç duyan biri olarak mı yiyorsun, yoksa sadece özgür olup bir parça çikolatanın tadını mı çıkarıyorsun?

Arınmanın her iki yönü de biraz çaba gerektirir. Ramana Maharshi, "Çabalarımızın veya çabasızlığımızın ötesinde bir durum var. Gerçekleşene kadar çaba gereklidir."

Uyanık öğretmenlerin tümü, özellikle de neo-Advaita adı verilen bir grup öğretiden olanlar, çaba fikrine katılmıyor. Alternatif bakış açılarına göre, kişinin kendi işi üzerinde çalışma süreci, orada bir şeyin yapılması gereken birinin olduğu ve gerçekten bir şeyler yapabilecek birinin var olduğu fikrini sürdürüyor. Bu fikirlerin her ikisi de biri olma yanılsamasını sürdürüyor ve bu da yalnızca egonun gerçekliğini güçlendiriyor. Ayrıca çabanın kişiyi çabasızlığın uyanık olduğu yerden çıkardığını da söylerler. Ve bunun geçerli bir öğreti olduğuna katılıyorum; aslında, uyanışlarının belirli bir aşamasındaki bazı insanlar için oldukça faydalı bir öğreti. Kişinin kendi işi üzerinde çalışmaya kapılması ve sadece uyanışa doğru derinleşmek için zaman harcamaması çok kolaydır, çünkü kişinin kendi işi üzerinde çalışması aslında daha kolay ve daha tanıdık bir süreçtir. Eğer kişi kendini bu şekilde kaptırıyorsa, seni 'yapma' yöneliminden çıkaracak bir öğreti çok faydalı olabilir.

Aynı zamanda, ortada kimsenin olmamasının hiçbir şey yapılamayacağı anlamına gelmediği de doğrudur. Ego olarak oyuncu olduğunuza gerçekten inansanız da inanmasanız da eylem yapılabilir. İşin ortasında birinin olduğuna inansanız da inanmasanız da, eşyalarınız üzerinde çalışılabilir ve kalbiniz arındırılabilir. Ve kişinin kendi işleri üzerinde çalışmaktan kaynaklanan arınma olmadan, uyanıştan ve mevcut olmaktan kaynaklanan belirli bir tür yaşama gerçekleşemez.

Ramana'nın dediği gibi belli bir uyanıklık düzeyine ulaşılıncaya kadar çaba gösterilmesi gerekir. Ancak bu çabanın ego bilincinden yapılmasına gerek yoktur. Çabalarınızın ortasında, hiçbirinde kimsenin bulunmadığını hatırlayabilirsiniz. Oyuncu olmadan da oyunculuk yapabilirsiniz.

Enerjik Gelişim

Enerji sistemi tüm meridyen yollarını, diğer türden yolları, çakraları, fiziksel sinir sistemini, nadi sistemini (süptil sinir sistemi) vb. içerir. Bu enerji sistemi daha yüksek bir seviyede çalışacak şekilde 'ayarlanabilir'; işlevsel ve titreşimsel olarak. Biz buna 'enerjik gelişim' diyoruz.

Uyanış, hazırlık niteliğindeki 'olgunlaşma'nın bir parçası olarak, 14. aşama için gerekli olan enerjik derinleşmeye ihtiyaç duyar.oE/C Hareketi. Daha derin bir uyanış düzeyine ulaşılıncaya kadar vücudun başka herhangi bir özel enerjisel gelişime ihtiyacı olmayacaktır. Aynı zamanda enerji sistemi daha gelişmiş olduğunda uyanışın derinleşmesi ve uyanıştan yaşamak daha kolay olur. Daha gelişmiş bir enerji sistemi, daha yüksek seviyedeki enerji ve bilinç için daha iyi bir kanaldır ve dolayısıyla onu daha iyi destekler.

Bu enerjisel gelişimin önemini spesifik örneklerde görebiliriz. Ramana Maharshi'nin derin uyanışı çok nadirdi ama bu derinlik, fiziksel semptomlar yaratmadan var olmaya yetecek kadar enerjisel gelişime sahip değildi: Vücudunda onu asla terk etmeyen bir titreme yarattı. Adyashanti enerjik bir kalkınma sorunuyla da karşı karşıya kaldı. Bir dizi uyanış yaşadığını ve birinci ve ikinci uyanışları arasındaki dönemde, dört ila beş yıl boyunca çok büyük acı çektiğini anlatıyor. Çoğu zaman oturamıyordu bile ve cenin pozisyonunda yerde titreyerek yatıyordu. Her ne kadar bunu uyanışını derinleştirmek için kullanmış olsa da, deneyimi, uyanışla serbest bırakılan yeni enerjinin, enerji sistemindeki çok fazla tıkanmaya karşı baskı yapması durumunda neler olabileceğine işaret ediyor.

Benim neslimde, hem şifa sınıflarında hem de uyanış sınıflarında, aktarımlar enerji sistemini derinden geliştiriyor. Bu, çoğu öğrencinin enerji ihtiyacını karşılar. Diğer soylarla çalışanların enerjisel gelişimi diğer türden uygulamalardan yaratmaları gerekecektir. Enerjisel gelişim olmadan, uyanış ya enerji sisteminin destekleyebileceği bir noktanın ötesine geçmeyecektir, ya uyanış hareketi bedenin 'etrafında dolanacaktır' ya da bedenin içinden geçerek semptomlar yaratacaktır. 'Bedenin etrafında dolaşmak', farkındalığın hala derinleşebilmesine rağmen, vücutta belirli bir seviyede uyanıklığın mevcut olmayacağı ve bunun da sonuçta uyanışı sınırlayacağı anlamına gelir.

Belirli bir dereceye kadar uyanmanın kendisi enerji sistemini daha akışkan hale getirerek geliştirir. Her uyanış seviyesi, enerji sisteminin işleyişinde kendi sıçramasını yaratır. Ancak belli bir noktada uyanışın derinleşmesi

hala enerjik sistemi geliştiren uygulamaların desteğine ihtiyaç duyuyorlar.

Muhtemelen çoğu insan için enerji sistemlerini geliştirmenin en kolay yolu, düzenli yoga uygulamaları veya enerji yollarını etkilemek için nefes ve hareketle çalışan bir Çin sistemi olan Qigong'un (aynı zamanda Chi Gung olarak da bilinir) şifa uygulamalarıdır. Çeşitli düzenli meditasyon türleri de sinir sistemine ince ayar yaparak, enerji sistemini etkileyen duygusal koşullanmayı serbest bırakarak ve genel olarak sistemle farkındalık arasında köprü kurarak enerji sistemine yardımcı olur. Her ne kadar akupunktur, meridyenlerin uyumlu hale getirilmesi yoluyla belirli bir tür enerjik gelişme sağlayarak yardımcı olsa da, uyanışı desteklemek için gerekenden daha büyük bir düzeyde çalışır. Diğer bir seçenek de sertifikalı bir uygulayıcıdan düzenli VortexHealing® tedavileri almak olabilir; seansların odak noktası enerji sistemini geliştirmek veya bu tür şifayı kendi kendinize yapmayı öğrenmektir.

Çekirdek Perdenin İfadeleri

Daha önce Çekirdek Örtünün 'ifadeler' yarattığından bahsetmiştim. Çekirdek Örtü o insanın temel Ben kimliğini taşır ve daha sonra kendisini belirli ego kimlikleri biçiminde ifade eder. Örneğin, kurban olmakla özdeşleşmek, acı ve ıstırapla özdeşleşmek ya da içsel öykünüzle ya da öykü anlatıcınızla özdeşleşmek; bunların hepsi, ana kimliğinizden gelişen kimliğin belirli ifadeleridir.*BEN.*Çekirdek Perde bir perde olduğundan, Çekirdek Perdenin bu ifadeleri de bilincinizde oturan perdelerdir. Tüm kimlikler perde işlevi görür çünkü bizi gerçek doğamızdan perdelerler. İşte diğer bazı örnekler: Bedenle kimlik, ihtiyaç ve eksiklik duygusuyla kimlik, hayatta kalma bilinciyle kimlik, kişinin geçmişiyle kimlik, maneviyatla kimlik, kişilikle kimlik, izolasyonla kimlik, gözlemci olmayla kimlik, kimlik Denetleyici olmak vb. ile. Daha derin duygusal konumlarımızın çoğundaki kimlikler, Çekirdek Perdenin ifadeleriyle desteklenir.

'Sıradan' bir kimlik ile Öz Perdenin ifadesi olan bir kimlik arasında fark vardır. Sıradan bir kimliğin açığa çıkması için Çekirdek Örtünün kaybolmasına gerek yoktur, oysa Çekirdek Örtünün ifadesinin açığa çıkması gerekir. Örneğin, kendinizi politik muhafazakar olarak tanımladığınızı varsayalım. Uyanmanıza gerek kalmadan siyasi kimliğinizi değiştirebilirsiniz.

kimlik o kadar da derin değildi. Ama kimliğinizi acı ve ıstırapla hareket ettirmek için önce uyanmanız gerekecek. Aslında, eğer Çekirdek Perdenin herhangi bir gerçek ifadesinin salınma hareketini izleyebilirseniz, onun salınacağı son yer kalp olacaktır. Çekirdek Perde kalpte olduğu için, ifadelerinden herhangi birinin kökü de orada olacaktır.

Ne zaman Çekirdek Perdenin bir ifadesini uyandırsanız, özgür bir uyanık alan yaratırsınız.*BEN,*Hangi bilinç alanında tutulduysa*.* Uyandıktan sonra kalpteki ben-olmayan bölgesini bilincinizin diğer alanlarına genişletir.

Bu ifadeleri serbest bırakmak uyanışınızı genişletmenin bir yoludur. Bilincinizdeki uyanış penceresini genişletir ve uyanıştan itibaren yaşamanıza yardımcı olur.

Tıpkı yarattığı koşullanma gibi*BEN*Çekirdek Perde bozulduktan sonra bile kalırsa, Çekirdek Perdenin ifadelerinin yarattığı koşullanma, bu ifadeler bozulduktan sonra da kalacaktır. Örneğin mağdur kimliğini barındıran ifade uyandıktan sonra da mağdur duyguları ortaya çıkacaktır; Acı ve ıstırapla kimliği taşıyan ifadeyi uyandırdıktan sonra, acı ve ıstırap hala ortaya çıkacaktır. Ancak her iki örnekte de ortaya çıkan şeyle ilişkiniz farklı olacaktır çünkü kimlik bozulmuştur. Sonuç olarak, koşullandırmanın gücü büyük ölçüde azalacaktır.

Çekirdek Perdenin bir İfadesi olarak düşündüm:Çekirdek Perdenin en önemli ifadelerinden biri ben-düşüncesidir. Bu bir kimlik değil*ile*ben-düşünce, ama ben-düşüncenin kendisi. Eğer Ben-düşüncenizi köküne kadar takip ederseniz, Çekirdek Perdenin diğer ifadelerinde olduğu gibi, kendinizi kalpte bulacaksınız. Zihninizde ortaya çıktığı yere kadar takip ederseniz, kafanın merkezinde olduğunu görürsünüz. Core Veil'in bu ifadesini uyandırdığınızda, beynin merkezinde küçük bir delik varmış hissi yaratır çünkü artık düşünemezsiniz.*BEN*Orası. Ben-olmayan bir bölge haline gelecektir.

Daha Derin İfadeler: Bu Çekirdek Perde ifadelerinin bazıları, diğerlerine göre bilince daha derinlere ulaşır. Çekirdek Perdenin bilincin belirli bir seviyesinde veya boyutunda oturduğunu düşünürseniz, onun bazı ifadeleri yalnızca o seviyeye kadar uzanacak, bazıları ise daha da derinlere evrilecektir. Çekirdek kimliklerimizin çoğu böyle olacak ve her ne kadar ifadenin ilk seviyesi Çekirdek Perdenin uyanmasından sonra salınabilecek olsa da, geri kalanını elde etmek için daha derin uyanışlara ihtiyaç duyulacak. Bu daha derin ifadeler hâlâ

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

aynı zamanda kalbe de kök salmışlardır, çünkü onlar hâlâ Çekirdek Perdeden büyümüşlerdir.

Çekirdek Perdenin Bir İfadesini Uyandırmak: Bu ifadeleri bulmak için içine girdiğiniz kimlikleri fark etmeniz yeterli. Kurban bilinci yükseldiğinde, sadece eski koşullanma mı ortaya çıkıyor yoksa kurban olma kimliğine mi giriyorsunuz? Kurban bilinci, sizinle hiçbir ilgisi olmayan, ortaya çıkan bir şeymiş gibi mi geliyor, yoksa kendiniz gibi mi geliyor? Eğer o sizseniz, o zaman orada kimliğiniz vardır ve Çekirdek Perdenin o ifadesi sisteminizde hala canlıdır. Eğer Core Veil'iniz gittiyse bu ifadenin peşinden gidebilirsiniz. İfadeyi uyandırmanın terapiyle aynı şey olmadığını unutmayın, çünkü burada odak noktası bir konu üzerinde çalışmak değil, onun merkezindeki kimliği uyandırmaktır.

Çekirdek Perdenin ifadesini uyandırmak için, basitçe deneyimin derinliklerine inersiniz. *BEN* onun merkezinde. Buradaki fikir, deneyiminizi analiz etmek değil *BEN* orada, ama giderek daha derine inmek için *BEN* kendisi bu ifadede. Bu, 'kapıyı kimin çaldığını' araştıran Temel Uyanış tekniğine benzer, tek farkı şu anda araştırıyor olmanızdır. *BEN* Çekirdek Perdenin kendisi yerine, Çekirdek Perdenin bir ifadesi içinde. Bu konunun derinliklerine indikçe *BEN,* eninde sonunda onun ortaya çıktığı kalbe doğru götürüleceksiniz. Ve en köküne indiğinizde orada hiçbir şey bulamazsınız. Bunun kökü *BEN* boş çünkü kökü *BEN* her zaman boştur. Ayrıca Çekirdek Perdesi çoktan gitti. Kimliğin boş olduğunun doğrudan, deneyimsel farkındalığı (bunun kavramsal olarak anlaşılması yerine) kimliği uyandırır ve genel uyanışınızı genişletir. O anda bir uyanışın gerçekleştiğini hissediyorsanız ve yine de kimlik kalıyor gibi görünüyorsa, o zaman bu, bilincin daha derinlerine evrilen ifadelerden biri olabilir. Bu durumda, o ifadenin bir seviyesini serbest bırakmış olacaksınız, ancak geri kalanını uyandırmadan önce daha derin bir uyanışa ihtiyacınız olacak.

İfadelerinden biriyle Çekirdek Perdeyi Uyandırmak: Çekirdek Perdenin bir ifadesi Çekirdek Perdenin kendisine kök saldığı için, onun kökü olan Çekirdek Perdenin kendisi uyandırıldıktan sonra ifadeyi uyandırmak çok daha kolaydır. Ancak Çekirdek Perdeyle olan bu bağlantı aynı zamanda, eğer yeterince derine inerseniz, şu anlama da gelir: *BEN* bir ifadenin içine alınacaksınız *BEN* Çekirdek Peçe'nin. İfadenin kökeninde bir olacaklar. Yani eğer *BEN* İfadenin serbest bırakılması durumunda Çekirdek Perdenin de hareket etmesi gerekecektir. Bu şekilde Çekirdek Perdenin ifadelerinden birini uyandırarak onu uyandırabilirsiniz.

Bazı öğretiler bu düşünceye dayanmaktadır. Mesela “Ben sadece bir düşünceyim” diyen öğretiler var. Daha sonra kişi ben-düşüncesini takip ederek uyanır.

kökeni. Köken bulunduğunda, ben-düşüncesi bozulur ve Çekirdek Perde de onunla birlikte gider; bu daha sonra şu öğretinin kanıtı olarak kullanılır: *BEN* sadece bir düşünceydi. Benim bakış açım şu *BEN* bir düşünceden daha fazlasıdır; Çekirdek Perdenin bir ifadesidir; ama bu, Öz Perdenin bir ifadesi olduğu için, her ne kadar kaynağı olarak ele alınsa da. *BEN* hâlâ uyanış yaratabilir.

Tanınmış bir ruhani öğretmen olan Eckhart Tolle, öğrencilerine "acı bedeni" adını verdiği şeyin derinliklerine inmeleri talimatını veriyor. Acı bedeninin, acı ve ıstırapla kimliklerini korudukları yer olduğunu ve eğer yeterince derine inmeye istekli olurlarsa uyanacaklarını söylüyor. Benim bakış açıma göre gerçek bir acı bedeni yoktur ama acı ve ıstırapla özdeşlik olan Çekirdek Perdenin bir ifadesi vardır. Bu ifadede tutulan tüm bilinç, büyük bir duygusal acı kütlesidir ve öğretme amacıyla işaret edilip "acı bedeni" olarak adlandırılabilir. Eckhart'ın talimatları işe yarayabilir çünkü Çekirdek Örtünün bu ifadesinin kökenine giderseniz, bu, *BEN* oraya gider ve Çekirdek Perdeyi yanına alarak uyanış yaratır.

Bölüm 11

BİLİNÇLİ OLMAYA UYANMAK

Varlık Bilincine Uyanmanın Doğası

Temel Uyanış tüm kişisel bilincinizin denizinde bir uyanış penceresi yaratır ve bu pencere kalbinizde bulunur. Çekirdek Perdenin uyanış ve uyanış çeşitli ifadelerinden yaşamayı öğrendikçe, pencere büyür. Temel Uyanış seviyesinde ancak şu ana kadar büyüyebilir; Daha büyük bir pencere için uyanışınızın bir sonraki seviyeye geçmesi gerekir.

'Sonraki seviyeyi' açıklamanın bir yolu, onun hakkında boyutlar açısından konuşmaktır. Basitleştirmek için, bilincin başlangıçta saf, boyutsuz, koşulsuz bir durumda var olduğunu düşünün. Biz buna 'saf bilinç' diyoruz. Ancak bilincin bir yaratılışa dönüşmesi için yapıya ihtiyacı vardır, dolayısıyla İlahi Niyetin yaratıcı gücü saf bilinci on seviyeye veya boyuta dönüştürdü. Bu boyutların hepsi aynı bilinç 'uzayını' işgal eder, ancak farklı titreşim seviyelerinde, tıpkı bir müzik enstrümanının teli çalındığında, aynı sesin farklı oktavları yaratılır ve aynı uzayda bir arada bulunur. Burada sunulan boyut modelinde 1-4 arası seviyeler, zaman ve uzaydaki fiziksel gerçekliğimizi temsil eder. 5ₒboyut, fiziksel yoğunluk ile daha yüksek boyutsal seviyeler arasında bir köprüdür. 6ₒ boyut Çekirdek Perdenin seviyesidir. Temel Uyanışı 6'ya uyanış olarak düşünebiliriz.ₒboyutlu seviye. Daha derine indikçe, boyutsal bilincin ötesine uyanıncaya kadar birbirimizin yüksek boyutsal seviyelerinde uyanacağız. Daha derin uyanış bizi bilincin kendisiyle olan kimliğimizden kurtaracak ve eğer kökümüze kadar uyanırsak, gerçek doğamız olan Kutsallığa uyanacağız.

Temel Uyanıştan sonra 7'ye uyanış gelirₒboyutlu seviye. Burada uyanış farklı hissettiriyor. Her şeyden önce daha büyük bir his veriyor. Temel Uyanış seviyesinde, uyanış hissi daha çok kalbe lokalizeydi. Şimdi çok geniş. Kalpteki o uyanık alan hissi şimdi

her yerde, tüm yaratılışta. Ve bu geniş uyanık alan bilinç olarak algılanıyor. Bilinç sadece alanı doldurmaz, aynı zamanda görülür*gibi* tüm yaratılışın içinden ve içinde doğduğu alan; ve görülüyor ki siz o bilinçsiniz. Bilinçli olmaya uyandınız. Tüm yaratılışın doğduğu bilinçli alan olmaya uyandınız.

Boşluk:Bilinç boşluk niteliğine sahiptir. Işığın bir doluluk niteliğine sahip olduğunu ve yarattığı gölgelerin bir boşluk niteliğine sahip olduğunu düşünürseniz, o zaman bu farkındalık ve bilinçle aynı hizadadır: Farkındalık bir doluluk niteliğine sahiptir ve bilinç, farkındalığın 'gölgesi' boş hissettirir. . Dolayısıyla bazen bu uyanışa 'boşluğa uyanış' da denir.

Kişiselliğin Kaybı:Varlık Bilincine Uyanış aynı zamanda Kişiselden Uyanış olarak da adlandırılabilir. Temel Uyanışla birlikte, temel anlamda *BEN*kaybolur, kişisellik duygusu kalır. Kişisel olanı bir 'duyu' olarak düşünmüyoruz çünkü diğer duyularımızdan farklı olarak onu bilinçli olarak yönlendirmeyiz. Ancak nasıl görme görmemizi ve işitme duymamızı sağlıyorsa, kişisellik duygusu da kişiliği hissetmemizi sağlar. Varlık Bilincine Uyandıktan sonra, başkalarındaki kişisel olanı hâlâ algılayabilsek de, bunu kendimizde aynı şekilde deneyimlemiyoruz. Sanki bu kişisellik duygusu, tüm deneyimlerimizin süzüldüğü bir renkmiş gibi. Her ne kadar bu renk kendimizde kaybolmuş olsa da, onu başkalarında hala algılayabiliyoruz.

Benim kendi deneyimim şuydu: Soyumun İlahi kaynağı olan Merlin, bu uyanışın çok spesifik bir hissini almamı istedi, bu yüzden beni bilinçte bir 'çit' üzerine koydu. Çitin üzerinden bir tarafa doğru eğilirsem Temel Uyanışta olurdum. Eğer diğer yöne eğilseydim, uyanışın bir sonraki düzeyinin tadına varmaya başlayacaktım. Varlık Bilincine Uyanış gerçekten gerçekleştiğinde, 'genel bakışıma' rağmen yeni bir kafa karışıklığı dönemine girdim. Uyanık alanın ani genişliğine ve artan boşluk hissine ek olarak başka bir şey daha vardı. Başıma çok önemli ve derin bir şey daha gelmişti ama ne olduğunu çözemedim. Tanıdık deneyimimde bir şeyler eksikti. Ne olduğu hakkında en ufak bir fikrim olmadan onun kaybını hissettim. Temel Uyanışa sahip olduğumda ne olduğunu görmek kolaydı; bunu hissedebiliyordum.*BEN*kalbimden gitmişti çünkü hala mevcut olan kafadaki ben ile açık bir tezat vardı. Artık hiçbir kontrast yoktu. Çok büyük bir şey vardı

değişti ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Karışıklık yaklaşık bir hafta sürdü. Sonunda kaybettiğim şeyin kişisellik duygusu olduğunu fark ettim. Geriye dönüp baktığımda, kişisellik duygusu olmadan, eksik olanın kişisellik olduğunu söylemenin çok zor olduğunu gördüm. Artık aradığım şeyin bu olduğunu bilmek için kişisel olanın bir referans noktası olduğu duygusuna sahip değildim.

Neyi kaybettiğimin farkına varmak bana bu uyanışa dair başka bir fikir verdi: kişisel alanda yaşamak Bilinç Alanını kamufle eder. Temel Uyanış yoluyla bile, Bilinç Alanının görünür olmasını sağlayamayacak kadar fazla kişisel bilinç mevcuttur. Kişisel bilincin kendisi bir perde görevi görür ve sizi bir sonraki uyanış seviyesinden gizler. Bu, şuna benzer:*BEN*Temel Uyanışa perde görevi görür.

Yarış atlarında at gözlüğü takıldığında durum budur: Bu onların geniş bir görüşe sahip olmalarını engeller ve onları sadece önlerini görmeye zorlar. Benzer şekilde kişisel bilinç, odak noktanızı yerel ve sınırlı olan kişisel olana sabitlenmeye zorlar. Ancak bu kişisel odağı ortadan kaldırdığınızda, bilinç kendisini yalnızca yerel değil aynı zamanda geniş, içinde tüm yaratılışın ortaya çıktığı alan olarak ortaya çıkarır. Bu kişisel odağı ortadan kaldırdığınızda kendinize dair deneyiminiz, bilinçteki bir nesne olmaktan, bilincin kendisi olmaya kayar.

Kişisellik duygusunu kaybetmenin sizi duygusal açıdan daha soğuk ve kişiliksiz hale getireceğini düşünebilirsiniz. Bunun doğru olmadığı ortaya çıktı. Genel olarak, uyanışınız ne kadar derine inerse, ne kadar 'gerçek' olursanız, o kadar gerçekte olduğunuz kişi olursunuz. Böylece daha açık, daha mevcut, daha yürekli olursunuz. Siz de daha fazla kopukluğa sahip olacaksınız, ama uyanışla yaratılan kopukluğun duvarları olmayacak; bu açık alandır.

Kişisel Dramadan Kurtuluş

Kişisel olanın kaybıyla birlikte ortaya çıkan her türlü dram, size ait olmadığı açıkça görülebilir. Bu sadece yaratılışın geri kalanıyla birlikte ortaya çıkan bir dramadır. Her şey basitçe ortaya çıkıyor ve siz onun içinden doğduğu ve içinde yükseldiği Bilinç Alanısınız. Drama hâlâ oradadır ama artık onun sizinle hiçbir ilgisinin olmadığını fark edebileceğiniz çok geniş bir alanınız vardır. Bu farkındalıkta, aslında siz olursunuz*özgürleşmiş*kişisel dramınızdan ve hayatta olup biten her şeyden. Bazı maneviyatlar var

Uyanış için 'özgürleşme' sözcüğünü kullanan soylar ve her ne kadar bu terimle hepsi aynı şeyi ifade etmese de, büyük ihtimalle kişisel dramadan bu tür bir özgürleşmeyi kastediyorlar.

Elbette bu uyanışın sizi dramınızdan ne kadar kurtaracağı, uyanışınızı ne kadar yaşadığınıza bağlıdır. Bir zamanlar kalbinizde olan pencere artık her yerde olsa da, o hâlâ bir penceredir ve hâlâ eski rüyanızda sürüklenmenize ve uyanışın arka plana geçmesine izin verebilirsiniz. Rüyanızda ne kadar çok sürüklenirseniz, dramanıza o kadar dahil olursunuz. Uyanışınızda ne kadar büyürseniz, dramanızdan o kadar özgürleşeceksiniz.

Herşey Bilinçtir

Varlık Bilincine Uyanışla, tüm yaratılışın hem bilinçten doğduğunu hem de bilinçten doğduğunu görürsünüz. Bu, her şeyin bilinç olduğunun anlaşılmasını sağlar. Yaratılış sadece bilincin bir ifadesidir. Sonuç olarak manevi literatürde yaygın olarak kullanılan bir ifadedir: “Her şey bilinçtir; bilinç, var olan tek şeydir.” Bu uyanış seviyesinde, daha derin seviyelerde doğru olmasa bile bu doğru bir ifadedir. Daha derin seviyelerde bilincin kendisinin daha derin bir şeyden ortaya çıktığı görülür.

Hayata bir bilinç dokusu olarak baktığım ve her şeyi o andaki bilincin bir ifadesi olarak gördüğüm bir meditasyon yapardım. Sonra bir gün, bu meditasyonu Amma'nın (Sri Mata Amritanandamayi) huzurunda yapıyordum. Odanın etrafına baktığımda her şeyin bu bilinç dokusunun bir parçası olduğunu görebiliyordum. Ama ona baktığımda bu çerçeveye sığmadığını gördüm. Kumaşın ortasında büyük bir delik gibi görünüyordu ve delikten İlahi ışık parlıyordu. Yani bilinç her şey değildi ve her şey de bilinç değildi. İlahiyat da vardı.

Dili deneyimlerimize uygun bir şekilde kullanma eğiliminde olduğumuz için, eğer uyanık bir öğretmen 'her şey bilinçtir' bakış açısıyla konuşuyorsa, büyük olasılıkla bu onların deneyimidir. Herkesin dili gerçek uyanışına uymayacaktır, ancak eğer bir öğretmen bu dili kullanıyorsa, bunun nedeni büyük olasılıkla bunun kendi uyanış seviyesi olmasıdır. Yıllar geçtikçe, bir öğretmenin dilinin, uyanışıyla birlikte gelişme eğiliminde olduğunu gördüm.

yapmak.

Yolun Görünen Sonu

Varlık Bilincine Uyanış olası bir tuzağı içerir, çünkü sanki bu O'muş gibi görünebilir. Sanki bu son Gerçekmiş gibi. Sonuçta, eğer her şey bilinç olarak görülüyorsa ve bilinç de var olan tek şey olarak görülüyorsa, başka ne olabilir ki? Bu uyanışın yarattığı durum, görünüşte hiçbir şeyin dışarıda bırakılmadığı, kendi içinde tutarlı, her şeyi kapsayan bir gerçeklik gibi görünüyor. Bu, birisinin burada sıkışıp kalmasını kolaylaştırabilir çünkü başka bir şey aramayı bilemeyebilir. Aynı zamanda, bunun yolun sonu olmadığına dair içsel, sezgisel bilgi her zaman oradadır.

Boşluk ve Durgunluk

Bilinç boşluk niteliğine sahip olsa da bu, dinginlik ile aynı şey değildir. Dinginliğin bir farkındalık ve açıklık niteliği vardır; daha çok gerçekte ne olduğunuzun doğrudan bir ifadesidir. Yani siz bilinçten onun içindeki farkındalığa ilerledikçe, aynı zamanda boşluktan dinginliğe de geçersiniz. Bilincin farkındalığın gölgesi olduğu düşünüldüğü gibi boşluk da dinginliğin gölgesi olarak düşünülebilir.

Boşluğun Karışıklığı: Her yeni uyanış seviyesi ego için potansiyel bir tehdittir ve özellikle bu uyanış egonun içindekileri karıştırıyor gibi görünüyor. Bunun nedeni egonun bu uyanışın boşluğunu *duygular* boşluk duygusu ve dolayısıyla bu uyanış, diğer uyanış seviyelerinde bu kadar güçlü bir şekilde ortaya çıkmayan çeşitli duygusal sorunları (yalnızlık, depresyon, keder, yok olma korkusu vb.) gündeme getirme eğilimindedir. Kişisellik duygusunu kaybetmek de bu duyguları güçlendirebilir. Kaybetme duygusu yaratan kayıp hissi *duygusal* boşluk aynı zamanda bilincin boşluğuna da yansıtılabilir ve onunla ilişkilendirilebilir. Daha sonra, kişi ne zaman kendi uyanık alanının farkına varsa, bu duygusal dramaları tetikleyecek şekilde harekete geçebilir, ancak bu, onu bu yerlerle özdeşleşmekten kurtaracak uyanıklığa taşımaz. Aynı zamanda çok farklı şekilde de çalışabilir. Eğer bu tür duygular harekete geçirilmemişse ya da kişi olup biteni net bir şekilde anlamışsa bu uyanışın boşluğu derin bir huzur olarak deneyimlenebilir.

Boşlukta Saklanmak: Boşluktan dolayı tehdit altında hissetmenin yanı sıra

Bu uyanış, ego burayı 'saklanacak' güvenli bir yer olarak görebilir. İnsan kişiliklerinin, keder, depresyon, izolasyon, ıstırap, savunmasız kalma korkusu vb. gibi saklanmayı sevdikleri bir dizi sorunu vardır. Bunları yaşamayı sevmiyoruz, bu yüzden onları hissettiğimiz yerleri alıp kendimizden saklıyoruz. Varlık Bilincine Uyanışta mevcut olan boşluk bize saklanacak yeni bir yer sağlar. Kendimizi bu boşluk niteliğine kaptırabiliriz; bu, aslında duygusal olarak hayattan saklanırken, uyanışımızı yaşadığımızı kendimize karanlık bir dolapta saklanmaya benzer. Boşluk saklanmak için çekici bir yerdir çünkü muhtemelen orada kimse sizi bulamaz. Buna ek olarak, çok huzurlu olarak deneyimlenebilir ve bu aynı zamanda onun uyanışınızın sadece bir parçası olduğunu haklı çıkarmak için de kullanılabilir.

Gerçek boşluk ile boşlukta saklanmak arasındaki farkı anlamanın bir yolu, gerçek boşluğun içinde duvarların olmamasıdır; o, açık alandır. Bu, boşlukta mevcut olanı mevcut ve erişilebilir kılar. Boşlukta saklanmayla birlikte duvarlar ve erişilemezlik hissi ya da kaçınma duygusu ortaya çıkar. Bağımsız görünebilirsin ama bu kopukluk özgürlükten değil, duygusal bir duvardan kaynaklanıyor. Bu tür sahte bir kopukluk alan yaratır*itibaren* dünyaya açılmak yerine.

Öznel olarak uyanıksanız boşluğa açılmak ve boşlukta saklanmak çok farklı hissettiriyor. Boşlukta saklanmak, “Boşluk gibi hissediyorum” ya da “Dünyayla bağlantımın kopmuş olduğunu hissediyorum” gibi bir niteliğe sahiptir. Duygusal izolasyon ya da acı durumu boşluk duygusuyla birleşti, böylece boşluk bu niteliği kazandı. Gerçek boşluk ben olmayan bir bölgedir. Bu sadece açıklık ve mekandır.

Bazen boşlukta saklanma ihtimali nedeniyle insanlar bu seviyeye uyanmış ve hayatlarının geri kalanını farkında bile olmadan orada saklanarak geçirmişlerdir. Ancak bilinçsizce saklanma niyeti varsa bu yalnızca bir tehlikedir. Birisi size bu uyanıştan bu yana daha da uzaklaştığınızı söylerse, bu bunu yaptığınızın bir göstergesi olabilir, ancak çoğu zaman bu sadece onların tanıdık olduğu yerden ayrıldığınız için kendilerini terk edilmiş hissettiklerini gösterir. Boşlukta saklanmaya karşı uyanık olmanın en iyi yolu, kendi duygusal eğilimleriniz konusunda kendinize karşı dürüst olmaktır.

Diğer Deneyimler

Eşyalar Paketler Halinde Gelir:Benim deneyimime göre, bu uyanışa kadar duygusal şeyler teker teker ortaya çıkıyordu. Varlık Bilincine Uyanış ile birlikte, bir süreliğine eşyalar 'paketler' halinde ortaya çıktı ve bir sürü farklı şey bir araya geldi. Elbette bu her kişi için farklı olacaktır. Bazıları için Temel Uyanışta ya da diğer uyanışlarda bundan daha fazla şey ortaya çıkacak. Ancak egonun, içindekileri boşluğun niteliğiyle tetikleme eğiliminde olması nedeniyle, daha fazla insan için daha fazlası buraya gelir.

Anlam ve Motivasyon Kaybı:Eğer uyanış sonucu motivasyon kaybı meydana geliyorsa, kişisellik duygusunun kaybı nedeniyle burada da ortaya çıkma ihtimali daha yüksektir. Ek olarak, bu kişisellik duygusu, temelin büyük bir parçası olabilir. *Anlam*bir insanın hayatı için. Bir sonraki uyanıştan sonra daha derin bir anlam düzeyi devreye girecek, ancak bu henüz burada gerçekleşmedi. Burada yerini dolduracak bir şey olmadan anlam kaybı yaşanabilir. Bu depresyona, motivasyon eksikliğine veya geri çekilmeye yol açabilir.

Varlık Bilincine Uyanışı Tezahür Etmek

Olgun olduğunuzda Temel Uyanışa geçmek, Temel Uyanıştan Uyanışa, Bilincin Varlığına geçmekten daha kolaydır. Bu uyanışı yaratmak için meditasyon yaparken, gerçek uyanış gerçekleşmeden de bunun tadına varabileceğinizi unutmayın. Gerçek uyanış, bilincinizde bunun kalıcı bir penceresini yaratırken, tat hızla kaybolur. Eğer sadece bir tat aldıysanız, o zaman tam uyanış haline gelene kadar devam etmeniz gerekir. Bazı insanlar uyanışın bir sonraki aşamasına çok çabuk geçebilirler, ama bazıları yıllar alabilir. İşte başlangıç önerilerim:

Bir Öğretmenle Uyumlu Olmak:Bu en yaygın ve en geleneksel yöntemdir. Eğer bu seviyede uyanık olan uyanık bir öğretmeniniz varsa, onun alanı bu 7 seviyedeki uyanıklık bilincini yaymaktır.oboyutlu seviye. Öğretmenle oturup meditasyon yaparken, bilincinizi onunkine hizalamaya devam edersiniz. Bazı öğretmenler de uyanıklık arasında 'köprü kurarak' size bu konuda otomatik olarak yardımcı olacaktır.oBoyutsal bilinci sisteminize, genellikle bunu yaptıklarını bile bilmeden aktarırlar. Bunlar, iyi uyanış kolaylaştırıcıları olarak tanınan öğretmenlerdir. Bu onların uyanıklıklarını başkalarına köprüleme konusundaki doğal yeteneklerinden gelir. Uyanık öğretmenlerin hepsi buna sahip değildir.

Eğer bir avatarla çalışıyorsanız, uyumlanmanız gereken bu tür uyanmış insan bilincine sahip olmayacaksınız, ancak İlahi mevcudiyete sahip olacaksınız. Siz sadece uyanık alanınızdan buna açılmaya devam edin, olduğunuz şeyin özüne daha da derinlere inmeye niyet edin.

Öğrettiğim VortexHealing® derslerinde, kendi bilincim arasında köprü kurmaktan çok, öğrencileri bir sonraki seviyeye taşımanın tüm gerçek işini yapan soyumuzu oluşturan İlahi kaynak için bir köprü görevi görüyorum. Diğer soyların uyanık öğretmenleri genellikle kendi soylarının bilincini öğrencilerine de aktarırlar. Ancak bu, ister bir öğretmenle çalışarak ister aşağıdaki meditasyonlardan biriyle, yeterince uyanık olduğunuz noktada gerçekleşir.oBir kişinin alanında boyutsal bilinç oluştuğunda, onun bilinci aniden daha yüksek bir duruma 'dönecektir'. Bu, çocuklara yönelik kimya deneylerinden biri gibi, renksiz bir sıvı diğerine dökülüyor ve devrilme noktasında, yeterince sıvı döküldüğünde, kimyasal reaksiyon tüm sıvı şişesinin aniden maviye dönmesine neden oluyor.

Daha Derin Bir Durgunluk Bulmak: Temel Uyanışa sahip olduğunuzda, kalbinizde bir miktar dinginlik bulabilirsiniz. (Bölümdeki dinginlik meditasyonuna bakın, *Temel Uyanış Yaratmak.*) Bunu 6'nın dinginliği olarak düşünürseniz₀ boyutsal bilinç, şimdi onun içinde daha derin bir dinginlik bulmalısınız, 7'nin dinginliğini₀boyutlu bilinç. Ego, hareket ve yansıma yoluyla korunur, bu nedenle daha derin bir dinginlik düzeyi bulmak, daha derin bir ego salıverme düzeyine, daha derin bir uyanış düzeyine açılan bir kapıdır.

Uyanık Alanınızın Özüne Gitmek: Kalbinizdeki uyanık alana bırakın. Onu sadece gözlemlemekle kalmayın, kendinizi onun içine bırakın. Mekanın, deneyimlediğinizden daha derin bir özü olduğunu varsayalım. Bilincinizin bir sonraki seviyeye geçmesini sağlayacak kadar bilincinize yeterince köprü kurana kadar o daha derin öze girmeye devam edin.

Kalpteki İlahi Vasıf Noktası: Uyanık alanda rahatlarken, kalbinizin merkezinde, omurganıza doğru İlahi Vasfın küçük noktasını arayın. Onun içinde rahatlayın, onun içine nefes alın, ona açılın. Genel olarak, içinizdeki İlahi Vasfın bu noktasına girmenize izin vermek için sizin için neyin işe yaradığını yapın.

Uyanıştan Yaşamak

Bu uyanışın doğası aynı anda Varlık Bilincine Uyanış, Boşluğa Uyanış ve Kişiselden Uyanış olduğundan,

Bu uyanıştan yaşamaya yönelik meditasyonlar bu temalardan herhangi biriyle uyumlu olabilir. Bu, meditasyonlar için birçok olasılık yaratır.

Genel olarak Uyanık Alanınızla başlayın. Bu alan her yerdedir, ancak başlangıçta bir yerden başlamanız gerekir. İşte bazı öneriler:

Uyanık Alana Erişmek İçin Meditasyonlar

Sakinlik: Ya kalbinizdeki ya da düşünceleriniz arasındaki dinginlikten başlayabilir ve sonra dinginliğin aslında alanınızın her yerinde olduğunu fark edebilirsiniz: kalbinizde, düşünceleriniz arasında, hücreleriniz arasında ve bedeninizdeki her molekül ve atomun içinde. Açık, hareket etmeyen uzaydır. O açık dinginliğin içinde rahatlayın ve onun içinde dinlenin. Onun her şeyin arasındaki boşlukta, her yerde olduğuna dikkat edin. Dinginlik içinde dinlenme duygunuzu, içte ve dışta her yerdeki dinginliğin tamamına kadar genişletin. Nefes alırken, o dinginliği soluduğunuzu fark edin. O sessizliği soluyorsun*içine*sessizlik,*gibi*o sessizlik. Gerçekte ne olduğunuzun bu dinginliğe bağlı olduğuna dikkat edin. Kendinizi kafanızın içinde bir başkası olarak dinginliği gözlemlerken bulursanız, gözlemcinin kendisinin de bu dinginlikle dolu olduğunu ve dolayısıyla ondan ayrı olmadığını fark edin.

Alanınızdaki Boşluk: Bu uyanıştan sonra, tüm alanınızın bir tür boşlukla dolu olduğunu fark etmek kolaydır. Bu niteliğin yalnızca alanınızın etrafında olmadığını, aynı zamanda ona nüfuz ettiğini de fark edin. Her şeye nüfuz eder - düşüncelerinize, bedeninize, oturduğunuz sandalyeye - hepsi boşluktur. O boşluğun içinde rahatlayın ve içinde dinlenin. Boşlukta dinlenme duygunuzu her yerdeki boşluğa kadar genişletin. Nefes alırken, o boşluğu soluduğunuzu gözlemleyin. O boşluğu soluyorsun*içine* boşluk,*gibi*o boşluk. Gerçekte ne olursanız olun bu boşlukla bağlantılıdır. Kendinizi kafanızın içinde bir başkası olarak boşluğu gözlemlerken bulursanız, gözlemcinin kendisinin bu boşlukla dolu olduğunu ve dolayısıyla ondan ayrı olmadığını görün.

Uyanık Alandan Başlayan Meditasyonlar

Bu meditasyonlar, önceki iki meditasyondan birini kullanarak Uyanık Alana eriştiğiniz noktadan başlar. Başlangıç noktası olarak ikisinden birini seçebilirsiniz.

Uyanık Uzayda Derinleşin: Uyanık Alana erişin ve orada rahatlayın, nefesinizi rahatlatın, alana derinleşin, ona açılın.

Dramayla İlişkisi Olarak Uyanık Mekan: Uyanık Uzay'da otururken hayatınızı ve onun dramını düşünün. Bu dramanın sizin ne olduğunuzla hiçbir ilgisi olmadığına dikkat edin. O sadece bilinçte, olduğunuz Uyanık Uzayda, anı, hikaye ve koşullanma olarak ortaya çıkıyor. Sen o değilsin. Siz Uyanık Alanın kendisisiniz. Ama kendinizi dramayla özdeşleştirdiğiniz anda mekanın kendisi değil, mekanın içinde hareket eden şey olursunuz. O halde, ortaya çıkan dramaların gelip geçmesine izin verin. İçinde hareket ettikleri alan olun.

Bu dramın sizin ne olduğunuzla hiçbir ilgisinin olmadığını görmeye ne kadar çok pratik yaparsanız, dramdan kelimenin tam anlamıyla o kadar özgürleşirsiniz ve uyanışınızı o kadar çok yaşarsınız.

Düşüncelerin ve Duyguların Boşluğu:'Alanınızdaki boşluk' meditasyonu yoluyla Uyanık Uzay'a erişin. Düşünceleriniz arasındaki boşluğa ek olarak düşüncelerinizin de boş olduğuna dikkat edin. İçlerinde hiç kimse yoktur ve her düşüncenin 'uzayı' aslında boştur. Bunun aynı zamanda duygularınız için de geçerli olduğuna dikkat edin. İç hikayeniz, duygularınızın içinde birisinin olduğunu varsayar ama siz öyle olmadığını gözlemleyebilirsiniz. Senin duyguların da boş. Düşüncelerinizin hareketi ve duygularınızın hareketi, iç hikayenizle birlikte, sanki düşüncelerinizin ve duygularınızın bir özü varmış gibi görünmesini sağlar; ama boşluktan onların boş olduğunu fark edebilirsiniz.

Bunu görmenin bir başka yolu da hem düşüncelerinizin hem de duygularınızın sadece bilinç hareketleri olduğunu ve tüm bilincin boş olduğunu görmektir. Ayrıca düşüncelerinizin ve duygularınızın öyle olmadığını da görebilirsiniz.*senin*düşünceler ve duygular, bunlar yalnızca bilinçte ortaya çıkan düşünce ve duygulardır ve bilinç, onları artık var olmayan bir şeye atayan bir hikaye yaratır.*BEN.*

Hikayenin İçinden Bakın: Uyanık Uzay'dan zihninizin nasıl bir hikaye yürüttüğüne dikkat edin; sırtım ağrıyor, sıkıldım, daha iyi odaklanmam gerekiyor... vb. Hikayeyi fark ettikçe, hikayenin kiminle ilgili olduğuna bakmaya devam edin ve hikayenin kiminle ilgili olduğunu görmeye devam edin.*BEN*Bu hikayenin boş olduğu, hikayenin artık kimseyle ilgili olmadığı, sadece bir hikaye olduğu. Kelimeler bile boş. Hikayenin ancak kendinizi onunla özdeşleştirdiğinizde gerçek göründüğüne dikkat edin. Bu, bir romandaki bir karakterle özdeşleştiğinizde olana benzer; ona kendi gerçekliğinizi verirsiniz ve karakter sanki gerçekmiş gibi canlanır. Bu, hikayenizle ilgili deneyiminizi gerçek olarak ayırmanıza yardımcı olacaktır.

Ayrıca, koşullanmanız ortaya çıktığında bunun bir biçim aldığını da fark edin.

hikaye. Mesela öfke ortaya çıkıyorsa onun içinde bir hikaye olacaktır. Koşullanmanızın içindeki hikayeyi gözlemleyin ve onunla özdeşleşmenizi görün. Bunun sadece bir hikaye olduğunu görün.

Bilinçteki Deneyimler: Uyanık Uzay'dan incelemeye devam etmekte fayda var: Kimin dramı? Kimin geçmişi? Kimin hayatı? Kimin hikayesi? Bunların hepsinin sadece bilinçte ortaya çıkan deneyimler olduğuna dikkat edin. Bu kimsenin dramı, tarihi ya da hayatı değil. Bu deneyimlerin birine ait olduğu hikayesi bile bilinçte ortaya çıkan başka bir deneyimdir. Deneyimlediğiniz her şeyin bilincin değişen bir konfigürasyonu olduğunu ve ortada hiçbir insan, hiçbir insan olmadığını görün. *BEN,*herhangi birinin içinde. Bu deneyimlerden herhangi biri olmadığınızı, onları deneyimleyen bilincin kendisi olduğunuzu fark edin.

Meditasyon yaparken, bir benlik ya da benlik duygusunun oluştuğunu gözlemleyeceksiniz.*ben*ortaya çıkar*,*düşüncelerin yanı sıra*BEN*We*Ben.*Bunların o anda yaşadığınız deneyimin parçaları olduğuna dikkat edin. Bu benlik duygusu, sıcaklık duygusundan ya da tuz tadından farklı değildir; yalnızca o andaki deneyimin dokusunun bir parçası olarak oradadır. hakkındaki düşünceleriniz*BEN*We*Ben,*aynı zamanda senin hislerin*Ben,*deneyiminizin diğer yönlerinden farklı değildir ve gelip giderler. olmadığınızı bir kez daha fark edin*Ne*deneyimleniyor ama bunları deneyimleyen bilincin kendisidir.

Yapan/Düşünen/Karar Veren Kimdir?? Uyanık Alan'da gününüzü çeşitli şeyler yaparak geçirdiğinize dikkat edin. Zihninizin bu eylemlerin kaynağının kendisi olduğunu, failinin kendisi olduğunu varsaydığına dikkat edin; ve bunun sadece zihin ve egonun hikayesi olduğuna dikkat edin. Aslında bu eylemler yeni yeni ortaya çıkıyor ve oluyor. İlk bakışta, aslında içeride çeşitli eylemlere niyetlenen, aklı olan bir varlık varmış gibi görünebilir, ancak o varlığa veya onun zihnine dikkatle baktığınızda, onun sadece bir eğilimler ve şartlanmalar paketi olduğunu görürsünüz. Aslında paketin içinde kimse yok. Siz, bilinç olarak, olup biten her şeyi deneyimliyorsunuz, ancak aslında herhangi bir eylemi başlatmadığınızı fark ediyorsunuz. Yalnızca eğilimlerden biriyle, hikayeyle ya da bedeninizin yaşam gücünden gelen irade duygusuyla özdeşleştiğinizde eylemi başlatıyor gibi görünüyorsunuz. Eğer bunların hiçbiriyle özdeşleşmezseniz ya da ona gerçekliğinizi vermezseniz, eylemler, insan davranışları yoluyla kendi şartlanmış eğilimlerini ortaya koyan deneyimlerin birikimi olarak görülür. İşlerin yapılmaya devam etmesi için kimsenin bir şey yapmasına gerek yok.

Bütün bunlar, bu eğilimlerin ortasında faaliyet gösteren İlahi Niyet tarafından ince ayarlanmıştır. İlahi Özgür İrade aslında hiçbir şey 'yapmıyor' ama yine de

hem olayların daha geniş aşamasına hem de kendi durumlarımıza ve seçimlerimize verdiği yanıt yoluyla bu koşullu eğilimlerin ortaya çıkmasına rehberlik eder. Yani herhangi bir düzeyde fiili bir fail, eylemi fiilen başlatan bir benlik yoktur. Yapan olma duygusu, çeşitli eğilim ve kimliklerden oluşan bir deneyimdir ve daha yakından incelendiğinde dağılır.

Bu konuda meditasyon sessizce oturarak veya faaliyetlerinizi sürdürürken yapılabilir. Kişisel benliğinizin, her ne yapılıyorsa onu yapan olmadığını, onun sadece farkındalık olarak deneyimlediğiniz eğilimler paketinin bir parçası olduğunu görmeye devam ediyorsunuz.

Paralel bir meditasyon dikkate alınmalıdır:*Düşünen kimdir?*? Düşünme gerçekleşir ama bu düşüncenin içinde olan birini bulabilir misin? Düşündüğünü varsaydığınız kişi, düşünmenin bir parçasıdır. Sessizce oturursanız, düşünmenin tamamen otomatik olarak gerçekleştiğini, kimsenin düşünmediğini ve hatta ne düşünüldüğünü kontrol edemediğini fark edeceksiniz. Yapan kişide olduğu gibi, İlahi Niyet tarafından değiştirilen, kendilerini gerçekleştiren şartlanmış eğilimler vardır.

Şunu da düşünebilirsiniz:*Karar Verici Kimdir?*? Kararların ortaya çıktığını deneyimlemenize rağmen, aslında bu kararları veremediğinizi fark edebilirsiniz. Tıpkı eylemler gibi, İlahi Niyet tarafından değiştirilen eğilimler ve koşullanmalar oyununun bir parçası olarak ortaya çıkarlar. Bilinç olarak yapabileceğiniz tek şey onların ortaya çıkışını fark etmektir.

Ne düşünen, ne yapan ne de karar veren olduğunuzu kabul etmek, sizi hem içeride hem de dışarıda hareket eden şeyle özdeşleşmekten kurtarır. Bu sizi tek bir yerde bırakır: açık sessizlik, uyanıklık alanı. Durgunlukta, yapan, düşünen, karar veren olma duygusu tamamen ortadan kalkar.

Gizeme Açık: Uyanık Uzaydan, o Uzayın özündeki Gizeme açılın. Bu, Gizem'e odaklanmaktan farklıdır. Gizemi bilincinizde bir nesne olarak tutmanın faydası olmayacaktır. Aksine, varlığınızın özünü Gizem'e açmak, onun içine girmesine izin vermek istiyorsunuz.

Kalpteki İlahi Vasıf Noktası: Bu meditasyon bu uyanışı yaratmak için kullanılabileceği gibi, onu derinleştirmek için de kullanılabilir.

Uyanık Alandan Sorunlarla Çalışmak

Uyanış bakış açısından bakıldığında, daha iyi olmak için sorunların peşinden gitmeyiz.

kişi ama bizi uyanıklıktan çıkardığı için. Dolayısıyla sorunların peşinden gitmek, uyanık alandan yaşama sürecimizin bir parçası haline gelir. Sorunlarınızı, sonsuzluğun ve özgürlüğün alanından ve ışığından 'karanlık tarafa' gitmenin çekiciliği olarak düşünebilirsiniz, sorunlarınız sizi mücadelenin ve egonun koşullu konumsallığına çeker.

Uyanık Alan'ı kullanan bazı meditasyonlar sorunlara yardımcı olabilir. Bu meditasyon özellikle onlara hitap ediyor. Bu adımları takip et:

a) Uyanık Uzaydan, konunun bilinçteki hareketinin farkında olun.

b) Hareketin farkında olmaktan, onunla 'siz' olarak özdeşleşmeye geçtiğiniz noktaya dikkat edin. İleri geri gidin ve farkındalığınızı o geçiş noktasına getirin.

C) Bu konuyla ilgili bir kimliğiniz olduğunu gözlemleyin. Durgunluk/boşluk/uyanıklık alanı olarak o kimliğin içindeki mekana oturun. Kimliği sükunet içinde tutun ve içindeki ben bilincinin hareket etmesine izin vermeyin. Hareket edemezse bozulur. Bu seviyedeki egonun harekete ihtiyacı vardır, böylece hayatta kalabilmek için bilinçte kendini yansıtmaya devam edebilir. Sorunla olan özdeşliğinizi bozana kadar bununla kalın.

d) Kendinize bunun gerçekte kimin meselesi olduğunu sorun. Konu bir hikayedeki birisiyle ilgili. Bu biri kim? Bu hikayenin ya da birinin seninle ne ilgisi var?

e) Sorunun yalnızca bir ego-kimlik paketinden (sorunlar, kişilik vb. içeren bir paket) kaynaklanan bir 'madde' olduğuna dikkat edin. Bunun yalnızca bilinç içinde hareket eden bilincin bir konfigürasyonu olduğuna dikkat edin, ancak paket boş ve hiçbiri seninle bir alakası var Bu sizi onunla özdeşleşmeme, ona tepki vermeme veya ona direnme konusunda özgürleştirir. Bir reaksiyon varsa, olmadığına bakın*senin*tepki ama bilinç yoluyla paketten sadece daha fazla şey çıkıyor. Hala seninle hiçbir ilgisi yok.

f) Konunun duygu ve düşüncelerine yer açın. Orada giderek daha fazla alanın derinliklerine inmeye devam edin.

g) Konunun içindeki boşluğu/boşluğu kendi uyanık alanınızla karşılayın. Toplantı, uyanıklığınızın meşgul olduğu veya konu içindeki rüya gören farkındalıkla 'el sıkıştığı' bir el sıkışma olarak düşünülebilir. Meşguliyet, uyanıklığınızı rüya görme farkındalığına aktarır ve onu uyandırarak konunun bilincini dönüştürür.

Hatırlatma

Uyanıklıktan yaşamayı öğrenemediğinizde, uyanışınız bilincinizin arka planına doğru sürüklenme eğilimi gösterecek ve burada canlı bir gerçeklikten çok bir anı olarak işlev görecektir. Elbette penceresi hâlâ bilincinizde olacak ama siz pencereden dışarı bakmayacaksınız; özel biri olma konusundaki eski rüyanda sürükleneceksin*BEN*. Gerçekten uyanıklıktan yaşamak isteyenler için bu her zaman uygulanan bir şeydir. Uyanıklıktan yaşamak sadece bir meditasyon değil, aynı zamanda uyanmış bir yaşam tarzı için de bir olasılıktır.

Bölüm 12

8 oBOYUTLU PARTİ

8obilinç boyutu özel bir 'yer'dir. Bu bir nevi İlahi parti. Ruhlar burada vücut bulur, İç Perdeler burada inşa edilir ve bu seviyede farkındalık kendine uyanmaya başlar.

Farkındalığa Uyanmak

Farkındalığa Uyanmanın Doğası:Çekirdek Perdeyi kaybetmek 6'da uyanışı yarattıoboyutlu seviye. Varlık Bilincine Uyanış, bu uyanışı 7. seviyeye getirdi.oboyutlu seviye. Bu uyanışların ikisi de uyanışla ilgiliydi *dışında*yanlış bir his*BEN,*uyanmakla ilgili değil*ile*sen nesin.Core Veil ile temel duygunuzu kaybettiniz.*BEN.* Varlık Bilincine Uyanışla, kişisellik duygusunu kaybettiniz. Siz de bilinçle kimliğinize uyandınız ama bilinç gerçekte olduğunuz şey değil; o yalnızca farkındalığın gölgesidir.

8'deoboyutta, bilinç-olarak-farkındalık, farkındalık/varlık/ışık/sevgi olarak kendi doğasına uyanmaya başlar. Aynada kendinize on kat güneş gözlüğünün ardından baktığınızı hayal edin. Her katman ışığı kendine özgü bir şekilde kırarak görüşü bozar, dolayısıyla on katmanın tamamına baktığınızda neye baktığınızı bile söyleyemezsiniz. Uyanış süreciniz katmanları birer birer kaldırmaya başlar. Bir noktada, hala birkaç filtreleme ve çarpıtma katmanından bakıyor olsanız bile, aynadakinin kendiniz olduğunu açıkça görebilir ve kendinize bakan yansımanın bağlantısını hissedebilirsiniz.

Varlık Farkındalığına Uyanmak, aynada kendin olduğunu açıkça görebildiğin noktadır. Daha derin boyutsal seviyelerde, farkındalık-bilinç hâlâ daha derindeki bilinç seviyeleriyle özdeşleştirilmektedir.*BEN,*ancak daha doğrudan bir deneyimin filtrelenmesiyle bile farkındalık artık kendini tanımaya başlayabilir. İşitsel bir benzetme kullanarak artık seslerin yankılarını duymaya başlayabilirsiniz.

Yaratılıştan sana geri dönen sensin.

Ancak daha derin kimlikler, uyanmakta olan farkındalığa ince bir benlik duygusu getirir ve onu renklendirir. Bu, öznel 'kendi olma farkındalığı' duygusunu yaratır, bu yüzden buna 'Farkında Olma Farkındalığına Uyanış' diyoruz. Her ne kadar bu, yalnızca kendine uyanık olan farkındalıktan farklı olsa da, kendi farkındalığının başlangıcıdır. Ve farkındalık İlahi Vasfın doğrudan yayılımı olduğundan, bunun uyanışın başlangıcı olduğunu söylüyoruz. *ile*sen nesin. Farkındalık artık dışarı bakan şeyin farkındadır*en* Yaratılış geriye bakan farkındalığın aynısıdır*itibaren* Yaratılış. Bunu hala benlik ve kimlik katmanları aracılığıyla deneyimliyor, ancak farkındalık özne ve nesne arasındaki sınırı yıkmaya başlıyor. Yalnızca öznelliğin var olduğu, sınırsızlığın başlangıç mekânında mevcudiyet ortaya çıkar. Gerçek ortaya çıkıyor. Ve farkındalık, yaratılışta kendini tanıyarak onun O olduğunu idrak eder. Bu nihai farkındalık değildir, ancak orijinal doğanıza uyanmanın gerçek başlangıcıdır. Daha sonra, kendi Kutsallığınıza uyanmaya başladığınızda, 'O Olmak' duygusu, varlık ya da yokluk olmadan, bir algılayıcı ya da nesneler algılanmadan, Bu duygusuna dönüşecektir.

Her Şeyde Farkında Olmak: Varlık Bilincine Uyanışta, bu olabilir *görülen* tüm yaratılışın bilinçten kaynaklandığına inanıyordu. Siz de o bilinç olmaya uyanmış olsanız da, bilinçten doğan şeyle kendinizin deneyimsel birliği orada değildi. 'Uyanık uzay' deneyimi artık üç açıdan farklı. Birincisi, artık her şey bilinç yerine farkındalığın bir ifadesi olarak -farkındalık/varlık/ışık/sevgi olarak- deneyimlenebilir. İkincisi, yaratım, farkındalıktan ziyade onun anlık bir ifadesi olarak ortaya çıkıyor. Daha çok bir his var*dır-dir* orada - yaratılış*dır-dir* farkındalık. Üçüncüsü, artık farkındalık olarak yaratılış olduğunuzu hissedebilirsiniz. Sen busun. Bu sadece görülmez, aynı zamanda hissedilir: Var olan her şeyle birliğinizi yaşarsınız.

Doluluk ve Sevinç: Varlık Bilincine Uyanmanın niteliği olan boşluk, artık doluluğun niteliği haline gelir. Çünkü burada gerçek doğanızı tanımaya başlarsınız, o Yuvaya gelme niteliğine sahiptir. Daha sonra, bu noktada Yuva duygusunun bir kısmının, hâlâ içinizde filtreler olarak var olan Evrensel Ego ve Ben-Noktası tarafından yaratılan benlik yanılsamasından geldiğini fark edeceksiniz. Ancak bunun daha gerçek yankısı, ne olduğunuzun daha derin uyanışından gelir. Bu Yuva duygusu bir neşe, ışık ve hatta canlılık niteliğine sahiptir; oysa Varlık Bilincine Uyanış,

sadece boş.

Arayanın Sonu: Gerçek doğanıza dokunmak, bir arayışçı olarak yolculuğunuzu sona erdirir. Uyanacak, açılacak ve derinleşecek daha fazla şey olmadığı anlamına gelmiyor, ama şimdi bunu Yuva'dan, ne olduğunuzu bilme duygusundan yapıyorsunuz. Buradan gidecek hiçbir yer yok. Buradan sonra dönüşecek hiçbir şey yok. Artık ne olduğunuzu aramak yok. Daha tam olarak uyanıp uyanmamanız artık önemli değil çünkü ne olduğunuzu zaten biliyorsunuz. Siz zaten derinleştiğiniz şeysiniz. Drama ve ıstırap hala ortaya çıkacak ve ancak bunlar ortaya çıktıkça siz de Yuva'sınız, gidecek hiçbir yeriniz yok ve değişmesi gereken hiçbir şey yok.

Artık yaşamınız ne olduğunuzun ortaya çıkışı haline gelir. Onu açacak kimse yok; sadece insan formunun hayatını yaşarken ortaya çıkan gelişimin kendisi var. Bu yolculuğun sonu değil ama arayanın yolculuğunu sonlandırıyor. Arayan olma duygusu artık, kişinin kendi doğasını fark etme ihtiyacından değil, bir zamanlar aktif olan bu kimliğin bilinçteki izlerinden ve yoksunluktan arta kalan duygusal sorunlardan geliyor.

Bu, uyanıştan itibaren yaşamak için içsel çalışma yapma motivasyonunu azaltabilir. Ancak asıl motivasyon arayıcıdan gelmedi; sadece öyle görünüyordu. Arayıcı hiçbir zaman uyanma motivasyonunuzun nedeni olmadı; daha ziyade bunun için bir araçtı. Yol sizin için İlahi Vasfın Kendisi tarafından yaratıldı ve siz o yolda yürüdünüz çünkü bunu yapmaya daha derin bir yerden çağrıldınız. Ancak yolculuk için bir araca, yaptığınız şey için bir bağlama ihtiyacınız vardı. Böylece, Tanrı sizin eksiklik, ayrılık ve arzu sorunlarınızı aldı ve onlar için yeni bir odak noktası yarattı: ruhsal bütünlüğün arayıcısı olarak bir kimlik. Her ne kadar sizi ruhsal yolunuza çeken arayan kişi gibi görünse de, her zaman içinizde yükselen İlahi Olan'ın çağrısı olmuştu.

Eğer derinleşmeye devam ederseniz ve uyanışınızdan yaşamayı öğrenirseniz, bunun nedeni İlahi olanın sizi çağırmaya devam etmesi olacaktır. Eğer Tanrı çağırırsa takip edeceksiniz. Bu, hâlâ bir arayış yolundaymışsınız gibi görünmesine neden olabilir, ancak bu yolculuk artık bir arayan olmadan ilerleyecektir.

Varlık Farkındalığına Uyanışın Başlangıcını Tezahür Etmek: Buradaki uyanışınızın 7'den hareket etmesi gerekiyor₀8'e kadar boyutsal seviye₀. Bu bir derinleşme sürecidir. Teknikler esasen Varlık Bilincine Uyanış için anlatılanlarla aynıdır: bu uyanışı yaşayan bir öğretmenin bilincine uyumlanmak, bir avatarın İlahi varlığına açılmak, daha derin bir dinginlik bulmak, uyanık alanınızın özüne girmek ve

kalbinizdeki İlahi Vasfın noktasına açılıyor.

Ayrıca uyanık alandan başlayabilir ve sonra onun içinde, kalbinizde masumiyeti veya özgürlüğü arayabilirsiniz. Sizi bir sonraki seviyeye taşıyana kadar buna devam edin.

Bu uyanışı yaratmak için meditasyon yaparken, gerçek uyanış gerçekleşmeden de bunun tadına varabileceğinizi unutmayın. Gerçek uyanış, bilincinizde bunun kalıcı bir penceresini yaratırken, tat hızla kaybolur. Eğer sadece bir tat aldıysanız, o zaman tam uyanış haline gelene kadar devam etmeniz gerekir.

Direksiyondan İnmek: Varlık Farkındalığına Uyandıktan sonra, ölüm ve yeniden doğuşun enkarnasyonel döngüsünü sona erdirmek mümkündür. Enkarnasyonel bedenin nasıl bir tür 'kabuk' içinde var olduğunu ve hayattan hayata geçmek için bu kabuğa ihtiyaç duyduğunu anlattım. Bu kabuk, enkarnasyonlu bedenle aynı "maddeden" yapılmıştır, ancak belirli bir sınır ve sınırlama bilincine sahiptir. Yeterli uyanış gerçekleştiğinde, varlıktan gelen içsel ışık, yavaş bir süreç olmasına rağmen doğal olarak bunu parçalamaya başlar. Alternatif olarak, bir kez bu aşamaya geldiğinizde, eğer bu sınırı hissedebilir ve yeterli niyeti ve İlahi mevcudiyetin köprülenmesini buna getirebilirseniz, sınır hızla yıkılabilir. Bu, içsel sınırın belirli bir kaybı olarak içsel olarak hissedilecektir.

Yine de enkarnasyon bisiklet sürmenizi bitirmek son değil. Belli bir uyanış derinliğine ulaşılana kadar, daha derin ego yapıları var olmaya devam edecek ve bunlar bilincin daha yüksek boyutlarında devam edecek. Ancak enkarnasyon döngüsü bir kez kırıldığında, hayatta kalma mücadelesi yolculuğunun yanı sıra acıyı aşmaya veya ötesine geçmeye yönelik ruhsal mücadele de artık var olmayacak.

İç Peçe

Farkındalık Varlığına Uyanışla, ne olduğunuza uyanmaya başladınız, ancak hâlâ uyandırılabilecek ego ve filtreleme katmanları var.

İç Perdenin Niteliği: İç Perde daha derin bir seviyedir. *BEN.*8'de oturuyor₀boyutsal düzeydedir ve Core Veil'in odak noktası için bir plan görevi görür. *BEN* enkarnasyonel varlığın ve insan bilincinin ortasında yer alır. Kendi kökü 10'da yer alan I noktasıdır.₀boyutlu

bilinç. İlahi Niyetin tezahür eden gücü, bu I-noktasını örerek yoğunlaştırır ve güçlendirir.o, 9ove 8oİlahi bir Yapıyı kullanarak onun etrafında boyutsal bir bilinç yaratırız. Sonuç 8'e odaklanmadıro güçlü bir ifadeye sahip boyutsal seviye*BEN.*Bu İç Perdedir.

İç Perdeyle çalışmanın anahtarı, yapısının doğasını anlamaktır. Anahtar, merkezinde çok güçlü bir Tanrısallık duygusunun yer aldığı, çok yoğun, girdap şekilli bir İlahi Dokuma yapısı olarak tezahür eden İlahi Yapıdır. *BEN,*I-noktası tarafından daha derin bir düzeyde desteklenir. Bu İç Perdenin 'temel parçası'dır.

Ayrıca temel parçadan çıkan, İlahi Dokuma'dan yapılmış çizgilere benzeyen dallar da vardır.oboyutlu bilinç. Bu dallar insan bilincinin ve enerji sisteminin farklı bölümlerine kadar uzanır. Orada, Çekirdek Perde de dahil olmak üzere egonun çeşitli yönlerini güçlendiriyorlar. İç Perde yalnızca Çekirdek Perde için model veya plan görevi görmekle kalmaz, aynı zamanda onun deneyimlerini de aktif olarak destekler.*BEN*.

İç Perdeyi Algılamak:İç Perdeyi hissedebilmek önemlidir. Onu hissetmeden serbest bırakmak çok daha zordur. Çekirdek Perde hala mevcut olduğunda bunu hissetmek zordur çünkü Çekirdek Perdenin algılaması*BEN* çok daha güçlü olacak ve gölgede kalacak*BEN*İç Peçe'nin. Yine de Çekirdek Perde gitmiş olsa bile, bunu hissetmek zor olabilir, ancak Varlık Bilincine Uyandıktan sonra daha kolay olur ve sizi İçsel Perde ile aynı seviyeye uyandıran Varlık Farkındalığına Uyandıktan sonra daha da kolaydır.

Bunu hissetmenin bildiğim en kolay yolu, ince bir his aramaktır.*BEN '* sana, tarlana doğru parlıyor. Biraz 8 gibioBoyutsal güneş, ince bir his yayan özel bir ışık kalitesiyle tam size doğru parlıyor.*BEN.*Eğer bunu hissedebiliyorsanız, İç Perdenin dallarından birinin sisteminize doğru uzandığını hissediyorsunuz demektir. İlk önce dalı, 'Ben'in parıldamasını' hissederseniz, o dalı temel parçaya, çıktığı yerden 'güneş'e kadar takip edin.

İç Perdenin Serbest Bırakılması:İç Perde aslında Varlık Bilincine Uyandıktan sonra serbest bırakılabilir, ancak o noktada bunu yapmak çok zordur. Farkındalığa Uyandıktan sonra salıvermek çok daha kolaydır. İlk önce enerji sisteminiz üzerinde güçlü bir etkiye sahip olan temel parçanın serbest bırakılması gerekir. İç Perdenin dalları enerji sisteminiz üzerinde o kadar güçlü bir etkiye sahip değildir, ancak dalların birbirine bağlanma şekli nedeniyle uyanış deneyiminiz üzerinde daha derin bir etkiye sahiptirler.

doğrudan insan bilincinize.

İç Perdeyi serbest bırakmaya çalışmanın zorluğu İlahi Dokumadır. Çekirdek Perde ile İlahi Dokuma yoktur. Onun seviyesi *BEN* yalnızca bilinçteki bir yapıdır. Birisi olgunlaşmışsa, oradaki tam bir sessizlikle ya da bilinçteki köküne inilerek parçalanabilir. Ancak bu yöntemler İç Perde için işe yaramayacaktır çünkü o hem bilinçten hem de İlahi Dokuma'dan yapılmıştır. Sükunet tek başına İlahi Ağ üzerinde işe yaramaz çünkü doğrudan bilinçten daha derin olan İlahi Niyetten kaynaklanır. Onu yalnızca Tanrı bozabilir.

Peki Tanrı'nın bunu yapmasını nasıl sağlarsınız? 'İlahi Olan'la dans etmek' zorunda kalacaksınız. Bu İlahi Dokuyu kırmak için farkındalığınızı ona getirmeniz, oradaki İlahi Olan'a bağlanmanız ve İlahi Olan'ın onu parçalamasını istemeye/nidenmeye devam etmeniz gerekir. Zaman alacak. Bütün yapının yıkılması gerekiyor *BEN* merkezde yayınlanıyor.

Bunu yaşayan bir avatarın varlığında yapmaya yardımcı olur. Kendi İç Peçe derslerimde, salıvermeyi kolaylaştıran, soyumuzun kalbindeki avatardır.

Temel parçanın parçaları parçalandıkça, İç Perdenin İlahi Dokusuna bağlı olan tüm ışık sisteminize akarak serbest gelirken, sisteminize İlahi ışık flaşlarının indirildiğini deneyimleyebilirsiniz. Sonunda, işin bittiğini anlamanıza yardımcı olabilecek en büyük flaş var. Eğer bunu doğrudan hissedemiyorsanız, İlahi Olan'ın sizi artık bunu salıverme niyetinizle meşgul etmeyeceğini hissedebilirsiniz, çünkü yapılacak daha fazla bir şey yoktur.

Açıktır ki, varlıklar farkına bile varmadan uyanmış ve İç Perdelerini kaybetmişlerdir. Onlar sadece derinleştiler ve uyanışlarından itibaren yaşamayı öğrendiler ve sahte kimliklerine yaptıkları yatırımlar sona erdiğinde, Grace basitçe İçsel Perdelerini kırdı.

Benim için İç Perde'nin temel parçasını kaybetmek çok yoğun bir deneyimdi. Farkındalığım Perdenin içindeydi ve onun içine giren tüm İlahi Niyet'i hissediyordum. Yavaş yavaş onun girdap benzeri yapısından geçerken, İlahi Olan'ın onu parçalamasını niyet ederek/talep ederek, yapının içinde büyük miktarda İlahi kahkaha vardı. Kahkaha, Divine'ın bu deneyimi yaratmanın ne kadar komik olduğu hissinden geliyordu. *BEN,* sanki gerçekmiş gibi. Yapının sonuncusu da gittiğinde, sahip olduğum en parlak İlahi ışığın bir kısmı sistemime muazzam miktarda yüklendi.

Tecrübeli.

İç Perdenin Dalları: Temel parçayı serbest bıraktıktan sonra dallarının peşine düşebilirsiniz. En önemli dallar omurganıza ve kalbinize doğru büyür. Sisteminizde her türlü yere giden çok sayıda küçük dal vardır, ancak bunlar çok daha az önemlidir. Kendi İç Peçemin serbest bırakılmasından sonra, kalan ego duygum üzerinde daha büyük bir etki yaratmamasına şaşırdım çünkü tüm sağanak ışık yağmurunun enerjik deneyimi çok güçlüydü. Ancak İç Perdenin dallarının keşfedilip serbest bırakılmasından sonra onun bilincimizdeki egoyu desteklemedeki rolünü takdir edebildim.

Avatarlar ve İç Perdeler: Avatarlar İlahi Olan'ın doğrudan bir yayılımı olduğundan, onların bir merkezi veya odak noktası yoktur. Ancak bana göre yaratılışa girmek, insan bedeninde enkarne olmak için birine ihtiyaçları var. Her ne kadar avatarın onunla gerçek bir kimliği olmasa da, İç Perde'ye benzeyen bir şey (bir tür I-noktası olmayan İç Perde gibi) bu odak noktasını sağlamak için tezahür ettirilir. Bu sahte İç Peçe aynı zamanda avatarın bir süreliğine kısmi bir ayrılık deneyimi 'üstlenmesini' sağlayarak insan bilinciyle daha güçlü bir uyum duygusu yaratır. Ancak o İç Perdeyi her an kırabilirler. Bana göre İsa çarmıha gerilene kadar İç Örtüsünü tuttu ve çarmıhta İç Örtüsünü teslim ederek/bırakarak egonun teslimiyetini gösterdi. Sıradan bir insanda bile İç Perdenin parçalanması, bu tür bir perdeye bağlı olan muazzam miktarda İlahi enerjinin serbest kalmasına neden olduğundan, bir avatarın bunu insanlığa bir gösteri olarak yaptığı fenomeni hayal edebilirsiniz. egoyu teslim etmek. Her şey büyük ölçüde güçlendirildi ve vücudundan dünyaya gelen ışık miktarı o kadar büyüktü ki dünyayı sonsuza kadar değiştirdi.

Kudüs'te, Bahçe Mezarı'ndayken bununla ilgili bir görüm gördüm. (Bahçe Mezarı büyük olasılıkla İsa'nın çarmıhtan indirildikten sonra getirildiği gerçek yerdir, çünkü onun oradaki varlığı çok güçlüdür.) O görüntüde gördüğüm şey; teslimiyet ve onun kelimenin tam anlamıyla pompaladığı saf İlahi ışık miktarı. toprağa - hem bunaltıcı hem de alçakgönüllüydü.

Ruh

Ruhun Doğası: Ruh, egonun daha derin, daha incelikli bir seviyesidir. BT

insan egomuzun içinde yer alır, bu yüzden ego onunla özdeşleşir ve çoğu zaman onu 'Yüksek Benlik' olarak deneyimler. Ancak bu sadece 8'deki egonun odak noktasıdır.o boyutsal seviye - eğer niyetimiz tüm ego kimliğinden kurtulmaksa korumak isteyeceğimiz bir şey değil.

Tıpkı bir İlahi Yapının bir İç Perde yaratmak için kullanılması gibi, bir İlahi Yapı da aynı zamanda Tanrının güçlendirilmiş bir odak noktasını yaratmak için kullanılır.*BEN*8. seviyede, İç Perde çevresinde toplanan ruh bedenleri kompleksi içindeoboyutlu seviye. Ego, benliğinin daha derin düzeylerine erişmek için içeriye baktığında, burası onun erişmesi çok kolay bir yerdir. O halde çeşitli faktörler bu yerin kendisinin daha yüksek bir versiyonu gibi hissettirmesine neden olur: Daha derindir, tanıdıktır çünkü egonun enkarnasyon şartlanması ruh bilincine damgasını vurur ve güçlü bir farkındalık duygusuna sahiptir.*BEN* İç Perde tarafından yaratılmış ve onun İlahi Yapısı tarafından güçlendirilmiştir.

İlişkiler ve Ruh:Ruhun bizim için öneminin bir başka nedeni de yakın ilişkilerin genellikle bu ruh seviyesindeki iki kişi arasındaki rezonanstan oluşmasıdır. İçimizde gerçekten de tarihin iki ayrı çizgisinden gelen iki temel kimlik var: Biri, tarihini ve kişiliğini ruha damgalayan enkarnasyonel kişilikten, diğeri ise genetiğimizden, atalarımızdan kalma tarihimizden geliyor. Çoğunlukla iki kişi ruh düzeyinde rezonansa girer, yakın arkadaş olur veya yakın bir ilişkiye girer, ancak vücut kişilikleri rezonansa girmediği için anlaşamadıklarını anlarlar. Yakın ilişkilerde bu durum tersine de işleyebilir; iki kişi birbirlerinden vücut-kişilik düzeyinde oldukça etkilenirler, dolayısıyla iyi seks yaparlar, ancak daha derin bir düzeyde yankı uyandırmazlar.

Uyanışta Ruhun Önemi:Ruh, uyanış için önemlidir çünkü yanlış bir bilinç duygusunu destekler.*BEN*bilincimizde, derin bir seviyeden. İçsel Perdeyi serbest bırakmak, ruhun içindeki bilincin en yoğun bölümünü serbest bırakır, ancak ruhtan geriye kalanlar hala önemlidir ve o seviyede güçlü bir ego duygusu yaratmaya devam eder. Bunun bizi etkilemesinin beş ana yolu vardır: (1) Geriye kalan ruh bilinci hâlâ İç Perde'nin bir izini taşıyor;*BEN*Orası; (2) ruh bilinci, enkarnasyonel kişiliğimizin tüm sorunlarıyla damgalanmıştır, dolayısıyla bu seviyedeki sorunlarımızı güçlendirmek için hareket edecektir; (3) şartlandırılmış ruh bilinci bir filtre görevi görerek İlahi Olan'ın berrak ışığına dair duygumuzu bloke eder; (4) Başlangıçta ruhla yarattığımız kimlik hâlâ mevcuttur; bu kimlik bilincimizi o seviyede tutarak özgürlüğe daha derin bir şekilde ilerlememizi zorlaştırır; ve (5) orijinal İlahi Yapı

Ruh için bir odak noktası oluşturmak üzere yaratılan şey, hâlâ bir odak noktası yaratıyor ve hâlâ ruhun koşullanmış bilincinden geriye kalan her şeyi güçlendiriyor. Bu, ben bilincinin en yoğun çekirdeği gitmiş olsa bile, ruhun hâlâ orada olduğu hissini yaratır.

Ruh Seviyesinde Serbest Bırakma: Ruh seviyesinde çalışmak için öncelikle Farkında Olmaya Uyanmaya ve İç Perdenin serbest bırakılmasına ihtiyacınız vardır. Ruh seviyesinde salıvermek istediğimiz üç şey var: Orada bir odak oluşturan İlahi Yapı, ruhla özdeşlik ve koşullanmış ruh bilinci kütlesi de dahil olmak üzere ruhun kendisi. Bunları serbest bırakmak, alanınızda çok fazla alan yaratacaktır. Yayınları şu sırayla yapmak istiyorsunuz:

1. **Ruhun Odak Noktasını Güçlendiren İlahi Yapı**: İç Perdenin ağlarını kırmak için kullandığınız 'İlahi Olanla dans etme' tekniğinin aynısını kullanın.
2. **Ruh Kimliğini Serbest Bırakmak:** Bu seviyedeki deneyiminizi benlik olarak nasıl tanımladığınızı hissederek başlayın. 'Yüksek benlik' duygunuzu arayabilir ve bu duygunun en azından bir kısmının nasıl bu seviyeye gittiğini görebilirsiniz. Çoğu zaman, insanlar İlahi Olan'a eriştiklerine inansalar bile aslında sadece bu seviyeye gidiyorlar.

   Daha sonra Uyanık Uzay'da oturun. Ruhunuzla olan kimliğinizin yarattığı benlik duygusuna bakın ve bu benlik duygusunun gerçekten boş olduğunu ve gerçek olmadığını görün. Veya sorunları uyanıklıkla karşılama tekniğini kullanın: kimliğinizin içinde uyuyan farkındalığı ararsınız ve onunla (daha önce anlatıldığı gibi el sıkışarak) uyanık farkındalığınızla tanışırsınız.
3. **Ruh Odağını ve onun Koşullu Bilincini Serbest Bırakmak:** İçsel Perde, İlahi Yapı ve Ruh Kimliği gittiğinde geriye kalan şey 8. seviyedeki şartlanmış bilinçtir.₀boyutlu seviye. Bu hala ruhun odağına sahip olmanın izini taşıyor. Koşullu bilincin kendisi bu odağı yerinde tuttuğundan, niyet bunun mümkün olduğu kadar çoğunu salıvermektir. Farkındalığınızı bu arta kalan ruh bilincine getirmek istiyorsunuz ve sonra orada 'İlahi olanla dans etme' tekniğini kullanarak, onun salıverilmesini dilersiniz/niyet edersiniz.

Çekirdek Me Peçe

duygusu *BEN* duygusundan farklıdır *Ben. BEN* daha çok benim varlığıma benziyor

kendisi iken*Ben*kişiliğim ve duygularım da dahil olmak üzere daha çok o varoluşun benzersiz niteliklerine benziyor. duygusu*BEN*o duygusal tada sahip değil*Ben*sahip olmak. Terime bakacak olursak;*Ben,*sonra*Ben*daha çok ilgisi var *ben*bunun bir parçası.*Ben*daha fazlası mı*BEN*olur.

Görünüşe göre bu duygu*Ben*bilinçte bir kaynağı var, buna Çekirdek Me Peçe adını veriyorum. Bu, 8'deki İç Perde olduğunda yaratılır.o boyutsal düzeyde, 7. boyutta kendisinin bir yansımasını yaratır.oboyutlu seviye. Core Me Veil bu yansımadır. Aynaya baktığınızda olana benzer: Şöyle düşünerek başlarsınız: "*BEN*Aynaya bakacağım." Ama baktığınızda "Şu var" demezsiniz.*BEN.*"Sen şöyle diyorsun: "Var*Ben*."

Core Me Veil'i bulmanın en kolay yolu kalbinizin merkezinde bulabileceğiniz en mutlu, en sevilen ben-yerini aramaktır. Mükemmel mutluluk hayalleriniz bunun hayalleridir*Ben*. Değer verdiğiniz biri size "Seni seviyorum" derse, kalbiniz buna yanıt verecektir ve eğer Core Me Veil hala mevcutsa, güçlü bir sevgi duygusu yaratacaktır.*Ben*Orası. Bu kişinin sevdiğini hissedeceksiniz*Ben*ya da 'sevildiğimi hissediyorum'. Eğer Öz Ben Peçesi giderse, kalpte aşk hala yükselir, ancak temel bir sevgi duygusu yoktur.*Ben*.

Core Me Veil piyasaya sürüldüğünde tüm sistemin derin bir şekilde rahatladığını fark etmek ilginçtir. Duygusuna bağlı çok daha fazla duygusal ve fiziksel gerilim var.*Ben*duygusundan daha*BEN.*Bunun nedeni muhtemelen varlığımın kendisi değil, benim*ben*tüm bu gerilimi barındıran varlığımda.

Öz Ben Perdesi, Varlık Farkındalığına Uyanış'tan sonra serbest bırakılabilir, ancak İç Perde'nin yansıması olduğu için, İç Perde gittikten sonra serbest bırakılması çok daha kolaydır. Öz Ben perdesi serbest bırakıldıktan sonra hala işlevsel bir ben duygusu vardır, ancak bunda hiçbir temel gerçeklik yoktur.

Uyanık Alana Erişmek İçin Meditasyonlar

Kalpteki Kendini Bilen Alan: Uyanık alanınız değişti. Kalbinizdeki uyanık alan artık kendi farkındalığını içeriyor, farkındalığın bunu bildiği yer*bu*kendi varlığının farkında olan farkındalıktır. Bu yere dikkat edin ve kendinizin onun içine düşmesine izin verin. Onu sadece bilinçteki bir nesne olarak gözlemlemeyin, aynı zamanda onun sizin ne olduğunuzun ve dolayısıyla zaten orada olduğunuzun farkına varın. Bu farkındalıkla, zihninizde kendinizi düşünmek yerine orada olun.

Bilinçteki Farkındalık: Farkındalığın bilincinizin her yerinde mevcut olduğuna dikkat edin. Düşünceleriniz arasında, düşüncelerinizin içinde ve bizzat bilincin içindedir. Bu farkındalığın, bunun farkında olan farkındalığınızdan farklı ya da ayrı olmadığına dikkat edin. Bu farkındalığın her yerde, her şeyin içinde ve arasında olduğuna da dikkat edin. Bu farkındalıkta dinlenin.

Kalbinizdeki Sükunet: Bu, son uyanışta Uyanık Uzaya erişmek için kullanıldı ve burada da kullanılabilir. Dinginliğin artık farklı bir niteliği olacak, çünkü daha fazla farkındalık mevcut olacak ve dinginliğin farkındalıkla bir olduğu yeni bir his olacak. Bu 'uyanık sessizlik'tir. Ayrıca bir mevcudiyet hissi de olabilir. Buna getirdiğiniz farkındalığın ve farkında olduğunuz bu uyanık dinginliğin aynı olduğunu kabul edin. Sen busun. Bu uyanık, açık sessizlikte dinlenin. Bilinçteki hiçbir hareketi takip etmeyin. Aynı zamanda bilinçteki hareketler olan kendine göndermeleri takip etmeyin. Sadece uyanıkken rahatlayın ve ne olduğunuzun olduğu gibi olmasına izin verin. Kendinize açılmanıza ve olduğunuz gibi olmanıza izin verin.

Her Yerde Kalp: Kalbinizin en derin yerine, içinizdeki en açık, özgür, masum ve geniş Kalbin yerine bırakın. Oradan, o Kalbi her yerde, her şeyin içinde arayın. Eğer gerçekten Kalpten bakarsanız, tüm yaratılışın bu Kalpten başka bir şey olmadığını hissedeceksiniz. Bununla birlikte, her şeyin özü olan inanılmaz sevgiyi de hissedeceksiniz.

Nereden bakıyorsun? Çünkü siz farkındalık olarak Kutsallıksınız, olduğunuz şey, nereden baktığınızdır. Eğer baktığınız yerde rahatlarsanız, olduğunuz şeyde rahatlarsınız. Burada yapılacak hiçbir şey yok; sadece olduğun şeyle rahatla. Her türlü kendine veya kendine referans duygusunu filtreleyin.

Bir süre sonra, orijinal yayılımın tek bir farkındalığı olduğundan, yaratılıştaki her şeyin aynı yerden baktığını anlayın. Her şeyin baktığı o tek yerde rahatlayın.

Canlılığın İçinde Farkındalık:Çevrenizdeki her şeyin içindeki canlılığı fark edebilirsiniz. O zaman tüm bu canlılığın içinde farkındalığın olduğunu fark edin. Her yerdeki canlılığın içinden bakan, tek bir farkındalık olduğunu kabul edin. Kendi farkındalığınızın da bu farkındalık olduğunu kabul edin. Her yerde canlılığın içindeki o farkındalıkla dinlenin.

BEN'İM ile başlayarak: Tanıdık Ben-im anlayışınızla başlayın. Birkaç dakika bu şekilde dinlenin. Sonra ben duygusunu filtreleyin. Sonra ben duygusunu filtreleyin.

Am. Benlik duygusunu ve kendine referansları filtreleyin. Geriye kalanda dinlenin; bilinçteki bir nesne olarak değil, olduğunuz şey olarak. O olarak nasıl her yerde mevcut olduğunuzu hissedin. Her yerde O'nunla dinlenin.

Evrenin Gestalt'ını görmek: Evren deneyiminizin bir gestalt olduğunu kabul edin. Aslında yapmıyorsun*Görmek*Dünya; algınızın bir gestaltını görürsünüz. Fiziksel açıdan bakıldığında ışık nesnelerden yansır ve bu da gözlerinize yansır. Bu, orada, zihnimizin görüntü olarak gördüğü bir şeyi yapması için beyni harekete geçiren sinirlerde elektriksel tepkiler oluşturan kimyasal reaksiyonlar üretir. Aynı zamanda, diğer duyular da bilinçteki deneyiminizin diğer yönleri haline gelen, sinirlerden beyne giden kendi elektrik sinyallerini üretiyorlar. Her nasılsa, tüm bunlar dış evrenin tek bir deneyimsel gestalttı olarak yorumlanıyor. Bunu bilerek, etrafınızdaki dünyaya bakmaya devam ederken, onun aslında sizin deneyimlediğiniz şekilde orada olmadığının farkına varırsınız. Kendi bilincinizin yarattığı bir gestalt deneyimi yaşadığınızın farkına varın. Gestalt bozulmaya başlayacak ve dünyadaki tüm nesneler, bir şekilde uzaya bağlı, ancak daha az önemli bir tür geniş, bilinçli uzayda yüzüyormuş gibi görünecek. Dünyanın tözselliği yanılsama olarak görülüyor ve yalnızca bilinçli alan gerçek olarak görülüyor. Bu farkındalık alanı aynı zamanda sizin olduğunuz gibi deneyimlenir.

Buradaki amacın düşüncelerinizi veya duyularınızı durdurmak değil, onların içini görmek olduğunu unutmayın. Bu 'bir şeyler yapmaya çalışmak' değil, evrenin gestalttını inşa etme işini bırakmaktır.

Bu nedenle, dünyada dinlenmek yerine, dünyayı gestaltsınız aracılığıyla gördüğünüzde ortaya çıkan farkında/uyanık alanda dinlenin.

Uyanık Alandan Başlayan Meditasyonlar

Önceki Meditasyonlar: Bu bölümde anlatılan meditasyonların her biri*Varlık Bilincine Uyanış*'Uyanık Alandan Başlamak' bölümü hala kullanılabilir. Ancak şimdi, Uyanık Uzay'a eriştiğinizde, ona daha derin bir seviyeden erişeceksiniz. Hatta meditasyon*Düşüncelerin ve Duyguların Boşluğu*Boşluk önceki uyanışa daha çok bağlı olsa da, eskisi gibi uygulanabilir. Boşluk kaybolmadı; daha da derinleşti ve içindeki farkındalığı ortaya çıkardı. Hala düşüncelerinizde ve duygularınızda boşluk arayabilirsiniz.

Mükemmel Bir İfade:İlk önce Awake Space'e erişin. O zaman şu anda nasıl olduğunuzu -zihninizi, bedeninizi ve kalbinizi- İlahi Olanın, kendi Gerçek Varlığınızın mükemmel ifadeleri olarak görün. Bunu kavramsal olarak görmeyin, ama aslında onun gerçekliğini deneyimleyin. Bunu bir kez yapabildiğinizde, buna ilişkin farkındalığınızı kendinizi içinde bulduğunuz ortama genişletebilirsiniz. Uyanıklıktan yaşamak için çok güzel bir meditasyon olmasının yanı sıra, birçok düzeyde çok dönüştürücüdür.

Ortaya Çıkan İlahi Niyet:İlk önce Awake Space'e erişin. Sonra, sadece yerel olarak değil, her yerde, o alan aracılığıyla ortaya çıkan İlahi Niyet hissini arayın. Bunu hissettiğinizde, bu uyanış seviyesinde farkındalığınız aracılığıyla parıldayan, ne olduğunuzun daha derin seviyelerinin tadına varacaksınız.

Uyanık Alandan Sorunlarla Çalışmak

Bunun için iki teknik var:

1. En kolay yöntem, konunun bilincindeki farkındalığı bulmaktır. Onu bulmak, uyanık farkındalığınız ile konunun bilincindeki farkındalık arasında bir köprü oluşturur. Siz bununla otururken, o bilincin içinde rüya gören farkındalık - bunun bir tür duygusal bilinç olduğunu rüya gören - uyanık farkındalığınızla rezonansa girer ve orada kendisini tanır, bu da onu uyandırır. Uyanıklığınızın, konu içindeki rüya gören uyanıklıkla etkileşime geçtiği (el sıkıştığı) bir durumda, meşgul olduğunuzu veya 'el sıkıştığınızı' hayal edebilirsiniz. El sıkışmak uyanıklığınızın farkındalığını rüya gören uyanıklığa aktarır ve onu uyandırır. O halde, konunun içindeki rüya görme farkındalığını kendi uyanık farkındalığınızla bu şekilde buluşturun, uyanıklığınızı ona getirin.
2. Sorun olarak deneyimlediğiniz şeyin gerçek değil, yalnızca bir deneyim olduğunu ve bu deneyimin farkındalığı olduğunuzu görün. Bu, sizi sorunla özdeşleşmekten ve onu gerçek olarak algılayan refleks algınızdan kurtarır.

Ne Olduğunuza Dikkat Edin:

Uyanışımıza tutunmak istediğimiz için uyanık alanımızı daha sonra bilincimizde tutabileceğimiz bir görüntüye dönüştürme eğilimi olacaktır.

Ayrıca o uyanık alan olmak istiyoruz, böylece o görüntüyle özdeşleşeceğiz. Bu, olduğunuz şeyi bilinçte bir görüntüye dönüştürür. Bunun için tetikte olun ve bir şeye dönüştüğünüzde illüzyonun içine girdiğinizi unutmayın. Olduğunuz her şey ancak hiçbir şey olmadığınızda kendini açığa vurur ve kendisini hiç kimseye göstermez.

Bölüm 13

DAHA FAZLA UYANIŞ HAREKETLERİ

Bu bölüm uyanış hareketlerinin geri kalanının ayrıntılarını vermektedir. Bunlardan bazılarına daha önce değinilmemiştir veya resimlerde gösterilmemiştir, çünkü bunlar daha orta düzeydeki uyanış hareketleridir ve Haritanın genel sunumu için gerekli değildir.

Buradan genel resim, boyutlar arasında uyanmaya devam etmek, kimlikleri bilincin kendisi ile ele almak ve sonra farkındalığın ötesine geçerek İlahi Vasıf'a gitmektir.

Uyanış 9'da saat ve 10th Boyutlar

Her zaman içinizdeki tüm bilinçle, onun daha derin boyutları da dahil olmak üzere, özdeşleştiğinizi düşünün. Her bilinç seviyesindeki her kimlik, kendi perdesi haline gelir, çünkü farkındalığınız için bir filtre görevi görür ve onun o seviyede kendisini daha derinlemesine bilmesini engeller. Eğer bir boyutla özdeşleşirseniz, o zaman onu da 'öteki' olarak deneyimlersiniz, bu da sizin O olduğunuzun farkına varılmasını engeller. Belirli bir boyutsal düzeyde uyanış, o boyutla olan kimlik perdesini yırtar.

Farkındalık Farkındalığına Uyandıktan sonra, 8'e uyandınız.o boyut. Şimdi 9'a uyanmanız gerekiyorove 10o. İlahi Vasıta Uyanışa ulaşana kadar uyanış hareketlerinin geri kalanı, Farkındalık Farkındalığına Uyanışın derinleşmesi olarak düşünülebilir, çünkü bunlar aslında farkındalığın kendine uyanmasının aynı hareketidir, ancak daha derin seviyelerde. Uyanıklıktan yaşama meditasyonlarında daha derinlere inmeye devam ederseniz, süreç yıllar sürse de bunlar doğal olarak gerçekleşebilir.

IS Varlığına Uyanış

10'a uyandıktan sonraoboyut, bir sonraki uyanış hareketi

uçaktan paraşütle atlamaya veya yüksek bir uçurumdan bungee jumping yapmaya benzer. Şimdiye kadar tüm uyanışlarınız yapılandırılmış yaratılışın içinde, bilincin on boyutu içindeydi. 10'u düşünürsek₀ boyutu yaratılışın 'dış kenarı' olarak görürseniz, o zaman 10. kenarın kenarına doğru sürünerek çıktığınızı hayal ederseniz₀boyutta, hâlâ yapılandırılmış yaratılışın içindesiniz. Ama bunun ötesine, boyutsuz bilince geçmeniz gerekiyor. Bunu nasıl yapıyorsun? 10'un kenarından₀boyut, atlamanız gerekiyor.

Eskiden uçaklardan paraşütle atlardım ve bunu yaptığım için deli olmam gerektiğini düşündüğüm zamanlar oldu. İlk atlayışımı hala canlı bir şekilde hatırlıyorum. Bir ayağım tekerleklerinden birinin üzerinde küçük bir Cessna'nın kanadını tutuyordum. Başka bir günü görecek kadar yaşadığımdan emin olmak için bilmem gereken her şeyi hatırlamaya çalışıyordum. Jumpmaster kulaklarına kadar sırıtıyordu ve bana başparmağını kaldırdı. Kendimi son kez ayarladım ve bıraktığım an olacaklara tamamen hazırlıksızdım. Bu telaş o kadar yoğundu ki beni bedenimden dışarı fırlattı. Bu da bir çeşit bırakmaydı.

Yaratılıştan çıkmak, tanıdık olan her şeyin benzer şekilde bırakılmasını gerektirecektir. Bu Gizeme ve bilinmeyene bir sıçramadır. Bu fikir sizi heyecanlandırsa da korkutsa da, bir sonraki seviyeye atlamanın dışında başka bir yol yok.

Atladıktan sonra atmanız gereken bir adım daha var. Gerçek bir aşkınlık olan boyutsal bilincin ötesine uyandınız. Bir süreliğine takılmaktan ve bunun tadını çıkarmaktan çekinmeyin. Ama sen aşkın bir durumda yaşamak istemezsin; uyanışını yaşayabilmek istiyorsun ve bunu yapabileceğin tek yer burası. Böylece, öteye doğru uzanmanızı kaybetmeden, 'yaratılışa geri adım atarsınız', böylece hem burada hem orada, yapılandırılmış yaratımda ve ötesinde aynı anda olursunuz. Ben buna Varoluş'a Uyanış adını veriyorum.

Bu noktada hâlâ ince bir benlik duygusu olacaktır.*yapı*bu Varlık-OLAN'dır ve yine de uyanış çok engindir. Bazı soylarda 'aydınlanma' kelimesi bu uyanış seviyesini ifade ederken, diğerleri bu kelimeyi başka bir anlam için kullanır.

Evrensel Perdeyi Uyandırmak

Evrensel Perde, bireysel kimliğinizin kökü -ben-noktanız- tüm bilinç alanıyla özdeşleştiğinde yaratılan kimliktir.

varoluş duygusunu güçlendirir. Bu kimliğe Evrensel Peçe denir, çünkü kimlik yerel olmaktan ziyade evrensel bir şeydir.

İnsan bilincinizin bakış açısından, siz artık Varlık-OLAN'a uyandınız, ancak Evrensel Perde, daha derin perdelerle birlikte hâlâ bilincin kendisiyle bir kimliğini sürdürüyor. Sonuç olarak farkındalıktan ziyade 'bilinçten bakarsınız' çünkü biz her zaman kimliğimizin bakış açısından bakarız. Mesela dindar bir Katolik olarak güçlü bir kimliğe sahipseniz, o kimlikten bakacak ve dünyaya o merceğin süzgecinden bakacaksınız. Dünyayı Katolikler ve Katolik olmayanlar, hatta belki de dindar Katolikler ve laik Katolikler olarak ikiye ayırma eğiliminde olacaksınız. Irksal, dinsel, ulusal ya da cinsel kimlik olsun, her güçlü kimlik için bu böyle olacaktır. Benzer şekilde, eğer bilinçle güçlü bir kimliğiniz varsa, her yerde farkındalıkta dinlenme meditasyonunu yaptığınızda, gerçekten farkındalıktan bakmıyor olacaksınız; bilinçle kimliğinizden bakacaksınız. Bu, tıpkı içinden geçtiğiniz tüm diğer kimliklerde olduğu gibi, sizi, ne olduğunuzun doğrudan deneyiminden gizleyen bir filtre görevi görür. Bu bilinç filtresinden uyanmak Evrensel Perdenin serbest bırakılmasıyla başlar.

Evrensel Perdenin Serbest Bırakılması: Evrensel Perdeyi hareket ettirmenin bildiğim tek yolu, onunla meşgul olduğunuzun farkına varmaktır. Hayatı bilinçli bir kimlikten deneyimlediğinizin farkına varmanız gerekir. Farkındalığınız bu kimliğe gittikçe daha fazla ulaştıkça, o parçalanmaya başlayacaktır. 'Bilinçten bakmak' ile 'farkındalıktan bakmak' arasındaki farkı hissedeceksiniz. Benim deneyimim, Evrensel Perdenin dört farklı katmanının olduğu yönünde, ancak ilki en büyük deneyimsel etkiyi yaratıyor gibi görünüyor.

Yeni Meditasyonlar: Evrensel Perdeyi salıverdikten sonra, uyanıştan itibaren yaşama pratiği yapmak için kullanabileceğiniz yeni bir meditasyon var: 'Farkındalıktan bakmak' ile 'bilinçten bakmak' arasındaki farkı fark etmeye devam edin. Aynı zamanda bu seviyede 'ayrılığın ayrı olmadığı' daha da netleşir, bu da iyi bir meditasyon sağlar. Uyanıştan itibaren yaşamak için yapılan tüm eski meditasyonlar da hâlâ faydalıdır.

Beden Zihnini Uyandırmak

Beden zihni, fiziksel bedeni ve onun her seviyedeki enerji sistemini ifade eder.

ve bundan doğan bilinç. Bu paket enkarnasyonel kişilikten, genetikten ve mevcut yaşam deneyimlerinden koşullanır. Bütün bunlar dokulara, enerji sistemine, bilince ve beyne ulaşıyor. Yaklaşık 100 milyar nöronumuz var ve bunların her biri kendi şartlanmış bilinç akışı gibi davranıyor. Meditatif sessizlikte bile, bu 100 milyar nöron hala taşıdıkları bilinç ve koşullanmayı ifade ediyor. Bunun çok boyutlu seviyeleriyle konuşmadan bile, beden zihninizi tüm şartlanmalarından asla tamamen temizleyemezsiniz.

Uyanış bakış açısından bakıldığında, en çok kimlik ve ego yapısıyla ilgileniyoruz. Ego yapımızın çoğu enkarnasyonlu benliğimiz aracılığıyla gelir. İçinde İç Perde ve ruh bulunan Çekirdek Perdeyi taşır ve böylece I-Ağacı farkındalığın kendisine destekler. Bu bir kez enkarne olduğunda, genetik düzeyde taşınan beden zihninin ego yapısına da sahip oluruz; bu, karışıma eklediği koşullanmanın yanı sıra, enkarnasyonlu kişilik aracılığıyla getirilen ego bilincini de güçlendirir.

Beden zihninin ego yapısını asla uyandırmadan, İlahi Vasıf'a kadar uyanabiliriz. Ancak uyanıklıktan itibaren daha tam olarak bedenlenmiş bir şekilde yaşamak isteyen herkes için beden-zihin egosunun da uyanması gerekir. Uyanış, bilincin büyük sınırını bedenden serbest bırakır ve bu, farkındalığın fiziksel seviyedeki uyanık alana erişmesi için bir alan yaratır. Buna ek olarak, eğer uyanmış bir beden zihniyle çalışıyorsak, bizi uyanık alanımızdan dışarı çıkaran genetik duygusal kalıpları salıvermek çok daha kolaydır. Her ne kadar bu ego yapısı sizi İlahi Vasıf'a uyanmaktan alıkoymasa da, onu burada bütünlük için ve uyanışınızı bu yoğun yaratım seviyesine getirme olasılığını desteklemeye yardımcı olmak için sunuyorum.

Beden zihnini uyandırmak için önce Evrensel Perdenin serbest bırakılması gerekir. ***Genetik Ego Yapısı:***Atalarınızın geçmişinde biri biyolojik annenizden, diğeri biyolojik babanızdan olmak üzere iki satır vardır. Her ata soyu, hayatta kalan ve çoğalan ego temelli yaşam formlarının uzun bir evrimsel geçmişinden doğmuştur. Genetik düzeyde, her tarihsel çizgi kendi ego-bilinci odağını, kendi Genetik Çekirdek Perdesini geliştirdi. Ben bunlara Atalardan kalma Genetik Örtüler diyorum. Hem annenin hem de babanın genleri bedenin her hücresinde olduğundan, bu Atasal Genetik Örtülerin bilinci de bedenin her hücresinde, DNA'sındadır. Bu onları daha da zorlaştırıyor

bulmak ve serbest bırakmak için. Belki de bunu biraz daha kolaylaştıran şey, dişi soyun enerjisinin ve Genetik Çekirdek Örtüsünün bedenin solundan, erkek soyunun ise sağından ifade etmesidir.

Tıpkı bir yumurta ve spermin yeni bir beden oluşturmak için bir araya gelmesi gibi, iki Atasal Genetik Örtü de yeni bedenin tek bir taraftan ifade edilmeyen kendi Genetik Çekirdek Örtüsünü yaratması için bir plan oluşturur. Ben buna Şimdiki Yaşamın Genetik Perdesi adını veriyorum. Onu serbest bırakmak daha zordur çünkü o, yeni beden için beden egosunun odak noktasıdır ve dolayısıyla onda daha fazla kimlik vardır.

Beden zihninin hem bedeni hem de zihni olduğu için, bu Genetik Çekirdek Perdelerin her biri de bu iki seviyeye sahiptir. Beden düzeyinde, her perdenin odağı DNA boyunca dağılmıştır. Zihin seviyesinde, erkek soyunun Atasal Genetik Peçesi bedenin sağ tarafının bilincinde ifade edilir ve dişi soyu sol tarafı aracılığıyla ifade edilir. Şimdiki Yaşamın Genetik Perdesi farklıdır: Zihin seviyesi, ego bilincinin odağını kalbin hemen sağında belirli bir noktada tutar.

Bu perdelerin belirli bir sırayla açılması gerekiyor. Atalardan kalma Perdelerin, Şimdiki Yaşam Genetik Perdesinden önce serbest bırakılması gerekir (her iki Atadan kalma Perde ilk önce olacak şekilde) ve tüm Genetik Perdeler için, her perdenin vücut seviyesi, zihin seviyesinden önce serbest bırakılmalıdır. Şimdiki Yaşam Genetik Örtüsünün zihin düzeyi, serbest bırakılması en zor olanıdır çünkü bu, beden zihninin gerçek ego merkezidir.

Kendi beden zihnimi uyandırdıktan sonra, bir süreliğine pek çok duygusal şey ortaya çıktı. Ben yazdığım sırada,

> *Sabah ilk uyandığımda, sanki bu asırlardır süren beden zihni hayatta kalma draması, beden zihninin bilinci üzerinden oynuyormuş gibi. . .sanki genetik beyin okyanusunun ortasındayım. Tek bir sorunla ilgili bir şey değil, tüm biyokimyasal hayatta kalma makinesinin kendi genetik programını çalkalaması.*

Beden-zihin ego yapılarını serbest bırakmaya yönelik, farkındalığınızı onlara kazandırmak dışında özel bir talimat yoktur.

Beden Zihniyle Kimlik: Gelen enkarnasyonlu varlık, yeni beden zihniyle özdeşleşmeyi kolay bulur çünkü bedenin rezonansa girdiği bir ego yapısı vardır. Bu çok derin bir kimliktir ve bedenin ego yapısı parçalanana veya 0-Benlik'e uyanış gerçekleşene kadar hareket ettirilemez.

Enerjiyle Kimlik: Fiziksel düzeyde yaşam enerjidir ve dolayısıyla çok

derin kimlik enerjiyle yaratılır. Enerji aynı zamanda harekettir, dolayısıyla enerjiyle özdeşlik aynı zamanda içsel hareketle de kimliktir. Bu kimliği kırmak, daha derin uyanışı destekleyen yeni bir dinginlik düzeyi getirir. Enerjiyle olan kimliğin serbest bırakılabilmesi için önce beden-zihinle olan kimliğin hareket ettirilmesi gerekir.

I-noktasını uyandırmak

Ben-noktası bireysel duygunuzun köküdür.*BEN.*İlahi Niyetin tezahür eden gücü, Evrensel Benlik içinde benliğin lokalize bir odak noktasını yaratmak için İlahi Dokuyu kullandığında yaratıldı. Yerelleştirme, noktayı boyutsal gerçekliğe, 10. boyuta getirdi.₀bilincin boyutunu ve onu yoğunlaştırdı. Sonuç şuydu:*BEN*Evrensel Benliğin geri kalanından izole edilmiş, bireysel bir ego noktası, yerelleştirilmiş bir benlik deneyimi yaratan şey. Bu, bireysel benliğiniz olarak sizin kökünüzdür. Onu serbest bırakmak çok güçlüdür.

İlk I-point dersimden sonra birisi şöyle dedi: "Bu, VortexHealing derslerinde deneyimlediğim en fiziksel ve en derin hareketti." Bu beklenebilecek bir şey değildir, çünkü ben noktası son derece küçük bir noktadır ve boyutsal bilincin en süptil seviyesinde mevcuttur. Ancak bireysel egonun asıl odak noktasıdır ve bozulduğunda büyük bir hareket yaratır. Hamile kalmak iyi bir benzetmedir: Bir kadının vücudunda zilyonlarca hücre bulunur ve buna yalnızca bir yeni hücre, vücudun geri kalanıyla karşılaştırıldığında nispeten son derece küçük bir nokta olan döllenmiş bir yumurta eklerseniz, o zaman vücuttaki her şey ortaya çıkar. vücut farklı olduğunu bilir ve tüm fizyoloji değişir.

Farkındalığınızı bu noktaya getirmek ve kimliği parçalamak, onu hareket ettirmenin bildiğim tek yolu.

I-point'in Girdabı:Bunu bırakmadan bir sonraki uyanış hareketlerine geçebilseniz de, yine de önemli bir odaklanma odağına sahiptir.*BEN* bilinçte ve bilinçteki tüm kendine referans verme mekanizmasının anahtarıdır. Bunu anlatmak için kendimde bunu keşfedip salıverdiğim dönemde yazdıklarımı paylaşacağım:

> *I noktasının daha yoğun boyutlara doğru nasıl yoğunlaştığını düşünün [10.₀boyut], İlahi Ağ'ın aşağıya doğru spiral çizerek ve İç Perde haline gelen daha büyük bir yapı yaratmasıyla [8'de₀boyutsal seviye]. Bunun aynı zamanda onun etrafında bir çeşit bilinç girdabı yarattığını hayal edin.*

*O zaman, I-noktası gittiğinde ve İlahi Dokumanın örgüsü gittiğinde bile, o vo hala var olacaktır.*R*Hala I-noktasının damgasını taşıyan çok boyutlu bilincin metni. Kafamdaki tüm o hikaye saçmalıkları, tüm bu kendine gönderme yapmalar bundan kaynaklanıyordu.*

Serbest bırakıldığı zaman. . .İçeride işler daha da sessizleşti. Tamamen sessiz değildi; beynimde hâlâ kendilerini ifade eden 100 milyar nöron vardı. Ancak hikayeden geriye kalanların akılda kalanını, her zamankinden çok daha dramatik bir şekilde başka birinin hikayesi gibi hissettirdi. Aynı zamanda içeride hâlâ belirsiz bir merkez duygusu yaratan şeyin büyük bir parçasını da alıp götürdü. Başka bir şey de, mutluluğun ya da mutsuzluğun önemli olmadığı duygusunu gerçekten net bir şekilde ortaya çıkarmasıydı. Sadece mutlak anlamda önemli olmaması değil, aynı zamanda gerçekten de önemli olmamasıydı. Eskiden bir şey için önemli olduğunu hissedebiliyordum ama eskiden önemli olan şey artık yoktu, bu yüzden eskiden ne için önemli olduğunu artık gerçekten anlayamıyordum. Elbette tüm koşullu tercihler hâlâ bilinçte mevcuttu ve bunlar, istediklerini elde edemedikleri takdirde tepki gösteriyorlardı; tepki verip vermemeleri önemli değildi.

Benliğin Perdesini Uyandırmak

Orijinal ayrılık duygusu, Benlik Perdesini var eden bir benlik duygusuna evrilir. Bu noktada hâlâ kalan tek ego temelli perdedir; Geriye kalan diğer perdeler nefsin ve nefsin yaratılmasından önce meydana gelmiştir. Bu perde serbest bırakıldığında, temel benlik duygusu da onunla birlikte gider, dolayısıyla bu uyanışın 0-kendine Uyanış olduğunu da söyleriz. Artık kimlik, ego perdeleriyle renklenmeyecek.

Evrensel Benliği keşfettiğimde şok oldum çünkü bu bilinç düzeyini her zaman Gerçek Benlik olarak deneyimlemiştim. Sonuçta, o tüm boyutsal bilincin ötesindeydi, içinde herhangi bir kişisel ego duygusu yoktu, her şeyin içindeydi ve Öz olarak yankılanıyordu. Bu Benlik duygusunun deneyiminde, her şeyle bir olduğumu ve aynı anda her şeyin ötesinde olduğumu hissettim. Peki bu Gerçek Benlikten başka ne olabilir?

Sonra bir gün, yaratılışın tüm canlılığının altında yatan bir ego duygusunu fark etmeye başladım. Bunu araştırırken, yaratılıştaki tüm ego bilincinin, her yerdeki tüm varlıkların bireysel egoları da dahil olmak üzere, hepsinin tek bir ego kaynağından, Evrensel Ego'dan türediğini fark ettim. Biraz daha derine indiğimde, Benlik olarak her zaman deneyimlediğim şeyin bu Evrensel Ego'dan başka bir şey olmadığını fark ettim.

Daha önce tamamen deneyimlerden yoksun deneyimler yaşadım.

benlik duygusu, ama onları anlamadım. Belki de henüz anlayamadığım diğer faktörlerden dolayı bu şekilde ortaya çıktıklarını düşündüm. Artık her şey anlamlıydı. Bu tatlar daha derin bir Gerçeğe aitti. Geriye dönüp baktığımda, Kendilik deneyimim etrafındaki kendi dilimin, eğer yakalamış olsaydım, bir şeyleri kaçırdığıma dair iyi bir işaret olabileceğini gördüm. Mesela az önce şöyle yazmıştım: "Bu Benlik duygusunu deneyimlerken, her şeyle bir olduğumu ve aynı anda her şeyin ötesinde olduğumu hissettim." Oradaki kırmızı bayrak “Her şeyle bir olduğumu hissettim” ifadesinde var. Bir olmak*ile*bir şey birleştirilmiş bir durumdur. Bu, başka bir şeyle birleşen kendine referans noktasıdır. Yalnızca ayrı olan bir şey - yalnızca ego - başka bir şeyle birleşebilir veya onunla bir olabilir. Deneyimlediğim şey çok derindi ama yine de incelikli bir ego durumuydu.

Bununla ve Merlin'le meditasyon yaptım ve bu Benlik Perdesi kırıldığında, birlik hâlâ oradaydı ama hiçbir şey yoktu.*BEN,*onunla bir olan süptil ego ya da benlik yoktur. Sadece Birlik, varlığın kendisi vardı.

Nefsin Perdesini uyandırmak içinönce onu bulmalısın. Hem bilincinizin arka planında olan, hem de bilincinizin tüm yönlerine yayılan, incelikli, spesifik olmayan bir benlik duygusu arayın - neredeyse benliğin parfümü gibi. O zaman, onun gerçekte olduğunuz kişi olmadığının farkındalığıyla bu işin içine girmelisiniz. Alternatif olarak, bu ince benlik duygusuyla ilgili olarak kendinize referans verdiğinize dikkat edin. Derin bir meditasyonda, kastettiğiniz şeyin anlamı kaybolana kadar kendinize referans vermeyi bırakın. Bunlardan herhangi birini yeterince derinlemesine yapmak perdeyi kıracak ve olduğunuz şeyin bir tür benlik olduğu yanılsamasını sonsuza kadar sona erdirecektir. Hala eski koşullanmanın içerdiği hafıza dışında tüm seviyelerde,*BEN*gitmiş olacak. Yine de olduğun şey kalacak. 0-benliğinize uyanmış olacaksınız.

Yeni Meditasyon:Benlik Perdesi aracılığıyla uyandıktan sonra, uyanıştan itibaren yaşamak için iyi bir meditasyon, benliğin olmadığını fark etmeye devam etmektir. Zihninizin hikayesi ve eski şartlanmanız, sanki bu gerçekmiş gibi bir benlik duygusu yansıtmaya devam edecektir. Yine de zihnin benlikle ilgili sunduğu her şeyin boş olduğunu, bunun eski anılara dayalı bir yansıtma olduğunu ve şu anda orada gerçek bir benliğin olmadığını fark etmeye devam edebilirsiniz.

Ayrılık Perdesini Uyandırmak

Bilinç ilk ortaya çıktığında bilincine varır.

farkındalık. Bu başka bir şeyi hissetmesi onun kendi varlığını tanımasını sağlar ve bununla birlikte bilinçte ortaya çıkan şey de ayrılık duygusudur. Bu Ayrılık Perdesi olur.

Bu perdeyi serbest bırakmak için, ortasında benlik duygusu olmasa bile içinizde hâlâ var olan ayrılık duygusuna uyum sağlayın. Bunu, hakikate bakışınızı engelleyen bilinçteki bir bulut olarak düşünün ve bu bulutu yerinde tutan şeyin, onunla olan kimliğiniz olduğunu düşünün. Bu ayrılık duygusunun nihai olarak gerçek olmadığını bilin. Bu, bilincin kendi duygusunu kendi içine yansıtarak yarattığı bir şeydir. Nasıl ki bir mikrofon ve hoparlör geri bildirim döngüsü yoluyla kötü bir ses çıkarıyorsa, bilinç de burada kendi geri bildirim döngüsünü yaratıp kendisini kendisine geri yansıtıyor ve sonuç da ayrılık duygusu oluyor. Eğer yansımayı durdurursanız, ayrılık oluşumunu da durdurmuş olursunuz ve ayrılık olmazsa, onunla olan kimliğiniz parçalanır, perde kırılır.

Orijinal Perdeyi ve Orijinal İkililiği Uyandırmak

Madalyonun İki Yüzü: Orijinal Perde ve Orijinal İkilik (farkındalık ve bilinç), bilincin farkındalıktan yaratılışını tanımlamanın iki farklı yoludur. Onlar da birlikte yok olacaklar.

Orijinal Perde/Düaliteden uyanmak için, bilinç olarak farkındalığın kendisinin farkındalığın kendisi olduğunu idrak etmesi gerekir. Bu, Orijinal Perdeyi/İkiliği parçalayacaktır: ikisi bir olur ve farkındalık artık bilincin kimliğine yakalanmaz. Bu gerçekleştiği anda farkındalık, kendisini kaybetmeden bilinç olarak farkındalık haline gelebilir. Yaratılış boyunca bilinç olarak yolculuk eden farkındalık için bu, Kendine son Uyanıştır. Bilinç, farkındalığın gölgesi olduğuna göre, farkındalık artık gölgelerden çıkmıştır.

Orijinal Perdenin/Dualitenin Uyanışını Tezahür Etmek: Bilinç olarak farkındalığın aslında farkındalık olduğunun farkına varması için öncelikle bilinç olarak tanımlandığının farkına varması gerekir. Bu biraz döngüsel gelebilir ama başka yolu yok. Bunu fark ettikçe, sonunda ve tamamen kendine uyanana kadar bilinçle olan kimliğinden ayrılmaya başlayabilir.

Bazen farkındalığın varlığını hissetmeye çalışmak yardımcı olabilir. *yapı* bilinç, bilincin farkındalığın olduğu bir şey olması anlamında

*olmak.*Neye dönüştüğünün farkına varırsa, bundan ayrı olarak kendisinin farkına varır. Kendi farkındalığının farkına varır.

Farkındalık sadece farkındalıktır, bilinç ise içinde hareket barındırır. Bir şeyin bilincine varmak için yansımaların ileri geri gitmesi gerekir ki bu da harekettir. Dolayısıyla, hareketin nerede olduğunu fark etmenize ve bunu tam tersinin bir göstergesi olarak kullanmanıza yardımcı olacaktır: uyanık farkındalığınızın tam dinginliği.

'Bilinçten bakmak' yerine 'farkındalıktan bakmak' şeklinde de düşünebilirsiniz. Bilinçten baktığınızda onunla özdeşleşirsiniz.

Alternatif olarak buna madalyonun Orijinal Dualite tarafından yaklaşabilirsiniz. İkilik Farkındalık ve Bilinçtir. Ancak bu aynı zamanda Varlık/Yokluk ikiliği olarak da görülebilir. Bilinç gölge olduğundan, varoluş duygusunu taşıyan farkındalıkla karşılaştırıldığında, doğası gereği bir yokluk duygusu taşır. Varlığın yokluğa dönüştüğü ve varoluşun yok olduğu dönüm noktasını arayabilirsiniz. Bunun yeterince derinine indikçe, her ikisinin de temelinde yatan yere ulaşacaksınız; o, ne varoluş ne de yokluk olan, her ikisi olarak kendine karşı daha uyanık bir farkındalıktır.

Bunun için bir başka meditasyon da farkındalığı 'bilincin berrak ışığı' olarak düşünmektir. (Bu terimi başlangıçta İspanyolca VortexHealing® derslerim için geliştirdim, çünkü hem farkındalık hem de bilinç için tek bir kelimeye sahiptirler.) Bu berrak ışık, bilinçteki şeyleri aydınlatan, zihninizdeki görüntüleri görmenizi sağlayan şeydir. Meditasyon için, bilinci aydınlatan ışığı bilincin kendisinden ayıracaksınız.

Bu uyanışın bir parçası daha var: Daha önce İlahi Niyetin, farkındalık ile bilinç arasındaki sınırı yoğunlaştırmak için bir İlahi Yapı tezahür ettirdiğini yazmıştım. Orijinal Perde/Düalite bozulursa ancak bu yapı kalırsa, belli bir perde ve dualite duygusunu koruyacaktır, dolayısıyla bunun da kırılması gerekir. Bazı insanlar için önce bu güçlendirici yapıyı kırmak daha kolay olacak, bu da onların perdeyi ve dualiteyi serbest bırakmasını kolaylaştıracaktır. Çoğu kişi için, önce Orijinal Perdeyi/Dualiteyi serbest bırakmak ve daha sonra bu yapıya değinmek daha kolay olacaktır.

Kendi Deneyimim:Zihin asla beklentilerinden vazgeçmez. Orijinal Peçe/Dualitemi yayınlamadan önce, bu tür beklentilerle ilgili aldığım tüm derslere rağmen hala beklentilerim vardı. Bir uyanışın bitmesini bekliyordum

dualite yerel bilincimi mistik bir duruma sokacaktı. Ancak beklediğim mistik deneyim gerçekleşmedi. Uyanışın yaptığı şey, bilinci çarpıcı biçimde değiştirmekti, böylece gerçek bir merkez kalmazdı. İkilik bir tür merkez duygusunu korumuştu çünkü orası burası, buradan şuradaki bir şeye bakma duygusunu sürdürüyordu. Bu, bir yerden bakma duygusu yaratır, bu da bir merkez duygusu yaratır. Artık o merkez gitmişti. Sonuç olarak kendimi biraz mesafeli ve temelsiz, daha az fiziksel, daha az özdeşleşmiş ve bedenle daha az meşgul hissettim. Ayrıca içimde daha yumuşak hissettim ve yeni bir özgürlük duygusu da vardı. Bir bakıma kendimi daha az orada hissettim, çünkü gitmiş bir yerden bakma duygusuyla orada olduğumu hissetmeye alışmıştım. Yine de daha fazla mevcudiyet hissi vardı. Daha çok orada olduğumdan değildi; bir yerde olma duygusu olmadan sadece mevcudiyet vardı.

Bilincin işleyebildiğine bile hayret ettim çünkü onun işleyiş gösterdiği bir merkez yoktu. Buna ek olarak, genetiğimizden sistemimizde bulunan arka planda hayatta kalma bilincinin miktarı da büyük ölçüde azaldı. Bu, ortaya çıkan özgürlüğün ve aynı zamanda yeni bir tarafsızlık düzeyinin parçasıydı. Hayatta kalma bilincinin ne ölçüde bizi gün boyu iten bir motora benzediğinin ve belirli bir arka plan odağı yarattığının farkında değiliz çünkü hiçbir zaman onsuz olmadık. Bir kez gittiğinde, artık yararlanabileceğim hayatta kalma enerjisine ya da bunun yarattığı özel türde bir merkezliliğe sahip değildim, ancak tüm bu baskının ortadan kalkması, büyük bir gerilimin solunması gibiydi. Şaşırtıcı bir şekilde, merkez duygusunu ve hayatta kalma bilincinin odağını kaybetmeme rağmen işlevselliğim gayet iyi kaldı.

Bir tuhaflık daha vardı: Tıpkı Temel Uyanış'tan sonra, birleşen her ne varsa gittiği için artık mutluluk ve şaktiye gerçekten birleşemediğimi fark ettiğim gibi, şimdi de mistik birlik anlarına geçişin daha zor olduğunu fark ettim. Bunun için kullandığım dualitenin yarattığı referans noktası gitmişti. Daha çok bilinçte yüzen özgür bir farkındalık noktası gibiydim.

Hiç de beklediğim gibi değil. Ancak uyanış yolundaki diğer her şey böyle olduğundan beklenmeyeni beklemeliydim. Ama bu eski fantezi o kadar çekiciydi ki, ona yeniden aşık oldum.

Bu benim ilk deneyimimdi. Ve size bu uyanışla ilgili devam eden deneyimimin nasıl olduğunu anlatmayı çok isterdim, ama bu da istediğim gibi gitmedi.

beklenen. Uyanışımın ötesinde her şeyi değiştiren bir şeyin tadı ortaya çıktı. Dolayısıyla, bu uyanış seviyesinden yaşamayı öğrenmek için benim tek rehberliğim, sahip olduğunuz şeyleri ayırt etmektir.*öyle*olmaya devam ettiğiniz ve deneyimlediğiniz şeylerden. O zaman olduğunuz şeye dalmaya devam edin.

Bölüm 14

İLAHİliğe UYANIŞ

Bir Lezzet

İlahi Niyet'in farkındalıkla nasıl çalıştığını anlamamla ilgili bir şeyler beni hâlâ rahatsız ediyordu. O zamanlar Kaynağı Gizem olarak görüyordum ve Gizemden doğan tezahür eden gücün neyi tezahür ettireceğini nasıl bildiğine dair can sıkıcı bir soru vardı. Cevabı Mystery'nin kapısına bırakmakla yetinmiştim. Aslında beni rahatsız eden şeyin bu noktası yolumun ortasına oturduğunda ve onu meşgul edene kadar başka bir kelime yazmama izin vermediğinde, aslında bu kitabı yazmanın ortasındaydım.

Bir ağaca bakıyordum, orada ortaya çıkan İlahi Niyeti'nin doğasına giderek daha da derinden iniyordum ki, içimde çok farklı bir seviyeden bir şey açıldı ve BUNUN derin tadını aldım. İçimde bir şey içgüdüsel olarak, dışsal bir varlığa değil, Bunun doğasına atıfta bulunarak "Tanrı" dedi ve kalbim eridi. Artık sadece Bunun yayılımı içinde değildim, en azından kısmen bakıyordum.*itibaren*Bu ve en azından kısmen uyanıktı *yapı*Bu. Bu, İlahi Vasfın ta kendisiydi. Ve derin tat, Buna derin açılma her şeyi değiştirdi. Hem uyanışın doğasına dair anlayışımı hem de burada olma konusundaki temel deneyimimi değiştirdi.

Kavramsal açıdan bakıldığında, ayrılıktan ve hatta çok derin bir uyanıştan itibaren İlahi Vasfın tamamen bilinemez olduğu ve dolayısıyla Gizem'e benzediği açıktı. Ancak biz Bu olduğumuz için, bu asla tam bir bilinmezlik değildir. Deneyimsel olarak, biraz öncesine kadar Bunu her zaman Gizem olarak deneyimlemiştim, ancak birdenbire artık tam bir Gizem olmaktan çıktı. Şimdi Mystery'yi aradığımda bulduğum tek şey kendi gerçek doğamdı. Mystery'nin Yuvaya giderken geçilecek son okyanus olduğu ortaya çıktı.

Deneyimim tam olarak her zaman aradığım mistik deneyimdi, ancak onu arayan her ne ise tamamen yok olmuştu ve hiç de mistik değildi. Tamamen sıradandı çünkü her şey böyleydi ve

bu benim kendi gerçek doğamın içsel gerçeğiydi. Kalbimdeki 'Tanrı' rezonansının hissi -her ne kadar bu kelime taşıdığı onca yükten dolayı bazı ruhani çevrelerde tabu olsa da- tanıdığım avatarlarda deneyimlediğim şeyle aynı rezonansa sahipti. Burayı görmüştüm ama dışarıdan içeriye bakarken. Dışarıdan bakıldığında tamamen aşkın ve ötesinde ve tamamen mevcut görünüyordu - hem her şeyin içinde hem de her şey olarak. Aynı zamanda tamamen bilgi sahibiydi ve tamamen güçlüydü; ve Grace ve tüm Sevgi kadar yumuşaktı. Tamamlanmıştı.

Ama şimdi bunu içeriden yaşıyordum. Bu bütünlüğü tatmak/ girmekle, hiçbir şey olmasa da tamamlanmıştım.*BEN*tam olmak. Sadece bütünlük vardı. Özgür olacak kimse olmasa da ben özgürdüm. Sadece özgürlük ve Zarafet, sevinç ve huzur vardı; şimdiye kadar istediğim her şey vardı, bunların hiçbirine sahip olamamam dışında, çünkü ben zaten Bu'dum. Bilinçte yüzen farkındalığın serbest noktası gitmişti; onun yerine tüm yaratılışa ve ötesine dayanıyordum. Her şey burada ve mevcuttu, dış nesneler olarak değil, Bunun, benim gerçek doğamın ifadeleri olarak. Hayat inanılmaz derecede daha samimiydi; yine de bu yakınlığın nedeni hayata daha yakın olmam değil, gerçek içsel doğamın onun özü olmasıydı. İlahi Vasfın farkındalığı benim farkındalığımdı ve benim farkındalığım da Bu idi. Çok daha fazla sessizlik vardı ama yine de çok daha fazlası vardı*olay*. Ve bilincimde hâlâ var olan ego ve koşullanma artık önemsiz görünüyordu; bu bütünlüğün sadece bir parçasıydı. O da Bunun bir ifadesinden başka bir şey değildi.

Bu tat, Kutsallığa uyanmanın kısmi bir hareketiydi. Bu, insanlığın kendi Kaynağına uyanışındaki Orijinal Yayılımın başlangıcıydı. Bu yazının yazıldığı an itibarıyla hareketin tamamı henüz gerçekleşmedi ve elbette gerçekleşeceğine dair bir garanti de yok. İlahi Vasfa tam bir uyanış aslında çok nadirdir.

Tüm uyanma hareketlerinde olduğu gibi, başlangıçtaki deneyimin yoğunluğu daha sonra bir miktar azaldı, ancak yaşam deneyimi kalıcı olarak değişti. Her ne kadar bilincin içinden geçen hiç bitmeyen hikayeye hala kapılmış olsam da, içimdeki ve her şey gibi Kutsallık duygusu ya daha fazla ön planda ya da daha çok arka planda her zaman mevcuttur. Ve eğer bir anlığına durup tüm çiçeklerin zarafetini, harikalığını ve birliğini daha bütünüyle içeri alırsam. Bütün bunların ortasında insanlık

aynı zamanda hala orada, canlı ve tekmeliyor. duygusu*BEN*yok olmuş olabilir ama insanlık, tüm duygularıyla, tuhaflıklarıyla, hem arzularıyla, hem de yürekliliğiyle bunun da doğal bir ifadesidir.

Kutsallığa Uyanışı Tezahür Etmek

Bana göre bu uyanışın yedi farklı aşaması var, ancak bunları ayrıntılı olarak tanımlayamıyorum. Her uyanışta olduğu gibi, bir kapı vardır. Buradaki kapı tam bir Gizemdir ve sizin farkındalık olarak o kapıdan geçebilmek için kendi varlığınıza ölmeniz gerekir. Bunlar sunabileceğim ipuçları:

1. Kutsallığı içinizdeki en derin özgürlük yeriniz olarak düşünün. Bunun farkındalığınızın içinde saklandığını düşünün ve farkındalığınızın bilincinizin içine gömüldüğünü düşünün. Tıpkı Orijinal Perdeyi hareket ettirirken yaptığınız gibi, farkındalığınızı bilinçten geri çekmeniz gerekiyor; ama o zaman dikkatiniz bilinçle olan ilişkiniz üzerindeyken, şimdi tamamen içinizdeki İlahi Vasıf üzerindedir. Bu, odakta radikal bir değişimdir, çünkü farkındalığın kelimenin tam anlamıyla ters yüz olması, dışarıya bakmak ve bilinçle meşgul olmaktan, yalnızca kendi içinde ikamet eden İlahi Vasıf'a bakmaya doğru dönmesi gerekir. Ve farkındalığın bu odakta tek noktaya odaklanması gerekiyor. Bunu yaparken, farkındalık İlahi Vasfın daha geniş mevcudiyetine girmeyi sağlar ve İlahi Vasıf farkındalık aracılığıyla parlar. Bazı insanlar için, eğer en derin içsel özgürlüğün yeri olarak aranırsa, İlahi Vasfa ulaşmak daha kolay olacaktır.

   Ayrıca başkalarını gözlemlemeye ve özgür iradenin onların farkındalığından nasıl işlediğini, eylemlerini ve bilinçlerini nasıl etkilediğini fark etmeye de yardımcı olabilir. Daha sonra farkındalığınız bilincinizden çekilip kendi içine döndüğünde, içinizdeki özgür iradeye odaklanır.
2. Kendine uyanık olan farkındalık, farkındalık olarak bir kimliğe sahiptir. Bu bir ego kimliği değildir ama nihai kimlik de değildir. İlahi Vasfın daha derin kimliğinin ortaya çıkmasını sağlamak için bu kimliğin teslim edilmesi gerekir. Sanki daha derin olanın ortaya çıkmasına izin vermek için farkındalığı farkındalıktan geri çekmeniz veya kelimenin tam anlamıyla farkındalığı tersyüz etmeniz gerekiyormuş gibi.
3. Farkındalık aslında farkındalık/varlık/ışık/sevgi olduğundan, buradaki kimliğiniz sadece farkındalık değil aynı zamanda varlıktır. Kimliği kırmak için

olmak zorundasın *olmayı bırak,* var olmama duygusuna geçmeden. Yokluk, olmanın farklı bir yoludur. Kutsallık hem varlığın hem de yokluğun ötesindedir.

4. Farkındalıktan Kutsallığa doğru olan harekete, egodan Çekirdek Perdesizliğe doğru olan harekete benzer şekilde bakabilirsiniz. Bu, egonun daha derin bir seviyeye uyanması değil, egonun kaybolması ve o alana başka bir şeyin girmesidir. İlahi Vasfın idrakinin içeri girebilmesi için, uyanmış farkındalığın bir şekilde kaybolması gerekir. Farkındalığın kendisinin ötesinde uyanması gerekir. Bunun anahtarı, uyanmış farkındalığın kendi yokluğunu düşünmesidir. Eğer bu yeterince derine giderse, o zaman fiilen yokluğa doğru gittiği yerde, onun yerine Kutsallık ortaya çıkacaktır.
5. Süreci, onun içinde öldüğünüz, Bunun içinde öldüğünüz noktaya kadar varlığınızı İlahi Olan'a açmak olarak düşünebilirsiniz.
6. Kapının çalacağınız tarafı açısından bakıldığında İlahi Olan hâlâ Gizemdir. Böylece hem içinizde hem de tüm yaratılışın içinde yer alan Gizeme ve Bilinmeyene açılarak kapıyı çalabilirsiniz.

7. İlahi olanı, kalbinizde deneyimlediğiniz en derin özgürlük yeri olarak düşünebilirsiniz. Daha sonra o olmayan her şeyi bırakabilirsiniz, tamamen ölebilirsiniz ve o özgürlüğe girebilirsiniz.

Eğer odak noktanız yeterince tek bir noktaya odaklanırsa ve yeterince derinden teslim olabilirseniz, farkındalık Gizem'e köprü kurmaya başlayacaktır. Ve eğer Kutsallık Lütuf sayesinde geriye köprü kurmayı seçerse, o zaman Gizem içindeki farkındalık kendi gerçek doğasına uyanacak ve Gizem artık olmayacaktır. Hepsi bu olacak.

Perspektif

Tıpkı ruhsal çalışmanın uyanış için olgunlaşma süreci olması gibi, uyanış yolu da eve, İlahi Olan'a dönmenin olgunlaşma sürecidir. Orijinal Perdeyi/Dualiteyi kırdığınız yere ulaştığınızda, yeni bir olgunluk seviyesine, olduğunuz şeyin gerçek Kaynağına açık olmanın yeni bir yerine ulaşırsınız. Artık belirli bir frekansta rezonansa giriyorsunuz, bu, İlahi Vasfın Kendisinin daha yoğun bir armoniği gibidir. Bu frekansta rezonansa girmek sizi Buna uyumlandırır ve o frekansın daha derin harmoniğinin ortaya çıkmasına hazır hale getirir. Derin uyanışın yaptığı budur: Seni finalin için olgunlaştırır.

kendi gerçek doğanıza açılıyorsunuz. Tüm içsel çalışma ve tüm uyanış hareketleri sizi bu yere ulaştırmak için tasarlandı. İlk kapı Temel Uyanışın kapısıydı. Bu bir sonraki kapıdır: Bunun gerçek Kutsallık seviyesinde Gerçekleştirilmesi. Bu kadar inanılmaz derecede uzun bir yolculuktan sonra o kapıdan geçerseniz, ironik olan şu ki, bu özel bir şey olmayacak: sadece gerçekte olduğunuz ve her zaman olduğunuz şey olacak. Olduğu gibi, sadece bu olacak.

III

OLDUĞUNUZ HER YERDE

Geriye bakmak

Uyanış literatürünün çoğu benim gibi uyanmış karmik insanlar tarafından yazılmıştır. Bu nedenle çoğunlukla, uyanmış varoluşun doğal durumlarını keşfetme eğilimindedir;*BEN*çeşitli düzeylerde kaybolur. Bunlar her şeyin bilinç veya farkındalık olarak deneyimlendiği durumlardır. Öte yandan Kaynağın doğrudan tezahürleri olanlar - avatarlar - uyanmaktan ziyade Tanrı hakkında konuşmaya eğilimlidirler. Uyanmış karmik insanlar için, genellikle insanların 'Tanrı' kelimesiyle kastettiği şeyin ya Gizem olduğu ya da kendilerinin uyanmış olduğu herhangi bir uyanış durumu olduğu varsayılır. Tanrı daha sonra ruhsal uyanışın diline ve çerçevesine uyacak şekilde yeniden paketlenir. Sonuç olarak, ruhsal literatürde İlahi olanın ve insan uyanışının bu iki farklı çerçevesi arasında köprü kuran çok az şey vardır.

Hem uyanmış karmik öğretmenlere hem de avatarik öğretmenlere sahip olduğum için kutsandım. Ben her zaman İlahi Vasıf ile avatarlar şeklinde çalıştım ama anlayışım ve dilim her zaman ruhsal uyanış çerçevesinde oldu. Her iki çerçevenin bu şekilde somutlaştırılması, İlahi rehberliğe ve avatar Merlin'den gelen aktarımlara dayanan bir şifa/uyanış yolu olan VortexHealing®'in soy sahibi olduğumda yeni bir seviyeye itildi.

Bu çerçevelerin bir araya getirilmesini desteklemek için Merlin beni bu Haritayı (insanın ruhsal uyanışının bir haritası) oluşturan karmik bir insan yolculuğuna çıkardı. Daha sonra Haritayı kendi soyundan gelen öğrencileri benzer bir yolculuğa çıkarmanın bir yolu olarak kullandı ve benim hazır olduğumu düşündüğüm noktada bana bu kitabı yazmam söylendi. Kitabın herkes için olmasını bekliyordum, sadece bana verilen Haritayı başkalarıyla paylaşıyordum. Ancak ruhsal olan her şeyde olduğu gibi, beklediğiniz şey yalnızca beklentinizdir. Kitabı yazmak farkındalığımı Haritanın çok daha derinlerine gitmeye zorladı, beni Haritanın en ucuna götürdü ve sonunda Haritanın kenarından Kaynağa, İlahi perspektife itildim. Sonunda Haritanın kendisi her iki çerçeve arasında köprü oluşturdu.

Bunun ortaya çıkma şekli, İlahi Vasfın iş başındaki mükemmelliğinin mükemmel bir örneğiydi. Merlin kitabın yazımını bunun bir örneği olarak gösterdi.

kitap hakkındadır. Beni bir sonraki uyanışıma taşımak için uyanışla ilgili bu kitabın yazımını kullanmakla kalmadı, aynı zamanda kitabın bir parçası olabilmesi için bunu mükemmel bir şekilde zamanladı. Kitabı daha önce yazmaya başlasaydım Haritanın son parçası eksik olacaktı çünkü henüz onu deneyimlemeye hazır olmayacaktım. Eğer bunu çok daha sonra yazsaydım, İlahiyat'a uyandıktan sonra başlasaydım, bilincimi Haritanın farklı seviyelerinde kitabı yazacak kadar iyi tutmak benim için çok zor olurdu. Yani İlahi zamanlama mükemmeldi. Elbette bunu bekliyorum. Yolculuğumun sonunda geriye dönüp baktığımda beklentilerimden en azından birinin doğru olduğunu bilmek güzel olacak.

Ek: Boyutlar

Boyutun Doğası

Boyutla neyi kastettiğimize dair sezgisel bir anlayışa sahibiz. Örneğin bir kişinin '2 boyutlu' olduğunu söylersek, onun düz olduğunu ve derinliğinin olmadığını kastederiz. Onlara bu derinliği verecek boyuttan yoksunlar. Böyle 2 boyutlu bir insan aynı zamanda karmaşıklıktan da yoksun olacaktır. Sezgisel olarak, boyut eksikliğinin karmaşıklık eksikliği anlamına geldiğini ve artan boyutun daha fazla karmaşıklık anlamına geldiğini anlıyoruz.

Boyuttan fiziksel terimlerle bahsedersek bunu görmek kolaydır: her boyut eklediğinizde karmaşıklıkta sonsuz bir sıçrama elde edersiniz. Örneğin, düz bir çizgiyi alıp ona başka bir boyut eklerseniz, sonsuz sayıda çizgiden oluşan, derinliği olmayan düz bir kağıt parçası gibi düz bir düzlem elde edersiniz. Eğer o düz kağıdı alıp ona başka bir boyut (derinlik boyutu) ekleseydiniz, sonsuz sayıda düz kağıt parçasından oluşan 3 boyutlu bir nesneye sahip olurdunuz. Bu noktada başka bir boyut eklemek için zaman boyutunu da eklemeniz gerekir. Zamanla, uzayda yer kaplayan aynı 3 boyutlu nesneye sonsuz sayıda farklı zamanlarda sahip olabilirsiniz. Einstein, uzay ve zamanın, uzay-zaman adı verilen ve 4 boyutlu olduğu düşünülen tek bir varlığın farklı yönleri olduğunu keşfetti. Ancak günümüz fizikçilerinin çoğu, yerçekimi ile kuantum fiziğinin tek bir 'her şeyin teorisi' altında birleştirilmesi için daha fazla boyutun gerekli olduğuna inanıyor.

VortexHealing® boyut modelinde uzay-zaman aslında 7 boyutta mevcuttur. Ekstra uzay-zaman boyutları daha karmaşık değildir ancak 4 boyutlu uzay-zamanımızın iç temelinin bir parçasıdır. Onlar 7'den hareket ettikçe yoğunlaşan daha incelikli uzay-zaman boyutları gibidirler.o6'ya kadar boyuto6'dan itibareno5'eove 5'teno'katı' bir fiziksel gerçeklik yaratmak için İlahi Niyet hareketinin bir parçası olarak tanıdık 4 boyutlu gerçekliğimize.

Büyük resimde daha büyük boyutluluk hâlâ daha yüksek karmaşıklık anlamına geliyor. 8'e geldiğimizdeoboyutta, karmaşıklıkta yine sonsuz derecede büyük bir sıçrama ve uzay-zamanın aşılması söz konusudur. Yi hesaba kat

Düz, 2 boyutlu kağıt parçasının katı nesneyle ilişkisi. Katı nesnenin sonsuz derecede daha karmaşık olduğu fikrine ek olarak, 2 boyutlu kağıt parçasının 3 boyutlu nesnenin bir 'yüzeyi' olduğunu da söyleyebilirsiniz. Benzer şekilde, 7 boyutlu uzay-zamanın, sonsuz karmaşıklığa sahip 8 boyutlu bir gerçekliğin yalnızca yüzeyi olduğunu hayal edin. 8'i düşünebilirizoBoyutsal gerçekliğin içsel karmaşıklığı, yüzeyinde daha basit bir 7 boyutlu uzay-zaman gerçekliğinin 'açılması' şeklindedir. 8'in içsel karmaşıklığının tüm farklı yolları dikkate alınırsaoBoyutun yüzeyinde farklı olasılıklar ortaya çıkabiliyorsa, bunu kuantum fiziğindeki pek çok olası gerçekliğin aynı anda var olduğu ve bunlardan birinin herhangi bir anda gerçeklik olarak tezahür ettiği fikriyle ilişkilendirebiliriz.

9'daoboyutsal gerçeklik, 8'in tüm o süper-sonsuz karmaşıklığıo boyut, milyonlarca diğer olasılık dizisinin arasında olasılık dizisi olarak var olacaktır.

10oboyut bu sonsuz olasılıklara ilişkin orijinal 'fikirleri' içerir.

10'un ötesindeoboyutsuz bilinç ve saf farkındalıktır ve bunun ötesinde ne boyutu ne de bilinci olan Kutsallık vardır.

Planlar: Yüksek boyutlar aynı zamanda hem fiziksel gerçekliğimizin hem de en derin duygusal kalıplarımızın tüm planlarını içerir. Bu planlar tüm yüksek boyutlarda mevcut olup, fiziksel yaratıma doğru boyutlardan aşağıya doğru yoğunlaşmaktadır.

Varlıklar: Yaratılış her düzeyde yaşamla doludur. Her boyut seviyesinde varlıklar vardır ve her boyut seviyesinde kişinin bulduğu varlıkların doğası farklıdır. 8'den başlayarakoboyuta gidildikçe ve yukarılara doğru gidildikçe o boyutlardaki varlıkların bilinçleri genişler. Bu varlıklar yaratılışla kendi birliklerini bilecekler ve yine de bu seviyelerde bile varlıklar hala süptil bir egoya sahip olacaklar. Bu tür varlıklar, İlahi Olan'ın doğrudan insan formuna enkarnasyonu olan avatarlarla karıştırılmamalıdır. Avatarlar gibi, yüksek boyutlu varlıklar da zaman zaman fiziksel gerçekliğe enkarne olurlar. Varlıklar herhangi bir boyutsal düzlemden enkarne olabilirler.

Belirli Boyutların Detayları

1-4 Boyutlar:

Bunlar bizim yoğun uzay-zamanın tanıdık 4 boyutudur.

5oBoyut:

Bu, yüksek boyutlar ile fiziksel gerçeklik arasındaki arayüzdür. Dolayısıyla diğer yüksek boyutlara göre çok daha yoğundur ve yoğunluğu onun dönüşmesini yavaşlatır.

6oBoyut:

Duygusallığın kaynağı buradadır. Burada 6 olarak ortaya çıkıyorosaf, duygusal enerji formundaki boyutsal enerji. Bu bizim duygusal 'meyve suyumuzdur'. Bu duygusal enerji seviyesinde konumlandırma ve ego yapısı yoktur. Bir renk paleti gibidir ama bir duygu paletidir. 4 boyutlu gerçekliğimizden, duygusal konumlanmamız evrene destek, enerji ve 6.o Boyut, onu tatmin etmek için o çağrıya doğru hareket eder, ona bağlanır ve bu konumu duygusal sıvıyla doldurur. Kendimizi ayrı bir varlık olarak deneyimlemek için temel odak noktamız olan Çekirdek Perde, 6o bilinçteki boyutsal yapı. Çekirdek Perdeyi kaybetmek bir Temel Uyanış yaratır, 6'da bir uyanışoboyutlu seviye.

7oBoyut:

7'de uyanışoboyutsal seviye, Varlık Bilincine Uyanış dediğimiz şeydir. Bunun gerçekleşebilmesi için insanın bu tür bir uyanışa hazır olması gerekmektedir. Bu ya yeterince derin bir temel uyanış yoluyla ya da o ilk uyanışın kademeli olarak derinleşmesi yoluyla gerçekleşebilir. Halihazırda temel bir uyanış geçirmiş olan bir kişide yeterli olgunluk varsa, o zaman yeterince sıkıştırmak yeterlidir.oKendi alanlarına boyutsal bilinç, tüm alanın daha yüksek bir seviyeye 'döndüğü' ve Varlık Bilincine Uyanışın yaratıldığı bir devrilme noktası yaratır.

Gaia 7'dioboyutlu varlık. Dünya onun enkarne olduğu fiziksel bedendir.

8oBoyut:

Bu, tüm evrenin planının yaratıldığı seviyedir. Bu, planlamanın ilk aşamasıdır. Bu, bizim özel evrenimizin (tüm 'alemleri' ile birlikte) başlangıcıdır. VortexHealing® bakış açısına göre, fiziksel evren, İlahi Vasfın yoğunlaştırdığı hayati enerjinin sonsuz karmaşık ağından yapılmıştır. (İkisi arasındaki boşluğu incelerseniz

iplikçikler görürseniz, yalnızca daha ince ağlar bulacaksınız ve tek bir ipliği incelerseniz onun daha ince ağlardan oluştuğunu göreceksiniz.)o
boyut, bu evrenin yaşamsal dokusunun ilk ortaya çıktığı yerdir. İlahi Niyet, 9'uncu boyuttan olasılık ipliklerini alır ve bunları 8'inci boyutu 'inşa etmek' için bir plan olarak kullanır.ohayati dokumanın boyutsal 'nesnesi' - bizim 'evrenimiz'. İlahiyat sürekli olarak 9'dan olasılıkları çekerotüm yaşamın yönünü ortaya çıkaracak boyut. Temel yaşam kalıbınız enkarne olmadan önce bu şekilde oluşturulmuştur (ama bu kesin değildir; sadece işleri başlatmak için temel bir yolculuk planıdır).

8'de uyanışoBoyutsal seviye, Varlık Farkındalığına Uyanışı yaratan şeydir. Bu uyanış seviyesinde, kişi var olan her şeyde ne olduğunuzun 'yankısını' duymaya başlayabilir. Zaten ayın 7'sinde uyanmış biri içinoboyutsal düzeyde, doğal bir derinleşme veya yeterince sıkıştırılması 8oboyutsal bilincin kendi alanlarına girmesi bir dönüm noktası yaratacaktır. Sonra tüm alan daha yüksek bir seviyeye 'döner' ve Varlık Farkındalığına Uyanış yaratılır.

'Ruh' dediğimiz şey bu düzeyde var olan egonun odak noktasıdır. İç Peçe de 8'de ortaya çıkıyoroboyutlu seviye.

9oBoyut:

Evrenimize ilişkin tüm olasılıkların olasılık ipleri olarak var olduğu yer burasıdır.

10oBoyut:

Bu, Kutsallığın Kendisiyle aynı olmayan, Kutsallığın bilinçte yansıdığı seviyedir. Kutsallık, bu bilinç düzeyini, 9. Dünyadaki yaratılışın olanakları haline gelen 'fikirleri' üretmek için kullanır.o
boyut. Yaradılışın kökleri ve ben noktaları burada, boyutsal bilincin bu en süptil seviyesinde bulunur.

yazar hakkında

Ric Weinman, bir bilim adamının aklına ve bir büyücünün kalbine sahip olarak tanımlanıyor. 1950'de doğdu, Queens, New York'ta büyüdü ve özgürlük duygusunun özlemini çeken mutsuz bir çocuk olduğunu hatırlıyor. Bu özgürlük arayışı onun hayatındaki yol gösterici güç olacaktır.

Ric, Columbia Üniversitesi'ne mühendislik öğrencisi olarak girdi ancak İngilizce lisans derecesi ile mezun oldu. Ancak mezun olmadan hemen önce babası öldü ve annesi derin bir depresyona girdi. Ric duygusal olarak bu durumdan bunaldığını hissetti ve mezun olduktan sonra çektiği acıdan kaçmak için sırt çantasıyla Avrupa'ya gitti. Kendini yemekten kaçınırken buldu çünkü yemek onu bedeninde topraklayacak ve duygusal acıya sürükleyecekti. Böylece kendini aç bıraktı ve 'beden dışına çıktı' ama bu deneyim aynı zamanda devam eden bir meditasyon haline geldi. Birkaç ay sonra bu, sinir sisteminde ve bilincinde bir şeyleri değiştirdi ve devam eden duygusal kaosa rağmen, içsel olarak yeni bir özgürlük alanı buldu.

Ric'in seyahatleri sonunda onu Tucson, Arizona'ya götürdü ve orada kalmaya karar verdi. Beden dışı durumu, kuru, elektrikli havayla birleşerek yeni bir tür algılamayı katalize etme işlevi gördü: İnsanların enerji alanlarından ve bilinçlerinden gelen bilgileri algılamaya başladı. Bir gün bir şifacıyla tanıştı ve onun çalışmalarını deneyimlemek istedi. Bir takas yapmayı teklif etti ve kendiliğinden aura dengelemeye yönelik bir yöntem buldu, böylece takas edecek bir şeye sahip olacaktı. Bu onun ilk şifasıydı ve hem ilk şifa atölyelerinin hem de ilk kitabının temeli oldu.*Elleriniz İyileşebilir*(7 dilde yayınlanmıştır).

Ric daha sonra iyileşmeye çok ilgi duydu. Meditasyonları ona zaten bilinç ile bedendeki enerji hareketi arasındaki ilişki hakkında bazı şeyler öğretmişti ve şifa, buna daha derinlemesine girmenin bir yolunu sunuyordu. Buna ek olarak, vücudu Avrupa'da yaşadığı açlıktan dolayı hala biraz dağınıktı ve iyileşme hem buna yardımcı oldu hem de sistemini sakinleştirerek meditasyonlarını derinleştirdi. Jin Shin Jyutsu®, kranyal-sakral terapi ve iç organ çalışmaları üzerine çalıştı. Bedenle, enerji sistemiyle ve bilinçle çalışmak için kendi tekniklerini geliştirdi. Onun işi

tam zamanlı bir şifa uygulaması haline geldi ve ruhları ve enerji sistemlerini 'gözlemlemek' için harcanan onca zaman, onun bunlara uyumunu derinleştirdi.

Daha sonra 1994 yılında hayatına yeni bir yön veren bir deneyim yaşadı. Bir odayı 'temizliyorken' aniden kendini devasa bir boyutlararası girdabın içinde bulur. Bu girdabın içindeki İlahi bir varlık onunla konuştu ve onun geçmiş yaşamdaki VortexHealing® ve Merlin Soyu ile olan bağlantılarını yeniden aktive etti. Bunu şifa çalışmalarına dahil etti ve çok daha güçlü hale geldi. Ancak zamanla hayatındaki her şey de değişecekti.

Ric'in şifa uygulaması artık gelişiyordu ama her zaman aradığı özgürlük derinliğini hâlâ bulamamıştı. Avrupa'da bulduğu lezzet hâlâ yanındaydı ama yeterli değildi. Çok fazla meditasyon yaptı, İlahi Olan'a açıldı ama hiçbir zaman aradığı özgürlüğe tam anlamıyla ulaşamadı. Daha sonra Ric, Papaji olarak da bilinen HWL Poonja'nın bir kitabına rastladı. Kitabın onun üzerinde derin bir etkisi oldu ve manevi yola dair anlayışını kökten değiştirdi. Bu yeni farkındalığı derinleştirmek için Papaji ile birlikte olmak üzere Hindistan'a iki gezi yapacaktı.

Ric şifa çalışmalarına devam etmesine rağmen meditasyonları değişmiş ve işler hızlanmaya başlamıştı. 1995 yılı sonuna gelindiğinde, Ric sadece müstakbel eşiyle tanışmamıştı, aynı zamanda insanlar VortexHealing®'in ne kadar güçlü olduğunu fark etmeye başlamış ve onu öğrenmek istemişti. Soyun İlahi kaynağının rehberliğinde Ric, VortexHealing® İlahi Enerji Şifası eğitimlerini öğretmeye başladı. O kadar popüler hale geldiler ki, Ric sonunda tam zamanlı ders verebilmek için şifa pratiğinden vazgeçmek zorunda kaldı. Artık VortexHealing® dünya çapında öğretiliyor ve Ric diğer öğretmenlere de bunu öğretmeleri için sertifika verdi. Binlerce kişi hem Temel Eğitimlerde hem de ileri sınıflarda verilen VortexHealing® aktarımlarını aldı.

2002'de Ric'in yolu çarpıcı biçimde değişti. Karısı ve oğluyla birlikte yaz tatilinde Colorado'da bir otel odasında meditasyon yapıyordu. VortexHealing® soyunun İlahi kaynağı kendi alanına enerjik bir 'armağan' bıraktı ve Ric buna açıldıkça onun temel duygusu da ortaya çıktı.*BEN*Aniden kayboldu; o ruhsal uyanışa taşınmıştı. Böylece eski bir hayat sona ermiş ve yeni bir hayat başlamıştı. Her zaman aradığı özgürlük çiçek açmaya başlamıştı.

Birkaç yıl boyunca uyanışını bütünleştirme ve derinleştirme sürecinden sonra Ric, ileri seviyedekilerin uyanmasını kolaylaştıracak dersler vermesi için yönlendirildi.

VortexHealing® öğrencileri. Kendi uyanışı derinleşmeye devam ederken, kendisine rehberlik edildiği aynı aşamalardan öğrencileri adım adım geçirmek için kullanılabilecek bir uyanış haritasının kendisine gösterildiğini fark etti. Harita tamamlanmış gibi göründüğünde, bu kitabı yazması, haritayı genel ruhani dünyayla ve yolculuğunu gerçekleştirmeye yönelik yönergelerle paylaşması için ona rehberlik edildi.

Ric, karısı ve ergenlik çağındaki oğluyla birlikte Beverly, MA'da yaşıyor.

Mart 2013